

Vaṅgipaśaśvatī Aṅgharā
Charya Śāstra

of Śrī Bhāṣyakara Saṁvalli
Arakote

Qia, & Co. Delhi

M. A. Tirunamachār

M. A. Tirunamachār

M. A. Tirunamachār

92

melkote శ్రీ రస్తు. 2

శ్రీమత్పంచజన పంచాననాయకము.

శృం గా రా మ రు క కా వ్య మ్.

melkote

శ్రీవేమభూపాలవిరచితయా శృంగార దీపికా

నామికయా గీర్వాణవ్యాఖ్యయా

బ్రహ్మశ్రీ || సాధుపత్ని || చంద్రశేఖరశాస్త్రి ప్రణీతాం

ధృపద్యైశ్చ విరాజిత మాంధ్ర తాత్పర్య యుతం

బ్రహ్మశ్రీ || సాగ్గర, శ్రీకంఠశాస్త్రిభిః

సమ్యక్సంశోధ్యపరిష్కృతమ్.

అధికతై తద్గ్రంథ స్వాతంత్ర్యేణ,

వా జ పే య, కృష్ణార్చేణ స్వకీయ,

“ బెంగళూరు బుక్ డిపో ” నామని ముద్రాధామని

ప్రథమవారం ముద్రితం శద్విజయతేతరామ్.

ఏతద్గ్రంథమాల్యం ౮ కలాః.

బెంగళూరు.

1896.

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

శ్రీ రస్తు.

శ్రీమహా త్రిపురసుందరైవమః.

సకల రసికజన మనోవినోదజనకంబై నాయక నాయకాలంకార భావ

రస సందభః గభఃతంబై యభినయమునకు తగినదై బహు

కాలంబునుండి ప్రసిద్ధి కెక్కి మిక్కిలి స్లాఘింపపడుచుండెను

ఈ ఆంధ్రా మురుక గృంథ ము. 92

శ్రీమత్త్రిపురసుందరీ కృపావరీవాహ పారంఛరీ సమాలభ్య వడ్విధ

విచిత్ర కవిత్వ నిరంకుశ ప్రతిభావిభాసమాన, నిరంతర మదనాంతకా

ర్చన ధురీణ, కోటి పంచాక్షరీజప ప్రవీణ, సాధుపల్లీ వత్సలీ నివాసి

సకల బుధజనోల్లాసి విష్వజ్జనవిధేయ వేంకటరాయ నామ

ధేయ తనూభవ శృంగార జగన్నోహిణీ మిశ్రభాణ

నిర్మాణచాతురీధురీణ, విసిర్పిత భాణసంధాన,

శ్రీమన్మహేశ్వర మహారాజాస్థానలబ్ధ ప్రతిష్ఠావిద్యోతమాన బాల

చంద్రశేఖరాభిధాన విష్వన్మణులచే విరచియింపబడి,

సంకీర్తులచే లేఖప్రమాద జనిత దోషరాహిత్యంబుగ పరిష్కరింపబడి,

వాజపేయం, కృష్ణయ్యగారి స్వక్రియ్య,

జెంగళూరు బుక్ డిపో ముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రించి

ప్రకటింపబడియె.

జెంగళూరు.

౧౮౯౬.

M. A. Tirunagaradurai

శ్రీరస్తు.

ప్రకటన పత్రికా.

సకల సజ్జనమండలికి విజ్ఞాపనములు.

ఈ గ్రంథము సూతనముగా రచియింపబడి మూలశ్లోక వ్యాఖ్యాన
యావదర్థ రసభావముల విశువక పద్యరూపముగా నాంధ్రీకరించి నందు
వల్ల పద్యములయందు కొన్ని పద్యములు మాలికెలుగాను, ౬-౮ పాద
ములుంచవలసివచ్చెను, గనుక శ్లోకనిష్ఠ యావదర్థము, పద్యంబున నచ్చు
నట్లు రచియింపబడినది, గాన కీడెంచక మాత్యర్యముడిగి విలాకింతుర
నయ్య, నిందుతో భ్రమప్రమాదములచే నక్షర స్థాలిత్యములు మొదలగు
నవి గనుపడిననుడల కృవయుంచి మాకెరింగించిన రెండవకూర్చినదాని
సరిచేయించి ప్రచురించెదము.

సాధుపల్లి, చంద్రశేఖరశాస్త్రిలు.

(శ్రీ) రత్న.

(శ్రీ) శివాభ్యాం నమః.

అంధ్రామరుగ గ్రంథమునకు మంగళాచరణము.

శ్లో॥ సంధాయసుమనోబాణాన్ కషకంఠీమైక్షవంశః॥

ಜಗದ್ವೈ ತ್ರಿಂಜಪಾರಕ್ರಾಂ ದೆವಿಂವಶ್ಯಮುಖಂಭುತೇ॥

శా॥ శ్రీవిశ్వంభరశంభుజంభరిత్ర లక్ష్మీభారతుల్ గొల్పగా । బోగవత్
కొనుచుపుష్పబాణములనా వుండ్రేక్షుచాపంబునక । సావష్టభతగూచిక
యూడెడుజగజ్జైత్రికజపారక్తయా । దేవికవశ్యముఖిభజింతుమ
దిలోద్ధీనంపదావాప్తికై ॥

• ❦ ❦ కుల దేవతా వాంఛనము. ❦ ❦

ఉ॥ భాగవముఖ్యగంయమిసభాపతియైభువనప్రసాదహో । రాగవ
శమావిరంబిపురమంచుననిల్చియరణ్యభుగవమా । మాగవమునక్షద్విజాళి
హతిమాన్విసమత్కులదైవమైనశ్రీ । మాగవసహాయలింగము సమస్తసు
ఖంబులనూకొసంగుతా ॥ ... *
...

శ్రీ గురువమస్కారము. శ్రీ

శ్లో॥ శంకరంశంకరాచార్యం కేశవంబాదరాయణమ్ | సూత్రభాష్యకృత్

తావందే భగవంతాపునఃపునః ॥ సదాశివ సమారంభాం శంకరాచార్య

మధ్యమామ్| అష్టదాచార్యపర్యంతాం వందేగురుచరంపరామ్॥

ఉ॥ ఆర్యమతంబునుకొనమహిమావలసేతుపథంబుదాకనా । దార్యత
షట్కతంబులనుస్థాపనజేసి సరస్వతికామహా । శ్చర్యమఃతోజయించియల
కారదనారయంతోకితెచ్చిలో । కార్యులగొల్వశృంగపురమందు సరస్వ
తినందిబ్రహ్మనూ । తార్యనుభాష్యముకొబిడియద్భుత దష్టమతావలీ
తమ । స్సూర్యుడుబోలెనాద్రవిడశుద్ధమహాస్వయరత్నదీపులై । యార్య
లవేదకొన్మ్రయులసంతటలిచ్చుచుసోనుభావులై । కార్యములకొరచించి కృప

(౨)

గల్లు జగద్గురువర్యశంకరా । చార్యులపాద కంజముల కంజలి శేయుదుభా
క్తియుక్తుడై ॥ ...

సీసము ॥ ఏతపోధనుతపోజాతప్రభావముఁ భూలోకదక్షిణామూర్తి
యందు । ఏవాగ్నిసకలవిద్యావిచక్షణతను ప్రియమాసరస్వతీపీఠమందు ।
ఏమహాత్మునిసార్పభామగౌరవమును కొవరొప్పగా జగద్గురువటందు ।
ఏయోగివరునినామయోత్పంబును పల్కుతస్థాపనా చార్యుడందు । అట్టి
శ్రీశృంగపురనాథుడైచెలంగు । సచ్చిదానందకళివాభినవనృసిహ్న । భార
తీస్వామి శ్రీపాదపద్మములకు । భావమునవందనముజేతుభక్తితోడ ॥॥

ఉ॥ అందముమీరపూర్వమహితాశ్రయమందున శైలబాలికా । నందిత
చంద్రమాడచరణాబ్జమహాచక్రజేసినురిరా । డ్బృందపురందరుండగు
చువేంకటరాజబుధాభిధానముఁ । జెందుచుసంస్కృతాంధ్రకవిశేఖరు
డైబహుకీర్తి నొందిమా । యందరితండియైతుదకునారయమద్గురుడైన
చ్చిదా । నందసరస్వతీంద్రయతిచంద్రుని పాదయుగంబుభక్తితో । డెంద
మునందలంతుకృతినిఁ తడలేకముగించువేడుక ॥ ...

→* ఇష్టదేవతా పార్థినము. *←

శా॥ ఆరాజద్రీసపిటియానమరుగంబాంధ్రీకరించంగనే । నారంభిం
చితిమాధుడైమిగులనజ్ఞతాండ్రగంధుండన । వ్వారిశ్రీసతిధారతీరతు
లుగొల్వక శంభుశుభత్వద । స్ఫారతాండవసాక్షివై యదుటపంచబ్రహ్మ
సిహ్నసనఁ బారోహించినరీతినావదనదీప్యత్సుక్తిముక్తాంచిత । శ్రీరత్న
స్థలివోలగించుమిఖతల్లి రాజరాజేశ్వరీ ॥ ...

→* కవులనైశ్చింత్యము. *←

ఉ॥ శ్రీకరమైనసాధమతీసీతలవారిసరోవరోజ్వలా । నోకహవల్లికా
గ్రీనుమనోధరబంభరకీరశారికా । నేకసుకోకిలావృతవనీ తిలకంబు సుధా
మయాఖకాం । త్యాకలితత్రియామ నవయస్వనమంజుల హావభావవి ।
బోకకలాకలాపముల బొంగెడుచిలకలకొబ్బులకా । వ్యాకరణ
జ్ఞులిద్దమృతాక్షరలేఖకుడుకవిశ్వదో । మైకద్యశుల్చలంగమదికిఁపుగ

(3)

(బలుహముగ) నుయ్యలపైవసించియా । పాకమువృద్ధిసదృశముభావము
శయ్యచమత్కరియాదుల । స్త్రోకతమించనత్క-వికృతుల్ రచియింపగబూ
నువేళనా । స్తోకములకన్తుతింప ఫణిహాకపురందరుడైనశక్తుడే ॥ * ॥

→* కవిత్వలక్షణము. *←

శ్లో॥ నోఘాజకరీ స్తనభవాతితరాం నిగూఢోనోద్రావిడీ స్తనభవాతితరాం
ప్రకాశః । అఘోగిరామపి హితఃపిహితశ్చ కించిత్సాభాగ్యమేతి చతురాం
ధృవఘాతుచాభస్ ॥ *

చ ॥ కపురపుపల్క-లాల్క- బుకంఠుని తమ్మినిజారు లేనతో । నుప-
మితవాగ్విలాసగతియొప్పు కవిత్వముజెప్పబూనన । చ్చపుగుజరాతినాతి-
బిగిచన్నులరీతినిమూయకుండబల్ । నిపుణతచోళ దేశతరుణిని నిబ్బరపు-
బ్బుగుబ్బుల । ట్లవగతకూపక మేవకడబయల్ వడినట్టులగా కమీనవ । చ్చప-
లచకచ్చకన్నయనకాలిముఖోజ్వలదాంధ్రీసుండరీ । నుపటుపటీరపంకఘ-
నశుద్ధమృగీమదసారసారభా । డ్యపటముగప్పనొప్పెడుమిటారిచాకాటపు-
గబ్బిగుబ్బుచో । ల్కీ-సద సమూహయోజనభీయని యుండనలెక త్వదీ-
యస । త్కృపననుగప్పజెప్పెదమదిక ముదముంచినయ్యసంయమి । డ్డ-
పితపి తామహాచితుడ సాధుపురీచదయాపయోనిధే ॥ *

→* కవితాప్రకరణ. *←

శ్లో॥ యంత్రాకృష్ట సువనకనూలౌమివయ త్వద్యంసుమేరోక్షటాత్పౌగ్ధీ
లక్ష్మరువిందకందశయివస్యచ్చపదాఘోదయః । తత్రాపుల్లలదంశుకాంత-
రలస త్కాంతామచాంతోపమ వ్యంగ్యం య త్తవహా కవిత్వమితర ద్వాదైవ-
తోపవృషః ॥ *

ఉ॥ అచ్చతెనుంగునంసగ్రతమునంటక జెప్పినపద్యమటెకం । మె-
చ్చుననీడ్చిదీసినకదాసి మెరుంగులతీగెనోలగక । మెచ్చనాపదాథము-
లుమెరుతటంబున సొంపునింపురా । యచ్చపుకెంపురా పెలకలట్లుచలంగ-
గనందులోపలక । నిచ్చపువ్యంగ్యవైభవముః ద్దపుముద్దులగుమ్మకన్ననా । గ-
ట్టునపైటలోనగముగన్నడిగన్నడకుంనసిబ్బెపుక । యచ్చలగ్బిగుబ్బకన-
మాట్టి-మనంబునకిలపుసొంపుతా । నిచ్చుచువేడలబూవునది యేసుకవిత్వ

(౪)

ముతకీసట్టివా | పచ్చనివాగధీశ్వరికుపద్రవ మిచ్చుటగానె యారయక ||

శ్లో॥ ఆయంమేవాగ్ధ్యంభోలలితపదవిన్యాసవిశదస్ఫురద్భంభోవంధ్యఃపరహృ
దికృతాభఃకవిహృది | కటాక్షోవామాత్యైః దరదలితనేత్రాంతగళితః కుమా
రేనస్సారస్సకుకిమియునస్సఖయతి || ... *

మ॥ ఇదిగోనాదు వచఃప్రగుంభనము సదృష్టిక్తమృదుప్రస్ఫురత్ప్ర
దవిన్యాసముచేత తెల్లమయినదృంధంబునుంగల్గిదు | స్పృదయుక్తచేరినవ్య
థఃమైసహృదయుక్త చేరకృతాథఃంబుదా | నదియట్లుంననుయించుకక
దెరవనేతాంతంబునకజారిసం | మదమైగుల్గుడువాలుగంటికడగంటక
దాపుకామభ్రమా | స్పదమాభూపుకుమారుపైబడిననిస్సారంబుగానుండున
న్యూదియేపాయపువానిపైబడనవాచ్యుచౌ నుఖంబిచ్చుగా || *

→* సాహితీప్రశంస. *

శ్లో॥ రటంకుపటునిస్వనం ఘటపటేతినైయ్యాయికాః పతంకుచహతాత్త
రాంతఫవతేతిపాతంజలాః || వయంవకుశమంజరీగళదమందమాధ్వరురీ ధురీణమ
ధురీతిభిఃఫణితిభిః ప్రమోదామహే || ... *

చ॥ ఘటపటమంచుతారికలు గట్టిగగూయనిశాబ్దికాళిలం | పట
నుహతాత్కృతికకఫవతంబనిబలరాని మేముచైత్యని మ్రుటతటనానటద్వ
కుళగుచ్చగళన్తధుమాధురీయురీ | పటలసరత్పరీషళనిభంబగు పల్కలసం
తసింతుమే || ... *

ఆర్యా॥ సంచరసాహితవత్సేశ్వరీవసోపకంఠమేవరసికానామ్ |

సోచేదానభమాడంతాకికభల్లాకమల్లదప్తస్యాః ||

ఉ॥ సాహితీ కన్యకామణిరసజ్జబుధావళిచాలచంతన | త్సాహాముగా
తిరుంగునినుజక్రగబాతురులేతయన్నకో | లాహలమూఖతారికకు
లంబనుత్పల్లకభల్లుకాఃనీ | దేహము నెల్లడక గొరికి దీనతనిచ్చునువనక
భూషణా || *

→* కుకవి సుకవి నింపన పంచనములు. *

శ్లో॥ అంధీభూయగుణాగుణేషుతరవో వాతాపధూతాఇవ క్లాగుం తేయదిసా
హితీంరసవతీమహా ప్రతాపింఫలమ్ || జానన్య్యంగచమత్కృతీఃపదగతీ రథా
చితీశ్చానకాదంతభృత్పయదమ్ను లేరసయతా సాజీవనాడీకవేః || ... *

(x)

శా॥ సారంబైనగుణాగుణంబులెరుగఁ సాధ్యంబులేకంధులై । భో
రక్షగాలికిమామ్రులాడెనుగతిక మూఢులతలల్దిప్పివ్వం । గారోద్యద్య
సభావబంధవిలసతావ్యంబునట్టిట్టునో । రారక్షాఘనశేయనేమిఫల
మాహాతద్రసజ్ఞుండుసాం । పారక్ష్యంగ్యవమత్రుకై మృదుపదాద్య
థాచితికదెప్పిత । తానరంబుకమదిలోనెరింగిరసమాస్వాదింబియానంద
ముక । జేరక్షానదిజీవనాడికఁకెక్కి శ్రేయసుగురునిద్దరక ॥ ❀

శ్లో॥ విద్వాంసః ప్రభుసంనిధాపరపచక్త్యమానుతేపంచకాః భూపాలాః
కమలావిలాసమదిరామోదోన్నదాఘాటితాః॥ ఆనృధాన్యతికస్యలాన్యమధు
నాధన్యస్యకామాల్యశస్త్వస్త్వానూధరమాధురీమధరయః॥ వాచాంవిపాకోమమ॥

శా॥ అమ్మభారతిరాజసంసిధిబుధాధ్యక్షుల్ పరోక్త్యాశ్రివిం॥ చు
మ్మట౯ గొసియాడవంచకులురాజుల్ రాజ్యలక్ష్మీవిలా॥ సమ్మల్మించ
మదానుమోదమదిరా వంధానుసలధానమా॥ యెమ్మెవత్తుగసోలుచుం
దురిఖతానేధన్యనెమ్మొముకెం॥ దమ్మిచిందులగిందునోచెలియకంద
పాకంధగంధర్వరా॥ ట్టుమ్మూర్వాధరమాధురికదారయు మత్సారోక్తి
పాకంబిల౯ ॥

శ్లో॥ పురోవాపశ్చద్వాక్వదిదపివసామోసరపతే | స్థితఃకానో హానిర్వచన
రచనాక్రీతజగతాం | అగారేశాంతారేషుచలశహారేష్యుగద్భుతాంమణే మృత్యుం
మౌల్యంసహజనుభగస్యద్భుతిమతః॥

ఉ॥ పాండగురాజునన్నిధినిముందటనైనను వెనకనైనమే । మొద
యినకావసిందెదముయిందునదకుకావయేమిమాకుమా । కందమరందనం
దరవికాసివచోరచనకజగత్రయక । కొందలమొప్పుగా వెలకుగొన్నకళా
ధనులైనవారికిక । మంచిరమందునకగహనమందునసుందరిగుబ్బి నోయి
పై । చిందులగ్రందుహారములచెల్విగుడుక గహజన్మభావమై । యిం
దెనుజాతిరత్నమునకెక్కడనుక్కడమెక్కడమెక్కడమిద్దరక॥

→* వడమద్రవిదుల ప్రశంస. *

మ॥ పుడమి బాడగ చోళదేశ భవులాపుల్ సూక్ష్మబుద్ధుల్ స
ద్రా॥ మృడపూజారచనాదురంధరులశ్రీమీనాంబికాభక్తుల యృడనానా

(౬)

విషయజ్ఞ శోషితబుధాధీశుల్ జగత్పండితుల్ । జడతామూన్యులు వేదశాస్త్ర
కవితాలంకార సాహిత్య గారుడ సమ్మోహనమంత్రకంత్రసిఫ్టులు రుద్రా
క్షభూషోజ్వులుల్ । పడతితుల్ ఘనజంత్ర గాత్రముల పాపాఙ్గులైనంగ
రం । గడువీక్ష విరచించు వాద్యసుఖసంగీతాదివిద్యానిధుల్ । దుడుకుల్
జేయక సాధ్యసాధనసమధుఁల్ సర్వరాజప్రియుల్ । తడలేకుండ సఖండ
పాండురయశోద్ధండ ప్రచండుల్ గదా । వడముల్ వాద్యములకుఁ బృహ
చ్చగణులకు బల్పెన్నడల్ ద్రావిడుల్॥

→* కవివంశము. *←

సీ॥ శ్రీవైభవాప్తి నిజిత దేవనగరంబుయెల్ల వారులు సాధులై
వారు । చండలేశోపశేషముచేతఁ ద్రినిల వారులు సాధుపల్లెవారు । కీర్తి
విస్ఫులితఁ ధిక్రూతమహానట జటావల్లి వారులు సాధులైవారు । విలస
చ్చతుష్టవిద్యాధ్యులౌ శోభిల్లు వారులు సాధుపల్లెవారు । పండితాగ్రే
సరులు సాధుపల్లెవారు । వైద్యధన్వంతరులు సాధులైవారు । యల్ల శా
స్త్రజ్ఞులీ సాధుపల్లెవారు । తుల్ల కులు గారుమా సాధుపల్లెవారు॥

→* ఈకవి రచించిన గ్రంథములు. *←

సీ॥ లలిత గీవాణాంధ్రములు గూడి జేసితిక సత్యభామా ఘణి
సాంత్యనంబు । సరసకర్నాటభాషనుకన్నడించితిక నయమా మనుచరిత్ర
నాటకముగ । ఘవిలోప్రచండ పాండవమనేకర్నాటనాటకంబును జేసినాడ
జాడ । కలికిశృంగారజగన్తోహనాఖ్యమామిశ్రీభాణంబుఁ ర్పించినాడమ
హితమాశ్రీకంఠమహిమావతారతారానలికరచియించినట్టివాడ । చన్న
పురీరత్నచంద్రరేఖాదండకము జేసిపిభవంబు గాంచినాడ । విదితసిద్ధాంత
కాముదికి కర్నాటభాషనుటికఁచియించినపుత్రోడ । భాగవతదశమంబు
గీర్వాణభాష । ఖడ్గవృత్తంబులక జేసిగరియ గాంచి । నాడ వై కటరాయ
సందనుడబాల । చంద్రశేఖరకవిరాజచంద్రుడేను॥

→* ప్రతిజ్ఞ *←

సీ॥ పద్యంబు జెప్పితే హృద్యానవద్యవిద్యాధురీణులు శబాసనగవ

(2)

లయు|మరిపద్యమల్లి తేవల్లీ మతల్లి కావల్లి కావశిబోలవలయుబాడ| పల్లు
జేచ్చిపవక్త పరిగళన్త ధుర్మురీబృంహంబుతో పీయ్యమందవలయు| అలయార్భ
ఓంచిపద్యము జెప్పదాతచేవరహోలు ర్ముల్లఁచువ్రాలవలయు| గానకవులెల్ల
నానందగరిమచెలగ | జెప్పిగురునాథునకుభక్తివోప్పగింతు | కవులుచవులి
చ్చివినుడుచక్కఁగనివుడు| మరుగమునుబోలునాంధ్రామరుగమునివుడు||

❦ ❦ ❦ కృతజ్ఞత. ❦ ❦ ❦

ఉ|| సుద్దులబలికొందరరసాంపువితండవువాడులాడితా|వద్దివోసగిం
తురిఖనట్టియహంకృతినాకులేవపెనా | పెద్దలు మీరలికృతి నుపేక్ష యొ
నచక కతస్పలాస్పగా|తిద్దిననేకృతజ్ఞుడయిదీవెనలాందగమీకు మొక్కుదక||

❦ ❦ ❦ ఈకృతి యవ్వరికి సమర్పింపబడియె. ❦ ❦ ❦

సీసమాలిక || శ్రీకులాచలకుమారివివ్యక్తపచేత ఘటికాప్రబంధంబుగ
ట్టివాడ | శృంగారసర్వస్వభంగియాసమరుగం బాంఝిపద్యములలోనతికి
నాడ | సరససతకవిలోక సార్వభౌమా యంచు గురుడిచ్చుబిరుదుజేకొ
న్నవాడ| నాటకాద్యఖిలనానాచిత్రకృతులెల్లనొప్పలకుప్పగాచెప్పినాడ|
శ్రీబాలచంద్రముద్రీక బెట్టివెయ్యరు శృంగారజావళ్యజేసినాడ | సర్వ
తోభద్రభాగ్యవరకల్పవల్లి కాద్యాశుబంధశతంబుజేసినాడ|ఈరసాలంకృతిని
చమత్కృతినికృతిని | యోతుషారాద్రిరాడ్వంశజాతనీయ | నూనపంజీ
రిఝూశంఝులీనినాడ| మత్తపాదాబ్జపూజనాయ త్తచిత్ర | సచ్చిదానంద
భారతీసాస్విమివాగ| వెలయు గురునాథునకుసమపింతునమ్మ| వసుధకృ
తినమ్మనితరదైవములనమ్మ || ... ❦

కం|| శృంగారలహరియనుపే |

రుంగొననీయంబులామరుగకావ్యమునీ||

వంగీకరించవేమ్మదు |

సంగీతామృత సనాథ సద్గురునాథా||

(3)

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

శ్రీ రక్ష

శ్రీ గణేశాయనమః.

సంస్కృతాంధ్రమరుకకావ్యము.

నూ॥ జ్యోక్యస్థి బద్ధకటకాముఖపాణిపృష్ఠః క్షేంభన్నఖాంశు చయ
సంవభితో మృడాన్యః । త్వాంపాతుమంజరితపల్లవ కణకపూర
లోభభ్రమద్భ్రమరవిభ్రమభ్రతకటాక్షః ॥ ॥౧॥

వ్యా॥ శ్లో॥ విశంకటకటస్థలిగళదమందదాసస్పృహ భృమద్భృమరకా
 కలికలితనిత్యకణాత్సవమ్ । ప్రణమృజనమస్తకప్రకటడిండిమాడంబరం
 ముఖేగజముపాస్తృపా వప్రపిమాసుపం దైవతమ్ ॥ అన్యోన్య మేతనవకా
 త్ప్రభమంప్రవృద్ధమద్యేమనాగ్వ్యవహితంచకుతోపిపాతోః । పాప్తంద
 శామధమనారథ లోభయోగ్యాంపాయాచ్చిరరతిమనా భవయోస్సుఖం
 వః ॥ రాజ్యంవేచుస్సచిరమకరోత్పాజ్య హేమాద్రిదానాభూమిదేవై
 భువనమురుభుజో భుక్తశేషామభుక్తః । శ్రీశైలాగ్రాత్ప్రభవతి సఖి
 ప్రాప్తపాతాళగంగానోపానాః । సఖమపదపీమారురుత్సుభృకార ॥ మా
 చక్షోణిపతిమహేంద్ర విభవోవేమక్షితికాగ్రజో హేమాదేస్సదృశో
 బభూవసగుణై స్తస్యత్రయోనందనాః ॥ కీర్త్యజాగ్రతిశేడిపాతస్యపతిశ్శ్రీ
 కోమటింద్రస్తతోనాగజ్ఞాపతిరిత్యుపాత్తవపుషోధర్మార్థకామాభివ॥
 వేమాధిపోమాచవిభుశ్చనందనోశ్రీకోమటింద్రస్యగుణైకసంశ్రయాభూలో
 కమేకోదరజన్మవాంఛయాభూయోవతీర్ణావినరామలక్ష్మణౌ ॥ సవేమభూ
 పస్సకలాసువిద్యాస్వతి ప్రగల్భజగనబృగండః । కదాచిదాస్థానగతః క
 పినాంకావ్యామృతాస్వాదనతత్పరోభూత్ ॥ ఆమరుకకవినారచితాంశ్యంగా
 రరసాత్త్రికాంశతక్లోకీం ॥ శ్చుత్వావికసిరచేతాస్తదభిప్రాయం ప్రకాశ

౨ సంస్కృతాంధ్రాదురుకకావ్యము.
 తాంనేతం || మూలక్లోకాన్సమాహృత్య ప్రక్షిప్తాస్పరిహృత్యచ || విధ
 తైవిదుషామిష్టాంబీకాంశృంగారదీపికాం || అనతారోధనంబంధోఽభిపా
 యోభావలక్షణమ్ | నాయకాతదవస్థాశ్చ నాయకశ్చతథారసః || అంగా
 నితైశికిన్యతైరలంకారస్తతశ్చక్రమాత్ | ఇత్యేతానిప్రవక్ష్యంతేయథాసం
 భవమంజసా||అ||ఇత్రకవిస్తావన్నివిఘ్నేన గ్రంథపరిసమాప్త్యథాంశిష్ట
 దేవతాస్తరణద్వారాఽశివప్రయుక్తే || జ్యోక్యప్రీతి|| మృదాన్యాః దు
 గాయాఃకటాక్షఃఅపాంగదర్శనంతాన్వంపాత్ప్వితసంబంధః .. కటాక్షఃకీదృ
 శః- జ్యోక్యప్రయేబద్ధఃకటకాముఖపాణిఃకటకాముఖోనామ ధనురాకర్షణ
 ణహస్తవిశేషః||క్లో||తర్జనీషధ్యమధ్యేమామ్రంభోంగుష్ఠేనపీడ్యతే|యస్మిన్న
 నామికాయోగాత్సహస్తగకటకాముఖ||తస్యపృష్ఠే వశ్చబ్ధాగ్రేప్రేంఖం
 తశ్చలంతః నఖానామంశవఃతేషాంచయస్తేనసంచలితఃవిశ్రాంతఃకీదృశః
 మంజరితస్సంజాతమంజరికఃతదగ్యసంజాతం(*)తారకాచిభ్యుత్పజితీతచ్ఛ్ర
 త్యయః- మంజరితశ్చసావల్లవశ్చ సవీవకణపూరః కణావతంసఃతత్ర
 లోభేన స్పృహయాభ్రమకభ్రమరః తస్యవిభ్రం లీలాంబిభర్తీతివి
 భ్రయభృత్ - అత్రోపమాలంకారః - నఖాంశుచయమంజిరోః పాణిశల్ల
 వయోః కటాక్షభ్రమరయోశ్చసాదృశ్యప్రతిలేర్విద్యమానత్వాత్“యథా
 కథంచితాన్సాదృశ్యంఘ్రోర్భూతప్రతియతే-ఉపమానామసే”త్యుక్తత్వా
 త్ - ఆత్రకవిశ్శృంగారరసాత్మకంకావ్యంప్రారభమాణః ఆదావీరసాభి
 వ్యంజికాండేవ్యా ధనురాకర్షణ క్రియాంకిమథకముక్తవానితి నాశంకసి
 యం- యతః శృంగారరసాత్మికాయా ఏవవశ్యముఖసంజ్ఞాయాదేవ్యాః
 ధ్యానంవినక్షితవాక్ - ఉక్తంచత్రిపురసంహారసింధో||క్లో||సంధాయసుమ
 నోబాణాక కర్షంతీమైత్రవంధనుః || జగజ్జైత్రంజపారక్తాం దేవీంవశ్య
 ముఖంభశే,ఇతి || ||౧||

శా || శ్రీకామాక్షికటాక్షలక్ష్మీనినురక్షించుక శరాసోజ్వల |
 జ్యోక్యప్రథకనిబద్ధమగ్ధకటకాస్యాభిభ్యూస్తాబ్జపు | స్థాకంప
 స్సఖిధీతివ్రజమతోసంవిశ్రమైముగ్ధల | స్తోకంబైతగు కంజ

సంసర్గతాంధ్రామరుక కావ్యము.

3

గుళ్ళగుమిచే సొంపారుకనావతం । సాకూతాథకపరిభ్రమ
ద్యమరలీలాహరియశ్రాంతము ॥ ॥౧॥

తా ॥ అనఁగా బాణము నెక్కుబట్టి యాకణాంత మీడ్చునపుడు క
టాక్ష మాబాణపు పట్టుమీదనే యుండును గనుక నెట్టిని గోళ్ల కాంతుల
తోఁగూడుకొనగా జెవియందలంకరణాథముగా నొక చిగురు జొంప
మునుంచి యుండదానిమీద దుష్మదలు వ్రాచుచున్నట్లుండెనని తాత్ప
ర్యము. ఇచట గోళ్ల కాంతి సమూహమునకును, చిగురు జొంపమునకును,
హస్తమునకును, నిగురునకును, క్రిగంటి చూపునకును, తుష్మదకును, సా
దృశ్యముతోచుచున్నదిగాన నుపమాలంకారము. ఎవ్విధముననైన సాదృ
శ్య మెచ్చోట నుద్భూతమై తోచుచున్నదో యది యుపమాలంకారమని
లక్షణము, ఇచట కవి శృంగార రసాత్మకమగు కావ్యమును చేయబూని
మొదట వీరరసాభివ్యంజకమగు దేవియొక్క భనురాకషణక్రియ నేలచె
ప్పెనని యాక్షేపింపఁగూడదు. శృంగార రసాత్మికయగు వశ్యముఖియను
దేవతయొక్క భాసమును వినక్షించెను, ఇట్లు త్రిపురసంహారసింధుయను
గ్రంథమునఁజెప్పబడియున్నది పుష్పబాణములనుసంధించి చెరుకునిల్లు నా
కషింపుచున్నట్టియు దాసానిపువ్వువలె దేహావణముగల వశ్యముఖియ
నుదేవతను సేవించెదనని.

ముఖీప్తినాస్తావలగ్నగి ప్రసభవభీహతోప్యాదధానోంశుకాం
తంగృష్టానేకశేష్వపాస్తశ్చరణనిపటతో నేక్షితస్సంభ్రమేణ । ఆ
లింగనోవధూతస్త్రిపురయువతిభిస్సాశునేత్రోత్పలాభిః కామి
వాద్యాపరాధస్సదహతుదురితంశాంభవోవశ్యరాగ్ని ॥ ॥౨॥
వ్యా ॥ క్షిప్తభి ॥ శాంభవశ్శాంకరః, శరాగ్నిర్వఃయుష్మాకం, దురితం అ
శుభంహతివ్రతసంబంధః కథమివస్థితః ఆర్ద్రాపరాధఃసద్యః కృతాపరా
ధఃకామివస్థితః శరాగ్నిశ్చ కాముకశ్చకీద్యశః యోహస్తావలగ్నగ్నా సా
శునేత్రోత్పలాభిః త్రిపురయువతిభిఃక్షిప్తానిరస్తః అంశుకాంతం చేలాం
చలంఅదధాన ఆకషణ ప్రసభంప్రసహ్యలభిహతః తాడితః కేశేసుగృ

౪

సంస్కృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

ప్లాకనిరుంధక అపాస్త్రః అపాకృతః చరణనిపతితస్సక నేక్షితకనావలాకి
 తఃసంభ్రమేణ అలింగక అవధూతః నిధూతః అపిశబ్దస్సముచ్చయే అత్ర
 సంభ్రమపదేనశరాగ్నేః దహనాచిక్రియాయాం అవేగన్ముచితః కాముక
 పక్షేత్వరామాత్రంసూచితం అత్రాభ్యుపమాలంకారః సామ్యాలంకారో
 వాయథా॥శ్లో॥ద్వయోర్యత్రోక్తిచాతుర్యాదౌషమ్యర్థోపగమ్యతేఉపమా
 రూపకాన్యత్వేసామ్యమిత్యామనంతితత్॥ఇత్యుక్తత్వాత్- అత్రఅత్యంతరా
 ద్రస్యశరాగ్నేరతిసుకుమార కాముక సాదృశ్యముక్తిచాతుర్యేణప్రతిపాద
 యక కవిర్విషమేష్వపి ప్రసంగేమప్యస్యరసికత్వ నిర్వాహశక్తిప్రపకటికృ
 తవాక అథవాఏవంవిధస్యశరాగ్నేః కాముకసాధర్మ్యకథనేనకవిః నకేవ
 లంశృంగారరస నాయకఏవపీరకాద్రాది రసనాయకాః పురుషాశ్చ(స్త్రీ)
 ణామగ్రేన్వకీయ్యాంశక్తిం ఉత్సృజ్యకామస్య ఆజ్ఞయాపాద ప్రణామాద్య
 పచారానాచరంతఃతాసాంవశేవతేఽంతథతి స్వకావ్యే ప్రతిపాద్యమాన
 స్యకామపురుషార్థస్య సర్వాతిశాయిత్వం దశితవాక - అత్ర ఆవేగో
 నామసంచారీభావఃవ్యజ్యతేతథోక్త॥శ్లో॥ఉత్పాతపాతవమాగ్నివాజిమ
 త్తమతంగజైః ॥ ప్రియాప్రియశ్రుతిభ్యాంచస్యాదావేగోభసంభ్రమః ॥ అ
 త్రాయమగ్నిసంభ్రమఃకామా॥శ్లో॥కులితనేత్రత్వమంగసంకోచధూననేఅను
 క్రమణమిత్యాదిరనుభావోభవేదిహేతి ॥ ... ॥౨॥

శా॥కేలంబక వెలిజిమ్మకొంగునుక చక్కిక బట్టగాగొట్టికే।శా
 లికముట్టినతోసీకాళ్ళపయినిచ్చక వ్రాలినకబూడకక । జాలిక
 పైబడికొగలించవిదలించక బోయికందమ్మలక । నీలాంబుల్చల
 గకపురత్రయలతాంగీలోకముక జుట్టుచుక । జోలకకొత్తగత
 ప్పినచివనవిటేశుక బోలునైవాళుగా । స్ఫులద్దారుణపీతిహూ
 త్రుడుభవత్పాటవిక గాల్చుతక ॥ ॥౨॥

తా॥ అనంగాఁ ద్రిపుర సంహారమునందు నగ్నిహూత్రుడా రాక్షస
 (స్త్రీ)లనుదహించుచుండగా వారువిడిలించుకొని పరుగులెత్తుచుండగానపు
 డయివరాధము చేసినచి ప్రియుడు ప్రాధింపఁగాఁబ్రయిరాంధ్రునిర

సంస్కృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

౫

సక్రమించునట్లుండె నట్టి సాంబమూర్తిక శరాగ్ని మిమ్ము రక్షించుననితా
 త్వర్యము. ఇచ్చట నువమాలంకారము గాని సామ్యాలంకారము గాని
 యొకటి ఎచట రెంటికుక్తి చాతుర్యముచేత నాపమ్యుభయము తోచుచును
 పమరూపకములకంటే వేరుగానుండునో యది సామ్యాలంకారము. ఇ
 చ్చట నత్యంత రొద్రమగు శరాగ్నికిని అతి సుకుమారుడగు కామునకును
 యుక్తిచాతుర్యముచేత సామ్యమునుపపాదించుచుండగవి విషమములగు ప్ర
 సంగములయందును రసికత్వమును నిర్వహింపఁగల శక్తి తనకుఁగలదనిప్ర
 కటించెను. అటుగాక శృంగారరసనాయకుఁడుమాత్రమే స్త్రీలయిష్టము
 ననువతింపువాడు గాడిక నేమనిన మీరరాదా? రసనాయకులును స్త్రీ
 లయొద్దతమశక్తినివదలి వారియిష్టమునేయనువవతింతురనితన కావ్యము
 నబ్రతిపాదించుచోవు కామపురుషార్థము సర్వాతిశయియనితెలియజే
 సెను. ఇచట అవేగమనుసంచారిభావముతోచుచున్నది. ఉత్పాతముచేత
 ను వాతముచేతను నష్టముచేతను నిష్పచేతను గుట్టముచేతను మదపుటే
 నుగచేతను ప్రియాప్రియముల వినుట చేతను గలుగు సంభ్రావమావేగమ
 నుబడును. ఇచటి నావేగమగ్నిసంభవము ధూమాకులిత నేత్రత్వమునుజే
 హమును ముఖచుటయు విదిలించుటయు మొదలగు నవిదానియను భావ
 ములు.

శ్లో॥ ఆలోలామలకానళిం విలుళితాం చిభ్రాచ్చలతుండలం కించి
 న్నృప్తవిశేషకంతనుతరై స్స్వేదాంభసాంజాలకైః । తన్వాన్యయ
 త్సురతాంతతాంతనయనంవక్త్రంరతివృత్తయే తత్త్వాంపాతుచి
 రాయకింహరిహరబ్రహ్మాదిభిదైవతైః ॥ ౩౩॥

వ్యా॥ ఆలోలామితి ॥ తన్వాన్యస్తద్వక్త్రంత్వాంచిరాయపాతురక్షతు
 అత్రరక్షణంనామ సుఖజనకత్వంహరిహర బ్రహ్మాదిభిదైవతైః కింకింప
 యోజనమితిసంబంధః కీదృశంవక్త్రంయద్రతివృత్తయే పురుషాయితే ఆ
 లోలాంచంచలాంవిలుళితాం ప్యాకిణాంఅలకావళించిభ్రాత్ పునఃకీదృశం
 చలత్తుండలంచలతీకుండలై యస్త్రీకతత్ లంబమానకణాభరణ మితి

౬

సంసకృతాంధ్రానుధుక కావ్యము.

భావః తనుతరైరతినుత్తైః స్వేదాంభసాంజాలక్తైః బిందుభిఃఽంబిన్ద్ర్య
 వ్యవిశేషకం ఈషదపాకృతతిలకం పునఃకీదృశంసురతాం తత్కాతతనయనం
 అత్రస్వభావోక్తిరలంకారయథాఽక్లో॥ నానావస్థంపదాథానాంరూపం
 సాక్షాద్వివృణ్వతి - స్వభావోక్తిశ్చజాతిశ్చేష్యక్తత్వాత్ - అస్మిన్ క్లోకత్ర
 యేపి ఆశీరలంకారోస్యనుసంధీయతే - యథోక్తం - ఆశీనామాభిలష
 తేవస్తున్యాశంసనంమతమితి - తద్వక్తృంత్యాంపాతుహరిహర బ్రహ్మాది
 భిదైవతైః కిమిత్యనేనభదానీమేవ సుఖదాయినీవతాదృశే వక్త్రేసిద్ధేన
 తివీతత్పరిహృత్య కాలాంతరసుఖదాయినోహరిహరబ్రహ్మాదయోనసేవ్యా
 ఇత్యుక్తంభవతి తథాచనీతివాక్యాప్యతే॥ క్లో॥ యోర్థకామానపాకృత్యధర్మ
 మేవోపసేవతే - పక్షంక్షేత్రంపరిత్యజ్యఅరణ్యంకృషతినసః॥ ఇతి-శ్రీమోనా
 మసంచారిభావోవ్యజ్యతే-యథోక్తం ॥ క్లో॥ శ్రమఃఖేదోధ్వమృగయాయుర్ధ
 వాహాధిరోహణైః - సంభోగస్మత్తశస్త్రాస్త్రవ్యాయామైర్వైప్రజాయ
 తే - విశ్వాసస్వేదనీతాం-రాః సంకోచాముఖ నేత్రయోః - శీతవాతోదక
 ఛాయాపేక్షా సంచాహనానిచ - అంగమోటన మిత్యాద్యైరనుభావైస్తు
 లక్ష్యతే॥ ఇతి॥ ... ॥౩॥

చ॥ అలికములోపలక చదరియల్లలనాడెచుసోగముంగురుల్ । గ

లిగిచలించుకుండలయుగంబును మోమునసన్నసన్నగా । జిలికెడు
 ఘర్త బిందువుల బేనొకయించుక జారుబొట్టనుక । సలలితమైచలంగి
 పురుషాయితకాలమునందు జెందుపే । రలసటచేతకాంతసురతాం
 తమునందర మోడ్చుకండ్లతో । కళలనుచిమ్ముచుకనుచిరకాలము
 నికకృషతోడబోచునా । చిలుకలకొలిగి-మోము శశిశేఖరవిష్ణువి
 ధాతలెటికే ॥ ... ॥౩॥

తా॥ ఈ క్లోకమున స్వభావోక్త్యలంకారము. పదార్థముల నానా
 విధరూపమును స్పష్టముగావివరించునది స్వభావోక్తియును జాతియునని
 లక్షణార్థము- మొదటనుండి ఈ క్లోకముల యందు నాశీరలంకారమ
 నున్మాతము గానున్నది- ఆశీననగా నభిలషిత సిద్ధియగుననుటయనిదాని

సంస్కృతాంధ్రమరుక కావ్యము.

2

లక్షణము. హరిహరబ్రహ్మాదుల చేత నేమిప్రయోజనమునుటచేత నిష్పక్షేను
 ఖమునిచ్చుచున్న ముఖముసిద్ధింపఁగాదానివిడిచి కాబాలతరముననుఖముని
 చ్చు హరిహరాదులను సేవింపఁగూడదనుట. అట్లు నీతివాక్యమృతమను
 గ్రంథముననున్నది. ఎవఁడర్థకామనులను విడిచి కేవల ధర్మకామను సే
 వించునో వాడు పండిన చేనువిడిచి యడవిదున్ను వాడని, శ్రమమను సం
 చారిభావముతోచుచున్నది. దారినడుచుట వేట జగడము గుట్టమునెక్కు
 ట సంభోగము ఆట శస్త్రాస్త్రవ్యాపారము, కవి మొదలగు వానిచేతను క
 లుగునది శ్రమము, నిట్టూర్పు, చెమట, సీతార్కరము, ముఖ నేత్రములు
 సంకోచించుట, చలి గాలి నీళ్లు నీడ పీయందపేక్షయు, అంగ మదకాన
 మును దేహముడుగుటయును ఇవిశ్రమానుభావములు.

శ్లో॥ సందప్తాధరః పల్లవానవచితం హస్తాగ్ర మాభూన్వతీమామా
ముంచశతేతి కోపవదనై రానతి తథూ)లతాః । సీతాగ-రాంచి
తలచనాన పులకం మైశ్చుంచి తామసిసీపా చ్చంతైరమృతం శ్రమా
యచ ధిలో మూఢై స్సురై స్సాగరః॥ ॥౪॥

వాన్మ॥ అ॥ కఃపి వానీంస్వకావ్యవ్రతిపాద్యమానస్య కామపురుషార్థస్య
 ఫలందశః॥ యతి॥ నందప్వేతి॥ మానీనీరమణీ, సపులకం యైశ్చంబితాతైరే
 వామృతంపాప్తంసాగరః॥ మూఢైస్సరైః శ్రమాయమధిత్యతిసంబంధః, కీ
 ద్యశీమానీనీసందప్తాధర్వలలవా సచకితంభయసంభ్రమసహితం॥ ని॥ చకితంభ
 యసంభ్రమభిశ్యమరః॥ హస్తాగ్రం ఆధూన్వతీవిక్షిపంతీపునః కీద్యశీహేళ
 తధూతః॥ మామా అలమలం ముంచత్యజ ఇత్యాదికోపనచనైస్సహ ఆన
 తి॥ తథూలతా, పునః కీద్యశీ సీత్యా॥ దాంచితలోచనా సీత్యా॥ రేణలంచ
 తై॥ ఈషన్ముకుళితై లోచనైనేత్రేయస్యాస్సాతథోక్తా అత్రకేచిద్యైరితి బ
 హువచనన మానీత్యైకవచనేన ఏకస్యాం నాయకాయాం బహునాం
 పురుషాణాంరతిం ప్రసజ్యనాయకాం సాధారణీకృత్వారసాభాసంకృత
 వంతః॥ యథోక్తం॥ ఇహోపకతై గ్రహమరాగశ్చేత్తిర్మజ్జై చ్యగతోపివాయో
 జితోబహుసస్తిశ్చేద్రసాభాసస్త్రిధామత ఇతి॥ తస్మాద్దశీలంభవతి॥ కింతు

౮ సంస్కృతాంధ్రాదురుక కావ్యము.

మానీతిజాతావేకవచనం యైర్నానిన్యశ్చుంబితా ఇత్యథః యస్య నాయ
కస్య యస్యాంనాయికాయాం అభిరతిః తస్యనాయకస్య తస్యాంనాయి
కాయాం సుఖాతిశయస్య విద్యమానత్వాత్ - అత్ర నాయికా నాయక
నిశ్చయోన కర్తవ్య ఇతి అత్ర శతేతి సంబుధ్యా ధూతకత్వ మవగమ్య
తే- గూఢవిప్రియకృచ్ఛత ఇతినాయక భేదోనవివక్షితః-మానీ శబ్దోపి(స్త్రీ)
సంజ్ఞామూత్రజ్ఞాపకః- (స్త్రీ)కామిష్యాకృతఃకోపోయానాన్యాసంగిని ప్రే
యఇతి మాన ఈష్యాకృతఃకోపస్సోస్యా అస్తీతి నవివక్షితం, కించకోపవ
చనానిచభూలతానతేనానిచ ప్రీయస్యశాత్యకర్తవ్యః సంభూతాని నభ
వతి కింతు అధరస్పృశసంజాతేనకిలికించిత నామ్న (స్త్రీ)చేష్టావిశేషేణ-
యథోక్తం-“క్రొధాశ్రుహవభీత్వా దేస్సంకరఃకిలికించితమితి” యైశ్చుం
బితామానీతితైరమృతం ప్రాప్తమిత్యనేన అమృత మత్యైవ విద్యత ఇత్యు
క్తం మూడైస్సురైస్సాగరః శ్రమాయమథితఇత్యనేన తత్తామృతం నాస్తీ
త్యుక్తం, అత్రాస్యపన్నావాలంకారః, యథార్థ మమృతమవహన్త్యా
ధరస్యామృతత్వనిరూపణాత్ ॥

చ॥ కమనుడు వాతెరక చురుకుగాకొరకకభయసంభ్రమంబు

నక । కృమముగచైవిదల్చి విటరాయుడ వద్దిఖచాలువీడుమం । చ

మరిన కిను-పల్కొలుకనట్టిటు కన్బామతీవెలాడగా । సమముగ

సీత్రతాంచితదృశకవడెబట్టుచు పుల్కొల్కొనా । యమలత

రాంగి మోనిరెవరానిరొ వారమృతంబుజెందినక । శృమకొరక

మథించిరిసురాసురులంబుధిమూఢచిత్తులై ॥ ౪॥

తా॥ ఇచట గొందరు మానిని యెవరిజేత చుంబనము చేయబడెనో య

నుటవలన నొకనాయికయందనేకులకనురాగమును జెప్పినట్లుభిప్రాయము

చేసి రసాభాసమునువణించిరిగాని యది సరియయినది కాదు, మానిని

యన్నది జాతియందేకవచనముగనుక మానినులనియర్థము. ఏనాయకునికే

నాయికయందనురాగమో యానాయకునకాపెయందుసుఖాతిశయముం

డుటవలన నాయికానాయకనిశ్చయములేదు, ఇక్కడ శత అన్నపదమునకు

(2)

సంసృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

ధూతుండని యర్థమేకాని గూఢాసకారి శతుండని చెప్పబడ్డ నాయకుడ
 థముకాదు. మానసికబద్ధమునకు స్త్రీయని అర్థమేకాని ప్రియుడెతరస్త్రీ
 సంగమము చేయుటచేరిసి ఈమ్యాకృతకోపము గలదనియర్థముకాదు.
 ఇదిగాక అలుక మాటలు కనుబొమలాడించుటలును ప్రియుని గూఢవిప్రియ
 మువలనంగలిగినవి కావు. ఇక నేమనిన అధరస్పర్శముచేత గలిగిన కిలికించి
 మను స్త్రీచేష్టచేత గలిగెను. క్రోధము, కన్నీరు, సంతసము, వెరపు, ఇవి
 మొదలగు వానియొక్క కూడిక కిలికించితమనంబడును. ఎవరిచేత మానిని
 చుంబనము చేయబడెనో వారమృతమును పొందిరనుటచేత నమృత మిచ
 టనేయున్నదనియు మూఢులగు సురలు సముద్రమును దరచి రనుటచేత
 నమృతమువట లేదనియుఁజెప్పినట్లు యెను. యథార్థమగు నమృతము కా
 దని యధరమమృతమనుటవలన నపహ్నవాలంకారము.

మూ॥ అలసనలితైకిపిమాద్రాక్షైకముహముకుళీకృతైః

క్షుణ్ణమభిముఖై లజ్జాలోలై నిశ్మేషపరాజ్ఞుభైః । హృదయనిహితం

భావామాతంవచుద్భిరివేక్షణైః కథయసుకృతీకోయం ముగ్ధత్వ

యాద్యవిలోకృతైః ॥ ౧౫ ॥

వ్యా॥ అ॥ సఖీనాయకాంబూతే॥ అలసనలితైరితి॥ హేముగ్ధ! ఈక్షణైః

అద్యత్వయాచిలోకృతై కోయంసుకృతీ కథయేతిసంబంధః- కీదృశైరిక్షణైః

అలసనలితైః అలసానిచ తానివలితానిచతైః అలసంలక్ష్యన్నివృత్తంవలి

తంపునః ప్రవృత్తంతథోక్తం॥ అలసంతదభీష్టాథాద్వీడాదైర్వర్సన్ని

వతితం- వళితం తన్నివృత్తస్వభూయస్తస్యావలోకనమితపునః ప్రేమా

ర్తాద్రైః ప్రేష్టా అత్యధంద్రవీభూతైః ప్రేష్టామనసిద్రవీభూతేనతి

ఈక్షణేపిద్రవీభూతత్వం దృశ్యతనీవ - పునఃకీదృశైః ముహుర్ముకుళీకృతైః

ప్రియదశననుఖాతిశయేనముకుళీకృతైఃయథా॥క్షో॥స్ఫురత్సంశ్లిష్టవత్స్యా

గ్రాసుఖినిత్రాంతతారకా॥ ముకుళాదృష్టిరానందవాత్సదృష్టిమోకుళీకృ

తా॥ ఇతి, క్షుణ్ణమభిముఖైఃపునఃకీదృశైఃలజ్జాలోలైర్లజ్జయావంశలైః పునఃకీ

దృశైఃనిశ్మేషపరాజ్ఞుభైః నిమిషరహితైః పునఃకీదృశైః హృదయనిహితం

౧౦

సంస్కృతాంధ్రామరుకావ్యము.

భావాకూతం, భావోనామరతిసంజ్ఞికస్థానీయా భావః, నవీవ ఆకూత మభి
 ప్రాయః తద్వస్తుచ్చిః ఉద్గిరద్భిః పేత్యర్థః ॥ అత్ర చక్షుగి ప్రీతి నాకమ ప్రథ
 మావస్థాద్యోత్యతే ॥ క్లౌః ॥ అద రాద్భిః క్షణంయత్రచక్షుగిప్రీతిపిత్యతే ॥ ఇతి-అ
 త్రనాయికాస్వీయా ముగ్ధా చేతి కైశ్చిదు క్తం, తదయ క్తం-యత స్వయా
 కొయం విహాక్యత ఇత్యనేన అస్వీయస్యనాయకస్యగమ్యమానత్వాత్, స్వీయ
 శ్చేత్సఖ్యాదిభిక్షాన్యతే అతగిహోయమితి ప్రశ్నానుపపత్తేః తస్మాన్నాయ
 కస్య అన్యత్వాన్నాయకాస్వీయానభవతి ॥ కింతు పరకీయా ॥ ముగ్ధా ఇతి సం
 బుధ్యా విచరీతలక్షణయా అపహ్నవే వై దగ్ధ్యంగమ్యతే- అత్రాలస్యాది
 భిభావవే శైరల్పస్య శృంగారస్య సూచితత్వాత్తైశీవ్యతైరంగంనర్త
 స్సోస్థిటోనుసంధేయః-తథాభారతియ్యో ॥ క్లౌః ॥ యాశ్చ క్షణవైపథ్యవిశేషచిత్రాను
 సంయుతాయాబహున్యత్రగీతైః - కామోపభోగప్రవహోపచారాంతా
 కైశీకింపృత్తిముదాహరింతి- నర్మచ నమకస్పందో నమకస్సోస్థిటో భనర్త
 గభాశ్చ- కైశీక్యాశ్చ త్వారోభదాహ్యేతేనామాఖ్యాతాః - నమకస్సో
 టస్తుభావానాం సూచితోల్పరసాలవై రితి ॥ అత్రజాత్యలంకారః ॥ ౫॥

మ ॥ అలసంబై నభితంబునై యధిక ప్రేమాద్రావైవల్ల
 రుక ॥ విలసింపక ముకుళీకృతంబులగుచుక వేగంబునంకొంత
 పలయింపక యదురైత్రపక చపలమైయానిని మేషంబులై ॥ అల
 రారక హృదయంబునందుగలభావాకూతముగ్రకున్దన ॥ ట్టుల
 గానుండెడుచూపులకలికినీటుంగులక నేధన్యునిక ॥ లలవాబూ
 చెదోజెప్పవేచకిత సారంగాక్షిముంమ్మాటికిక ॥ ౫॥

తా ॥ అనగా నాయికను జెలియెవనిన త్యాదరముతోఁ జూచుచున్నావ
 ట్టియదృష్టవంతుని నాకు జెప్పుచుని యడిగెనని తాత్పర్యము. ఇచ్చట
 చక్షుః ప్రీతియను ప్రథమావస్థతోపింపఁ బడుచున్నది, అధరమువలనఁ
 బాచుట చక్షుఃప్రీతియనబడు, ఇచట నాయిక స్వీయయని ముగ్ధయని కొం
 దరు చెప్పిరికాని యదియు క్తముకాదు, స్వీయ నాయకుని సఖియెఱిగి
 యేయుండునుగనుక యితఁడెవ్వడని యడుగదుగనుక నాయిక పరకీయ్య

సంసకృతాంధ్రామృత కావ్యము.

౧౧

యే, చెలిముద్దలారా అనుటకు విపరీత లక్షణచేత మహాసమర్థులాలవి
తోచుచున్నది, ఇచటనాలస్యము మొదలగు భావలేశములచేతనల్పస్వం
గారము సూచితమాయెఁగావున కైశికీవృత్తికంగమగు నర్మసోఘటమని
యొలుగవలయును, వృద్ధువేషములచేతఁజిత్రిమై నుంచినందభాముగల
దైమెండు నృత్యగీతములుకలదై కామోప భోగోపచారములుగల వృత్తి
కైశికయనఁబడును, దానికి నర్మయనినర్మస్పందమని నర్మసోఘటమని నర్మగ
భామని నాలుగుభేదములు, అందు భావలేశముల చేత సూచింపఁబడిన
యల్పరసము నర్మసోఘటము, ఇక్కడ జాత్యలంకారము.

మూ॥ అంగుళ్ళగ్రనఖన బాష్పనలిలం విక్షిప్తవిక్షిప్తకీంతుష్టింరో
దిక్షికోపనేబహుతరం పూతకృత్య రోదిష్యసి । యస్యాస్తే పిశు
నోపదేశవచనై ర్భూమింగతేనివిణ్ణోనునయం ప్రతిప్రి
యతమో మధ్యస్థతామేష్యతి ॥

వ్యా॥ అ॥ నాయకేన భేదోపాయం ప్రాపితాసఖీ నాయకామాహ॥
అంగుళ్ళెతి ॥ హేకోపన అంగుళ్ళగ్రనఖన బాష్పనలిలం విక్షిప్తవిక్షిప్త
కీంతుష్టిం కేంరోదిషి - పిశునోపదేశవచనై యస్యాస్తేమానే ఈష్యాక్య
తకోపే అభిభూమిం అతిశయంగతేనతి ప్రయతమోనివిణ్ణః నిర్వేదంప్రా
ప్రసక్త అనునయం ప్రార్థనాంప్రతి మధ్యస్థతాం ఉదాసీనతాం ఏష్యతిత
దాసాత్వంబహుతరమతిమాత్రం పూతకృత్యపూతకారం కృత్యా సశబ్ద
మిత్యథః రోదిష్యసీతి సరబంధః ॥ అత్రసఖీ నాయకామిదాసీంకింరోది
షి ఇతేకపరం బహుతరం రోదనం భవిష్యతీతి బోధయిత్వా మానస్త్యా
జ్య ఇతికథయతీత్యభిప్రాయః - అత్రనాయకాస్వీయామధ్యాచనాయకత్వ
తః - అత్రమానాపనయనోపాయభేదేనప్రవర్తతేఇత్సవగంత్యమ్॥ క్లో॥ సా
మ్నభేదేన దానేనరత్వత్ప్రేక్షారసాంతరైః - ఏతైషడ్భిరుపాయైశ్చ కు
ర్యాన్తానాపనోదనమితి-అత్ర చాటువచనాన్సమభేదః సఖ్యుపాయాజ్ఞాన
మిత్యుక్తత్వాల్ మానకృతో విప్రలబ్ధుశ్చ సంగారః-అత్రవిప్రలంభకృతం
సోపాలంభవచనం నర్మయథా॥ క్లో॥ ఈష్యాక్రోధప్రాయంసోపాలంభంచ

౧౭

సంసృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

వచనమవిరుద్ధం. సా మోపత్తేపయుతం-సప్రసలంభంహితన్నమః-ఇతి
భారతీయే ఆత్మేపోలంకారః - ప్రతిషేధోక్తిరాత్మేవఇతి॥ ౧౭॥

శా॥ చీరక వేలిగోటికొనచేకనుదమ్ములనిరుచిమ్మిచిం । ముత్తూర
కదేలనెడ్చెదెనిడూరుపులగ్గమునాగనూచిఁయీ॥ తిరునవారియు
పదేశపులులనలఁపెంచునిం । నూర్చడిలంగ జేయని సుకొం
దివిటేకుడుపేక్షజేయఘాతార్ముతోడనేడ్వవలెనూనినియలఁ
మానవే॥ ౧౮॥

తా॥ అనగా శబ్దముకలుగనట్లు, రోదిష్యసివిడ్వంగలవు, ఇక్కడ చెలి
నాయికనుగూర్చి ఇపుడేలయేడ్చడ వికపిదనంబుయేడ్వవలయునని యూ
హించి మానమును విడుపుమని చెప్పిననియభిప్రాయము. నాయిక స్వీయ్య
మధ్య, నాయకుండు శతుండు, మానాపనయన భేదమును చేసెనని యె
ఱుంగవలయును, భేదమనగా మిత్రభేదముచేతను, ఈవిచేతను, సంభో
గేచ్ఛచేతను, ఉపేక్షచేతను, సాంతర ప్రశంసచేతను మానమునపనాదిం
పవలయునని శృంగారశాస్త్రము, మానముచే జేయఁబడిన విప్రలంభము
శృంగారము, విప్రలంభముచే జేయఁబడిన నిందావాక్యమునర్తకమైన
క్రోధ ప్రచురమైనందాససాధమైయ విరోధియై సామసంకీర్ణమైయుం
డువచనము, విప్రలంభవిశిష్ట నర్తమని భారతీయలక్షణము. ఆత్మేపాలం
కారము, వలదనుటయూ త్మేవమని లక్షణము.

మూ॥దత్తాస్యాః ప్రణయ స్తవ్యయైవ భవతాసేయంచరం లాలితా
దైవాదద్యకిలత్వ మేవకృతవాసన్యానవంవిప్రీయం । మన్యుర్యస్స
హవీషయాత్యుపశమనోసాంత్యవాదైస్సృణుటం హనిస్త్రింశవిము
క్తకణ్ఠకరుణంతావత్సభీరోదితు॥ ౧౯॥

వ్యా॥౧॥ సభీ నాయికాసన్నిధౌ నాయకమాహ॥ దత్త మితి ॥ ఆస్యాః
ప్రణయః విప్రంభశత్యయైవపత్తః॥ని॥ప్రణయా స్తవ్యమివసంభయంచా
ప్రేమాణిత్యమరః- కించ భవతాసేయం చిరంలాలితా ఉపలాలితా అద్య
దైవాదైవవశాత్ త్వమేవలస్యాః ఏవం విధాయాః నవమపూర్వంప్రవి

సంస్కృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

గతి

యంప్రియంకమకృతవానిల కిలశబ్దో వార్తాయాం నిపార్తాసంభా
వయోః కిలేత్యమరః ఏషుమన్యరేనం విధవిప్రియజాతః కోపోదుస్సహఃసో
ధుమశక్యః దుస్సహ త్వాదేవం సాంత్యవాదైస్సావవచనై రుపశమంశాం
తిం నోయాతిస్ఫుటంశిశ్చయః హనిష్త్రింశన్యశంసనిన్యశంసఖడ్గానిష్త్రిం
శావిత్త్యమరః విముక్తకణ్ఠంకరుణంభయథాభవతేతథా కణ్ఠశబ్దేనకంఠధ్వని
లక్ష్యతే విముక్తకణ్ఠం అనిరుద్ధకంఠధ్వనికరుణం సశోకాతిశయం మమ
సఖీతావదోవిత్వితిసంబంధః తావచ్ఛబ్దావధోయావతోపశ్చావ్యతి
తావదిత్త్యర్థః, రోదిత్విన్యరువాదిభ్యస్సార్వధాతుకభిదాగమః అత్రనాయ
కేనభేదోపాయం గమితాసఖీనాయకోపాలంభవ్యాజేన నాయకాము
పాలభలే కిమితి అనేన తన విస్రంభో దత్తస్థిర ముపలాలనంచ కృతం య
తిలించి ద్విప్రియంకృతమితి చైతదైవాదేవన స్వతః ప్రవతితంసామన
చనాన్యపి కృతాని తథాపికోపాన్న విరమసి ధౌచిత్యం వజ్జయిత్వా
రోదిషి చేద్యధికస్తావంవాచయతీత్యభిప్రాయః అత్రనాయకాస్వీయ్యా
మధ్యావనాయకశ్చతః అత్రవిప్రియజాతేష్యామానకృనోవిప్రలంభశ్చర
గారః యథోక్తం నిష్కంఠోగోవిప్రలంభశ్చశృంగారోద్వివిధార్థసః అ
యోగోవిప్రయోగోశ్చవిప్రలంభోపి సద్విధా విప్రయోగస్తథామానః ప్ర
వాసగీ కరుణాత్మకః తత్రమానోద్విధాసోయ మిష్యాప్రణయ పూర్వ
కః తత్ర ఈష్యామానశ్చతుర్విధయథోక్తం భారతీయే నిష్కంఠోయత్రనేన్న
హేమాభయం తత్రతత్రేష్యామదనోయతః చతస్రోయోగయస్తస్యాకీ
త్యకంఠే తాన్నిబోధత వై మనస్యం వ్యభింకంచ విప్రియంవస్యరేవచ వి
లేపాంసంప్రసన్నమిలక్షణానియథాక్రమమ్ నిద్రాభేదానగతిం సువి
హ్నం సతస్ప్రసన్నమ్ ఏవంవిధంప్రియం దృష్ట్వావై మనస్యంవిధీయ్యతే బ
హుశోవార్యమాణోపియస్తుతత్రేవ దృశ్యతే సామపాతత్రత్ర మాత్స
ర్యాద్యవ్యభింకముపజాయతే జీవంత్యాంత్యయి జీవామిదాసోహంత్యంచ
మేప్రియా ఉత్తైవవయోన్యధాకుర్యాత్తత్రవై విప్రియంభవేత్ ప్రతివ
త్సకాశ్చాద్యాస్సాభాగ్యేకవికత్థనః ఉపసర్పే త్సచిహ్వాశ్చ మన్యస్త్రో

౧౪

సంస్కృతాంధ్రామరక కావ్యము.

పక్షాయత ఇతి॥ అత్ర విప్రలంభకృతము పాలంభవచనరూపం నమః ఆత్మే
 పోలంకారః॥ ॥౭॥

ఉ॥ ఈనత నాభికిక్ చనువునీవె యొసంగితి నాటనుండి నీ | చే
 నుసలాలనక బడ నె చేడెకు దైవగతిక యపూర్వమై | కానకని
 ప్పుడెట్టి యపకారము నీవె యొనర్చితివిగా | మానినియోర్వ రాన
 లుక మానదుమచ్చికమాట్లవల్ల హః | తానయికోపమూరడిలుదా
 క సభీమణి పెద్దగొంతుతో | దీనతదోపనేడ్వనతి ధీర మనసుగడ
 యొరిఘాతుకా ॥ ॥౭॥

తా॥ ఇచట నాయకునిచే మిత్రభేదముచేయఁబడినచేలి సాయకుని నొందిం
 చునట్లు సాయకనునొందించుచున్నది, ఎట్లైన ఇతఁడు నీకుచనువిచ్చె బహు
 దినములు లాలించెను ఎదోదైవికముగాఁగొంచె మప్రకాశకారముచేసెనని
 యెన్ని ప్రియవాక్యములశేఁ బ్రార్థించినను గోపమునుచాలింపకున్నాచె
 యుక్తాముక్తమును విచారించనిని నైవరు వారీంతురనియభిప్రాయము, ఇ
 చట సాయక స్వీయ్యమధ్య, నాయకుఁడుశతఁడు, అపకారముచే గలిగిన
 యిష్యే చేతనయిన మానము శతశతయఁబడినవిప్రలంభముశృంగారము,
 లక్షణమట్లుచెప్పఁబడియున్నది, సంభోగమని విప్రలంభమని శృంగారరస
 ము ద్వివిధము, ఆయోగమని విప్రయోగమని, విప్రలంభము ద్వివిధము,
 ప్రయోగము, మానమని స్రవాసమని, విరహమని మూఁదువిధములు, అం
 దుమానమిష్యాపూర్వకమని స్రవయపూర్వకమని రెండువిధములు, అం
 దీష్యామానము నాలుగు విధములు, అట్లు భారతీయ్యును గ్రంథము
 నఁజెప్పబడెను, ఎచట స్నేహముఁడునో యచట భయముఁడును, విజట
 మదనవికారముండునో, అచట ఈర్ష్యయుండును, ఆ ఈర్ష్యకు చైత
 నస్యము వ్యభీకముఁప్రియము మన్యువునని నాలుగు కారణములు నిబ్బచే
 త శ్రమచేలెను ఘండగమనముగలిగి గుర్తులతోఁగూడి సద్రవములగు సభ
 దంతక్షతములు గలిగియున్న ప్రియునిఁబూచి వై మనస్యముకలుగును, ప
 లుమారునిషేధింపఁబడిన చోటికేప్రియుడు మరలంబోయిన వ్యభీకముక

సంస్కృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

౧౫

టుగును, నీవు జీవింపఁగా జీవించెదను నీదాసుండను నీవేచాకృష్టరాలవని
చెప్పి చేరువిధమున నెవడు నడుచునోయచటిదివి ప్రియమనఁబడును, సప
త్నిదగ్గిరనుండె తనసౌభాగ్యము నీవె చూడవలయునని సంభోగములతో
నెవ్వడువచ్చునో వానియందు మన్యుత్తకులుగును, ఇవట ప్రపలంభముచేఁ
జేయబడిన నిందావాక్యమునర్హ, ఆత్మపాలంకారము.

మూ॥ లిఖన్నాస్తేఘామింబహిరవనతఃప్రాణదయితోనిరాహారా
స్సఖ్యస్సతతరుచితోచ్చననయనాః । పరిత్యక్తంసర్వంహసేతపతి
తం పంజరశుక్తైస్తవావస్థాచేయం విస్మజశ్చిత్తే మానమధునా॥౧౥॥

వ్యా॥ అ॥ సఖీనాముకా ముపాలభతే॥ లిఖన్నతి॥ పా॥ ప్రాణదయితఃబహిః
బాహ్యబాహ్యప్రదేశే అవనతోనతముఖస్సక్ఘామింలిఖన్నాస్తైతిష్ఠతి॥ స
ఖ్యానిరాహారాశ్చసతతరుచితోచ్చననయనాస్తీవృంతిసతతమశ్రాంతం
దిత్యోదనంఛేనఉచ్చనానిప్రాప్తశ్వయధుని నయనాని యాసాంతాస్త
థోక్తాః పంజరశుక్తైశ్చసర్వంహసితవతితం హస్యకారి వాగవ్యపారక
పరిత్యక్తం విముక్తం తవలవస్థాచేయంఇదం శబ్దేన సాతిశయ స్సంతాపాల
త్యుతే హేతరినై నిష్కర్షప్రకృతే ఇదానీ మధునామూన మీష్యాకృత
కోపం విస్మజత్యజేతి సంబంధః నాయికాస్త్యయామధ్యావనాయకశ్చతః
త్రమానకృతప్రిపలంభశృంగారవిప్రభక్తుల ఉపాలంభవచనరూపం నర్హ
ఆత్మపాలంకారః॥

ఉ॥ వారకసంతి పంప తలవంచ్చిపియగ్గణి నేలవ్యాశితా । నూ
రక యున్నవాడు సఖులండాక రన్నము లేక నెప్పుడుక । భో
రనునేడ్చుచే కనులు పొంగగ సుగ్గిరి పంజరంబులక । దారినచి
ల్ల-లెల్ల పరితాపముచే పరిహాసకోక్తులక । చేరకదూనె నీదశ
వచింపక నిట్టిది యింక నైన నీ । కూరత వీడవేక తినహృత్పుట
మేలవిశాలలోచనా ॥

తా॥ అనఁగా నీవు కోపించియుండఁగాఁజెలులాహరమును విడిచియు

౧౬

సంస్కృతాంధ్రామృత కావ్యము:

న్నారు ప్రియుండు తలవంచుకొని యేమి పలుకకున్నాడు పంజరముల
యందు చిరుకలుశబ్దంపకున్నవికాబట్టి కోపమును విడుచువునియర్థము,
నాయక స్వీయ్యమధ్య నాయకుండు శతుండు, మానకృత విప్రలంభము
శృంగారము, విప్రలంభకృత నిద్రావచనరూపము సర్వ, ఆత్మేపాలం
కారము.

మూ॥ నార్యోముగ్ధశతాహరంభరమణంతిష్ఠంతినో వారితా స్తతిం
తామ్యసికించరోదిషిపునస్తాసాం ప్రియంమాకృధాః । కాంతగిశేలి
రుచియ్యవాస హృదయస్తాదృష్టి యగికాతరే కింనోబర్పరకర్
తైః ప్రియశతై రాక్రమ్యవిక్రియతే ॥

వ్యా॥ అ॥ నామ కెనభేదం గమితాస్థభి నామకామహలభతే॥ సార్యఇతి॥ నా
ర్యోముగ్ధశతాస్సత్యంరమణఃప్రియంహర నిస్వాధీనంకుర్వన్తి ముగ్ధాశ్చతా
శ్యతాశ్చ ముగ్ధశతాః బహుమృగ్ధా ఇవ లత్యమణితాస్తశ్చతాశ్చర్థర్థః ॥ వా
రితాస్సత్యోనోతిష్ఠంతి వారయితుంనశక్య ఇత్యర్థః తత్తస్మాత్తాహర
ణాత్ మాకాతరేకిమథఃంతామ్యసిగ్ధానింభజసి కించపునః రోదిషిచ
తాసాంరమణ హరిణీనాం ప్రియమిష్టంరోదనాదికం మాకృధాః అస్యా
రోదనాదిక మేవతాసాం ప్రియమిత్యర్థః ప్రియస్తాదృక్కాంతః కేళిరు
చిరువాసహృదయశ్చ నలస్మాకంబబరకకక్షతైః పరుషకతిస్తైఃవచస్తై
ః తిశేషః కింకింప్రయోజనం సంప్రతిప్రియశతైరాక్రమ్య అవరుధ్యవిక్రియ
తేవిక్రయాహః క్రియలేస్వాధీనః క్రియతఇత్యర్థః ఇతి సంబంధః, (స్త్రీ)
తాం ప్రియాకషణం నై పుణ్యమేవ ప్రయోజనంనతురోదనాదికంపరుషః
కతిన్వ్యాపారశ్చ తస్మాత్తత్సర్వం పరిత్యజ్యసామ్యప్రకృత్యాప్రియే అ
త్యంతప్రియాన్వ్యాపారాస్స గ్రయుజ్యతమావజయేతి సభీహోధితవతి
త్యభిప్రాయః దైన్యంనామసంపారీభావః అత్రనాయకాస్వీయ్యా అధీరా
మధ్యావ అధీరాత్వంకథమితిచేత్ బబరకకక్షతైర్వచస్తైఃకిమితి సభీవచ
నాల్ తథాహో క్తందశరూపకె॥ శ్లో॥ భేదయెద్దయితంకోపా దధీరాపరుషా
క్షరమితి కించకలహంతరితావ॥ శ్లో॥ కోపాతాంతం పరానుద్యువక

(3)

సంసకృతాంధ్రామయక కావ్యము.

౧౭

తావసమన్వితా - కలహంతరితాచాసౌ కోవిదైఃపరికీర్తితా ఇతి - నాయ
కశ్శతః గూఢవిప్రియకృచ్ఛత ఇత్యుచరవచనాత్ - మానకృత విప్రలంభ
శృంగారః విప్రలంభకృతం సౌపాలంభవచనరూపనర్త ఆత్మేపాలంకారః॥

ఉ॥ ఇంతిరౌ నారులిమ్మహిని నెన్నడు ముగ్ధులవోలె నుండుచు॥
మంతనమందు తాశతత మానరు గావున నాయకాగ్రణి॥ వింత
గ వశ్యుడౌనటుల వేగనొనఱుకరు వద్దటన్నవా॥ రింతయు నూ
రకుండ రిక నేటికిడన్వదచేలొంగిని॥ వింతియె గాక తామరల నే
డైచే వారలకిష్టమియ్యకే॥ కాంతుడు కేళిపైన రుచిగల్గిన వా
డెలప్రాయపుక దయా॥ వంతుడు మాకతోర కటుబబరవాక్కు
లచేత నేమివా॥ డంతటజూడ గా ప్రియకతంబగు నుద్దులగ్రమ్మ
నమ్మ గా॥ పంతముబూననొనుగ దె పంచనచంచలచిత్త మేలనే॥॥
తా॥ ఆడువారికి ప్రియుని స్వాధీన పటచు కొను నేర్చే ప్రయోజన
ముగాని ఏడ్చును కకక-సములాడుటయు నట్లుగాదు గావున వానిని నెల్ల
విడిచి ప్రియుని విషయమున మిగుల ప్రియములగు వ్యాపారములఁ జేసి
వాని స్వాధీనునిఁజేసికొనుమని చెలిచెప్పెననుట. ఇవట దైన్యమునుసంచా
రిభావము- నాయక స్వీయ్యమధ్య కకక-సపు మాటలచేత నేమిప్రయోజ
నమని చెలి చెప్పుటచేత నధీర, అట్లు దశరూపకమున కోపమువలన పరు
షపుమాటలాడి ప్రియుని దుఃఖపరచునది యధీరయని, కోపమువలన ప్రి
యుని దిరస్కరించి వాడుపోయిన పిమ్మట పశ్చాత్తాపముతోఁ గూడినది
గనుక కలహంతరితయును, నాయకుఁడు గూఢాపకారిగనుక శరంఘ,
మానకృత విప్రలంభము శృంగారము, విప్రలంభకృతసౌపాలంభవచన
రూపము నమకము, ఆత్మేపాలంకారము.

మూ॥ కోపతోగమలలోలబాహులలికా పాశేనబధ్యాదృఢం నీ
త్వామోహనమందిరం దయితయానై వీరంసఖేనాంపురః॥ భూ
యోక్త్యేవ మితిస్థలన్యదుగిరా సంసూచ్య దుశ్చేష్టితం ధన్వో
హన్యతపివనిహన్యతిపరఃప్రేయాక్రుదత్యాహసక॥ ॥౧౦॥

౧౮

సంసకృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

వాన్|| అ|| అపరాధినం నాయకం నాయకానిర్భత్యయతితికవిరాహా||
 కోపాదితి || కోపాత్ కోమలలోలచాహులతికా పాశేనదృఢం బద్ధా
 మోహనమందిరం సంభోగగృహఽనీతాన్వనై వరం యథేచ్ఛంసభీనాంపురః
 సభీసమక్షం భూయోష్యేవ మితిపునరప్యేవం కరోషీత్యధోక్తాన్వల
 న్నృదుగిరాసగద్గదయామృదులయావాచాదుశ్చేష్టితందుర్వ్యాపారంనా
 యికాంతర గమనమిత్యథః సంసూప్యసంజ్ఞాప్యరుదత్యాదయితయా ని
 హ్నుతిపరః వంచనాపరః ధన్యాభాగ్యవాక్ ప్రేయాస్త్రియతమోహ
 సక్హాన్యతవతాద్యత ఏవేతిసంబంధః ప్రియతమయాక్యతాని నిబంధన
 నిభత్సనతాడనాన్యపి పురుషాణాం ధన్యత్వమాపాదయంతి కిముతమ
 ధురభాషణాలింగనాదయ ఇత్యభిప్రాయః- నాయకాస్తీయ్యా ప్రగల్భా
 అధీరాచ-యథోక్తందశరూపకా||శ్లో|| సావహితాదరోదాస్తేరత్రాధీత
 రాకుర్రా-సంత్యజ్యతాడయేతా-తమితి-నాయకోధృష్టః-యతోనాయి
 కయా సంసూచితాపరాధస్తాద్యమానోపిసహతే-తథాచోక్తం-“న్యత్రా
 గానిభ్యోధృష్ట”ఇతి- ఈష్యామానకృతోవిప్రలంభశృంగారః, అత్ర
 విప్రలంభకృత మీష్యాక్రొధప్రాయంనర్త - యథోక్తం భారతీయ్య-
 ||శ్లో|| ఈష్యాక్రొధప్రాయం సోపాలంభంచ వచనమవిరుద్ధం-సామోప
 ష్టేపయుతం సవిప్రలంభం కృతంనమేతి- ఆక్షేపాలంకారః- ప్రతిషేధో
 క్తిరాక్షేపఇతి || ||౧౦||

ఉ || కట్టలుకక మృదులల లగద్భజవల్లియనేటి తాగ్రిటితో |
 గట్టిగ గట్టి మోహన నికాయము శేర్పి యథేచ్ఛగా సఖుల్ | నె
 ట్టనె గూడ వారెడుట నీవు మఱిన్నిటు జేతువాయటం | చట్టిటు
 జూచి గద్గదతరాధక వచ స్తతితో పరాంగనక | బట్టుట దెచ్చి
 యేడ్చుచునువద్ద దశేక్షణ వంచనాత్ముడుక | చిట్టయునైనకాం
 తునిమదింగృహాడక ముద్దుచేతులక | గొట్టగనవు నానుకృతకో
 టియొసర్చినధన్యదెవ్వడో || ౧౦ ||

తా|| ప్రియరాని బెదరింపులును కొట్టుటలును పురుషులకు ధన్యత్వమును

సంస్కృతాంధ్రమురుక కావ్యము.

౧౯

గలుగజేయుచున్నవి. వారలమధురభాషణములు కౌగలించుట జెప్పనే
లయని యభిప్రాయము. నాయక స్వీయ, ప్రగల్భ, అధీర, దశరూపకము
నందు లక్షణము. అధీర, రతికాలమందు కోపముచేత ప్రియుని యపరా
ధము నుగ్గడించుచు బెదరించికొట్టుచు చెప్పియున్నది. నీవీతవ్వచేసితివని
బెదరించుచుండినను సహించుట వలన నాయకుడు ధృష్టుడు, తన యప
రాధమును నాయక యెరిగినను భయములేనివాఁడు ధృష్టుడనిలక్షణార్థక
ము. ఈష్యామానకృతంబగు విప్రలంభకృంగారము, విప్రలంభకృతమ
గు నీష్యాకోశ ప్రాయనము. భారతీయును గ్రంథమున- ఈ
ష్యాకోశప్రాయమునునిందావచనయు క్తంబును సామోపక్షేపయుత
మును విప్రలంభకృతనమమనియున్నది, ఆక్షేపాలంకారము. ప్రతిషేధో
క్తియాక్షేపమనిలక్షణార్థము.

మూ॥ యాతాకింసమిళంతిసుందరిపున శ్చింతాత్వయామత్కృతే
నోకార్యానితరాంకృశానికథయ త్యేవంసబాష్పేమయి । లజ్జా
మంధర తార కేణనిపతప్తీతాశ్రుణాచక్షుషా దృష్ట్వామాంహాసితేన
భావిమరణోత్సాహస్తయానూచితః ॥ ... ॥౧౧॥

వ్యా॥౧॥ నాయకోక్తిః॥ యాతాశ్చింతి॥ హేసుందరియాతాః ప్రోషితాఃపున
నమిళంతికింసంగచ్ఛతి కింమత్కృతేమదర్థే॥జ్ఞో॥౧॥ ధృక్పతేచతాదధ్యే
నిపాతద్వయమీరిత మితిశాశ్వతఃత్వయా చింతానోకార్యానకతవ్యాయతః
నితరామత్యథాం కృశానికాశ్యంభజసి ఏవమనేనప్రకారేణ సబాష్పే
మయికథయతి సతి తయా లజ్జామంధరతార కేణ లజ్జయామంధరామంద
సంచారిణీ తారకాకనీనికాయస్య తత్తతోక్తం, విపతస్త్వీతాశ్రుణాని పతం
తిస్రవంత్యేవ పీతానివిరుద్ధాన్యశ్రూణియస్య తత్తథోక్తంలేన చక్షుషా
మాందృష్ట్వామాంహాసితేన శుష్కహాసేనభావి మరణోత్సాహాభివ్యన్తరణే
స్థేయాః ప్రయత్నస్సుచితోభిజ్ఞాపితఇతిసంబంధః ప్రియస్యగమనప్రసం
గః శ్రుత్వాజీవామీతియత్ తదిదంతాదృశప్రేమయుక్తాయామమ అనుచి
తం ఇతిలజ్జానితరాం కృశానీత్పుత్రప్రియగమనానంతరం జీవంత్యాః ఖలు

తెం

సంసకృతాంధ్రామృతకావ్యము.

కాశ్యం నమమేతి తద్వచనం స్వగత మాక్షిప్యమాసితం కృతం రోదనేన స్వ
 కార్యం జ్ఞాపితమితి అనురోధఃకృత ఇత్యవగంతవ్యమ్ - అత్రని ద్వేదోనామ
 సంచారిభావః - యథోక్తం - ఇష్టార్థక విరహావ్యాధికోభ తత్వావబో
 ధనైః దారిద్ర్యతాడనాక్షేప పరివృద్ధ్యవలొకనైః - సిందాపవాదమా
 నైశ్చ నిర్వేదానిష్ఠులత్వభీః । అంతర్యామ్యోద్గమధ్యాన విశ్వాసస్వావమా
 ననైః । దైన్యగద్గదవైవత్రైక్ రభినేయోభవేదయం, ఇతి నాయకాస్త్వి
 యాద్రుగల్భాచ-నాయకోనుకూలః “ఏకాయంతోనుకూలస్యా” ఇతి భావి
 విప్రవాసవిప్రలంభశృంగారః అత్ర ఆత్మోపక్షేపరూపశృంగారిసర్వ “ఆ
 త్మోపక్షేప సంగేచ్ఛామానైః శృంగార్య ప్రితిభే” త్యక్తత్వాత్ ఆత్మేపా
 లంకారః ॥ ॥౧౧॥

ఉ ॥ ఓ యలనాగ దూరమగు నూరికి నేగినవాయుమశ్శీయుక్ ।
 బాయక వచ్చి చేరరటె వ్యాకులతక్ ననుపట్లయొచనక్ । సేయ
 కు మిక్కిలిక్ తనువు చిక్కగదేయని కంటనీటితో । నేయిటులా
 డశిగ్గున కనీకలాడగ వ్రాలిపీలు దృక్ । తోయముగల్గు కన్నుగవ
 తో నను తప్పకజూచి ముందుగా । బోయెడు చావునక్ స్థిరత
 బొందినయత్నము దెల్పెనకటా ॥ ॥౧౨॥

తా॥ ప్రియునిపొకనునిబ్రతుకుట ప్రేమగల నాకుడగని దనిసిగ్గువడెను
 ఉడుగుచున్నా నన్నమాటకు ప్రియుడు పొయిన పిమ్మట జీవించునది గద
 యుడుగును నాకుడుగుటయేమియుని తనంతట తానాక్షేపించుకొని నవ్వె
 ను. రోదనముచేఁగాఁగల కార్యమాయెనని కన్నీరడ్డగింపఁబడెననియు నె
 టుంగవలయును. ఇవట నివేదమను సంచారిభావము, ఇష్టార్థకముయొ
 క్కలేమి చేతను, వ్యాధిచేతను, కోభము చేతను, తత్వజ్ఞానముచేతను,
 దారిద్ర్యముచేతను, తాడనము చేతను, ఆత్మేపముచేతను, పరులవృద్ధిని
 చూచుటచేతను, సిందచేతను, అపవాదముచేతను, మానముచేతను, కలిగ
 డునిష్ఠత్వబుద్ధి దుఃఖమును. ఇదికన్నీటినినొడగింపుటచేతను, ధ్యాన
 ముచేతను, నిట్టువృత్తుచేతను, తన్నుఁదా నవమాన పటచుకొనుటచే

సంసృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

20

తను, దైవము చేతను, గడ్డుకుక చేతను, వన్నెరుమాట చేతను, అభినయించ
దగినది. నాయక స్వీయ్య స్రగల్భ- నాయకుడేకాయత్తుడు గనుక నను
కూలుడు, భావివిప్రవాసవిప్రలంభముశృంగారము.

మూ || తద్వక్త్రాభిముఖముఖంవినిమితం దృష్టికృతాపాదయోః
తత్సల్లాపకుతూహలాకులత రేత్రోత్తేనిరుద్ధవయాపాణిభ్యాంచతి
రసగృతస్సపులకః స్వేదోద్గమో గండయోః సఖ్యకింకరవాణి
యాంతిశతభామతరంచు కేసంధయః || ౧౭ ||

వ్యా || అ || నాయకాసఖీభిర్నానకరణాయబోధితా తత్కృతమశక్తా
సతీతాఃప్రత్యాహ || తదితి || తద్వక్త్రాభిముఖంతస్య నాయకస్య నక్త్రా
భిముఖంముఖం వదనం మదీయ్యం ముఖంవినిమితం అపాకృతందృష్టిపా
దయోఃకృతాన్యస్తా తత్సల్లాపకుతూహలాకులతరే తస్యనాయకస్యసల్లా
పాస్సంభాషానితేషు కుతూహలం తేన ఆకులతరతివ్యగ్రేత్రోత్తే కర్ణా
మయాపాణిభ్యాం విరుద్ధేఽహితేగండయోఃసపులకఃసరోమంచః స్వేదో
ద్గమశ్చపాణిభ్యాం తిరస్కృతః స్రచ్చాదితః హేసఖ్యః మతరంచుకే మ
త్కరంచుళికాయాంసంధయః సూత్రసంధిస్థానాని శతభాదాయాంతిబహు
భాభిద్యంతే కింకరవాణి కింకుర్యామితిసంబంధః అత్రప్రియః కృతాపరా
ధఃతస్మిన్నమాగతేష్యేవం కతవ్యుతి భవతీభిర్యదుపదిష్టం తత్సర్వంమ
యాకృతమేవ అభిలాషేప్రచ్చాదితేపి మాషాతిశయాదంతబృంహితైరవ
యతైః కంచుకే భిద్యమానేభావః ప్రకాశతాయాతికథంమానః క్రియత
ఇత్యభిప్రాయః అత్రహామోనామ సంబరీభావః యథోక్తం || ౧౮ || మా
మోమనస్సముల్లాసోగురుదేవమహీభుజామ్ ప్రసాదాత్ప్రియసంగచ్ఛ
భవేదిష్టార్థలాభతః | ముఖనేత్రససన్నత్వప్రియోక్తిపులకోద్గమైః | గా
త్రోపబృంహణ స్వేదసంశ్లేషైరభిధీయత || ఇతి || అత్ర నాయకాస్వీయా
ముగ్ధాచ-యథా-ముగ్ధాల్పయావనామూఢాలజ్ఞావిజితమన్తభా-మా
నోస్యానిష్ఠలనూక్త ఇత్యుక్తత్వాత్ నాయకశృంగారాత్ అత్ర ఆత్మోపతేపరూ
పశృంగారినర్త ప్రతియమానసూక్ష్మలంకారః || ౧౯ || ఇంగితాకారలక్ష్యార్థ

౨౨

సంస్కృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

సూక్ష్మైలంకారశీతః వాచ్యః ప్రతీయమానశ్చ సూక్ష్మోత్ప్రదిష్టవిధా
మత ఇతివచనాత్ || ... || ౧౨||

ఉ || మోమును వంచితి ప్రియుని మోమెదుట గనుచువు
కాళ్ళపై | నేనుబకుండనుంచితి తదీయ్యవిలాస వచోభిలాషయః |
దేమిభితంబులొచ్చెవుల నేర్పడ నావలకలమూళితి | నామెరుగా
రుచెక్కులు ఘనంబుగ వుల్కలతో చెరువుగా | ప్రియనెలుంగు
నోయనెడు భీతిని చేతులచేతదాచితి | కోమలి యేమిసేతుత
నగుబ్బలుయుబ్బగ నూరునక్కలై | సీమది తావుతా రవిక చిట్టి
పటుక్కని వీడెనక్కటా || ౧౨||

తా|| ప్రియుడవరాధముచేసెను వాడువచ్చిననునీవు వానితోమాటలా
డక యీష్ట్యోపముగలదిగానుండుమనిచెప్పితెరి నేనునట్లే చేసితినిగాని
యభిలాషమును మఱుగుపరచినను హాషాతిశయముచేత నవయవములు
బ్బి రవిక పీడగా భావము తెలియఁబడెనే యేమి చేయుదుననియభిప్రాయము.
ఇవట హాషము సంచారిభావము, గురువు యొక్కయు దేవత
యొక్కయు రాజయొక్క యసగ్రహము వలనను, ప్రియసంగమువలన
ను కొరఁబడిన వస్తువు లభించుటవలనను గలుగు మనోవికాసము హాష
మనిలక్షణము, ఇది ముఖనేత్రముల వికాసముచేతను, ప్రియపు మాటల
చేతను, చులకలుపుట్టుకచేతను, గాత్రముబ్బుటచేతను, చెమటచేతను, తెలి
యబడుననిలక్షణము, ఇవట నాయక స్వీయ్య ముగ్ధ, సూక్ష్మయాననము
గలదియు సిగ్గుచే మఱుగు పరచబడిన మన్తథ వికారము గలదియుం జను
త్కారముల నెలుగనిదియుముగ్ధ, ఈపె యీష్ట్యోప మప్రయోజక
ముగాఁగోంచెముగా నుంచునని దానిలక్షణము నాయకుడు శతుఁడు, ఆ
త్మోపక్షేపరూపము శృంగారినము, ఉహింపబడు సూక్ష్మైలంకార
ము ఆకారమును బాచి తెలియఁదగినయభిప్రాయముగలది సూక్ష్మైలం
కారము ఆదిశబ్దములచేతఁ జెప్పఁబడునదియని యూహింపబడునది య
నిఁడువిధములని లక్షణార్థము.

మూ॥ ప్రహరవిరతౌ ఋద్యేవాహ్నుస్తతోపితరేధవా కిముతసకలె
యాతేవాహ్నిప్రియత్వమిహైష్యసి । ఇతిదినశతప్రాప్యందేశం
ప్రీణుస్యయియాసతో హరతిగమనం బాలావాక్త్యస్సబాష్పర్షు
శ్చజ్జులైః ॥ ॥౧౩॥

వా॥ అ॥ నాయకాప్రయాణోన్ముఖం నాయకం ముగ్ధా లాపై నివార
యతి ॥ ప్రహరేతి ॥ హేపియ ప్రహరవిరతా సత్యాం యామావసానే సతి
త్వంభవానిహ అత్ర పష్యసి- అహ్మమధ్యే మధ్యా హ్నావాపిష్యసి అథవా
తతోపిపరైః పిపాసా అపరాహేవాపిష్యసి - కిముతసకలే అహ్నిదీపసేయా
తేనిర్గచ్ఛతివాపిష్యసి ఇత్యనేన ప్రకారేః బాలా ముగ్ధా బాష్ప యుళ్య జ్ఞ తైః స
బాష్పాణిబతాని యుళ్య జ్ఞ శానిచతై స్స బాష్పగద్గదైరిత్యథః యుళ్య జ్ఞ ఇ
త్యనుకరణ శబ్దోయం బాష్పస్యకంతః ప్రభవస్థానంతథాచోక్తం శాకుంత
లే "కంతస్తంభితబాష్పవృత్తికలుష" మితి తేన వాక్యానాం గద్గదత్వం సంభవ
తివాక్యైః పదకదంబైః దినశతప్రాప్యం బహుదినగమ్యం దేశం యయాన
తః గంతుమిచ్ఛతః ప్రియస్య గమనం ప్రస్థానం హరతినివారయతి తిసంబంధః
అత్ర దైన్యం నామ సంచారీభావః. యథోక్తం ॥ శ్లో॥ అమోజ స్త్వంతుమన
సోదైన్యమిత్యభిధీయ్యత ఇతి శోకాధివ్యాధిదారిద్ర్యచిత్రైశ్చ క్యాదిభిభా
వేత్ । అంగానామపివైధిల్యం దేహసంసారవజనం । అంచితంచ శిరో
బాష్పైర్వైర్విస్వర్యంయత్రజాయత ॥ ఇతి. నాయకాస్తీయ్యా ముగ్ధాచనా
యకోనుకూలః భవిష్యత్ప్రవాస విప్రలంభశృంగారః- ఆత్మోపక్షేపరూ
పశృంగారిస్త్ర ఆత్మోపలంకారః ॥

ఉ ॥ సామిగజామూతీరగనాసం దెనొ యీవగలాటుగాక యీ ।
 జామమూలొన నెప్పుడిటుచయ్యనవత్తువొ దెల్పుమంచుచా । లామ
 ణి నూరుయోజనములక బలుమూరపుప్తైనమైనయా । సీమకుబో
 వగోరుతనచెల్వనినిల్వగ రానిపైనముక । రామసబాష్పశీతర యు
 శంయుశలాష్పగ వెక్కి-వెక్కి-తా । బ్రేమదలిపకాముద్దులయి పేమి-లు
 పల్లులనడ్డగించెడిక ॥ ... ॥ ॥౧౩॥

౨౪ సంస్కృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

తా || అనంగ నాయకుడు సూరుదినములకు బోయి రాదగినచోటి కిచోవలసి యుండఁగానతని నీవుజామునకు వచ్చెదవా మధ్యాహ్నమున వచ్చెదవా సాయంత్రమునవచ్చెదవాయని గగ్గుత్తుకతో నాయకయడుగఁ గానతఁడాప్రయాణము నేమానుకోసనని తాత్పర్యము. ఇచట దైన్యమనుసంచారిభావము, మనస్సునకు తృప్తికాములేకుండుట దైన్యమనిలక్షణము ఇదిదుఃఖము, చునోవ్యభిచారిగము, దానిద్రవ్యముమనస్సువ్యాకులపడుట పీనిచేఁగలుగను, దైన్యముచేత అంగములు శిథిలములౌట అలంకరించుకొనకు కుండుట, ముఖమునఁ గన్నీరుపట్టుబుండుట, హింసస్వరము, ఇవికలుగును, అనిలక్షణము, నాయక, స్వీయ, ముగ్ధ, నాయకుడనుకూలుడు, కాఁగల ప్రవాసవిప్రలంభము శృంగారము, ఆత్మోపక్షేపము శృంగారి నమఁము ఆత్మేపాలంకారము.

మూ || కథమపినఖి క్రీడాకోపా ద్వృశతిమయోదితేకరిన హృదయ స్త్యక్త్యాశయాంబలాద్గ తపనసః । ఇతిసరభసద్వస్తప్రే ఘ్నివ్యపేతఘ్నే స్పృహం పునరపిహత ప్రీడం చేతఃకరోతికరో మికిమ్ ॥ ... ౧౪॥

వ్యా॥ అ॥ నాయకాసఖీమాహ ॥ కథమితి ॥ హేసఖి క్రీడాకోపాత్ప్రణయమానాత్, కథమపి కృచ్ఛేణ ప్రజగచ్ఛేతి మయోదితేనతి ఈరితేనతి కరినహృదయోనిష్ఠురమనాః సదూతః శృయ్యాంత్యక్త్యా బలాద్గత పవనివార్యమాణోవ్యవధూయగత ఏవత్యథఃకల్పేవం సరభసద్వస్తప్రేఘ్నిసత్వనిహతప్రణయేవ్యపేతఘ్నేలవగతకరుణేతన్త్రిహతప్రీడంనష్టలజ్జచేతోమమమానసంపునరపిస్పృహంపాంఛాంకరోతి, కింకరోమితి సంబంధః - అత్రాభిప్రాయోవ్యక్తపవ బోత్సుక్యంనామసంచారిభావః - యథోక్తం ॥ శ్లో॥ కాలాక్షమత్సమాత్సుక్యమప్రాప్తైరిష్టనస్తునః సంతాపశ్చ మనశ్చింతాని శ్వాసోగమనోద్యమః - ఇత్యాద్యైరనుభావైః స్యాదభి నేయ మిదంబుధైరితి అత్రనాయకాస్వీయ్యా మధ్యాచ - కించ అవస్థాభేదతః కలహంతరి రితాచ - యథోక్తంభారతీయ్య ॥ శ్లో॥ సేష్యాకలహానిష్కాంతోయ

(4)

సంసృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

అం

సౌమనాగచ్ఛతీప్రియః॥ సాపశ్చాత్తాపసంప్రాప్తాకలహంతరితాభవేత్॥
 నాయకాః పునరవస్థాభేదేనాష్టవిధాః - అత్రవాసకసజ్జాచ విరహేనా
 తలఁచి తాపివా ॥శ్లో॥ సావధీనపతికాచైవ కలహంతరితాతథా । ఖండి
 తావిప్రలభాచతథాప్రోషిభర్తృకా ॥ తథాభిసారికాచైవ విత్సృష్టానా
 యికాస్తన్పృతాః, ఇతి॥ నాయకశృతః యతఃనాయకయా వ్రజేత్యుక్తమా
 త్ర. ఏవశయాంత్యక్తాన్వన్యత్రగతవానితి ప్రణయమానకృతో విప్రలం
 భశృంగారః-యథోక్తందశరూపకౌతతప్రణయమానస్యా తోపావేశ
 తయాద్వయో'రితి-అత్రాత్మోపక్షేపరూపంశృంగారిసర్వఅత్రసర్వకర్త
 ణిహాస్యాభావేపిసర్వంహాస్య మితిదశరూపకవచనవిరోధః- తథాచభార
 తీయః॥శ్లో॥ఉత్థాపితశృంగారంవిరుద్ధకరుణంనివృత్తపిరరసం। హాస్యప్రవచ
 నబహుళంసర్వత్రివిధం విజానీయత్॥ ఇత్యత్రబహుళ గ్రహణేనహాస్య
 స్యనియమదశనాత్ - స్వభావోక్తిరలంకారః ॥ ... ॥౧౪॥

ఉ॥ కొమ్మరొవానినేప్రణయకోపముచేత నత్రిప్రయాసగా ।

పొమ్మనిబలనకలఁచినపుకౌఖలచిత్తుడు పూలపానుపుకౌ । సమ్మతి
 లేకడిగ్గతనసాహసమొప్పగ నడ్డగించినకౌ । క్రమ్మరకకౌసనెకగ
 దవెగ్గక్కునప్రేమదొలంగినిదయా । హమ్మతిగల్గివానియడ
 నక్కుట ఈతనసిగ్గుమాలుచి । త్తమ్ముమరికౌమరికౌ భ్రమలదారు
 చునున్నదిభేమిసేతునె ॥ ... ॥౧౪॥

తా॥ అనఁగా । నేనువేడుకకుఁగోపము దెచ్చుకొన్నట్లు పొమ్మనగానంతట
 నేపడకవిడిచి పొవుచుండ గానెన్నివిధముల నడ్డగించినను నిలువకపోయిన
 కఠినునియందు నాకు మరలనిచ్చకలుగచున్నదే నామనసెంత సిగ్గులినది
 దీనికేమిచేయవచ్చునని తాత్పర్యము. ఇవట నాత్సుక్యమును సంచారిభా
 వము, కోరినవస్తువులభింపక ముందొకక్షణమైన తాళఁజాలక పోవుట
 యాత్సుక్యము, సంతాపము, మనశ్చింత, నిట్టూర్పు, ఎచ్చటనైనఁబొ
 బూనుట, ఇవియోత్సుక్యమునకను భావములు, నాదుకస్వీయ్యముగ్ధ

౧౬

సంస్కృతాంధ్రామయక కావ్యము.

అవస్థచేతఁగలహంతరిత, కోపముచేతఁగనియునిఁబొందోలి వెనుకపరిత
పించునది కలహంతరితయని లక్షణార్థము, ఇచటఁగొన్నియనావశ్యక
విషయములు వ్యాఖ్యానముననున్నను వ్రాయఁబడలేదు, నాయకపామృ
నఁగానే పోపుటవలన నాయకుండు శతుఁడు, ప్రణయమానకృత విప్ర
లంభము శృంగారము, దంపతులకుఁగోపావేశము గలిగియుండుట ప్రణ
యమానమని లక్షణము, ఆత్మోపక్షేపరూపమగు శృంగారినర్తము, స్వభా
వోక్తియలంకారము.

మూ॥ దంపత్యోనిశిజల్పతోగృహశుకే నాకణ్డతంయద్వచస్త
త్ప్రాతగురుసన్నిధౌనిగదతస్తస్యాతిమాత్రంవధూః కణ్డాలం
చితపద్మరాగశకలం విన్యస్యచంచూపుటే ప్రిడార్తావిదధాతిదా
డిమఫలవ్యాజేనవాగ్బంధనమ్ ॥ ... ॥౧౫॥

వ్యా॥ అ॥ కవేర్వాక్యం ॥ దంపత్యోరితి ॥ నిశితాత్రాజల్పతో స్సల్లఃతో
దంపత్యోర్వద్వచః గృహశుకేనాకణ్డతం శుతంతద్వచనం ప్రాతగు
రుసన్నిధౌ గురుజనసమీపే అతిమాత్రం బహుళతరంనిగదతః ఉచ్చారయ
తః తస్యశుకస్య చంచూపుటితోటిసంపుటే ప్రిడార్తాలజ్ఞాకులావధూః
రమణీదాడిమఫలవ్యాజేన దాడిమబీజచ్ఛద్దనా అత్రఫలశబ్దేన బీజంలక్ష్య
తే కణ్డాలంచిత పద్మరాగశకలంవిన్యస్య కణ్డభూషణకలితమాణిక్యపిం
డనిధాయవాగ్బంధనం వచనవిరోధంవిదధాతితిసంబంధః- అత్ర నాయి
కాస్త్రీయా ప్రగల్భాచప్రగల్భ్యం కథమితిచేత్- యథోక్తం దశరూప
కే ॥శ్లో॥ ఊహాపోహాక్తిచాశుర్య కార్యకౌశలస్సంయుతా యావనాం
ధాన్తరోన్మత్తప్రగల్భాదయితామతా ॥ విలీయమానేవానందాద్రతా
రంభస్యచేతనా॥ ఇతి- నాయకోనుకూలః అత్రసంభోగశృంగారః- య
థోక్తందశరూపకే ॥ శ్లో ॥ అనుకూలౌనిషేవేతే యత్రాన్యోన్యంవిలాసి
నా ॥ దశనస్పృశనాదీనిసంభోగోయముదాహృత ॥ ఇతి- అత్రనర్తగ
భోకద్యోత్యతే- యథోక్తం ॥శ్లో॥ చ్చన్తనేత్రప్రతికారో నమగభోక
థకహేతవ ॥ ఇతి- యుక్తిరలంకారః- యథోక్తం ॥శ్లో॥ అయుజ్యమాన

సంస్కృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

౩౭.

నృసింహశృంగారాధ్యక్షానామః । యోజనాక్రియతేయానాం యుక్తిరిత్యు
చ్యతేమధైరితి ॥ ... ॥౧౫॥

చ॥ అలవలరాజు కేళిసమయంబున రాకిరివేళదంపతుల్ । పలి

కినపల్కుచిలరావిని పల్కరువేకువదానినత్తమా । మలయడదెల్పు

ఘానుటయు మానినిచాలను వేల్చుకెంపురా । పెలకలదీసిదాడి

మపువీజములోయనదానిముకుటలో । పలనిడిసిగ్గుచేనొగిలిపల్కు

గకానటునోరుగట్టెనా ॥ ... ॥౧౫॥

తా ॥ అనగా నాలుమగలురాత్రి మాటలాడుకొన్న మాటలనింటనున్న
చిరుకవినిమయనాడు పెద్దవారువినునట్లుచెప్పగా నా నాయిక సిగ్గుపడి
దాని నోటికాహారమిచ్చునట్లు దాడిమివత్తువలెనున్నతనచేవినున్న కెంపు
నందిచ్చెనని తాత్పర్యము. ఇదట నాయికస్వీయ ప్రగల్భయను, ఎట్లనిన,
ఒకరిమాటలకథము నూహించుటయందును, వేరువేరథములచేయుట
యందును, యుక్తిగామాటలాడుటయందును, యుక్తికార్యములు చేయు
టయందును సమర్థురాలై యావనాంధురాలై మన్మథమత్తురాలైయున్న
నాయిక ప్రగల్భయనియునీ పెకురత్యారంభమునందు ప్రణయణంగినట్లుం
డుననియు దశరూపకముననున్నది, నాయకుడనుకూలుడు సరిభోగము
శృంగారము, దీనిలక్షణము దశరూపకమున స్త్రీపురుషులనుకూలులుగా
దశకన స్పృశనాదులను జేయుట, సంభోగ శృంగారమనియున్నది, న
ర్మగభాములోచుచున్నది, ఒకప్రయోజనము కొరకుగన్న మూసికొని
యున్నట్లు బదుమచేయుటయనిదానిలక్షణము, యుక్త్యలంకారము, ఒం
డింటికి సందభింపకుండెడు శబ్దమునకుగాని యథమునకుగాని
సందభమును కలుగజేయుట యుక్తియనబడుననిచాని లక్షణము.

మూ॥ అజ్ఞానేనపరాజ్ఞుభీంపరిభవాదాన్ల్యష్యమాండుశిథితాంకిం

లబ్ధంశతదున్యాయేననయతా పౌభాగ్యమేతాదశాం । పత్యైతద్ద

యితాకుచవ్యతికరాసక్తాంగరాగారుణం । వత్సస్తేమమత్రైలపంక

మలినై ర్వేణిపదైరంకెతమ్ ॥ ... ॥౧౬॥

౨౪

సంసృతాంధ్రామరుక కావ్యము:

వ్యా॥ అ॥ నాయకాస్వపరాధం ప్రచ్ఛాదయంతం నాయకం నిహన్తు
 తె॥ అజ్ఞానేనేతి॥ హేతతధూతః పరిభవత్తిరసా-రాద్వకభితామత
 ఏవపరాజ్ఞుభీమాం అజ్ఞానేన అవిచారేణ అస్తిష్య ఆలింగ్య అద్యసౌభా
 గ్యంకోభావత్వం ఏతాందశాం ఈదృశీ మవస్థాంనయతాప్రాప్యతా
 దుర్విసయేన దుర్విసితేన భవతాకింలబ్ధంకింఫలంపాస్త్రంనకిమపిలబ్ధమిత్యర్థః
 తామేవదశాంవివృణోతి- తెదయితాకుచ న్యతికరానక్తాంగరాగారుణం
 దయితాయాః కుచాతాభ్యాం వ్యతికరస్సంఘటనేన ఆసక్తిః అనులిప్తః
 సచాసౌ అంగరాగశ్చ చచావిశేషః తేనఅరుణంతదేతద్వత్కైలపంక
 ములిన్దైన్దైల పంకమలీమనైః వేణీపదైః కుచోచ్చయ సంపర్కస్థానైః
 ॥౩॥ వేణీనదీప్రవాహేచకుచోచ్చయిత్యమరః- అంకితంలాంభితంపశ్యత
 లోకయేతిసంబంధః- అత్రనాయకస్యహితం కథయంతీవలపహ్నవేనతస్య
 నంచనాం ప్రకటితవతీత్యభిప్రాయః అత్రనాయకాస్వీయాధీరా ప్రగల్భా
 చ- యథోక్తం “ధీరాగుప్తవికారాస్యాదంగరాగాపణా” దితి॥ కిం
 చుండతా“జ్ఞాతేన్యాసంగవికృతే ఖండితేష్యాకమాంతే”తి-నాయకో
 భృష్టః అత్రశరేతి సంబుధ్యానాయకవిశేషానోక్తః - కింతు క్రుద్ధయానా
 యకంప్రత్యామంత్రణం యథోక్తంభారతీయ్యైః॥ శ్లో॥ దుశ్శీలశ్చదురాచా
 రః శతోవామవిరూపకః। నిలజ్జోనిఘరశ్చేతిప్రియఃకృదేభిధీయ్యతైః ఇతి,
 అత్రవైమనస్య కృతేష్యావిప్రలంభః శృంగారః మానకృతం శృంగారి
 ర్మద్యోజ్యతే- యథోక్తం ॥ “అహోపక్షేపసంగచ్ఛామానైఃశృంగార్య
 పిత్రధేతి” అత్రహేతురలంకారః ॥ ... ॥౧౬॥

ఉ॥ రాకిరినీనానచినతిరసృతిచే వ్యథనాందీమోమునే।
 నాతరిప్రిప్రియున్న ననునజ్జతచేబిగకొగలించిశో ! భాతిశయంబు
 నిట్టివశనందగజేయుచునీతిలేనీ । చేతనచే ఫలంబాలసి శెందగ
 నాయెనుప్రిప్రియాంగనా । సీతపుగబ్బగుబ్బకవచేరగనంటినయంగ
 రాగపు॥ పూతలచేతనంగనయిపొల్పడు నీదుయరంబునాదుని।
 నీతపునూనేజిడ్డుచలలేగమలీమసమా కుచోచ్చయా। పాతపదం

సంసృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

౨౯

బులకగురుతుబనకనాయనుబాడుమి త్తరిక ॥

॥౧౬॥

తా॥ అనంగానన్నుంగొగలిండుటచేతనీ సౌభాగ్యము పోవుచున్నదిగాని
 వేరోక్కలాభములేదు, అదెట్లునంగానీ ప్రియురాలిని కౌగలించినపుడా
 పెన్నములయందు మైపుతకూడుకొని శోభించుచున్న రోమ్మునందు
 కంటికాటుకతోగూడిన కన్నీరుచేతదడిసి మలినములగునా కుచోపరిభాగ
 ములంటిన చోట్లుకళంకములుగా నేర్పడుచున్న విచూడుమని ప్రియునకు
 హితము చెప్పనట్లు కపటముచేతవాని వంచించనని తాత్పర్యము. ఇవట
 నాయిక స్వీయ్య ధీరప్రగల్భ అవస్థాభేదముచేత ఖండితలక్షణములెట్లనిన
 అంగరాగమపిండుట మొదలగువానిచే వికారమును, మటుగుపఱచున
 దియని ధీరకును ప్రియునియందన్యస్త్రీసంగమ చిహ్నములనుబాచి ఈ
 వ్యక్తును బొందుచున్నదియని ఖండితకు నెఱుంగునది నాయకుడు ధృష్టుడు,
 ఇవట నాయిక కోపముచేత శత్రుడాయని సంబంధించేగాని శతనాయ
 కుండనునభిప్రాయముగాదు, అట్లు భారతీయమును గ్రంథమున, నాయి
 కకుంగోపముగలిగినపుడు నాయకుని దుశ్శీలుండని దురాచారుండని శత్రు
 డని వాముండని విరూపక్షుండని నిలకజ్జుండని నిష్ఠురుండని చెప్పవని చెప్ప
 బడియున్నది, ఇవట వైమనస్యకృతమగు నీష్వావిప్రలంభము శృంగార
 ము, మానకృతము శృంగారినర్తముతోచుచున్నది, దానిలక్షణము, స్వాను
 రాగప్రకటనము, సంగమేచ్ఛ, మానము, వీనిచేత శృంగారినర్తము చూ
 డువిధములని, అలంకారము హేతువనునది.

మూ॥ ఏకత్రాసనసంగతిః పరిహృతప్రత్యుద్గమాద్ధూరతస్తాంబూ

లానయనచ్చలేనరభసాశ్లేషోపిసంవిఘ్నీతః । ఆలాపోపిసమిశ్రితః

పరిజనంవ్యాపారయంత్యాంతికెకాంతప్రత్యుపచారతత్పతరయా

కోపకృతాథీకృతః ॥

॥౧౭॥

వ్యా॥ అ॥ నాయికాకృతాపరాధం నాయకంచాతుర్యాత్తేదయతి ॥ ఏక

త్రేతి ॥ దూరాదేవ ప్రత్యుద్గమాత్ప్రత్యుత్థానాదేకత్ర ఏకస్త్రిస్తీతా

హృ ఆసనసంగతిః ఆసనే అసీనయాకృతా సంగతిర్దైశనంపరిహృతా నిరు

శం . సన్సృతాంధ్రాశ్రయక కావ్యము.

ద్ధాతాంబూలానయనచ్చతన రభసాశ్లేషాపి రభసేనత్వరయాకృతః అశ్లేషః పరిరంభోపి సంవిఘ్నతః సంజాతవిఘ్నఃకృతః తారకాదిత్వాదితచ్చృత్యయః అంతికెసమిపెపరిజనం వ్యాపారయంత్యాకార్యేషు ప్రేరయంత్యాతయా ఆలాపాపిభాషణమపి నమిశ్రితఃసంయోజితః అనేన ప్రకారేణ చతురయావిదగ్ధయాకాంతయాకాంతం ప్రక్షిప్తియముద్దిశ్య ఉపచారతః ఉపచితోపచారాత్కోషః ఈష్యామానః కృతాధీకృతః సఫలీకృత ఇతి సంబంధః అవరాధినిప్రియ సమాగతేసతి సహవాస సంశ్లేషణ సల్లాపాదీచాం అకరణమేవకోపసృక్తతార్థత్వమితి యథోక్తం ఆత్రఅవహిత్యంనామ సంచారిభావః॥క్షో॥అవహిత్యంభయప్రీడాధాప్త్యకాటిల్యగారవై॥ ఆకారగోపనంతస్త్రిన్ననుభావాభవంత్యమి - అన్యథా కథనందృష్టిరన్యథాచాన్యథాస్థితిః- విషాదచైర్యకృతకథాభంగోష్పషాదర॥ఇతి-అత్రనాయకాస్వీయ్యాప్రగల్భాధీరావ - యథోక్తం - సావహిత్యాదరోదాస్తేరతాధీరేతరాక్రణేతి నాయకశృతః ఆత్రమానకృత వివలంభశృంగారః- సర్వగభః- యథోక్తం “ భన్ననేత్రప్రతికారో నవగర్భోథకహేతవ ” ఇతి- యుక్తిలంకారః॥ ... ॥౧౭॥

చ॥ తొలగినదొక్కచోనునికిమారముగానెదురేగునేర్పునక॥
యలబిగికొగలింపు లేడయయ్యెనువీడెముడెచ్చసాకుచే॥ పలుకులు
గూపదాయె పనివారినిదగ్గిర నెచ్చరింపుచే॥ చెలువుని గూచి
యాచెతురజేసెడు నీయుచచారచర్యచే॥ చలమునువానిపైసలు
కసాథకమానటుజేసెజూచితే॥ ... ॥౧౭॥

తా॥ అనగా నపరాధముచేరిన ప్రియుడురాగానే కూడియుంట, కౌగలింతుట, సరసములాడుట, వీక్షణియకుండుటయే కోపమునకు ఫలమని తాత్పర్యము. ఇటుచనవహిత్యమను సంచారిభావము, వెరవు, సిగ్గు, ఇబ్బిమొదలగు వానిచేతనాకారగోపనముచేయుటయవహిత్యమని లక్షణార్థము, దీనియనుభావములు, వేటొకవిధమునబలుకుట, మఱియొక ప్రకారజూచుట, మఱియొక ప్రక్కనుంట్ల, ఇవి మొదలులగునవి, ఇచట నాయ

సంస్కృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

౩౬

కస్వియ్యయును ప్రగల్భయును ధీరయును ధీరాలక్షణము, రతియంచునకు
గలయ పేతును మఱుగుపఱచుకొనియూరకుండునది ధీరయని, మానకృత
విప్రలంభము శృంగారము, నర్తగర్భము వృత్త్యంగము, ఒకప్రయోజ
నము కొరకుఁ దెలియకుండ బదులుజేయుట నర్తగర్భమనిదానిలక్షణము,
యుక్తియలంకారము.

మూ॥ దృష్టైవకాసనసంగతేప్రియతమపశ్చాదుపేత్వాదరాదే
కస్యానయనేపిధాయవిహితక్రీడానుబంధచ్చలః । తిర్యగ్వక్రీతకం
ధరస్సపులకప్రేమోల్లసన్మానసా మంతహంసలసత్కపోల ఫల
కాంధూతోఽపరాంచుంబతి ॥ ... ॥౧౮॥

వ్యా॥ అ॥ కవేర్వాక్యం ॥ దృష్టైవతి ॥ ఏకాసనసంగతే ఏకంచతదాన
నంచ ఏకాసనంత్రసంగతేమిళితే నిష్ణేజిత్యథః ప్రియతమప్రేయస్య
దృష్టైవపశ్చాదుపేత్వ పృథతస్సమాసాద్య విహితకృతఃక్రీడానుబంధః కే
ళివ్యాసంగః సవీవళలంవ్యాజోయేనసః తథోక్తః ఆదరాద్భూమామానాత్
ఏకస్యాస్తయోరన్యతరస్యానయనైవశాపి ధాయపాణిభ్యామాచ్ఛాద్యతిర్య
గ్వక్రీత కంధరః తిర్యగ్వక్రీతకంఠస్సౌధూతోఽవంచకః సపులకప్రేమో
ల్లసన్మానసాం సపులకాచసా ప్రేమోల్లసన్మానసాచతాంకించ ఆంతహం
సలసత్కపోలఫలకాం ఆంతగతహాసితకోభమాన గండస్థలీం అపరాం
ద్వితీయాం నాయికాంచుంబతీతి సంచంధః - ఆభిప్రాయో వ్యక్తవీ
అత్రహాసోనామ సంచారీభావః నాయకేస్వీయ్యే తయోరాచ్ఛాదితనః
యనాముగ్ధా అన్యామధ్యావా ప్రగల్భనాయకశృతః సంభోగశృంగా
రః నమఃగర్భోఽయుక్తిరలంకారః ॥ ... ॥౧౮॥

ఉ॥ అద్ధిరవంచకుండగుప్రియాగ్రణి యోద్ధికనాకుగద్దియః ।
ముద్దులగుమ్మలిద్ధరతిమోదముతో నివసింపజూచితా । సద్దోకయిం
తలేకసరస్వతెనుకంజనియాటలాడుటే । పద్దనిసాకుబెట్టియొకపం
కజలోచనకండ్లమూయుచుక । తద్దయునాదరాతిశయతవడి నడ్డ
ముగాగకుత్తుకక । ముద్దుగునట్లువంచుకొనిపులకలుజేల్కగ ప్రే

౩౨

సంస్కృతాంధ్రామృతకావ్యము.

మయెల్ల-గానిద్రపుచెకుటద్దములసిండినలేనగు వొల్క-నొక్క-
తెక । ముద్దిడుచుక మనోభవుని మోహవశుండగుచుండు జూ-
చితె । ॥౧౫॥

తా ॥ అనఁగానొకండు తననాయకలిద్దరొకయాసనమందు గూర్చుండగా
వెనుకనుండివచ్చి యొకతె కన్నులమూసి తలయడ్డముగండిప్పి రెండవ
దాని ముద్దాడెనని తాత్పర్యము. హావము సంచారిభావము, నాయక
లిద్దరుస్వీయ్యలు, వారిలోఁగన్నులు మూసినదిముగ్ధ, ముద్దులాడినది మధ్య
ప్రగల్భగాని, నాయకుండు శరుండు, సంభోగశృంగారము, నర్తకభా-
మువృత్తి, యుక్తియలంకారము.

మూ ॥ చరణపతనప్రత్యాఖ్యానాత్మగ్రసాదపరాఙ్ముఖే నిభృతకిత
వాచాశేష్యక్త్యావరుషాపరుషీకృతే । ప్రజతిరమణేనిశ్వస్యోచైస్తస్య
నాహితహస్తయానయనసలిలక్లిన్నాదృష్టిస్సభీషునిపాతితా ॥౧౬॥

వ్యా॥ అ॥ సభీనాముపదేశేన మానకృత్వా ప్రియంనిరస్య పశ్చాత్తాపం
గతాయాః నాయికాయాః దీనాందశాంకవిరాహ ॥ చరణేతి ॥ చరణపత-
నప్రత్యాఖ్యానాచ్చరణపతనస్య పాదప్రణామస్య ప్రత్యాఖ్యానం నిరసనం
అనంగీకారభిత్వభావః తస్మాత్ప్రసాదపరాఙ్ముఖేప్రసాదః ప్రసాదనంజి-
జంతాద్భుజ్- తత్రపరాఙ్ముఖో విముఖః తస్మిన్ నిభృతకితవాచార నిగూఢ-
ధూతఃచారిత్రేభిత్వక్త్యాభివచనేనరుషాకోపేన పరుషీకృతేరూక్షతాం-
గమితేరమణేదయితే ప్రజతినిగచ్ఛతిసతి ఉచ్చైరతితరాం నిశ్వస్య ని-
శ్వాసంకృత్వాస్తనాహితహస్తయా కుచనిహితకరయా అత్రకవినాపతా-
కహస్తోవివక్షితః “అత్యాహితేహృదిన్యస్త”భిత్వక్త్యాత్ నాయకయేతిశే-
షఃసయనసలిలక్లిన్నాదృష్టిస్సభీషునిపాతితానైత్రజత్రైక్లిన్నాదృష్టిః నిరీ-
క్షణం అత్రదీనానామదృష్టిర్వివక్షితా- యథోక్తం ॥ “సబాష్పమందనం
చారాకోకదీనాద్యగీరితే” తి- సభీషు నిపాతిన్యస్తేతిసంబంధః చరణపత-
నప్రత్యాఖ్యానాదిత్యనేన నిభృతకితవాచాశేష్యక్త్యావరుషాధీప్రియః త-
స్మిన్ప్రసాదోవ కతకవ్యః పరుషవచనాన్యపి ప్రయోక్తవ్యాసీతి సఖ్యప-

(5)

సంసకృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

33

దేశశ్చ నిశ్చస్యేత్యనేన పశ్చాత్తాపశ్చ స్తనాహిత హ స్తయేత్యనేన అత్యా
హితంచ నయనసలిల క్లిన్నాదృష్టిస్సభీమ నిపాతితేత్యనేన భవతినాందురు
పదేశేన ఈశ్వరీమవస్థాం ప్రాప్తాస్తీ త్యయమథేశ్చగమ్యతే అత్రదైన్యం
నామసందారీభావః- నాయికాస్త్రీయ్య ముగ్ధాచ, కించకలహంతరితాచ-
నాయకశ్శతః, విప్రలంభశృంగారః- జాతరలంకారః ॥ ౧౦౯ ॥

చం॥ అడుగులవ్రాలిజెప్పుకొనినట్టి మృదుాక్షులసమ్మతింపమిన్ ।
చెడునడతల్ మఱుంగుపడ జేసెడివాడవ నేటికూర్చపున్ । నుడు
వులచేతవేడుకొననొచ్చి పరాజ్ఞుఁ డైక్రియించున । య్యడక
డుకినొ-చేకతినుడై రయమొప్పగ వెళ్ళుచుండన । పుడతుకబాష్ప
బిందువులబర్వినజూపు సభీజనంబుపై । బడునటుజూచెగుబ్బకవ
పైనకఱిగిడియూర్పకెంపునన్ ॥ ... ॥౧౦౯॥

తా॥ ఇక్కడ కాశ్లమీదబడుటనంగీకరింపక పోవుటచేతను, నీవు చెడున
డతలనెల్ల మరుగుపరచుకొనియున్నావని ప్రియునిగూచిన్ చెప్పుటచేతను,
ప్రియుఁడపరాధము చేసియున్నాఁడువానిఁ గైకొనఁగూడదనియు వాని
తోఁబరుషములాడవలయునని చెబులుచెప్పుటయును, నిట్టూర్పువిడుచుట
చేతఁబశ్చాత్తాపమును, స్తనములమీద చేయియుంచుకొన్నదనుటచేత మి
గులఁగష్టమును, కన్నీరుచేడడిసినచూపును జెలులయంచుంచెనుటచేత
మీరుచెప్పినమాటలు వినఁగా నింతనాయేననునథఁమును దోచుచున్నది,
ఇచట దైన్యచను సంచారీభావము, నాయికాస్త్రీయ్య ముగ్ధ కలహంతరిత,
నాయకఁడుశతుఁడు, విప్రలంభము శృంగారము, జాతియలంకారము.

మూ॥ కాంచ్యాగాధతరానబద్ధవసన ప్రాంతాకిమథఁపునమున్
గ్ధాక్షీస్వపితీతితత్పరిజనం నైవరంప్రియేషుచ్చతి । మాతస్సుప్తిమ
పీహలుంపతిమమెత్యారోపితకోధయా శర్యస్యస్వ పనచ్చలేనశ
యనేదత్తోవకాశ స్తయా ॥ ... ॥౧౧౦॥

వ్యా॥ అ॥ నాయికాసభీభిర్భానకరణాయ బోధితాతద్వచనోల్లంఘనభ
యేన కపటంవిధాయమానం కృతపతితికవిరాహ॥ కాంచ్యేతి ॥ కాంచ్యా

38

సంస్కృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

మేఖలయా గాథతరానబద్ధవసన ప్రాంతాసతి గాథతరమలిదృశం అవ
 బద్ధస్సంయతఃపసన ప్రాంతశ్చేలాంచలంయస్యాస్సాతథోక్తా ముద్గాక్షివా
 మలోచనా కిమథాంపునస్వపితశేతై పునశ్శబ్దోవాక్యాంకారే క్షతితత్పరి
 జనంతస్యానాయికాయాః పరిజనంఛరిచారకప్రియైప్రాణేశ్వరైస్సైవరం
 మందలస్యైస్సైవరంస్వచ్ఛందమందయోరిత్యమరశేషః-పుచ్ఛతీసతి హేమా
 తః హే అంబకహ అస్తికశయసే మమసుప్తిమపిలుం పతినాశయతిత్యా
 రోపితక్రోధయా ఏవంకల్పితరోషయాతయా స్వపనచ్ఛలేన స్వప్నోద్వో
 గవ్యాజేనపర్యస్య పరిపృత్యశయనై పర్యంకెఅవకాశః ప్రదేశఃదత్తఇతిగం
 బంధః- అత్రగాథతరాబద్ధ వసనప్రాంతేత్యనేనకిమథాం స్వపిత్యనేనచ
 అపరాధీప్రియఃరస్యైకసమాగతేసతివీదృశంబంధనియ్యానిద్రితయైవస్థాత
 వ్యమితి సమ్యుపదేశోగమ్యతై స్వప్నోద్వోగకల్పనయా అవకాశోదత్త ఇ
 త్యనేన ప్రేమాతిశయోవ్యజ్యతై అత్ర అపహిత్థంనామ సంచారీభావః నా
 యికాస్తీయ్యమధ్యాహ్నాయకశృతః సంభోగశృంగారః అత్రకైశికీవృ
 త్తైరంగం నర్తగభాః యుక్తరలంకారః ॥

...

॥౨౦॥

ఉ॥ ఏటికెకాచిచేనిటులనీడిచి చీరచెఱంగుగట్టిగా । నోటున
 గట్టిసుందరి పఱుండినదంచుసభీజనంబులక ॥ ఈటుచునీటుకాడ
 డుగ నిక్కడనైననునిద్రబోవనీ । డేటికటమ్మయంచును సభీజన
 బోధితజాతకోపయా । పాటలపుష్పగంధి యటుపక్క-పఱుండె
 డుసాకుబెట్టితా । చోటాసగకప్రసల్లనవనూన ఘనాస్తగచిత్ర
 శయ్యపై ॥

...

...

॥౨౦॥

తా॥ ఇచటఁజేరనుగట్టిగాఁగట్టుకొనియేల నిదుగనోపుచున్నదియనుట చేతఁ
 బ్రియుండు తస్పజేసియున్నాడతడురాఁగా నీవిని గట్టిగా బిగియఁగట్టు
 కొని నిదురబొమ్మని చేలులుచెప్పినట్లును, నిదురబోవువ్యాజముచేత నవ
 కాశమునిచ్చెననుటవలన నాయకకు మిక్కిలి ముక్కువయున్నట్లుదోచుచు
 న్నది, ఇచట నపహిత్థమును సంచారీభావము, నాయకస్తీయ్యమధ్య, నాయ

సంస్కృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

౩౫

కుండశతుడు, సంభోగము శృంగారము, కైశికీవృత్త్యంగము నర్తగర్భము,
యుక్తియలంకారము.

మూ॥ ఏకస్త్రిక్షశయనేపరాఙ్ముఖతయా వీతోత్తరంతావ్యతోర
న్యోన్యస్యహృదిస్థితేవ్యసునయేనంరక్షతోక్తారవం । దంషతోశ్చ
నకైరపాంగవలనాన్తిశ్రిభవచ్చక్షుషో భగ్నోమానకలిస్సహాన
రభసవ్యావృత్తకంతగ్రహం ॥ ... ॥౨౦॥

వ్యా॥ కవేర్వాక్యం ॥ ఏకస్త్రిన్నితి ॥ ఏకస్త్రిక్షశయనే ఏకశయ్యాయాం
పరాఙ్ముఖతయా వీతోత్తరం నిర్వచనం బద్ధమానమిత్యర్థః తామ్యతోః
నింభజతోః కింబ అన్యోన్యస్య ఇతి రేతరస్య హృది హృదయే అనునయే
సాంతస్యనే స్థితేనత్యపి గౌరవంపరిమాణంసంరక్షతోః పరిపాలయతోః అవి
నాశయతోరిత్యర్థః శనకైర్మృదం అపాంగవలనాన్మైత్రాంచలవ్యావ
తనాన్తిశ్రిభవచ్చక్షుషోః అత్ర చక్షుశ్చబ్దేష దృష్టిలక్ష్యత్రైదంషతో
ర్మానకలిః మానేన ప్రణయకోపేన కృతకలిః కలహం తథాచోక్తం
!క్షో॥ ప్రణయేష్యావిభావాభ్యాంమానోద్వేధానిగద్యతే । ఆత్ర ప్రణ
యమానసాన్స్యతోపావేతయోర్ద్వయోః।ఇతిసహాసరభసవ్యావృత్తకం
తగ్రహం సహాసోహాససహితో రభసేన రయేణవ్యావృత్తాచతా కంతాచ
తయోః గ్రహఃగ్రహణం ఆలింగనమిత్యర్థః సహాసోరభసవ్యావృత్తకం
త గ్రహణాయస్మిన్ముమక్షా తత్తతోక్తం భగ్నోద్వస్త ఇతి సంబంధః
అత్ర భావశాంతిః ప్రణయకోపస్యశాంతత్వాత్ నాయికాస్వీయా మా
ధ్యాప్రగల్భయోతన్యతరాచ,చాయకోనుకూలః మానానంతరసంభోగః
చేష్టాకృతం సంగచ్ఛరూపం శృంగారినర్తజాతిరలంకారః ॥ ౨౦ ॥

ఉ॥ మోడిగనొక్కశయ్యనటుమోమిటుమోముగ మాటలా
డకకా । వామచు నొక్కరొక్కరి మనంబుల సాంతస్వనమండినకా
ఘన । ప్రిడనుగౌరవంబులనువీడక మెల్లగ లోచనాంతమ । ల్లాడు
టచేమెలంగుకొను నల్లజ్జీబావులుగల్గు దంషతుల్ । వీడిరికేకొ

3౬

సంసృతాంధ్రామరుకకావ్యము.

పమును వేగమె కుశ్చుకలట్లు దిప్పియా । మ్రేడితమందహాసమున
మించెడునంమెడకొగలింపులక ॥ ... ॥౨౧॥

తా ॥ అనఁగా స్త్రీపురుషలు ప్రణయకోపముచే నొకరికొకరు మారు
మొగమును పెట్టుకొని కూచుంటే మనస్సుననాకోపముడగినను పరువు
నిమిత్తము కొంత సేపూరుకు డి తరువాతనొకరినొకరు క్రీగంటి చూపుల
తోఁబూచుకొని నవ్వుకొనుచు మెడలు మరలించుకొని యతిత్వరితముగాఁ
గొగఁగించుకొని యప్రణయ కలహమును బోగొట్టుకొనిరని యభిప్రాయము.
ఇచట బ్రణయకోపము శమించుటవలన భావశాంతి, నాయక
స్వీయ, మధ్యగాని ప్రేమగాని నాయకుడనుకూలుఁడు, మానానంతర
సంభోగము శృంగారము, చేష్టాకృత సంభోగేచ్ఛారూపమగు శృంగారి
నమఁము వృత్త్యంగము, జాతియలంకారము.

మూ॥ పశ్యామోమయికింప్రపద్యత ఇతి ధైర్యంనుయాలంబితంకిం
మాంనాలపత్తిశ్యయంఖలుశతః కోపస్తయాప్యాశ్రితః । ఇత్యన్యో
న్య విలక్ష దృష్టి చతురే తస్మిన్నవస్థాంతరే సవ్యాజం హసితంమ
యాధృతిహరోము క్తస్తుబాష్పస్తయా ॥ ... ॥౨౨॥

వ్యా॥ అ॥ నాయకోపక్తి॥ పశ్యామి ఇతి॥ మయిమద్విషయే ఏషా కింప
పద్యతే కిమవబుద్ధ్యతే పశ్యామోజానీమ ఇతిమయా ధైర్యంస్థిరత్వం ఆలం
బితం స్వీకృతం తత స్తయాప్యయం శతోధూర్తః ఖలుశబ్దో వాక్యాలంకా
రే మాం కిమినినాలపతినభావత ఇతికోపః, ఆశ్రితఃప్రాప్తి-ఇత్యేవం అ
న్యోన్యవిలక్షదృష్టి చతురేవిలక్షాలక్ష శూన్యాసాచసాదృష్టిశ్చ విలక్షదృ
ష్టిః అన్యోన్యగ్య పరస్పరస్య విలక్షదృష్టిః తయాచతురంరమ్యం తస్మిన్నవ
స్థాంతరే దశావిశేషేషయా సవ్యాజం కిమపివ్యాజీకృత్యహసితం హాసః
కృతః తయా చతురయా ధృతిహరో మమధైర్యహరోబాష్పస్తు ము క్తఇ
తిసంబంధః అత్రహసితమిత్యనేనత్వ ద్భావపరీక్షార్థమేవం మయాతూష్ణీం
స్థితత్వయాకిమితికుప్యత ఇత్యయమథో-వగవ్యతే- బాసోస్తు క్త ఇత్య
నేనకోపభావశాంతః నాయకాస్వీయా ముగ్ధా మధ్యాచ-యథోక్తం దశ

సంస్కృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

32

రూపకానుగ్ధానవవయికామారతాయామృదుభావకృత్ కృతి నాయక
స్తవసుకూలః ప్రణయమానానంతర సంభోగః సహస్యశృంగారినమక
యుక్తిరలంకారః ॥ ... ॥౨౨॥

ఉ ॥ ఈతరళాక్షీనాయెడలనేమని చిత్తములొనెలుంగునో ।
భూతమటంచు ధైర్యమున జూచుచునుంటిని యీశతుండునా । తోత
రినేలబలరడని తోరవుకోపముబూనెబాలయా । రీతితనొక్కరొ
క్కరిరిక్షణలేని మహాయవస్థలో । ప్రీతిగనొక్కరైతవముబెట్టు
కనవ్వితిసామె నాదుదై । ర్యాతిశయంబుకోల్లగొనునట్టుల కన్ను
లనుగ్రాల్చినా ॥ ... ॥౨౨॥

తా॥ అనఁగా నాయకుడు మనము కొంతసేపు చలింపకుండిన నీపెమనల
నేమి దలచునోయని యూరకుండఁగా నాయక ఇతఁడేల మనతో మాట
లాడకున్నాడని కోపించుకొని యూరకుండెను, అంతట నాయకుండు నే
నునీ తాత్పర్యము గనవలెనని యూరకుండఁగా నీవేల కోపించెదవనునభి
ప్రాయమునాపెకు చెలవునట్లెదో యొకసాకుగలుగ జేసుకొని నవ్వగా
నాపెయును కోపముమానికన్నుల నీళ్ళుగాచుకొనెనంతమీద తనయచం
చలత్వము నిలవక పొయెనని చెప్పుట, నాయక స్వీయ, ముగ్ధగాని మ
ధ్యగాని అందు ముగ్ధాలక్షణము, నూతనమగు వయస్సుగలిగి రతియందు
మృదువుగానుండునది ముగ్ధయని, మధ్యాలక్షణమిక్కడ వ్రాయలేదు నా
యకుండనుకూలుండు, ప్రణయమానానంతర సంభోగము శృంగారము
సహస్యము శృంగారి నమకము, యుక్తియలంకారము.

మూ॥ ఏకస్త్రికశయనెవిపక్షరమణీ నామగ్రహేముగ్ధయా సద్యః
కోపపరాఙ్ముఖిగ్లపితయాచాటూనికుర్వన్నపి । ఆవెగాదవధీరితః
ప్రియతమ స్తుష్టింస్థితస్తత్త్వం మాభూత్సుప్తభివేత్సమందవలి
తగ్రీవంపునర్వీక్షితః ॥ ... ॥౨౩॥

వ్యా॥ కవేర్వాక్యం ॥ ఏకస్త్రిస్థితి ॥ ఏకస్త్రికశయనె ఏకశయ్యాం
విపక్షరమణీనామగ్రహే సపత్నీనామగ్రహేనతి సద్యస్సపదికోప పరా

౩౫ గంధర్వతాంధ్రామరుక కావ్యము.

జ్ఞుభగ్గపితయా కోపేనవరాజ్ఞుభావసాగ్గఃకతాచతయాముగ్ధయారమణ్యా
ప్రియతమః చాటూనిసాంత్యవచనానికుర్వన్నపి ఆచేగాత్సంభ్రమాత్ ||ని||
ఆచేగస్సంభ్రమత్వరకత్వచరః, అవధీడితోనిరస్తాభూత్వా తత్క్షణంతూ
స్థింస్థితః ఉదాసీనోఽభూత్-అనంతరం అయంసుస్తానిద్రితః మాభూఽవేతి
ఇవకట్టోవాక్యాలంకారే అత్రమాఇతిప్రతిషేధేనిపాతః సమాజితిచేత్మా
జిజుజేతి ప్రసజ్యతసాత్వత్రనయక్తా అత్రమాఇతిప్రతిషేధే కాకురసుసం
క్షేమా అయదవలితగ్రీవం సహసావివర్తితకంధరం పునర్వీక్షితం భూ
యోవిభాకితమితిసంబంధః- అత్రఅమందనలితగ్రీవంపునర్వీక్షితమిత్యనేన
బౌత్సుక్యభావోదయోగమ్యతే నాయకాస్వీయా మధ్యాచ యథోక్తం ద
శరూపక, “మధ్యాద్యద్యచనాసన్నమోహంధాసురతక్షమా” ఇతి- నా
యకొదక్షిణః, “తుల్యోనేకత్రదక్షిణకత్వక్తావృత్” మానానంతరంసం
భాగః సంభోగేచ్ఛాయాపం శృంగారి నమః, జాతిరలంకారః || ౨౩ ||

ఉ || హస్తుకచోక-శయ్యసయి హాయిలువేళ్లప్రియుండు సౌ
తిపి । రెత్తితోడనల్లకొని యామొగముంచిపలుండియున్నసా ।
బిత్తరికెన్నిసమ్మతుల పెక్కుగబలిగనమాసిజేగన । ద్వైతము
వికినాయకుడుధిక్కుతుడై మరితక్షణంబునో । రెత్తకసూరకుం
డెసతి యీతడునిద్రినేలనంచుతా । కుత్తుకమెల్ల నెత్తుకొనికొంగున
తొంగిలిజూచెకాంతునిక || ౨౩ ||

తా || అనగా నాయకుండును నాయకయు నొకపాన్వన నున్నపుడు నా
యకుండు సవతిపేరుచెప్పంగనే నాయకమికిలి-లి కోపించుకొని యత
డుతరువాత నెన్నియూరట మాటలు చెప్పినను వినకనతనిదిరస్కరించి
యంతమీద నతడూరకుండఁ గానితడునిద్రించునేమోయని మెడత్రొప్పుకొ
ని మరల వానిజూచెనని తాత్పర్యము, ఇచట మరలవానిజూచెనుటచేత
బౌత్సుక్యభావోదయమువోచుచున్నది, నాయకస్వీయమును మధ్యయును
యవ్వనముదయించినదియు సంపాప్తమగు మోహము గలదియు సురత
మంసు శక్తిగలది మధ్యయుని లక్షణము, నాయకుండు దక్షిణుండు, అనేక

సంసృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

౩౯

నాయికలయందొకరితినుండు వాడువక్షిణుండని లక్షణము, మానానంత
రసంభోగము, సంకేచ్ఛారుపమగు శృంగారి నగ్గు జాతియలంకారము.

మూ॥ తస్యాస్సాంద్రవిలేపన స్తనతటప్రక్షేషముద్రాంకితలంకితము

శృరణానతివ్యతికర వ్యాజేనగోపాయ్యతే । ఇత్యుక్తైవృత్తదిత్యుద్దీ

ర్యసహసాతస్సంప్రమాప్టుకంమయాసాశ్లిష్టారభసేనతత్సఖవశా

త్తన్వ్యవతద్విస్తృతమ్ ॥ ... ॥౨౪॥

వ్యా॥అ॥ స్వాపరాధిత్యాత్ కుపితాంనాయికాం పునరైవదధ్యాత్ప్రేమా
హయతోనాయికస్యోక్తిః॥తస్యాశ్రితిఃతస్యాస్తత్ప్రేయస్యాసాంద్రవిలేపన
స్తనతటప్రక్షేషముద్రాంకితంసాంద్రంనిబిడంవిలేపనంకుంకుమాదిచిహ్నాయ
స్యతత్ప్రథోక్తమ్, సాంద్రవిలేపంచతతే స్తనతటంచ తస్యప్రక్షేషఃఆలింగ
నంతేనకృతాముద్రాః దంతయా అంకితలాలాచితంవత్సః చరణానతివ్యతి
కరవ్యాజేన చరణానతేహపాదప్రణామస్యవ్యతికరస్సంబంధః సవవవ్యాజః
అపదేశః తెనకింకిమధం గోపాయ్యతే ప్రచ్ఛాద్యతేకతితయా ఉక్తైస్తతి
మయాక్ష్వకుత్రైత్యుద్దీర్యఉక్తాన్సహసాతదంకంప్రమాప్టుకంఅపసతుంసా
రభసేనరయేణ ఆశ్లిష్టాఆలింగితాతత్సఖవశాత్తదాలింగన సుఖవశాత్త
న్వ్యవతత్ప్రకృతంకమకవిస్తృతమాసీతిసంబంధఃఅత్రనాయకసరా
త్రావన్యతోగత్వా ప్రపాతరాగత్య తదపరాధ ప్రమాజనాయ ఖండితా
యాః నాయికాయాః పాదప్రకాశః కృతః తదానీం తయాసంభోగచి
హ్నోద్భవేనాయకఃప్రత్యుత్పన్న మతిస్సృగ ఏవంకృతవానిత్యథోగవ్య
తేకోపభావశాంతిః అత్ర నాయికాస్వీయామధ్యాయ నాయకశ్శతః తెన
రసాంతరంనామ మానాపనయనోపాయః కృతః “రభసతా”సహషా
ద్యైకోపభాగంశోరసాంతర” మిత్యుక్తత్వాత్మానానంతరంసంభోగః
అత్రనమకభావః యుక్తిరలంకారః॥ ॥౨౪॥

ఉ ॥ ఓచతురాస్య దట్టముగనొప్పెడు కుంకుషపూతగల్లనా।

మేచకవేణిగబ్బిచనుమిట్టలగట్టిగకొగలింపుచే॥దోచెడుముద్రయా

నురముతోట్రెలికాళ్ళకుమొక్కుటసాకుచే । దాచెదపొయటన్నవ

౪౦

గంసరూతాంధ్రామనుక కావ్యము.

నితాయదియచ్చటటంచుబలిగెత । తూచుచిహ్నుమానుటకుసాం
 పగునట్టులవేగకొగిటక । దాచితితత్సుఖాతిశయతకచెలితామర
 చెకతదుద్ధతిక ॥ ॥౨౪॥

తా ॥ ఇచట నాయకుడు రాత్రి వేరొకచోటికిఁబోయి తెల్లవారివచ్చి
 యాతప్పును మరుఁగించును ఖండితయగు నాయకకు నష్టస్కారముచేసె
 ను, అప్పుడాపె సంభోగచిహ్నమును దెలిసికొఁగనా చిహ్నము మా
 యునట్లు నాయకనతిత్వరితముగా నాలింగనము చేసుకొనెనంతటనాపె
 యునా సుఖముచేతఁబూర్వ సంగతిని వలచనని తాత్పర్యము. ఇచట
 కోపభావశాంతి, నాయక స్వీయమధ్య, నాయకుఁడుశతుండు వాఁడుర
 సాంతగమను మానమును బోగొట్టునుపాయముచేసెను, వేగము, భయ
 ము, హాష్టము మొదలగు వానిచేతఁగోపముపొవుట రసాంతరమని దాని
 లక్షణము, మానాసంతర సంభోగము, చర్మగర్భము, యుక్తియులంకారము.

మూ॥ త్వంముగాక్షీ విన్దైవకంచుళికయా ధత్సేమనాహరిణీం ల
 క్షీ మిత్యభిధాయనిప్రియతమే తద్వేణికాసంస్పృశి । శయ్యోపాం
 తనివిష్టసస్త్రితవధూ నేతోత్సవానందితోనిర్యాత శ్వనకైరభీకవచ
 నోపన్యాసం అభీకః ॥ ౨౫॥

వ్యా॥౨॥ సంభోగతరళస్యనాయకస్యచేష్టాంకవిరాహ॥ త్వమిత॥ హే ము
 గ్ధాక్షీవామలోచనై త్వం కంచుళికయా కంచుకెన విన్దైవ మనాహరిణీం
 హృద్యాం లక్షీంఘోభాంధత్సేనహసి - ఇత్యభిధాయని ఇతివాచిన్ప్రియ
 తమే తద్వేణికాసంస్పృశిసతితస్యాఃకంచుళికాయాః వేణికాం బంధనరజ్జుం
 సంస్పృశతితద్వేణికాసంస్పృక్ తస్మిన్ శయ్యోపాంతనివిష్టసస్త్రితవధూ
 నేతోత్సవానందితఃశయ్యయాఉపాంతః తత్రనివిష్టాసస్త్రితాస్త్రితసహితా
 సాచసావధూశ్చ శయ్యోపాంతనివిష్టాచసాసస్త్రితవధూశ్చతస్మాశ్చ నేతో
 త్వవః నయనప్రసాదః తేన అనందితోహృష్ట, అభీకఃసభీజనః అభీకవచ
 నోపన్యాసం అభీకః కృతః వచనానాముపన్యాసో యస్మిన్రమణితత్త
 థోక్తంశనకైమకందనిర్యాతోనిగతతత్తత్సంబంధః- అత్రబౌద్ధ్యుక్యంనా

(6)

సంసృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

౪౦

మసంచారీభావః నాయకాస్వీయా ముగ్ధాచ కించస్వాధీన పతికాయశో
క్తమ్ “ఆసన్నాయ త్రరమణౌ హృష్టాస్వాధీనభృతృకా” ఇతి నాయ
కోనుకూలః, సంభోగశృంగారః, సంకేచ్ఛారూపం శృంగారిసమః,
పర్యాయోక్తిరలంకారః- యథోక్తంకావ్యాదశేః ॥ శ్లో ॥ అధఃవిష్టమ
నాఖ్యాయ సాక్షాత్తస్యైవసిద్ధయే । తత్ప్రకారాంతరాఖ్యానం పర్యాయోక్తి
మకతంహితత్ ॥ ఇతి ॥ ... ॥ ౨౫ ॥

ఉ॥ సుందరైరైకతేనపుడుజూచుట కెంతటిరమ్యకాంతిని । వాం
దేదవంచుబలుచు ప్రియుండుతడగ్రపుగంటునంటగా । పొందుగ
పొన్నచంతనగు మోముగనున్న సతీద్రుగుత్సనా । సందితులౌసభీజ
సులునల్లనవెల్చిరితక్కుమాటలక ॥ ... ॥ ౨౫ ॥

తా॥ అనగా నాయకుఁడు సంభోగేచ్ఛచేత నాయకతో నీవు రవికవిచ్చి
నపుడే మిగులానందముగనున్నావని చెప్పుచు రవికెముడిని బట్టుకోఁగా
నాయక చిరునగవుతోఁగూడినదియై చెలులనుజూడఁగానా చెలులందరు
నాయకయొక్క నేత్రప్రసన్నత్వమునకత్యంత సంతృప్తలైతిన్నఁగా బయి
టికిఁబోయిరని తాత్పర్యము. ఇవట నౌత్సుక్యమును సంచారిభావము,
నాయకస్వీయ్య, ముగ్ధ, స్వాధీనపతిక, సమీపమందుండి స్వాధీనుడుగా
నుండు నాయకుడుగలదై హృష్టయైయుండునది స్వాధీనపతికయని దాని
లక్షణము, నాయకుఁడనుకూలఁడు, సంభోగశృంగారము, సంకేచ్ఛారూ
ప శృంగారిసర్తము, పర్యాయోక్తియలంకారము, ఇష్టార్థమునుజెప్పక
యది సిద్ధించుటకై మరియొకవిధముగాఁ జెప్పుట పర్యాయోక్తియని కా
వ్యాదశేషమందు దానిలక్షణము.

మూ॥ భూభంగరచితెపివృష్టిరధికంసోతగ్ణ ముద్వీక్షతేరుద్ధా
యామపి వాచినస్తి తమిదందగ్ధానసంజాయతే । కారుశ్యంగమితే
పిచేతసితమారోమాంచమాలంబతెద్యప్యైసిర్వహణంభవిష్యతికథం
మానస్యతస్త్రిజనే ॥ ౨౬ ॥

వ్యా॥ అ॥ నాయకామానకరణాయ బోధితాతత్కృత్కృమశక్తాసతీపున

౪౨

సంసర్గతాంధ్రామరుక కావ్యము.

స్తానప్రత్యాహ ॥ భూభంగకతి ॥ యస్తాద్భూభంగే భువో భువంగః
 భూభంగః తస్మై రచితేకృతసత్యపి దృష్టిర్నయన మధికమత్యథాం సో
 తగంశుడత్సుకం సదుద్వీక్షతే అవలోకయతి కించ యస్తాద్వాచి వచన
 రుద్ధాయాం నివారితాయాంసత్యామపి ఇదందగ్ధాననంహతలపనం సస్మితం
 స్థితసహితంజాయతే అత్రస్థితం నామహస్యసిశేషః॥ శ్లో॥ వికస్వరకపోలం
 యదపాంగోన్ముఖతారకం । అలక్ష్మ్యమాణదశనంస్థితం ధీరజనోచితమ్॥
 ఇత్యుక్తత్వాత్, కించ యస్మాచ్చైతసిచిత్రైకారకశ్యం కఠినత్వంగమిత్రేవా
 పితే సత్యపి తనుశ్శరీరంహోమాంచతోమహర్షణమాలంబతే భజతి తస్మై
 జనె ప్రియజనె దృష్టేనమానస్య ఈష్యాకృతకౌశస్య నిర్వహణం
 నిర్వాహణి కథం భవిష్యతి నభవిష్యతీత్యథా ఇతి సంబంధః అపరాధీ
 ప్రియస్తస్మై సమాగతేభూభంగాదికంకృత్యామానకతకవ్యఇతి సఖీభి
 బోధితానాయికాభూభంగాదికై కృతేపీకం ప్రయోజనం సృష్ట్యాదికం
 స్వాకంత్వేన మానాభావం ప్రకటయతీతి స్వస్యాఅసామన్యకానివేదిత
 వతీత్యుక్తప్రాయః- హమోనామసంచారీభావః నాయికాస్తీయా ముగ్ధా
 చ, నాయకశ్శతః, ఆత్రాత్మోపక్షేపరూపం శృంగారినమక ఆత్మోపక్షేపో
 నామస్వానురాగప్రకాశనం, జాతిరలంకారః॥

౨౬॥

చం ॥ తమకముగల్గునాయకుడు తానరుచేరగజూజినంతనే ।
 బామముడిచెట్టినకనులుపొల్పడె గ్రకుటనమికుటంబుగా । సు
 మవిశిఖోత్సవంబడరబాచుచు సున్నవిమాటలాడనే । నిమిషకసూర
 కుండినను యీచడుమోమటుబయ్యనవ్వుచే । నమలుడునుండునెం
 మనమునంతటరాయిగజేసుకొందనా । యమలతరాంగయష్టిపుల
 కాంకితమైతగునేమిజెప్పుదుక । క్రమముగకోపసివహణకార్య
 ముచెట్లుగునంమకోమలీ ॥

...

॥ ౨౬॥

తా ॥ ప్రియుడపరాధి, వాడు రాగా నీవు కను బామలు ముడుచుకొని
 కోపించుకోవలసినదని చెలులు చెప్పగా దానివలన నేమి ప్రయోజనము
 కన్నులు మొదలగునవి స్వతంత్రముగానే ప్రవర్తించి మనకు గోపములే

సంస్కృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

౪౩

దని తెలియజేయుచున్నవే నేనెట్లుకోసింతునని నాయిక తనయసామర్థ్యమును దెలియజేసెనని యభిప్రాయము. హాషమను సంచారి భావము. నాయిక స్వీయ్యయును ముగ్ధయును నాయకుడు శతుడు ఆత్మోపక్షేపరూపశృంగారినర్తము, జాతియలంకారము.

మూ॥ ప్రాణేశఃప్రణయాపరాధసమయే సఖ్యోపదేశంవినానో
జానాతిసవిభ్రమాంగవలనావక్రోక్తిసంసూచనమ్ | స్వచ్ఛైర్భు
కపోలమూలగళితైకిపర్యస్తనోత్పలా బాలాకేవల మేవరోదితి
లుతల్లోలాలక్తైరశుభిః॥

౨౨॥

వ్యా॥ కవేర్వాక్యం॥ ప్రాణేశతి॥ ప్రాణేశప్రణయాపరాధసమయే ప్రా
ణేశస్య ప్రియతమస్య ప్రణయాపరాధః ప్రణయేన ప్రేక్షా కృతః అప
రాధః అనిష్టాచరణం తస్య సమయే కాలే సఖ్యావయస్యయా కృతముప
దేశం వినాసఖీకృతోపదేశాభావాత్త్యథః॥ బాలాముగ్ధా సవిభ్రమాంగ
వలనాసవిలాస గాత్రవలనాసతి పరాఙ్ముఖీత్యర్థః, వక్రోక్తిసంసూచనం
వక్రోక్తిభిః కుటిలభాషణైస్సంసూచనమపరాధజ్ఞాపనంయతో నజానాతి
నవేత్తితతఃస్వచ్ఛైర్భుకలుషైః అచ్చకపోలమూలగళితైర్ములగంజప్రాం
తనిస్సుతైర్లుతల్లోలాలక్తైః లుతంతఃపరివర్తమానాగిలోలాశ్చపలాః అల
కాశ్చురణకుంతలాః యేషు తానిలుతల్లోలాలకానితైరశుభిభావామైః
పర్యస్తనోత్పలాభాత్వా అలంరోది త్యేన రోదనమేన కరోతినకించిదు
పాయంజానాతీత్యథః ఇతిసంబంధః, సవిభ్రమాంగ వలనేత్యనేన ఏకశ
య్యావిరహోవ్యజ్యతే శయ్యాయాంశయనేనైవఅలకానా మశ్శులుణ్ణనం
సంభవతి, నాయికాస్వీయా ముగ్ధాచమధ్యా ప్రగల్భాచ స్వతఏవ కొప ప్ర
సాదా జానీతః ముగ్ధాతు ఉపదేశమంతరేణనకించిజ్ఞానాతీత్యభిప్రాయః
నాయకోసుకూలః దైన్యం హామసంచారిభాషఃప్రణయమానకృతోవిప్రలంభ
శృంగారఃమానకృతంచేష్టారూపంకైశివ్యతైరంగం నర్తజాతిరలంకారః॥

ఉ॥ కాంతుడుప్రేమచేతనపకారముజేసెడివేళతత్సఖీ చింతి

తనోద్ధనోక్తివినిజేసుటమూని సవిభ్రమాంగముల్ పంథముతో

౪౪

సంసృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

డద్రిప్పితనపలుక-లవక్రతబూనివానిత । ప్పంతయుదెల్పనెందువల
 నందెలివాండదొదాననిద్దమా । దంతపుచెక్కటద్దముల దారిగ
 జారుచుపొలకలాడున । త్కంతలమైనయశ్శతతితోకనుకల్వలు
 నిండబాలయా । నింతిమఁజేమియుక దెలియనేరక నూరకయెడ్చు
 చునదే ॥ ॥౨౭॥

తా ॥ అనఁగా నొకపాన్పమీదనున్నపుడు ప్రియుడు చేసిన ప్రణయాప
 రాధమునకయిముఖము త్రిష్పకొని కటలములయిన మాటలచేవానిబొ
 డించియాడ నెరుగని ముగ్ధ(స్త్రీ), చెక్కిళ్ళమీద వ్రేలుచున్న ముంగురులు క
 స్నీల లోబొర్లాడునట్లు రొదనము చేసెనని తాత్పర్యము. ఇవట దేహ
 మును త్రిష్పకొని అనుటవలనను కస్నీల లోముంగురులు బొలకలాడున
 నుటవలనను పడకయందన్నయథాము స్పష్టము, నాయితస్వీయ్య, ముగ్ధ,
 ఘట్టగాని ప్రోథగాని అయినపక్షమున కోపప్రసాదముల నెరిగియేయుం
 దురు, ముగ్ధగనుకనే సఖులయుపదేశములేక దేనినెరుగదని యూహిం
 చునది, నాయపడనుకూలుఁడు, దైన్యమును సంచారిభావము. ప్రణయ
 మానకృత విప్రలంభము శృంగారము, మానకృతచేష్టారూపమైన కైశికీ
 వృత్త్యంగమగునర్కము, జాతియలంకారము.

మూ॥ భవతువిచిత్రవ్యథాకలాపైరలప్రియగమ్యతాం తనురపిన
 తేదోషోస్తాకంవిధిస్తుపరాజ్ముఖి । తవయచిత్రధారూఢంప్రేమ
 ప్రపన్నమిమాం దశాం ప్రకృతి తరళే కానః పీడాగతే హత
 జీవితే ॥ ॥౨౮॥

వ్యా॥౨॥ అపరాధినంనాయకం నాయకాభివ్యక్తయతి॥ భవత్వితి॥ భవతుతి
 స్తునానభవతాయదుచ్యతే మయినాపరాధకతి తత్తదైవ భవత్విధాః వి
 చితమేతదాఖ్యానం ఆత్రనిహ్నవోనుసంధేయః పౌప్రియ వ్యథాకలాపై
 నిరథాకవచనైరలంపగ్యాప్తంగమ్యతాం నిగమఃక్రియతాంతే దోషతి
 పరాధస్తనురపి స్వల్పపీ నాస్త్రాస్తాకంతు విధిదైవం పరాజ్ముఖి వి
 ముఖి ప్రతికూలశత్రుభావః ॥ తథారూఢంతేన ప్రకారేణ ఆతిశయితంత

సంస్కృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

౪౫

వప్రేమభిమామిద్యశీం దశాంఅనన్తాం ప్రపశన్తుం యదిప్రాప్తంచేత్ ప్ర
 కృతితర శైస్వభావచంచలే హతజీవితే వ్యర్థజీవితే గతైసతిః అన్తాకంకా
 పీడాకాబాధానాస్త్యేవేత్యభః ఇతిసంబంధః- ప్రేమత్యాగ స్త్వయా క్రి
 యతేయది మయా ప్రాణత్యాగః క్రియతపవేతి అసేన గమ్యమానాభే
 నఇతఃపరమేవంత్యయానకతకవ్యమిత్యభోవ్యజ్యతేనాయికాస్వీయా,ధీ
 రావ్రగల్భావ,యభో క్తందశరూపక-జ్ఞో||సావహిత్యాదరోదాస్తేరతాధీర
 తతరాకురే! నిర్భృత్యతాడయేన్త ధ్యామధ్యాధీరేతరావదేత్| మధ్యాధీ
 రాతుకీదృశీతిచేత్ ధీరాసోత్పాస్సవకోక్త్యామధ్యా సాత్రూః కృతాగ
 సం-భేదయేద్దయితంకోపాదధీరాపరుషాక్షరమ్||ఇతి-అత్రసోత్పాస్సవో
 క్త్యాకోపాద్దయితం భేదయేదితి లక్షణస్య విద్యమానత్వాత్ - ధీరాధీరా
 ప్రగల్భావ||నాయకశృతః ఈష్యామానకృతోవిప్రలంభశృంగారః- అత్ర
 మానకృతంశృంగారినిషేఃఆత్మేహోలంకారః||

||౨౮||

ఉ || సామిగసర్వముండెలిసె చాలువృధా పలుకంగనేలపొం|

మేమియునీదుదోసమిసుమింతయులేదిటుమాకవాఙ్ముఖం| బై మొ
 నశుండుదైవమహాహయటులుండిననీయహానమా | పేమియునిట్టి
 దుడకశను పెకోననాయెస్వభావచంచలా | నేమపుపాపిజీవ
 మదినిల్చినపొయిననేమిబాధరా || ... ||౨౯||

తా|| నీవు నాయండు ప్రేమమునువిడిచితివా నేను ప్రాణమునువిడిచెద
 ననీయభేముతోచుచున్నదిగనుక నికమిద నీవిట్లు చేయవలదనియభిప్రాయ
 మునుదోచుచున్నది నాయక స్వీయ ధీరాధీర ప్రగల్భ దానికీలక్షణము.ద
 శరూపకమునందు, సోత్పాస్సవకోక్తిచేతనాయకునిభేదపరచునది ధీరా
 ధీరయనియున్నది. ఇచట సంస్కృత వ్యాఖ్యానమునందున్న విషయము
 కొంతయనావశ్యకముగనుక విడువబడెను, నాయకుడు శత్రుడు-ఈష్యా
 మానకృతవిప్రలంభశృంగారము, మానకృత శృంగారి నషేషము, ఆత్మేహ
 లంకారము.

మూ||ఉరసినిహితస్తారోహారకృతాజఘనే ఘనే కలకల వతీకాంచీ

౪౬

సంస్కృతాంధ్రామృతక కావ్యము.

పాదారణస్మణి నూపురాప్రియమభి సగస్యేవం ముగ్ధత్వమాహ
తడిడిమాయదికిమధిక త్రాసోత్కంపాదిశ స్సముదీక్షసే ॥౨౯॥

వ్యా॥ అ॥ రాగాతిశయాదనుచితవేషేణైవ ప్రియ మభిసరంజీం నాయి
కాసఖ్యుపాలభ కే॥ ఉరసీతి॥ ఉరసితారోఽర్థలం॥ ని॥ ముక్తాశుద్ధాచతారస్యా
దిత్యమరః, హరోముక్తాహరోనిహితోవిద్య స్తఃకునేవిపులేజకునేకటిప్రదేశే
కలకలవతీజ్ఞానవతీకాంచీమేఖలాకృతారచితానిబద్ధత్యర్థః॥ ని॥ (ప్రీ)కట్యా
ష్టేఖలాకాంచీత్యమరః॥ పాదాచరణారణ్యణి నూపురాకృతారణంతామ
ణి నూపురాయయోస్తాతథోక్తా హేముగ్ధమూఢత్వమేవమనెన ప్రకారేణ
ఆహతడిష్టేమాప్రహతవాద్యాసతీనిర్మలహారజ్యోత్స్నయా భూషణరవై
శ్చ ఆత్మప్రకాశనంకృతవతీత్యర్థః॥ ప్రియమభి సరసి యదిప్రియం ప్రతికా
ముకిగచ్ఛసిచేతే, అధికత్రాసోత్కంపాద్భద్రతగకంపోయస్యాస్సాత్తాసే
న ఉత్కంపా అధికమత్యర్థం త్రాసోత్కంపాభూత్వాదిశగకకుభాః ఇ
తస్తత ఇత్యర్థః ॥ కేం సముదీక్ష్యసే కిమర్థం విలోకయసీతి సంబంధః- అ
త్రఅభిసరతుం ప్రవృత్తాం బాహ్యం గణే త్రాసాద్విశోఽవలోకయంతీం
నాయికాం యదృచ్ఛయా సమాగతా సఖీ హే మూఢే అభిసరణే ఏవ
మాహత డిండిమాయా స్తవత్రాసస్సంభవతికిమితివక్రోక్త్యా ఉపాలభ్యత
స్తస్యాస్తాదృశంప్రతిషేధయతి త్యభిప్రాయః అత్రశంకానామ సంచారీ
భావమయోక్తం॥ శక్తాఽనిష్టాగమోత్ప్రేక్షావిభావోస్యానిరూప్యతే॥ శ్లో॥
చార్యరాజాపరాధాద్వాదకార్యాద్ద్రహణంస్యణామ్॥ అనుభావోభవత్య
స్యాలైవన్యంస్సక్తిలేహనమ్॥ అన్యోన్యదర్శనేయత్సవీక్షణంచ ముహూ
దిశామిత్యాది-అత్రనాయికాపరకీయేతి నాశంకనీయ్య - అభిసరణేత
స్యాస్వనవద్భూషణధారణస్యఅయుక్తత్వాత్ కించసాధారణచనభవతితి
భిసరణేతస్యాస్త్రాసోత్కంపత్యస్య అభావాత్ కింతు స్వీయామధ్యాచ న
ను స్వీయాయాఅవ్యభిసరణేస్వనవద్భూషణధారణ మయుక్తమేవసత్యమ్-
అయుక్తమేతత్ స్వనవద్భూషణ మభిసరణేవిషయనకృతంకింతు వాగకసజ్జీ
కావస్తాయాం తథాచోక్తమ్-భారతీయే॥ శ్లో॥ ఉచితేవాసకయాతురతి

సంస్కృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

౪౩

సంభోగలోలుపా । మండనంకురుతీహృష్టానాన్యాద్వాసకసజ్జికా॥వాసో
 పచరజేత్యథాంభూషణగ్రహణంభవేత్ ॥ రశనానుపురప్రాయంస్వన
 వచ్చేతి యభ్యవేదితి ॥ ఇయం ప్రథమంవాసకసజ్జికాధూత్వాప్రియే చిర
 యతీసతి ఉత్పన్నాతిశయప్రసాప్తాచుదనేన ప్రేర్యమాచా అజ్ఞానేనతదై
 వసాధారణీఅభినర్తుప్రవృత్తాతథాహి॥క్షో॥హిత్వాల్జ్ఞాంసమాకృష్టా మ
 దనేనమదేనచ॥యాభినారయతేకాంతసాభవేదభినారికా॥సారయతీత్యత
 స్వార్థేణ్యంతి॥క్షో॥సంలీనాస్వేమగాతే॥ప్రస్తాదిక్ష్పేషితాననా॥అవకుం
 తనసపీతాహ్యభిగచ్ఛేతులంగానా॥ఇత్యుక్తత్వాన్నదోషః నాయకోద
 షేణః అత్రహాస్యశృం గారినమ॥యథోక్తం దశరూపకే॥“హాస్యేనైవ
 తుశృం గారంభయేన విహితం త్రిధే”తి॥ ఆక్షేపాలంకారః॥ ౨౯॥

చం ॥ ఉరముననిద్దమై వెలయుచుం డెడుమాక్తికహరభారము॥
 గురుజఘనంబునకొరొదలుగుల్కుగ ఘల్లని మ్రోయు కాంచిన॥
 చరణములం యుళంయుళలునల్పెడు రత్నపుటందెలొందిశిం । గర
 ముగమూఢురాలకను గానకనీవిటుడిండ్డెవంబును॥ కరమునగొ
 ట్టుచు॥బ్రయునికైనవకామకురాలవౌచునీ । వరుగెదవైనచాల
 భయమందుచు మేనువడంకనీదుమం । దిరముననుండి యేమరలది
 కులఱజూచెదవేలదెల్పవె ॥ ... ॥౨౯॥

తా॥ బ్రయునిగూర్చి కాముకురాలై పోఁబూనినట్టియు, బయటి వాకిట
 భయమువలన దికులఱజూచుచున్న నాయికను తనంతటవచ్చుచున్న చెలి
 కత్తెబూచి ఓ మూఢురాలా! ఇట్లు బట్టబయలుగాదప్పెట వాయించినట్లు
 ప్రియునభినరించుచున్న నీకు భయమునుగలదా అనివక్రోక్తి చేతనెందించి
 యికమీదనిట్లు చేయవలదనేనని యభిప్రాయము. ఇచట శంకయను సం
 చారిభావము, ఏట్లనిన శంకయనఁగాఁదనక సమృతము కలుగునేమోయ
 నుత్రలంపు, దొంగతనము, రాజాపరాధము మొదలగు వానివలన పట్టు
 బడుటదీనికిఁగారణము, ముఖమువెల్లంబానుడ, నెలవులునాకుట, ఒకరి
 నొకరుచూడంబూనుట, మాటిమాటికి దిక్కులఁచూచుట, ఇవి దానికను

౪౮

సంస్కృతాంధ్రామృతకావ్యము.

భావములు, ఇవటనాయిక శబ్దించుచున్న భూషణముల ధరించినట్లు చెప్పి యుండుటవలన నాయికపరకీయ్యకాదు, భయముచే వణకుచున్న దనుటవలన సామాన్యయునుగాదు స్వీయ్యపథ్య అనవలయును, స్వీయ్యయ్యననుప్రియునిగూర్చి యభిసరించునపుడు శబ్దించుచున్న భూషణముల ధరించుటయునుచితముగనుక మొదటవాసక సజ్జికయయ్యుండి ప్రియుడుతడవు సేయఁగా నుత్కలతాతిశయమునుబొంది మన్మథప్రేరితయై తెలియకనభిగరింపఁబ్రవృత్తించినదని యూహించునది, ఈ విషయమందు లక్షణములు తగినచోటుఁబూచుకొని ఆచోటుఁ బ్రియునితో సంభోగముచేయుటయందు మిగులనానక్తుగాలై మలనూలు, అందెలు మొదలగు సర్వాభరణములనలంకరించుకొని యుండునదియని వాగకసజ్జికకు లక్షణము, మన్మథుని చేతనాకషికంపఁబడి సిగ్గునువిడిచి ప్రియునిఁగూఁచి పోవునదియని యభిసారికాలక్షణము. ¹దేహమును మిక్కిలియడఁచుకొని భయపడుచునలు ప్రక్కలఁబూచుచు నొకవస్త్రమును దేహమంతయుఁగప్పకొని కులాంగనపోవునని కులాంగనాభిసారికకు లక్షణము, నాయుకుండు దక్షిణుండు, హస్త్యశృంగారినర్తము, ఆక్షేపాలంకారము.

మూ॥ ప్రాతఃపాత్రయపాగతైః జనితా నినిఁద్రతా చక్షుషామఁ
దాయామమగౌరవవ్యవసయాదుత్పాదితంలాఘవమ్ । కిం ముగ్ధ
న కృతం త్వయా రమణభీముక్తామయాగమ్యతాం దుఃఖం తిష్ఠసి
యచ్చపథ్యమధునాకతాన్తి తఞ్శ్రవ్యసి ॥ 3౦॥

వ్యా॥ అ॥ అపరాధినంనాయకం కుపితా నాయికా ఉపాలభతే॥ పో
తరితి॥ ప్రాతఃపాత్రయపాగతైః జనితా నినిఁద్రతా చక్షుషామఁ
దాయామమగౌరవవ్యవసయాదుత్పాదితంలాఘవమ్ । కిం ముగ్ధ
న కృతం త్వయా రమణభీముక్తామయాగమ్యతాం దుఃఖం తిష్ఠసి
యచ్చపథ్యమధునాకతాన్తి తఞ్శ్రవ్యసి ॥ 3౦॥

(7)

సంసృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

౪౯

ముక్తావయైవభయం విహాయ ఏవము క్త మిత్యథః;దుఃఖంక్షణం తిష్ఠసిగ
మృతాం గమనం క్రియతాం - అధునా ఇదాసీం యత్పథ్య మిష్టం తతః
తాన్మీత్యనేనగమ్యమానమరణోద్యోగనూచనేన ఇతఃపరమేవత్వయా
నకతఃవ్యమితి నిషేధాగమ్యతే ఆత్ర స్వీయా నాయికా ధీరా ప్రగల్భా
చ కింష ఖండితా నాయకశృతః విప్రలంభశృంగారసోపాలంభ వచనం
నమః ఆక్షేపాలంకారః॥ ... 30॥

ఉ॥ పద్మగతెల్లవారెపుడు వచ్చుటచేతనకన్నుదోయికి॥
నిద్దురలేక జేసితివినికటమునాదు గురుత్వమంతయు॥ దిద్దుటచే
తమందనయి దెల్వనినాకిటులాఘవంబునీ । నద్దిరజేసితివిక పటాదు
తరుంగకయున్ననీవునా । కెద్దియుచేయలేదుతనకిప్పుడుకాంతుడ
నేటిభీతిస॥ వద్దనిపీడబోవేడలవచ్చునక స్తిగ నేలనిల్చెదానుద్దినిం
విందువీవుది దెఱు దెనియిష్టముదాని జేశడ॥ ॥30॥

తా॥ తెల్లవారివచ్చి కన్నులకు నిదురలేకుండ జేసితివనగా రాత్రినిద్రా
హానికష్టము గానుండుగాని పగలునిదురలేమి బాధకము గాదనియు నేను
మిక్కిలి భారముచేత మండురాలై యుంటిని ఆ భారముతెల్లఁ బోగొట్టి
తేలికజేసితివి గనుక నీవంతయు నాకు మేలేచేసితివని స్పష్టాఘము. రా
త్రి తెల్లవారునంతవఱకు నీవురాకుండుటచేత కన్నులకు నిదురపట్టలేదని
యు, నాయుండున్న మర్యాదను బోగొట్టినన్నింతయలక్ష్యము చేసితివి
గదా, అనియు హృదయస్థితాభిప్రాయము, నీవుపొమ్ము, నీకిష్టమునుచే
సెదవినఁగలవనుటచేత, తాను మరణము నొందెదనన్నట్లు తోచుచున్నది
గనుక నికమీసంబట్లు జేయఁగూడదను నిషేధముతోచుచున్నది, నాయిక
స్వీయ్యు, ధీరప్రగల్భఖండిత, నాయకుఁడు శత్రుఁడు, విప్రలంభ శృంగా
రము, సోపాలంభవచనము నర్తము, ఆక్షేపాలంకారము.

మూ॥ ప్రస్థానంవలయైకృతం ప్రియసఖైరనేరపస్సౌ గతంధృ
త్యానక్షణమాసితంవ్యవసితంచితైనగంతుంపురః॥ యాతుంశ్చిత

౫౦

సంస్కృతాంధ్రానుమత కావ్యము.

చేతని ప్రియతమే సరై వీర్యముం ప్రస్థితంగంత వ్యసతిజీవిత ప్రయ
 సుహృత్సాధకానికిముత్సృజ్యతే॥ ౩౦॥
 వ్యా॥ అ॥ నాయకాజీవితం ప్రత్యాహ॥ ప్రస్తానమితి ॥ ప్రియతమే
 తుం ప్రస్తాతుం నిశ్చిత చేతని సతి నిశ్చిత కృతనిష్ఠయం కతః పరిస్థితా చేతన్య
 త్తంయస్య సతతో క్తప్రస్థిప్యలయైః కరణైః ప్రస్తానం ప్రయాణంకృతం
 సద్యోవిరహేణ దేహకాశ్యాత్కర భూషణానగతితానీత్యర్థః ప్రియస్
 జైః ప్రియమితైః అన్యైః నేత్రజలైరజస్రౌ సంతతంగతం ప్రయాతం
 ధృత్యా హైర్యోక్షణం క్షణమృతంనాసితం చిత్తైవచేతనాపురోగ్రతః గం
 తుం వ్యవసితం వ్యవసాయకృతః ప్రియగతైరితి విశేషణంలింగవచనవ్య
 త్యయేన సర్వత్రయోజనీయం - ఏవంసరై వీర్యము హైర్యలయాదిభిస్సమం
 సహాయగపదిత్యర్థః ప్రస్థితంగమనంకృతం హేజీవితతవగంతవ్యే గమ
 నేకర్తవ్యే సతి ప్రియసుహృత్సాధకః ప్రియాశ్చ సుహృదశ్చ ప్రియసు
 హృదః తేషాంసాధకః సమూహః కిముత్సృజ్యతే కిమధకాంకృత్యజ్యతే
 త్వయాతేన సహగంతవ్యమిత్యర్థః - ఇతి సంబంధః అత్ర నాయకాయాః
 ప్రియ ప్రయాణనిశ్చయజ్ఞానేనసద్యః సమముద్భూత విరహానంతాపదశాలి
 శయమ సహమానాయా ఏవంజీవితోపాలంభనేన సన్యాజీవితధారణ మని
 ష్టమితివ్యజ్యతే అత్రదైన్యనామ సంచారిభావః - నాయకాస్వీయ్యాను
 ధ్యాప్రగల్భయోరన్యతరాచ నాయకోనుకూలః ప్రవాసవిప్రలంభ శృంగ
 రః సోపాలంభనదనంసర్వ ఆక్షేపీలంకారః॥ ౩౦॥

ఉ॥ ప్రీతిగనున్ననాప్రియుడు వెళ్ళుటకై మదినిచ్చయించినక॥
 చేతికడెంబులుక వెడలసిద్ధములాయెను ప్రేమమిత్యత్ర॥ తాతగు
 కడ్లనీళ్ళుసతతంబును వెళ్ళెచుదైర్యమిప్పుడు॥ ద్యోతితక్షణంబిట
 ను, డకపోయెమనంబుముందుగా॥ నాతురమైవనంగనిటలందరొ
 కప్పుడుచేళ్ళసాగిరో॥ పాతకీయైనజీవుడకృపాద్రవనొంటిగనే
 లనిల్చెదా॥ పోతగిసట్టినివిడిచిపొదురనీప్రియమిత్రవగముల్॥ ౩౧॥

తా॥ అనగా బ్రయుని ప్రయాణమును చెలిసి యప్పుడెకలిగిన విరహ

సంస్కృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

౫౧

సంతాపమును సహించజాలక, జీవితమును నిండిచుటవలన ప్రియమైన
 డచాని జీవించుట ఈ పెక్కిష్టముగాదని తోచుచున్నది, ఇచట దైవ్యమును
 సంచారిభావము, నాయకస్వీయ్య మధ్యగాని ప్రోభగాని, నాయకుడ
 నుకూలుఁడు, భవిష్యత్ప్రవాస విప్రలంభము శృంగారము, సోపాలంభ
 వచనము నర్తము, ఆక్షేపాలంకారము.

మూ॥ సుప్తాయంసభిసున్య తామితిగతాస్సఖ్యస్తతోనంతరం ప్రి
 మావేశితయానుయాతరళయాన్య స్తంముఖం తన్మృతే జ్ఞాతేభీకని
 మీలనేనయనయోధూర్తస్యరోమాంచతోలజ్జాసీన్త సుతేనసావ్య
 పహృతాతత్కాలయోగైర్వక్రమైః॥ ౩౨॥

౩౨॥

వ్యా॥ అ ॥ నాయకా ప్రిమాతికయంకృతం స్వకీయంచాపలంసఖ్యాః
 పురస్తాదాహ ॥ సుప్తాయమితి ॥ హేసభి అయంసుప్త నిద్రితః త్వయా
 పిసుప్యతాంసుప్తిః క్రియ తామిత్యక్వాస్సఖ్యోగతాః తతస్సఖ్యమనాద
 నంతరంవశ్యాత్ప్రేమావేశితయాప్రేష్టావేశకః ఉద్యోగసోస్యాస్తీతి ప్రి
 మావేశితస్యాభావః ప్రిమావేశితా తయా “త్వతలోద్ధుణవచనస్య” ఇతి
 పుంపద్యాః తరళయాచపలయాచయా తన్మృతేతస్యక్రియస్య ముఖేమ
 దీయంముఖంస్య స్తం నిహితం తత స్తస్య ధూతకస్య వంచకస్య రోమాం
 చతః పులిర్దమాత్ నయనయోరభీక నిమిలనె అస్మతముకుళవేజ్ఞాతే
 విదితేనతిమమలజ్ఞా ఆసీత్ సాచలజ్ఞాతేన ధూతేన తత్కాలయోగైర్వ
 స్తత్సమయోచితైః క్రమైన్యాకయైరుపచారైరిత్యథః అపహృతానిరస్తే
 తిసంబంధః అభిప్రాయోవ్యక్తవిన బోధ్యుక్యంనామ సంచారిభావః, నా
 యికాస్వీయా మధ్యాచ నాయకోనుకూలః సంభోగశృంగారః అత్రనర్త
 గభాః ఆక్షేపాలంకారః యుక్తిరలంకారః ॥ ... ॥ ౩౨॥

ఉ ॥ ఈతమ నిద్రానోయే నిఖి సివును నిద్దుర బొంము పొంపుటం
 జాతరి బలిగనాదు సఖులండును వెల్చిననంతనేనుప్రే॥ మాత్రికయం
 బుచేగవయనాతుర యైచులవానిమోమునక ॥ ప్రితిగనాదు మో
 మికినపింపుట సంపత్తుడైన వానినై ॥ కాలరతక గమపొడవగా

౩౨

సంస్కృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

నితడూరకేకండ్లమూసిపైఁపూతగనుండుటక దెలిసిపొల్చుడుశిగున
నుంటిదానినిక॥ భ్యాతుడువేళకుక దగినయట్టి క్రమంబున మాన్పె
నేచలీ॥ ౩౨॥

తా॥ అనఁగా నాయికను ప్రియునియొద్దవిడిచి చెలులుపోఁగానే యాపె
ప్రేమాతిరేకమువలన నిదురబోచున్నట్లు కన్నులుమూసుకొనియున్న ప్రి
యునిముఖమునందనముఖమునుంచి వాసదేహమున బులకలఁబూచి యత
డునిదురింపని వాడనియెరగి శిగుపడఁగా నతఁడాశిగునుమాన్పెననిచెలిలో
నాయికచెప్పెనని తాత్పర్యము. బొత్తుకృమను సంచారిభావము, నాయి
కస్వీయమధ్య, నాయకుఁడనుకూలుఁడు, సంభోగ శృంగారము, నర్తక
భావము, ఆత్మేపాలంకారము యుక్త్యలంకారము.

మూ॥ కోపోయత్ర భుక్కుటి రచనా విగ్రహా యత్ర మానంయ
త్రాన్యోస్యస్తి తమనునయోదృష్టి పాతకప్రసాదః । తస్య ప్రేక్షుస్త
దివమధునావై శసంపశ్యజాతం త్వంపాదాంతెలుతని నచ మేమమ్య
మోక్షఃఖలాయాః॥ ౩౩॥

వ్యా॥ అ॥ నాయకస్య అపరాధాతిశయేన కుపితా నాయికానక్రోక్త్యా
తమాహ ॥ కోపఇతి॥ యత్రస్తి ప్రేక్షికోపోఽమషః భుక్కుటిరచనా
భూవిక్షేప రచనామాత్రంనతు నిభాత్సనాదికం అత్ర కోపశబ్దేన
కోపకృతకమకలత్యతే - యత్ర యస్తి ప్రేక్షి విగ్రహావిద్వేషః మా
నమభాషణమేవనవిక్షేపః విగ్రహశబ్దేనాపి తత్కర్తృలత్యతే యత్రయస్మి
ప్రేక్షి అనునయాస్సాంత్యనం అన్యోస్యస్తిస్థితకైతర దరహాసితమాత్రం
నసఖి పార్థనాదికం యత్రయస్తి ప్రేక్షి ప్రసాదః ప్రసన్నతాదృష్టిపా
తః అవలోకనమాత్రం నాశ్రుపాతాదికం అత్రచతుర్థవాక్యక వినాయ
త్రేతిశబ్దోనకృతః తదయుక్తం యత్రదృష్టిః ప్రసాదఇతివాపాతః తస్యప్రే
క్షః అధునా ఇదానీంవై శసంపా నిజాతముత్పన్నం తదిదంపశ్య అవలో
కయ వై శసజననమేవ వివృణోతికిమితిత్వం పాదాంతె పాదప్రాంతెలుత
నిపరివర్తనేఖలాయాః దుష్టాయాః మేమమమమ్యమోక్షః కోపశాంతి

సంసృతాంధ్రాచరుక కావ్యము.

౫౩

శ్చ నభవతీతిసంబంధః- ఆశ్రయస్యః ప్రియదుష్టతానిమిత్తకః - యథాభా
రతీయైః ॥ శ్లో॥ ప్రతిపక్షసకాశాత్తుయస్సౌభాగ్యప్రకాశకః । ఉపసర్పేత్స
చిహ్నశ్చమన్యస్తత్రోపజాయతే ॥ ఇతి, ఖలాయా ఇత్యాత్పనిఖలత్వాహ
పణేన ప్రియస్యఖలత్వం జ్ఞాప్యతేమన్య మోక్షాభావకథనేన ప్రియస్య
లపరాధాతిశయో వ్యజ్యతే అత్రనాయకాస్త్రీయ్యా ధీరాప్రగల్భావ, కం
చఖండితా నాయకోద్భవః మానకృతోవిప్రలంభః శృంగారః ఈష్యాన్
క్రోధప్రాయఃనరః ఆక్షేపాలంకారః ॥ ... ॥౩౩॥

చ ॥ అడపగరానియే ప్రణయమందున కోపమునాడుకన్నామల్ ।
ముడుచుట మాత్రమైచలగ పోరుటమానము బూను మాత్రమే ।
యుడుగనియూరడింపుచునయొంటారులస్తితమాత్రమలగ దీరెడు
విధమక్షి పాతమయి రేబగలుండెనొ యట్టిప్రేమకే । స్పృహకడు
హానిగల్గె ఖలవుంగవ దీనిజూడునీవునా । యడుగులచంతబాలికా
నను యశ్యసహిష్టయు దుష్టయైననా । కడగదుకోపమేమనుచుచా
నల బెట్టెదవోరిసామిగా ॥ ... ॥౩౩॥

తా॥ ఇచట ప్రియుని దుష్టత్వమువలన గలిగినదికోపము, అట్టికోపము
తనకు శమింపలేదు తానుదుర్మార్గురాలనిచెప్పటచేత ప్రియుడుదుర్మార్గు
డని యతడుచేసిన యపరాధమంత యధికమైనదియని తాత్పర్యము. ప్రి
యుని దుర్మార్గమువలనఁగోపము కలిగెననుటకు భారతీయమునందు
గవతిదగ్గిరనుండి తనసౌభాగ్యమును దెలియఁజేయువాడై సచిహ్నుడు
గాఁబ్రయుడువచ్చె నావారియందలుక కలుగుననియున్నది. ఇచట నా
యికస్త్రీయ్య ధీరప్రగల్భ, ఖండిత, నాయకుఁడుధృష్టుండు, మానకృత విప్ర
లంభము శృంగారము, ఈష్యాన్క్రోధప్రాయము నర్హము, ఆక్షేపాలం
కారము.

మూ॥ సుతను జసిహి మానం శశ్య పాదానతం మాం నఖలు త
వకచాచి తోగపవనం విధాభూత్ । ఇతినిగదతి నాథైతర్య గా
మీలితాక్ష్యా నయనజలమనల్పంము క్తము క్తంనకించితే ॥ ౩౪॥

౫౪

గంసకృతాంధ్రామనుక కావ్యము.

వ్యా॥ అ ॥ కుషితాంనాయుకాంసాంత్య యతోనాయకస్య స్థితిం కవిరా
హా ॥ సుతస్త్వితి ॥ హేసుతనుశ్చోభనాంగికాం తేమానమభాషణంజహిహీ
త్య జపాదానతం పాదప్రసాతంహం వశ్యావలొకయతవ కదాచితురత
శ్చిత్రా-లేపి ఏవంవిధః తవ్యశఃకోపానాభూత్తులు భలుశబ్దోనునయే ॥ని॥
నిషేధవాక్యాలంకారానునయామంత్రణేభిర్వ్యత్యచరః- ఇత్యేవంనా ధేనిగ
దతివదతి సతిత్యగామీలితాత్యా తిర్యక్తిరశ్చీనం యథాభవతి తథాఆమీ
లితే ఆషిణీనేలే యస్యాస్సాతథోక్తాయా నాయకయా అనల్పంబహులం
నయనజలం అశ్రుముక్తంత్యక్తం కించిన్నోక్తంభాషితంతు కించిన్నాస్తీతి
సంబంధః “నఖలుతనకదాచిత్కోపఏవంవిధోధూత్” ఇత్యనేనపూర్వమప్య
నేనబహువోపరాధ్యుతివ్యజ్యతే “నయజలమనల్పంముక్తం” ఇత్యనేనప్ర
సాదప్రామభావముచ్చతే, తిర్యగామీలితాత్యా ఇత్యనేనగమ్యమాన ప్ర
సాదసంసరణేనోక్తం కించిత్వనేన ఉప్యానువృత్తిముచ్చతే- అత్య
కోపభావశాంతిః నాయుకాస్వీయా మధ్యాచ నాయకశ్శతః మానకృతోవి
ప్రలంభశ్యం గారః అత్రసమస్సోఽట్టి, నమస్సోఽట్టిస్తుభావానాం నూచి
తోల్పరసస్తుతైరిత్యుక్తత్వాత్ - జాతిరలంకారః ॥ ౩౪॥

ఉ ॥ కష్టగంధిమాన మిఖకావటువీడుము కాళ్ళబడ్డనక | దప్పక
జూడు నాయెడల తామరసాయత నేత్రవై ననీ | కెప్పుడు నిట్టికో
పముదయింపదటంచు ప్రియండుబలగా | నప్పుడు కొంచమడ్డ
ముగ నటులమూయుచు నీళ్ళము తైపుక | చిప్పలబోలురెప్పలను
చిందులగ్రందగ రాల్చి యేమియుక | శిష్టకయుండె పల్లవుల
నేత్రలకోరుక కెనూగి నీపణున్ ॥ ... ౩౪॥

తా ॥ నీకెప్పుడు నింత కోపములేదనుట చేత నీతడింతకుం బూర్వమున
నేకాపరాధములశేసి నాడనియు గన్పిల్లువిడిచెననుటచేత కోపముచేరెన
నియు, కన్నుల నడ్డముగా గొంచెము మూసినదియనుటచేత ప్రసాదము
ను వటుగు వరచుటయు ఏమియు చెప్పలేదనుటచేత నీక నిష్కా సిశ్చేష
ముగ భోలేదనియు దోచుచున్నది; ఇదట గోపభావశాంతి-నాయుక స్వీ

సంస్కృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

౫౫

యమధ్య నాయకుడు శతుండు, మానకృత విప్రలంభశృంగారమున మహా
సోఘటము. భావలేశములచేత నూచింపబడిన యల్ప రసమున మహాసోఘట
మనిదాసలక్షణము, జాతియలంకారము॥

మూ॥ గాఢాలింగనవామసీకృతకుచప్రోచ్ఛన్న రోమోద్గమాసాం
ద్రస్నేహ రసాంతరేక విగళత్కాంచీ ప్రదేశాంబరా । నూమా
మానదమాతిమామలమితిత్రామాక్షరోల్లాసినీ సుప్తా కిన్నున్మృతా
ను కింపనసీమే లీనావిలీనానుకిం॥

౩౫॥

న్యాయోక్తిః ॥ గాఢాలింగనేతి ॥ గాఢాలింగనవామసీకృతకు
చప్రోచ్ఛన్నలోమోద్గమాదృశాన్లైషభిర్వికృతస్తనసముద్భూతరోమాంచా
సాంధ్రస్నేహరసాంతరేక విగళత్కాంచీ ప్రదేశాంబరాల నిబిడప్రేమాతి
తయ సంసమానమేఖలాపదాంశుకాసకీనాయకాహేమానదమానగరి
మాణంమృతి ఖండయతితి మానదస్త్య సంబుద్ధిః మూమా అలమలం
॥ ౩॥ మాన్తమాలంబ వారణ ఇత్యుపరః॥ అతి అతిమాత్రం మా అలం మాం
ప్రతి అలమలమిత్తేతన్నివారణే ఇత్యనేన ప్రవారణే త్రామాక్షరోల్లాసినీ
పారవశ్యేన కృతాక్షరం యథాభవతి తథా వ్యాహరంతీ ఆత్ర మా మే
త్వాది నిషేధబాహుళ్య మధాప్యైత్ తతః క్రమేణ పారవశ్యాతిశయం
ప్రాప్తావితరగ్యతే కిమితి సుప్తా కిన్ను నిద్రితా కిన్ను కిన్విఇత్యత్ర వితర్కే
మృతా కిన్ను మూఢితా కిన్ను అత్ర మృతినామ మూఢాదనై నమర
ణాసన్నామృతితిత్యుపచర్యఇత్యుక్తత్వాత్ మే మనసి లీనా కిన్నుశ్లిష్టా కి
న్ను విలీనా కిన్వితి సంబంధః “మనసి మేలీనా విలీనానుకిం” ఇత్యనేన విత
ర్కద్రవ్యయేన వినష్టబాహుళ్యనుసంధానస్య అంతరనుసంధానం కర్వతోనా
యకస్యాపి పారవశ్యోద్భేదోగమ్యతే ॥ అత్రప్రళయోనామ సాత్వికభావః
ప్రళయోనప్తచేష్ట తేత్యుక్తత్వాత్ నాయకాపరకీయాకన్యాయథాశాకుం
తతే॥ శ్లో॥ ముపచరంగులిసంపృతాధరోష్ఠంప్రతిషేధాక్షరవిక్ల బాభిరామం
ముఖమంసవిపత్తిపత్న్యలాత్మ్యో కథమపున్మమితంనమచిత్తః॥ తదితి స

౫౬

సంస్కృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

మౌగశృంగారః అత్ర నమఃస్పందః "నర్తస్పందస్సుఖారంభోభయసం
తోషసంగమ" ఇతి జాతిరలంకారః॥ ... ౩౫॥

మ ॥ సుదృఢాలింగన చేతహృస్వమగు వత్తోజాతయుక్తంబునం
దువయంచౌ పులకాంకుర ప్రకరయైయుష్పింగుచుకొదట్టమైయొ
దవు ప్రేమరసాతిరేక యుతయయ్యుక జారుకాంచీప్రదే । శదు
కూలాలచలయాచ మానదుడలిచ్చుక వద్దువద్దికనా । కిదియే యె
క్కువ జాలునంచు మృదుశాకృత్యక్షరాలాపయై । నిదురంజెందె
నొమూఁఁనొందెనొ దురంధీభూతమైయుయున్న నా । హృద
యంబండునడాగెనోయెడగెనోయెట్లున్నదో దోచదే॥ ౩౫॥

తా ॥ ఇకను గట్టిగా సొగిలింపగానే స్తనములు కురుచులై వానియందు
రోమాంచముకలుగుచుండగా నున్ను అతిప్రేమము చేత మలచీర జాటు
చుండగానున్ను చాలు నింక వలదని తిన్నగా శిష్యును నాయిక నిదురబో
యెనో మూర్ఛ నొందెనో యన్నట్లు సుఖ పారవశ్యముచేత నిశ్చేష్టురా
లాయెను పిమ్మట తనకును సుఖపారవశ్యము కలుగుటవలన తన మనస్సు
తోగూడి అందెయడగ నేమోయన్నట్లు భేదము తెలియకుండెనని యభి
ప్రాయము. ఇచట చేష్టలుడిగెననుటవలన బ్రళయమను సాత్విక భా
వము, నాయిక పరకీయ కన్య, కన్య యనుటకు శాకుంతలమునందు
మాటిమాటికి ప్రేళ్ల చేత బెదవుల మూయగా వలదువలదని తొట్టుపా
టుతో చెప్పుచు ఘజశిరస్సు మీదికి తిరిగిన నాయికయొక్క ముఖమునెత్తి
తిగాని చుంబనముచేయనే లేదనియున్నది, సంభోగము శృంగారము, న
మఃస్పందము సుఖారంభమందిద్దరి సంతోషములు కూడుట నమఃస్పం
దమని దానిలక్షణము, జాతియలంకారము.

మూ ॥ పటాలగ్నైపత్యైనమయతి ముఖంజాత వినయా హతాశ్లే
షం వాంఛత్యపహరతి గాత్రాణి నిభృతం । అశక్తా చాఖ్యాతుం
స్తి తముఖసభేద త్తనయనా హ్రీయాతామ్యశ్శృంగారే ప్రథమ పరిహా
సేనవవధూ॥ ... ౩౬॥

(8)

సంసృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

౫౭

వ్యా || అ || నవసంగ మెలజ్జా వ్యాకులాయా నాయకాయాః దశాంకవి
 రాహు || పటాలగ్న ఇతి || పత్యాప్రియే పటాలగ్న జేలాంచల గ్రాహిణి
 సతిహత వినయాసతి అత్రవినయశబ్దః కులపాలికాజనోచితాచార వా
 చకః ముఖంవినయతి అవాక్కు-రోతి హతాశ్లేషం ప్రసభాలింగసంవా
 ఛత్య భిషతిసతిగ్రాత్యాం గాని నిభృతంనిశ్చలం యథాభవతి తథాఅప
 హరతి అపాకషణతి ఆఖ్యాతుమేనం నివారయతేతి వక్తుమశక్తాః క్షమాసతి
 స్థితయుక్తం ముఖంయాసంతాః తథోక్తాః తాన్వ తాస్సభ్యశ్చ తానుద
 తైవిన్యస్తేనయనే నేత్రేయయాసాతథోక్తావంప్రథమపరిహాసే ఆద్యవర్త
 వ్యాపారే నవవధూర్నవోధాహ్రియాలజ్జయా అంతః అంతరంగ తాన్వ
 తిగ్లానింభజతీతి సంబంధః - అత్రాభిప్రాయోవ్యక్తపిన అత్రప్రీడా నామ
 సంచారిభావః - నాయకాస్తీయ్య ముగ్ధాచ నాయకోనుకూలః, సంభో
 గః శృంగారః, సంగేచ్ఛాయాపం, శృంగారినమః, జాతిరలంకారః || ౩౬ ||

చ || ధన్యుడు చేరుంగుబట్టుకొన తావినయంబునయంబుదోషమో
 మవనతిజేయుతాబలిమినక్కున గ్రకున జేచగోరుచో । నవ
 యవముల్ కదల్చకను యత్నైముడుంచును జెప్పజాలకక । లవహ
 నితాస్యతౌ సఖులనల్లడబూచుచు నిట్లుశిగ్గుచే । నవవధువంతరంగ
 మున నల్లుతు తాప్రకృష్టియా ప్తిలోక || ౩౬ ||

తా || అనగా గ్రాతనాయక ప్రియుడు వస్త్రమును పట్టుకొంగనే
 సిగ్గుపడి తలవంచుకొనుచు కౌగలించరాగానంగములు ముణుచుకొనుచు
 నఖ్యుచున్న చెలులంబూచుచుఁదనలోదాను బడలునని యభిప్రాయము,
 ప్రిడయను సంచారిభావము, నాయక స్తీయ్యముగ్ధ, నాయకఁడనుకూ
 లుఁడు సంభోగము శృంగారము, సంగేచ్ఛాయాపము శృంగారినర్తము,
 జాతియలంకారము.

మూ|| నాపేతోనునయేనయఃప్రియసుహృద్వాక్తైర్నయస్సంవృ
 తోయోదీనుఁండివసంవిషహృత్పదయేయత్పాతరంబుచిత్తృతః ||

౫౮

సంస్కృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

అన్యోన్యస్యహృతేముఖేవిహితయో స్తిర్యకరణంచద్ధృశో స్సంభ

దేనపద్ధిత్త్యతికలేమానావిహసోజ్ఞితః॥

౩౭॥

వ్యా॥ కపేర్వాక్యం॥ నాపేతతి॥ యోమానః అనునయేన పౌర్ణానయా
సభానామితిశేషః నాపేతః నాపగతః కించయః ప్రియసుహృద్వాక్యైః
ప్రియస్యసుహృదః ప్రియసుహృదః తేషాంవాక్యైర్వచనైః సంవృతః
నసమాపితః యఃదీఘమాయతం దిసంచిన ॥నూ॥ కాలాధ్వనోరత్యంత
సంయోగ ద్విజీయా విషహ్య సహితా యత్నాద్ధృదయో కథంచద్ధృతః
కృచ్ఛే గ్రాహారితః సఃమానః అన్యోన్యస్యముఖే వదనేహృతే ఆకృష్టే ఆ
పాకృతేసతీత్యర్థః కథంచితేనాపి ప్రకారేణ తిర్యక్తిరశ్చినం యథా
భవతి తథావిహితయోః కృతయోద్భవ్యోః సంభదే సంగమస్తితస్య ఈ
షద్ధిత్త్య వ్యక్తరే సంబంధేనతి ఉభయోర్ముఖవికాసే సతీత్యర్థః సప
దిగద్యో విహస్యహాసంకృత్వామానః ప్రణయకోపః ఉజ్జ్ఞితః విస్మయభి
సంబంధః అత్రకోపశాంతిః, నాయకాస్తీయ్యా మధ్యావ నాయకోనుకూ
లః మానానంతరం సంభోగః చేష్టాకృతసంగేచ్ఛారూపం శృంగారి నర్త
జాతిరలంకారః ॥ ... ౩౭॥

ఉ ॥ ఘోరతనోందునే ప్రణయ కోపము నెచ్చలు లూరడింపుచే।
దీరదోవానిమిత్రతతిదెల్పిన నారదో దీఘమాదినం । బారయనో
చిశ్శూనికగనపట్టె మనంబునచాలగాశించె। ధారణనొందె నా కిను
కదాపున యీర్వరమోముద్రీవులక । దోరగ బెట్టుకొన్నతమ
యొద్దపుబావులసంధిలోదర । స్మేరవికాసమందుననిమేషములూ
పలపిడెజూచితె॥ ... ౩౭॥

తా॥ అనఁగా నొక్కదినమెల్ల నెవరుచెప్పిననుమానక వృద్ధింబొందియు
న్న బ్రణయకోపము కన్నుల నొరగించుకొని యొకరినొకరుబాచి కొం
చెము నవ్వుకొనఁగా నేమానెనని తాత్పర్యము, ఇచటఁగోపశాంతి, నాయ
స్తీయ్యచుద్ధ్య, నాయకుఁడనుకూలుఁడు, మానానంతరము సంభోగము,
చేష్టాకృత సంగేచ్ఛారూపము, శృంగారి నర్తము, జాతియలంకారము

సంస్కృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

౫౯

మూ॥ గతే ప్రేమావేశే ప్రణయబహుమానే విగళితే నివృత్తై సద్భా
 వేజన ఇవజనై గచ్ఛతి పురః । తదుత్పేక్ష్యోత్పేక్ష్య క్రియసఖిగ
 తాంస్తాంశ్చ దివసాన్ జానేకో హేతుర్ద్వితీయతథాయన్న హృదయం॥
 వ్యా॥ అ॥ ప్రియేణ పరిభూతా నాయికా స్వీయాం దశాం సహ్యాః పుర
 స్తావదాహ॥ గత౩తి ॥ హేప్రియసఖి ప్రేమావేశే రాగో ద్వేషగతే అప
 గతే గతితతః ప్రణయబహుమానే ప్రణయేన ప్రేష్టుకృతః బహుమానః
 ఆదరః యాదృశో బహుమానః క్రియతే తాదృశ ఇత్యర్థః - తస్మిన్విగళితే ని
 వృత్తే గతి తదనంతరం సద్భావే సాజన్యే నివృత్తై అపయాతే సతి ఇదాసీం
 జనే తస్మిన్ జనేజన ఇవసామాన్యజన ఇవపురః అగ్రతః గచ్ఛతి ప్రజతినతి
 తత్ప్రియకృతపవమానం ద గతాన్యాతాన్యా దివసాంశ్చ యేషు దివ
 సేషు సుఖేనోపి తంతాని త్యర్థః ఉత్పేక్ష్యోత్పేక్ష్య స్తృప్తౌ తృప్తౌ తృప్తౌ మ
 మహృదయం శతధా శత ప్రకారేణ పదభేదై నిభిద్యత ఇతి యత్ తత్ప్రేక్షో హే
 తుః కింకారణమితి న జానే నావగచ్ఛామి తి సంబంధః అత్ర గతే ప్రేమావే
 శ ఇత్యాదివాక్య చతుష్టయేన క్రమేణ ప్రేమహానిగః క్యతే నివేదోనా
 మసంబారిభావః - అత్ర నాయికా సాధారణీ హేతురలంకారః ॥ ౩౮ ॥

ఉ ॥ ప్రేమిని శేషముజననప్రేమతో నాకొనరించుగౌరవ । ఖ్యా
 తియుజారసజ్జనతయంతదొలంగ ప్రియండులోకులే । రీతిగబో
 దురొయటులరివ్వున ముందరబోవుచుండనా । సేతలనాగడంచిన
 విశేషదినంబుల నెంచియెంచియో । నాతిరొనాదు గుండియతనం
 తనునూరుగళలకుంపదె । హేతునానే నెరుంగనిక నెందుకుయాను
 భవట్టని. తరుణ ॥ ... ॥ ౩౮ ॥

తా ॥ అనగగాఁ బ్రియునకుఁ దనయందున్న అనురాగమంతయునుడిగి
 తన్ననమాఁచి తనయెదుట సామాన్యజనుఁడుబోయినట్లు పోచండఁగా
 బూర్వమతడు తానును స్నేహముతో నున్నదినములను నిష్పృహతఁడు తన్న
 నమానించినరీతినిఁ దలచికొని తన గుండె నూరుస్రకులుగాఁ బగులుక
 యున్నదే, ఏమికారణమో యెఱుంగనని తాత్పర్యము. ఇవట నిర్వేద.

౬౦

సంసృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

మను సంచారిభావము, నాయక సాధారణి, హేతువలంకారము.

నూ॥ చిరవిరహిణీరుత్రంతాత్యాశ్లభీకృతగాత్రయోనవమి
 వజగజ్జాతంభూయశ్చిరాదభినందతోః । కథమపిదినేదీఘేయాతై
 నిశామధిరూఢయోః ప్రసరతి కథాబహ్వీయూనోర్భవథా తథా
 రతిః ॥ ... ॥ ౩౯ ॥

వ్యా॥ కపేర్వాక్యమే ॥ చిరేతి ॥ చిరవిరహిణీః చిరకాలనియు క్తయోః
 ఉత్పంతార్థా ఉత్పంతయా బౌత్సక్యేనకృతా ఆతిః పిడాతయాశ్లభీ
 కృతగాత్రయో రససాదితకరీరయోర్భూయః పునరభినందతోఃసంతుషతోః
 సమాగమినేతిశేషఃయూనోః యువతిశ్చయవాదయవానా ॥నూ॥ “పు
 మాన్ప్రియా” ఇత్యే కశేషఃతయోశ్చిరాద్భవముకాలాల్ జగద్భవసంసవం
 నాతనమివజాతం ఉత్పన్నంతతోదీఘే ఆయతేదినే అహనికథమపి కృ
 తేణయాతేసతి అత్రదినస్య దీఘతా ప్రతిపత్తిగురుసన్నిధివశాదన్యో
 న్యంభాషణాద్వధావేనేత్యనగతస్య నిశాంరాత్రి ధిరూఢయోఃతయోః
 బహ్వీ బహుతాకథాసల్లాః యథాయేన ప్రకారేణ ప్రసరతి ప్రవతే
 తేతథాతేన ప్రకారేణరతిః రతంజ ప్రసరతీతిసంబంధః చిరాత్సంగతయో
 ర్విరహిణీః పరస్పరక్లేశకథనం ఇతరేతరమపి సుఖావహమితిభావః హ
 సోనామ సంచారిభావః, నాయకాస్వీయా మధ్యావ నాయకోసుకూ
 లః ప్రవాసానంతర సంభోగశృంగారః జాతిరలంకారః ॥ ౩౯ ॥

మ ॥ చిరకాలంబవియోగ వంతలగుటకే శేరంగ సుత్రం
 తచే । నాకపాదాధను చిక్కియుంనయెడలక యెఱుఁగు
 డుండగా । హరుషంబందిన బాలదంపతులక త్యామామకాలం
 బునక । దరయంజాలిజగంబుకొల్లడిగనాయక జూడనా పిన్దు
 టక । తిరమైయుంకినయాశగల్గడపి రాత్రిక వారివిస్తారమా ।
 సరసాలాపములెట్లుగా జరిగెనో జనింపగానట్లనే సురతంబుక
 బహుభంగులక నలుపుమక సాంపాదిరశ్శాతముక ॥ ౩౯ ॥

తా॥ విహువినఘా లేడచాసియున్న స్త్రీపురుషులు మఱలగూడి పగలెల్ల

సంస్కృతాంధ్రానుక కావ్యము.

౬౧

నతికష్టముతోగడపి పొద్దుగూకగానే, ఇద్దరుగలసి విరహకాలమందు
సమాచారముల నొకరితోనొకరు చెప్పుకొనుచు సురతము సల్పిరని తా
త్పర్యము. హాషము సంచారిభావము, నాయక స్వీయమధ్య నాయ
కుండనుకూలుఁడు, ప్రవాసానంతర సంభోగము శృంగారము, జాతియ
లంకారము.

మూఁదిఘాతోరణమాలికావిరచితా దృష్ట్యైవనేందీవరైః పు
ష్పాణాంప్రకరస్త్రిన్తేనరచితోనోకుండజాత్యాదిభిః । దత్తస్సేవ
దముచాపయో ధరభగేతోఘాతకంభాంభసాన్వైరేవావయ
వైఃప్రియస్యవిశతస్తనాన్వీకృతంషంగళమ్ ॥ ౪౦॥

వా॥ కవేర్యకృమ్ ॥ దీక్షాతి ॥ దీక్షాఽనుతాతోరణమాలికా తోర
ణసక్త దృష్ట్యైవ విరచితాస్త్రితా ఇదీనరైస్సేవలోత్పలై నా విరచితా
పుష్పాణాం కుసుమానాం ప్రకరః ప్రక్షేపణంస్త్రితేనరచితః కృతః కంఠ
జాత్యాదిభిః మాఘ్యమాలత్యాదిభిః కుసుమవిశేషైఃసకృతః ఆచారాథం
గృహంగణేషు పుష్పపహారః క్రియతేలఘాః ఉపచారశేషః సేవదము
చాస్సేదం ఘర్తంముంచతీతి సేవదముక్ తేనప్రయోధరభగేణ కుచభా
రేణదత్తః కంభాంభసా కలకోదతన నదత్తః ఏవంతన్వాన్వనాయకయా
విశతః దేశాంతరాదాగత్యగృహం ప్రవిశతః ప్రియస్యస్వైవః స్వకేయైః
అవయావై రేవమంగళం కల్యాణంకృతమితి సంబంధః అత్ర హాషోనామ
సంచారిభావః, నాయకాస్వీయా మధ్యావ నాయకోనకూలః, ప్రవా
సానంతరం సంభోగ దేష్టాకృతమాత్మపక్షేపయాసం శృంగారినమ్,
రూపకాలంకారః ॥ ... ॥ ౪౦॥

చ॥ కలువలచేతగాదుతకన్నులచేతనేదీక్ష మైనవంగళకర
తోరణప్రజముగట్టెనుమల్లెబుజాపులై నబు । వృలగమిచేతగాదున
గుపుల్ పచరించుటచేతబువ్వులకొ । జలజలజల్లె హేమకలశంపుల
కాదుజలభస్మమిచ్చుటల్ । కలుకగతాచమచు తనగుబ్బులచే
తనొసంగెనట్లు తా ! నోలుకుమనస్యదేశముననుడి ప్రియుండిలు

౬.౨

సంస్కృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

జేరవచ్చినకా । పులకలుచారి మోదమున బొంగడుకోమలయంగ
కంబుచేచిలుకలకోలిగి-మంగళముజేయుచునుండెనిజేసురాకకుకా ॥

తా॥ ప్రియుడనృదేశమునుండివచ్చి ఇల్లుచొచ్చునపుడు నాయిక యెదు
రుచూడు చూపులు నల్లకలవలతోఁగట్టిన తోరణమువలె నుండెననియు,
ఆపె చిరునగవు కాంతి పువువలఁజల్లినట్లుండెననియు చెనుటపట్టుచున్న
స్తనములఘ్నాదక కలశమువలె నుండెననియుఁదాత్పర్యము. ఇచట
హావకము గంచారిభావము, నాయిక స్వీయమధ్య, నాయకుఁడనుకూ
లుఁడు, ప్రనాసానంతర సంభోగము, చేష్టాశ్చతమగునాత్మోపక్షేపరూప
ము, శృంగారిసర్పము, రూపకాలంకారము.

మూ॥ కాంతెసాగసియాపితైప్రియసఖీ వేషంవిధాయాగతెభ్రాం
త్యాంగ్యమయారహస్యముడితుతత్సంగమాపేక్షయా । ముగ్ధదు
ష్కర ఏష ఇత్యతితరా ముక్తాస్సహసంబలా దాలింగ్యచ్ఛతితా
న్తి తేనకేతవేనాద్యప్రదోషాగమ ॥ ... ॥౪౦॥

వ్యా॥అ॥ ధూతేననాయకేన కృతాంవంబనాం నాయికాసఖీభ్యో నివే
దయతి॥ కాంతఇతి ॥ సాగసిసాపరాధే కాంతయాపితే నిషాగ్రాసితేప్రియ
సఖీవేషం ఇష్టవయస్యానైవభ్యంవిధాయకృత్వాపునరాగతే ప్రాప్తైసతిమ
యాభ్రాంత్యా అజ్ఞానేన ఆలింగ్యపరిరభ్య తత్సంగమాపేక్షయాతస్య సం
గమస్తత్సంగమః తస్మిన్నపేక్షయావాంఛయా రహసిభవంరహస్యం ఉది
తుకథితం తత్రరహస్యంనామ గృహగతః ప్రియః మయావధీరితః సోఽ
శ్యంత్యయేదానీమేవ ఆనేతవ్యఃనోచేత్ తుణమపిజీవితం ధారయితుంనశ
క్నోమీత్యేవంరూపం వచనం- హేముగ్ధమూఢే ఏషః తత్కార్యవతి త
రామత్యర్థం దుష్కరోదుష్కుటఇత్యుక్తాన్వితతస్సహసంహాసేనసహితం
యథాభవతి తథాబలాదాలింగ్య తేనకేతవేనాద్యప్రదోష అద్యఅస్తికేదివ
సే ప్రదోషాగమే ప్రదోషోరజనీముఖంతస్యాగమః ప్రాప్తిః తస్మింశ్చలి
తావంచితాన్వీతిసంబంధః స్పష్ట ఏవాభిప్రాయః నాయికాస్వీయా మధ్యా
చ, నాయకశృతః, సంభోగశృంగారః, అత్రనర్మగర్భో యుక్తిరలంకారః॥

ఉ || నాతిరొసాపరాధియగు నాయకునేనిలు వెళ్ళగొట్టిగా |
 నాతడునాడు ప్రాణసఖియట్లు సేవన ముఱుని రాగ నే | ప్రితిగభ్రాం
 తిచేనలమి పేకొకని నాధునిసంగమాద్యపే | తృతీయంబుచేతన
 రహస్యము రెల్పగ మూఢురాలని | కాతలపింకదువర మటంచు
 నుఫక్కుననవ్విగట్టిగా | నాతురబుద్ధిచెకితవుడట్లు నే కొగిటజెచి
 నన్ను నీరీతిగ మోసబుచ్చెగ దెయిమునిమా పటివేళనిష్పడె ||౮౦||

తా || ప్రియుండపరాధముచేసిరాగ నతనింపిరసురించియటు పిమ్మట
 నతడు చెలికత్తెవేషము వేసుకొనిరాగ నేను దెలిసుకొంజాలక కొగలిం
 చుకొని ప్రియునిదోడుకొని రమ్మను రహస్యమున తనితోజెప్పినంతట
 నతండునున్న దృఢముగాఁ గొగలింపఁగాఁ ప్రియుండని తెలిసికొంటనని
 తాత్పర్యము. నాయకస్వీయ్య మధ్య నాయకుండు శత్రుండు సంభోగము
 శృంగారము. నర్తకభేషము, యుక్తియలంకారము.

శ్లో || ఆశంక్యప్రణతింపటాంతపిహితౌపాదకరోత్యాదరాద్యాన్
 జేనాగతమావృణోతిహాసితం నస్తప్తముద్విక్షతే | మయ్యాలాపవ
 తిప్రతిపవచనాసఖ్యాసమంభావతే తన్వాన్యస్తీవృతు నిభారప్రణ
 యతామానోపిరమ్యాదయః || ... ||౮౧||

వా || నాయకోక్తిః || ఆశంక్యేతి || ప్రణతిం ప్రణామమాశంక్య ఉత్పే
 త్యవీషః ప్రణామంకరిష్యతిత్యాశంక్యేత్యభాః | అదరాద్భవమానాత్పా
 దాచరణౌ పటాంతపిహితౌ చేలాంచలాచ్ఛాదిశాకరోతి ఆగతముద్గతం
 హాసితం వ్యాజేనకేనాపిచక్షనా ఆవృణోతి ఆచ్ఛాదయతి స్పష్టంవ్యక్తం
 నోద్విక్షతే నావలోకయతిమయి అలాపవతినతి ప్రతిపవచనా ప్రతికూల
 పాక్షతిసఖ్యావయస్యయా సమంభావతే ఆలపతి-తన్వాన్యకాంతాయః
 నిభారప్రణయితా ప్రణయిన్యాభావః ప్రణయితౌ నిభారాచసాప్రణయి
 తాచ||సూ||“త్వతలోగుణవచనస్య” ఇతిపుంవద్భావోద్విక్షతుఆస్తాంమాన
 ఈష్ట్యాకృతకోపాపి రమ్యాదయౌ మనోహరోదయ ఇతి సంబంధః
 స్పష్టవివాధిప్రాయః, నాయకస్వీయ్య ప్రగల్భావ, నాయకశ్శతః మాన

౬౪

సంస్కృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

కృత విప్రలంభశృంగారః మానకృతం చేష్టాయాపనర్త జాతిరలంకారః॥

చ ॥ ఇతడునమస్కరించుననియెంచి పదంబులచీరకొంగుచె॥

నతులబహుకృతిఁ చతురయప్పుడెగప్పు కొనంగజేయును । స్త్రీత
మరురేరసాకునఖ సీకరినిచాచుచున్నచోరనా । వ్రతికృతిచాగ
జూడదిదె పల్ల-గబోయినచోవయస్యతో । డుతవ్రతికూలము
ప్పుగనుడుల్పరించుఁజేమిజెప్పదీ । కుతుకనతిలరామఘన కోమల
ప్రేమయటుండనిచ్చునా । సతముఖకోపగించుకొనినక సౌగసుల్
పవరింపుచున్నవె ॥ ... ॥౪౨॥

తా ॥ ప్రియురాలు తన్నుఁజూచి పాదములకు నమస్కరించునని తలచి
పాదముల మూసికొని ముఖమున గలుగు చిరునగవునేదోయొకసాకుచేత
నవహ్నించుచు తనచాయఁ జక్కఁగాఁజూడక తానాడుమాటలకు ప్రితి
కూలములగు మాటలఁజెలికత్తెతోఁ జెప్పుచుండగా నాపెయొక్క ఈర్ష్య
కోపమును ప్రేమమువలె మనోహరముగనుండెనని తాత్పర్యము. నాయి
కస్వీయ ప్రగల్భ నాయకుఁడు శతుఁడు, మానకృత విప్రలంభము శృంగ
రము, మానకృత చేష్టారూపము నర్తము జాతిమలంకారము.

మూ॥ సాయావంతిపదాన్యభీతవచనై రాభీజనైఃపాఠితా తావం
త్రేవకృతాగసోద్భుతతరం వ్యాహృత్యోపత్యువురః॥ ప్రారబ్ధాపరి
తోయథామనసిజ స్యేహతథావతితుంప్రేక్షామాగ్ధ్యవిభూష
ణస్యసహజఃకోపేష్టకాంతక్రమః ॥ ... ॥౪౩॥

వ్యా॥ కవేర్వాక్యమ్ ॥ సేతి ॥ సానాయికా అభీతవచనై మిథ్యాభాషి
తైః ఆభీజనైః సభీజనై ర్వావంతిపదాని యావంతశ్చబ్దాః పాఠితా ఆగమి
తాకృతాగసః కృతావరాధస్య పత్యుః ప్రియస్యపురః ఆగతః తావంత్రేవ
పదానిదురతరవతిశీఘ్రం వ్యాహృత్యోచ్చార్యతతః వరం మనసిజస్య మ
స్తథస్య ఇచ్ఛాకాంతా యథాభవతి తథావరితఃవతితుంచలితుం ప్రా
రబ్ధా ఉపకాంతామాగ్ధ్య విభూషణస్య మాగ్ధ్యమపాగల్భ్యం విభూ
షణమాభరణ్యస్య ఇతతోక్తంతస్య ప్రేక్షాః ప్రియత్వస్య ఏషః సహజః

(9)

సంసృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

౬౫

వ్యక్తవన నాయకాస్వీయ్య ముగ్ధాచ, నాయకశృణుః, సంభోగశృంగారః
అత్ర సంగేచ్ఛాయాపం శృంగారినమ౯ జాతిరలంకారః ॥ ౫౩ ॥

ఉ ॥ ఆరముణీ లలామకన్యతాలపమైనసభేజనంబుయే । తిరున
నెన్నిమాటలను దెల్పగ నేర్పిరొ అన్నిమాటలా । తిరున దప్పిన
ర్చినపతి౯ పరికింపకవానిముండటా । య్యారి బిరాననాడుచును
యంతట కంతునిజేచ్చ యట్లనో । వారకనట్లునచుట కవార్యత
నెల్లడజేయసాగన । వ్వారగమాగ్ధ్యమాభరణమైతగుబీతికి నిట్టి
వెల్లసాం । పారుస్వభావమై రుచిరమానదియెక్క క్రమంబుచూ
డగ౯ ॥ ... ౪౩ ॥

తా॥ ముగ్ధరాయిక తనచలులు చెప్పిన మాటలను ప్రియుడుర౯గానే
వాయియెడుట సతిత్వరితముగ౯జెప్పి యటుతర్వాత మన్మథునకు సావధీను
రాలై ప్రియునిలోననుకూలముగ నుండెడిది పాగల్భ్యములేని ప్రేమము
నకు సావధానికమగురితయిని తాత్పర్యము. నాయకాస్వీయ్యముగ్ధ, నాయ
కుడు శరుడు, సంభోగశృంగారము, సంగేచ్ఛాయాపము శృంగారిన
ర్మము, జాతియలంకారము.

మూ॥ దూరాదుత్సుకమాగలేవివళితం సంభాషణిస్ఫారితంసంశ్లి
ష్యత్యదుణంగృహీతవననేసఙ్కోచితభూలతమ్ । మానిన్యాశ్చర
ణానతివ్యతికరే బాష్పాంబుపూణంక్షణాల్ చతుజాత మ
హాప్రపంచవతురం జాతాగసిప్రీయసి ॥ ౫౪ ॥

వ్యా॥ కవేర్వాక్యమ్ ॥ దూరాదితి ॥ జాతాగసి కృతాపరాధేప్రీయసి
ప్రియతమేదూరాల్ స్థితేసతి శేషః ఉత్సుకముతుంతితమాగలే పాప్తి
సతి వివళితవివళితం సంభాషణి అలపతిసతిస్ఫారితం సంశ్లి
గతిసతి అరుణంరక్తంగృహీతవననే ఆకృష్టవస్త్రేనతి సంకోచితభూల
తంసంకోచితాభుగ్నా భూలతాభూవల్లీయస్యతత్రభోక్త౯చండానతి
వ్యతికరేనతి అనతేః ప్రణామస్య వ్యతికరస్సంబంధః చరణయోరానతిన్య
తికరో యస్యత్రోక్త౯ తస్మి౯ బాష్పాంబుపూణం అశ్రుజలభరితం

౬౬

సంసకృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

మానిన్యా మానవ త్యాః చతునేత్రంక్షణాదల్ప కాలాత్ప్రపంచచతురం
ప్రపంచేన బౌత్సుక్యాది బహుప్రకారేణ చతురంమనోహరంజాలం సం
పన్నం అచా ఆశ్చర్యమితిసంబంధః ఆత్ర బౌత్సుక్యం స్వాభావిక ప్రే
మాతిశయేన వివశితత్వమపరాధినం దృష్టు మసహమానతయా స్ఫురిత
త్వంకోరోదయేన అనుతత్వం కోసవృద్ధ్యా భూలతాసకోచః కో
ధాతిశయేన బాష్పాంబుపూణత్వం కోధశాంత్యాచేతి వేదితవ్యమ్-అత్ర
నాయికాస్తీయ్యా మధ్యాప్రగల్భయోరవ్యతరా నాయికశృతః మానకృతో
విప్రలంభశృంగారః, ఈష్యాకోధపాయం నర్తజాతిరలంకారః॥౪౪॥

ఉ॥ శేరము జేసియుండినవినికనతుడరు డెంచియుంటికి॥ దూ.

రమునందునిల్వతమితో చగనుత్సుక మైసమిపము॥ శేరసనూయ
జేదిరిగి చెంగట నిల్చుచు మాటలాడవి । స్తారతనొంది కాగిటను
దాచగకోపముచేత నెర్రనై । చీర చెరుంగుబట్ట ముడిజేరినక
న్బొమ్మయైపదంబుల॥ జారి నమసురించిన ప్రసన్నతచే విమ
లాశ్రుశూర్నమై । యారయనూనీ మణిమీటారపుమాపు క్షణం
బులోనతా । వేరువిధంబునై చదిక వేడుకనిచ్చినదేమిచోద్యమో॥

తా ॥ నాయిక నేత్రము ప్రియుని దూరమునఁజూడఁగానే స్వాభావిక
మగు ప్రేమముచేత వానియందాసక్తమాయెననియు ప్రియుఁడపరాధిగ
మక దగ్గరకురాఁగానే చూడనిష్టములేక త్రిప్పుటదెననియు, కోపము క
లుగుటచేత విస్తరింపబడెననియు, కోధము వృద్ధింబొందునపుడెట్లని
దాయెననియు, కోధమతిశయ మాటచేతగనుబొమల ముణచెననియు,
పాదములకు మ్రోగఁగా గోపశాంతియకాటచేతఁ గన్నీళ్లుగలదాయెనని
యుఁదాత్పర్యము. ఇవట నాయికాస్తీయ్యా మధ్యగాని ప్రగల్భగాని, నా
యకుఁడుకతుఁడు మానకృత విప్రలంభము శృంగారము, ఈష్యాకోధ
పాయము నర్తము, జాతియలంకారము.

మూ॥ అంగనామతితానవంకుతభదం కంపశ్చకస్మాత్కతోము

శ్చేషాండుకభూలమాననమితి ప్రాణైశ్చరేచుచ్చతి । తన్వ్యాసర్వ

సంస్కృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

౬౩

మిదంస్వభావతః ఇతి వ్యాహృత్య పక్ష్యాంతర న్యాపీబాష్ప భరస్త
యావశితయా నిష్ప్రస్యముక్తాన్యతః ॥ ... ॥౪౫॥

వ్యా ॥ కపేర్వాక్యమ్ ॥ అంగానామితి ॥ హేముగ్ధ అంగానాం అవయ
వానాం ఇదమతి తాననమితి కాశ్యకంకుతః కస్మాదేతః ఆయంకంపావేషఘ
శ్చ కుతః కస్మాదేదమాననం ముఖంచ పాండుకచలం పాండురగండస్థం
కుత ఇత్యేవం ప్రాణేశ్వరే ప్రియతమే పృచ్ఛతి సానునయం పృచ్ఛమానేన
తి తన్వ్యాకాంతయా సర్వమిదం స్వభావతః స గాత్ ఇతి వ్యాహృత్యో
క్తాన్యతః ఇతయా వివృతయా నిష్ప్రస్య నిశ్వాసంకృత్యా పక్ష్యాంతరన్యాపి ప
క్ష్యాకామక్షిగోష్ఠాం అంతరం మధ్యం వ్యాప్నోతితి పక్ష్యాంతరన్యాపి బా
ష్పభరః అశ్రుసూరః అన్యత ఇతరత్ర ముక్తా విస్మయ ఇతి సంబంధః అత్రైనా
యకే కార్యాంతర వ్యాసంగేన చిరం సమాగత్య తనుత్వా చిక్చంస్వస్యా నాగ
మనాదితి జానత్యపి కుత ఇతి పృచ్ఛతి సతి ఆజ్ఞాపేన వక్తు వసహమానయా
నాయకయా సర్వమిదం స్వభావత ఇతినక్త్యా నిర్దేదమాన చితః బాష్పభ
రోన్యతో ముక్త ఇత్యనేన దైన్యం నూచితం ఆత్ర నాయకా స్వీయ్యా మధ్యా
చకించ విరహాతరంతితావా యథోక్తం భారతీయై ॥క్షో॥ అనేకకార్య
వ్యాసంగాద్యస్యానాగచ్ఛతిప్రియః । కామతస్యై నదగ్ధాతా విరహా
తరంతితామతా ॥ అస్మాస్తమతస్యంకంశ్చ పాండిమా బాష్పనిగమః । ని
ర్దేదక్వాసదైన్యాద్యా అనుభావాభవంత్యను ॥ ఇతి- దైన్యం నామ సంఘా
రీభావః- ప్రాయమానకృతో విస్మయంభక్యం గారః మానకృతం వాగూపం
శృంగారిసర్వ జాతిరలంకారః. ... ॥౪౫॥

ఉ॥ హోటియి దేటికీతనువు పొకుటచుమికిలిజికిరికంపమిం

తేటికిబుట్టై తెల్ల చగుచీనును చెకుటలుగల్గుమోముసాం । డేటికి
జాతెనంచు ప్రియుడిష్టముతో నడుగంగ నిన్నియక । తేటగనా
స్వభావని దెప్పిగిడుకని మోముచీప్పియ । చోటను రెప్ప
లోపలను జోప్పిలు కాటుక నీమిగల్గుకం । నీటి యురంబునూవు
లువిసీలతదోవగ వై చెనక్కటా । ... ॥౪౫॥

౬౮

సంసక్రతాంధ్రామృతక కావ్యము.

తా|| నాయకండు కార్యంతరమందు వ్యాపించి బహుకాలము జరిగిన తరువాత నాయకనుజూచి నాయకకుఁగల కృతత్వాదులు దననమాగమములేని వలననియెఱిగియు నేలయిట్లాయెనని యడుగఁగా నాయకసరిగాను తరము చెప్పటకు నిష్టములేని దైవకోక్తితో నిర్వేదమును నూచించియశ్రమోచనముచేత దైవమునగ పరచెనని తాత్పర్యము. ఇదట నాయకస్వీయమధ్య, విరహూతకంతిత, ఎట్లనిన, భారతీయ్యమను గ్రంథమందు బహుకార్యములయందు వ్యాసంగమువలనం ప్రియుఁడురాకుండుఁగాఁగామముచేత దుఃఖపడుచుండునది విరహూత్కంతితయని దానిలక్షణము, ఈపెకు దేహకాశ్యము, దడ ఒడలుతెల్లఁబారుట, కన్నీరుకారుట, నిర్వేదము, శ్వాసము, దైవము, మొదలగునవియను భావములు అనియున్నది, దైవము సంచారిభావము, ప్రణయమానకృత విప్రలంభ శృంగారము, మానకృతవాగ్దాసము శృంగారినర్తము, జాతియలంకారము.

మూ || రాత్రోవారిభరాలసాంబుదరవో ద్విగ్నేనజాతా శుశ్రూషాంధేవాత్త వియోగదుఃఖపిశునం గీతంతదతరంతయా | ఆస్తాం జీవితహరిణః ప్రవసనాలాపస్య సంకీర్తనం మానస్యాపిజలాంజలిస్సరభసంలా కేనదత్తోయథా || ... ||౪౬||

వ్యా|| కవేర్వాక్యమ్ || రాత్రోవారి || రాత్రోవారి భరాలసాంబుదరవో ద్విగ్నేన వారిణోజలస్య భరోభారఃలేన ఆలసోవంధరః సచాసాహంబుదశ్చ తస్యరవోగజితంధేన ఉద్విగ్నః త్రస్తఃలేన జాతాశుశ్రూష ఉదితవాష్పేపాండేన ప్రాప్తీలేన ఆత్మవియోగదుఃఖపిశునం ఆత్మనగ్నస్య వియోగోవిరహః లేన దుఃఖంవ్యథాతస్య పిశునంసూచకం యథాభవతి తథా ఉత్కంఠయా బేత్సుక్యేనతథాలేన ప్రకారేణ గీతంగానంకృతం జీవితహరిణః ప్రవసనాలాపస్య ప్రవాసకథాయాః సంకీర్తనం ముచ్చారణం ఆస్తాంతిష్ఠతు యథాయేన ప్రకారేణ లోకేనజనేనసరభ సంసత్సం మానస్యాపి ప్రణయకోపస్యాపి జలాంజలిజ్వలస్య అంజలినివాప కర్తృభవః దత్తకృతినంబుదః తస్య పాంథస్య తథావిధమాతకనాదం శ్రుతావ

సంస్కృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

౬౯

లోకః క్షణమాత్ర విరహాదపి చిభేతస్సేత్యభిప్రాయః- దైన్యంనామ సంచా
రీభావః- నాయకానాయక విశేషోనస్ఫుటః ప్రవాస వివలంభ శృంగా
రోజాతిరలంకారః || ... || ౪౬ ||

ఉ॥ వారకరాత్రిలోనుకభారసుచుంధరమైనమేఘుగ | జాకర
న భీతిచేగనులరాలెడు స్రువులనోయుపాంధుడా | తక్కియవియోగ
దుఃఖతః యెల్ల-గనౌనటులుత్సుకంబుతో | భోరనచాడె ప్రాణ
ములబోసిడునట్టిప్రవాసభాషణో | చ్చారమటుండ నిమ్మజననం
హతిచే ప్రణయంపుటలకా | రారజలాంజలుల్విడువనాయెవి
యోగమునోర్వశక్యమా || ... || ౪౭ ||

తా॥ ఒకపాథుండు జలముచేనుండిన మేఘములనాదమువిని విరహము
సహించజాలక యాతనాదముచేయగా విన్నజనులు మనవింకమీద
నెన్నడు విరహమునొందగూడదని తలచిరని తాత్పర్యము. దైన్యము నం
చారిభావము, నాయకానాయక విశేషము స్ఫుటముగాదు, ప్రవాసవిషయ
లంభ శృంగారము, జాతియలంకారము.

మూ॥ స్వందృష్ట్యాకరజక్షతంషధుమద క్షీచావిచాక్యేష్యయా
గచ్ఛంకీక్వసుగచ్ఛసీతివిధృతా బాలాపటాంతేమయా | ప్రత్యా
వృత్తముఖీసచాప్సనయనా సాముంచముంచేతిమాంకోపప్రస్ఫు
రితాధరంయదనద త్తతీనవిస్తార్యతే || ... || ౪౮ ||

వ్యా॥ నాయకోక్తిః || స్వమితి || బాలాతస్వి మధుమదక్షీచామధునోమ
ద్యస్య మదేనక్షీచావత్రాఘాత్వాప్స మాత్మీయమాత్తనాకృత మిశ్యథః
కరజక్షతంసఖీతలదృష్ట్యావీక్య అవిచార్యస్వేనకృతమిత్యజ్ఞాత్వా ఈప్య
యాసపక్షీకృత మిత్యయయాగచ్ఛంతీ అపయాత్రిక్వసుగచ్ఛసీతి కుత్ర
నృజసీతిసుశబ్దః పృచ్ఛాయాం మయాపటాంతే చేలాంచలేవిధృతా గృహీ
తాసా ప్రత్యావృత్తముఖీ వ్రతనివృత్తవదనా సచాప్సనయనాసామ్రీ కే
త్రాసతీమాం ముంచముంచ విస్మజవిస్మజేతికోప-ప్రస్ఫురితాధరంకోప-
న ప్రస్ఫురితఃకంపితః అధరోయస్త్రినూర్ముడి తత్తతోక్తం అవదద్దనోచ

20

సంసకృతాంధ్రామృత కావ్యము.

దితియన్ తత్రేన హతునా విస్తార్యతే విస్తరణం ప్రాప్యతే కేనాపి పిన్ద
తు మశక్యమిన్ద్రక ఇతి సంబంధః స్పష్టపివాభిప్రాయః నాయకాస్త్యే
య్య మధ్యాప్రగల్భయోరన్యతరా నాయకోనుకూలః, అత్ర ఈష్యా
క్రోధప్రాయం కై శిశీప్యత్తైరంగం సమన్ జాతిరలంకారః ॥ ౪౭ ॥

మ॥ మదిరామోదమదంబుజెందితనరవ్యంబైనకెంగోటిది ॥ త్ల
దపైగన్గొని కానకన్ సవతి నిల్లి గాయ మంచీప్యకచే । మదినో
యన్ పడకెల్లు వెళ్ళునుదత్తి మన్నింపు మెచ్చోటికే । గదనంచాచిడ
కొంగుబట్టుకొన భృంగీజేడికోపాలసాం । గదయై మోమును దీప్తి
సాశ్రుముఖయైనన్ వీడుమంచలరాచే । పెదవెల్లాడగ బలిగనట్టి
పలుకే పెన్ రీతులకమన్చచే ॥ ... ౪౭ ॥

తా॥ నాయక మధ్యముత్రాగుటచేత దేహము మఱచి ప్రియుని దేహ
మందు తనగోటి కాటునుబూచి సనతిదనితలచి, అవలికిఁచోవునపుడు ప్రి
యుడు పయ్యెద బట్టుకొనఁగా నన్ను విడుపుమని కన్నీరొలుకుచుఁబలికిన
పలుకునే హేతువుచేత మఱువవచ్చుననినాయకుడు చెప్పెననితాత్పర్యము
నాయక స్త్రీయ, మధ్యగాని ప్రగల్భగాని, నాయకుఁడనుకూలఁడు, ఈర్ష్యా
క్రోధప్రాయము. కై శిశీప్యత్త్యంగమునమన్ము. జాతియలంకారము.

మూ॥ చపలహృదయేకింస్వాతంత్ర్యాత్ స్వయాగృహమాగతశ్చ
రణదతితః ప్రిమాద్రాక్షద్రాక్షః ప్రియస్సముపేక్షితః । తదిదమధు
నాయావజ్జీవం నిరస్తసుఖోదయారుదితశరణాదుజాతానాంసః
హస్వరుషాంఘలమ్ ॥ ... ౪౮ ॥

వ్యా॥ అ॥ నాయకేన భేదోపాయంగమితాసఖి నాయకాముపాలభతే
చపలహృదయకలి ॥ చపలహృదయే చంచలచిత్తై అత్రచాపలేన అవిమృ
శ్యకారిత్వం వివక్షితం తథా లేన ప్రికారేణ ప్రిమాద్రాక్షః ప్రిష్టా
ప్రియత్వేన ఆద్రాక్షః అత్యంతమాద్రాక్షస్సరసః ప్రియఃవల్లభః గృ
హంభవనమాగతః ప్రాప్తశ్చరణ దతితస్యన్ స్వాతంత్ర్యాత్ స్వచ్ఛంద
త్వాత్ కేంసముపేక్షితః కిమథేం అవధీరితః తతస్తస్మాత్కారణాత్ ఇ

సంస్కృతాంధ్రాచరక కావ్యము.

20

ధానీం యావజ్జీవం జీవితావధినిరస్త సుఖాదయా అపాకృతసుఖప్రాప్తిః
 రుచితశరణారోదనాలంబనాసతీ దుఃఖాతానాం దుష్టానాం రుషాః
 పాతాం ఇదంఫలం పరిపాకం సహస్వక్షమస్వేతినంబంధః ఆత్ర నాయ
 కాస్వీయ్య మధ్యాన కించకలహంతరితా యథోక్తం భారతియ్యైః ॥
 సేష్యః కలహాంతరితా యస్యానాగచ్ఛతిపియః । సాపశ్చత్తాప సం
 తప్తాకలహంతరితాభవేత్ । చింతానిశ్వాగభేదైశ్చ హృల్లాపాభినయేన
 చ । సఖీరాంవిప్రలాదైశ్చ అత్నావస్థావలోకనైః । గ్లాసదైన్యా శ్రుపా
 తైశ్చ రోగస్యాగమనేనచ । విభూషణాతనుత్వేనదుఃఖేనరుదిలేనచ । ఖం
 డితావిప్రలబ్ధాచ కలహంతరితాభవేత్ । తథాప్రాప్తితకాంతాచ భావైరే
 వంప్రయోజయేదితి ॥ ఆత్రనాయకశ్శతః సోపాలంభవచనంసమన్ ఆత్మే
 పోలంకారః ॥ ... ॥ ౧౮ ॥

మ॥ అకటా చంచలచిత్తురాల ఘనప్రేమాద్రాక్షదౌ నీడు
 నా । యకుడట్టిటికి వచ్చి కాళ్ళబడి దైవ్యంబందినా స్వేచ్ఛదే ।
 నకలంకుఁ ఘనును నెందుకై యవుదు సేకుంజెసిలో దానికై । నుక
 మిం తైననులేక నేడ్చుటయె నీజుట్టంబు గానుండలే । వకనీచువుడు
 దిక్కులేక చలియావజ్జీవ మీదు స్వదూ । వకమారోష ఫలంబునక
 గుడువు మాజచింప వెయ్యేటికి ॥ ... ॥ ౧౯ ॥

తా॥ మికిలివి మక్కువగల నాయకుడు వచ్చి ప్రార్థించు నప్పుడు తిర
 సరించి యివుడా ఫలమనుభవించెదవని తాత్పర్యము. ఇచట నాయక
 స్వీయ, మధ్య, కలహంతరిత, ఎట్లనిన, భారతీయమునందు, నాయకచేయు
 నీశ్వాకలహముచేత నాయకుడు బయటభోయి రాకుండగా బశ్చత్తా
 పమునొందినది కలహంతరితయని లక్షణము. దీని కనుభావములు. చి.త,
 నిట్టూర్పుబాధ, మనస్తాపము, చెలులాడు విరోధపుమాటలు, తనదశను
 జూచుకొనుటలు, బడలిక- దైవ్యము, కన్నీరొలుకుట, రోగమువచ్చుట,
 దేహము భూషణములు జారిపోవుట, దుఃఖము, ఏడ్పు, ఇవి ఖండితకును
 విద్రలబ్ధకును, కలహంతరితకును, ప్రాప్తితభర్తృకకును, సాధారణములు

౬౬

సంసృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

కృచట నాయకుడుశతుడు, సోపాలంభవచనమునర్హము, ఆత్మేపాలజ్ఞారము॥

మూ॥ నభసిజలదలక్ష్యంసాస్రియా వీక్ష్యదృష్ట్యా ప్రవససియది
కాంతేశ్యధకముక్తా వకథంచిత్ర । మమపటవలంబ్య ప్రోల్లిఖంతి
భరిత్రాయదసుక్యతవతిసాతత్రవాచోనివృత్తాః॥ ౪౯॥

వ్యా॥ నభసీతి ॥ నభసి ఆకాశే జలదలక్ష్యం మేఘసామగ్రింసాస్రియా
సచాష్టయాదృష్ట్యాదృశా వీక్ష్యఅవలోక్య హే కాంత ప్రియ ప్రవససి
యది ప్రవాసం కరోషిచేత్, ఇతి కథంచిత్రం భేద అర్థంసావశేషంవా
క్యమితి శేషః ఉక్త్వా భాషితాస్ మమపటచుంశుకమవలంబ్య గృహీత్వాధ
రిత్రం భువం ప్రోల్లిఖంతి కషంతి అనుపశ్చాత్సాయత్ కమకృతవతీ త
త్రతస్త్రికమణి వాచ ఉక్తయః నివృత్తాః వ్యావృత్తాఇతీసంబంధః-య
త్పూతవతీత్యత్ర యచ్ఛబ్దవాచ్యై నిశ్శాస్విన వైవశ్యకా బాష్ప గర్గదాది
భిః అనుభావై స్త్వాం వినాక్షణమపి జీవితు మహంసశకో మిత్యయ మ
థః॥ ప్రవససి యదీత్యస్య వాక్యశేషత్వేనావ గంతవ్యః తత్రవాచో నిర
స్తాఇత్యనేన నాయికాయాశ్చింతానిశ్వాసాదీనాం అనుభావానాందశావి
శేషేషు పశ్యతాం మనోగోచర ఏవ నవాగ్గోచర ఇత్యథోక గమ్యతేదై
న్యం నామసంచారీభావః నాయికాస్తీయ్యా మధ్యావ నాయకోనుకూలః
భవిష్యత్ప్రవాసప్రలంభశృంగారఃఆత్రనర్కస్ఫోటోజాతిరలంకారః॥౪౯॥

ఉ॥ వింటనువాషికాభరిచయ మేదుర లక్ష్మిని కంటినిటితో ।

నంటినచూపులక గనుచు నక్కటకాంతుడపైనమాచునీ । వంటి

గబోయదోయనుచు నూపులతానరమాటబల్కియూ । జంటచ

చరుంగుబట్టుకొని చంగటనేలనువ్రాయుచున్న వాల్ । గంటియొ

నర్పుచైపులకుకట్టడివట్టిడడేలబలగ-క॥ ... ౪౯॥

తా॥ నాయక వింటమేఘములంజూచి, నాయకునితో బ్రవాసము జేసె
దవాయని సగము దేటపడెననగా నిట్టూర్పు, ముఖము తెల్ల నాట, కన్నె
రు, గగ్గుత్తక, ఇవి ముదలగుననుభావముల నగపరచుటచేత నిన్ను విడిచి
క్షణమైన జీవించజాలననుట మిగిలినదని యెఱుంగవలయును. వానినేల

(10)

సంసృతాంధ్రామయక కావ్యము.

౭౩

జెప్పదాయెననినవియాయా దశలయందగపడునవి గావున మనోగోచరములుగాని వాగ్గోచరములు కానని తోచుచున్నది, దైన్యమనుసంచారిభావము. నాయకస్వీయ్య మశ్శ్చ, నాయకుడనుకూలుడు, భవిష్యత్ప్రవాసవిప్రలంభశృంగారము. నమఃస్ఫోటము. జాతియలంకారము. ||౪౯||

మూ॥ బాలేనాథవిముంచమానినిరుషంరోషాన్తయాకింకృతం ఘోదోస్తాసునమేపరాధ్యతిభవాః సర్వేపరాధానయి । తత్త్రిం రోదిషిగద్గదేనవచసా కస్యాగ్రతోరుద్యతే నస్త్యేతన్తమకాతవాన్తిదయితానాస్తీత్యతోరుద్యతే ॥ ... ||౫౦||

వ్యా॥ నాయకా నాయకయోరుక్తి స్రత్యక్తిరూపావాక్యమాలా॥ బాల ఇతి॥ మేబాలే ముగ్ధేనాథస్వామిః మేమానిని మేకోపనేయషం కోఞం విముంచత్యజ మయారోషాత్క్రింకృతం కిమాచరితమస్మాసుభేదః క్షణకృత ఇతశేషభవాన్తహ్యంనాపరాధ్యతినద్రుహ్యతి॥సూ॥త్రుధద్రహేత్వా దినా చతుర్థః, మయిసర్వేసకలా అపరాధాన్సంతితస్సాద్ధేతోః కింభవతి గద్గదేన స్థలితేన వచసావాచారోదిషి రోదనంకరోషీకన్య అగ్రతః పురోరుద్యతేరోషనం క్రియతేమమ అగ్రత ఏతదిదంకోదనంక్రియతే తవాహం కాన్తిదయితా ప్రయాభవసినాన్తిన భవామిత్యతః కారణాత్ రుద్యత ఇతి సంబంధః అత్రసగల్భాయాం బాలే ఇత్యామంత్రణం నాయకేన వక్త్రా కృతం, తయాపి తద్జ్ఞాత్వా తత్రైవక్రొక్త్యాక్రియం ప్రతినా ధేత్వామంత్రణంకృతం తతస్తేన ఆజ్ఞాపమాలుంభ్యమానిని రుషంముచేత్వ సునయః కృతోసంధేయః - తతస్తయావక్త్రేవ రోషాన్తయా కింకృతమిత్యుత్తరంవత్తం తతస్తేన ఘోదోస్తాసుకృత ఇత్యుక్తం తతస్తయా అపరాధినిభలుభేదః క్రియతేభవాన్నాపరాధ్యతికుతః ఘోష ఇతి వివరితలక్షణయాభవాన్నిరపరాధీభేదః కథం కతఃవ్యకతిసూచితః తతస్తేనసర్వేపరాధా మయిత్యపరాధాంగీకారే రుషం ముచేత్వసునయః స్త్రీః టీకృతః, తతస్తయా తత్తస్తాద్రోషస్యా మోచనాత్క్రింకృతమిత్యుక్తం తతస్తేన గద్గదేన వచసాభేదమూలం రోదనం కరోషీకన్య క్తం తతస్తయాక

28

సంసకృతాంధ్రామరుక కావ్యము:

స్వాగతోరుద్యత ఇత్యనేనసంబంధతః ఖబరోదనస్యభేదమూలత్వం మమ
 కోభవానిత్యక్తం తతస్తేన తస్యావక్రోక్త్యభిప్రాయం విజ్ఞాయ అజాన
 లేషనన్వే తన్నమాగత ఇత్యత్తరందత్తంతతస్తయా పురతోరోదితు మ
 హం తవకాస్తీత్యక్తం తతస్తేన మవత్వందయిత్వత్వక్తం తతత్తయాద
 యితైవ నాస్తీత్యతః కావణాన్తయాదుద్యత ఇత్యక్తమిత్యవగంతన్యం
 అత్ర నాయకాస్తీయూ ధీరావ్రగల్భాచ కేచభండితా యథోక్తం భార
 తీయ్యో ॥క్షో॥ అన్యాయంగాత్మముచితై వాసకే నాగతప్రియః । యస్య
 స్సామానదుకిభాతా ఖండితేత్యభిధీయతై ॥ ఇతి నాయకశ్శతః అత్రమా
 నకృతంవాగ్రూపం శృంగారినర్త వాకోపవాక్యాలంకారః, “ ఉక్తివ
 త్యక్తివద్వాక్యం ” ఇత్యుక్తత్వాత్ ॥ ... ॥౫౦॥

ఉ ॥ బాలరొసామి గావిమపు భామిరొసమురొసగించినె| నే
 లలిజేసితిక తనకుసిఘనభేదమునిచ్చితవయో । వ్రాల్చిది నాకు నే
 మియసరాధము నీహాసని చలేదుమి । ధ్యాలకతవలెల్లతనముం
 దటులైవనుగద్గదోక్తిచే । నేలసితేడ్చెదేరుణయెవ్వరిముండటనే
 డ్చితేనుని । నేలెడునాదు ముండటనుయేవ్వలనేను ప్రియానతం
 నవె । గ్రాలగనీసు నేనుచియురాలినిగాదుగదానికేడ్చెదక ॥౫౦॥

తా॥ ఇచట నాయకుడు ప్రగల్భము పసివిడ్డవలె నేడ్చెదవనునభిప్రాయముతో వక్రోక్తిచేతనో బాలికయని సంబోధించెను, ఆపెయు దాని నెజిగియట్లే వక్రోక్తిచేత పోషించువాడా అనునభిప్రాయముతో నాకు దాయని సంబోధించెను, అటుపిదప నాయకుడు ఋజుతాత్పర్యముతోఁ గోపము గల్గియున్నావు కోపము విడుపుమ నెను, అటుపిమ్మటను నాయక వక్రోక్తితోనే రోషమువలననే నేమిచేసిననెను, తరువాత సతదుమాయందు భేదముఁజేసితివనెను, పిమ్మట నాపె నీవు నాకేమియు నపకారము చేయవే నీయందు నేనే భేదముఁజేతునని విపరీతలక్షణచేత నీవు చేసిన యపరాధమునకెట్లు భేదముఁజేయక యుండవచ్చునను తాత్పర్యముఁదెలిపెను, అంత సతదు నేనుజేసినవన్ని తప్పులేయని తప్పునొప్పు

కొని కోపమును విడుచుచును ప్రాథమమును బ్రకటించెను, అంత నాపెరోషమును విడువక నేనెమి చేసితి నను, పిమ్మట నతడు నాకుఁగట్టమగు నట్లు గద్గదస్వరముతో నేడ్చుచున్న వింకనేమి చేయవలయుననెను, అటు తరువాత నాపెయెవని యెదుటనేడుపని వక్రోక్తిచేత సంబంధముగల వారి యెదుట నేడ్చిన పక్షమున వారికి భేదము గలుగును నాకు నీకు సంబంధమేమను నభిప్రాయముతో నెవని యెదుటయేడుపని చెప్పెను. అంతఃతండా తాత్పర్యము దెలిసియుండెలియనట్లు నాయెదుట నేడ్చుచున్నావనెను, పిమ్మట నాపె నీయెదుటనేడ్చును నీకు నేనెవలెయనెను, అంత నతడు నీవు నాకు ప్రియురాలనెను, అంతనాపె ప్రియురాలను కానను మేతువలననే యెడ్చెదన నేనని తాత్పర్యము, ఇవట నాయికస్వీయ ధీరప్రగల్భు, ఖండిత ఎట్లైన భారతీయమునందు, ప్రియుండు మఱియొకతె సంగమువల్ల సముచితమగు వాసకమునందు రాకుండుఁగా నీవ్వాక్యోపముచేత దుఃఖిపడు నాయిక ఖండితయని లక్షణము, నాయకుండు శత్రుండు, మానకృతము వాగ్రూపము శృంగారినర్తము, వాక్యోప వాక్యాలంకారము. ఉక్తిప్రత్యుక్తులు కలిగియుండునది వాక్యోపవాక్యమని దాని లక్షణము.

మూ॥ శ్లిష్టఃకంఠేకిమితిసమయామూఢయా ప్రాణనాథ శ్చుంబ
త్యస్త్రివదనవినతిః కింకృతాకింసదృష్టః । నోక్తకస్తాదితినవ
ధూనేష్టితం చింతయంతీ పశ్చాత్తాపం వహతితరుణీ ప్రిన్లిజా
తేరసజ్ఞా॥ ... ॥౫౧॥

వ్యా॥ అ॥ పూర్వం మాగ్ధ్యేన వంచితాస్త్రితీ పశ్చాత్తాపంగతాయాః
నాయికాయా ఆత్మోపాలంభంక విరాహ ॥ శ్లిష్టభతి ॥ తరుణీయువతిః
ప్రేష్టి ప్రణయేజాతే సంభూతేగతి లజ్జావరణం విహాయ ప్రకాశమాన
ఇత్యర్థః రసజ్ఞారుచిజ్ఞా సంభోగసౌఖ్యం విశేషేణ జాగతిత్యర్థః తదా
సీంమూఢయా అజ్ఞయామయా పాగ్రణనాథః ప్రాణేష్వరః కమలకంఠేన
శ్లిష్టః నాలింగితః కించ అస్త్రిక ప్రాణనాథే చుంబతిచుంబనం కరవతిసతి

౭౬

సంస్కృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

వదనవిసతిః ముఖవిసమనం కింకృతాకిమథామాచరితా కించ ప్రాణనాథః
 కింవద్యష్టః కిమిహివాపలోకితః కి-చకస్మాదేతోః నోక్తోనసంభాషిత ఇత్య
 నేన ప్రకారేన సమాశ్లేష్టితం నవోధావ్యాపారం ఆత్మీయమితిశేషః చిం
 తయంతీస్త్రంతి పశ్యంతాపమనుశయ మేతావంతంకాలం మాగ్ధ్యేననం
 చితాస్తీతి ఏవయాపవహాతీతి సంబంధః అత్ర నాయికాస్వీయ్యా మ
 ధ్యా నాయకొనుకూలః సంభోగశృంగారః అనుభూపేక్షాలంకార స్స
 స్తవీవాధిప్రాయః ॥ ... ॥౫౧॥

ఉ ॥ సుందరి మకుటవెకుటవగుచోతనశిగ్గుదొలంగ సంక
 జా । నందపుసౌఖ్యము దెలిసినంతటమూఢతనంబుచేతనే । నెం
 దుకుపొందుకాని మెడనింపుగకొగిటబూననైతనే । నెందుకుమో
 మువంచి తతడింపున ముద్దిడనేల నానిసే । నందము బూడనైతి
 వినయంబుననేటికిబలక నైతిరంఁచొందెడుర క్తిచేతననవోధవధూ
 త్వపుచర్యలన్నియున్ । డెందమునందలంచుకొనినేరుపుతోపరితా
 పమొందెడిన్ ॥ ... ॥౫౧॥

తా॥ నాయక ప్రియునితో సంభోగముజేసి యా సౌఖ్యము దెలిసిన పి
 మట దాను దొలుత ప్రియునితో సంభోగము చేయునపుడు సిగ్గుచేత ప్రి
 యుని గంతాశ్లేషము మొదలగువాని నేలుజేయకుంటినని విచారపడెననితా
 త్పర్యము. ఇచట నాయకస్వీయమధ్య- నాయకుండనుకూలుడు, సంభోగ
 శృంగారము, ఆక్షేపాలంకారము. ॥౫౧॥

మూ॥ వాంతైలోచనవారిభిః స్పృశవదైఃపాదప్రణామైఃప్రియైర
 వైస్తావినివారయంతి కృపణాః ప్రాణేశ్వరం ప్రస్థితమ్ । ధన్యా
 హం ప్రజమంగళంసుదివసం ప్రాతఃప్రయాతస్యతే యత్సాహౌ
 చితమీహితంప్రియతమ త్వంనిగతశ్శోకీష్యసి ॥ ॥౫౨॥

వ్యా ॥ అ॥ ప్రయాస్యంతం నాయకం నాయికావక్త్రాన్య నివారయ
 తి ॥ వాంతైరితి ॥ వాంతైనిర్గతైః లోచనవారిభిః శత్రజతైః స శపథైః
 శపథసహితైః పాదప్రణామైశ్చేత్పర్యః ఆనైస్త్రిప్రియైః ఇష్టకరణైశ్చాపి

సంసకృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

22

తా: కృపణాదీనాః ప్రస్థితం ప్రయాణోద్యుక్తం పాణేశ్వరం పాణినా
 థం వినివారయంతి అహంతు ధన్యా భుక్త్యా అకృపణేత్యథః- ప్రయాత
 స్య ప్రయాతుముద్యుక్తస్యతే ప్రాతఃపాతకకాలేనుదివసఃకోభనందినం
 తథైవమాంగశ్చకారి నృజగచ్చ ప్రియశమత్వం నిగతస్సృగ మయా స్నే
 హేవాచితం స్నేహస్య పేష్టుః ఉచితమహం యదీహి తమాచరితం త
 చ్చోష్యసి ఆకణాయసీతి సంబంధః, అత్ర స్నేహేవాచిత మీహితంఞ్చో
 ష్యసీత్యనేన ఆత్మనోభావిసీమ్ విపత్తింనూచయిత్వా ప్రియస్య గమనం
 సేషేధయతీత్యభిప్రాయః- నాయకాస్వీయ్య ప్రగల్భాచ నాయకోనుకూ
 లః భావిప్రవాస విప్రలంభ శృంగారః సోపాలంభవచనం నమః ఆక్షేప్త
 లక్షాంశః.

...

...

...

॥౫౨॥

ఉ || కన్నుల నీరు గ్రాలుకొనికాళ్లకు మ్రోక్కుచునానలుం
 చిబల్ । భిన్నతనికకొన్ని ప్రియకృత్యములక పరదేశగామిగా ।
 నున్నమనోహరుక నిలుపుచుండురు కొందరుదీన కామినుల్ । చె
 న్నుడనేను ధన్వనిఖచెప్పెడిదేమిటి వెళ్లవచ్చునే । డెన్నివిధంబు
 లక నుదిన మెంతయునీకు శుభంబుగాకన్నే । యాన్నతికేడియు
 క్తమదియుక ప్రియమింపువు ముందుబోయినక॥

॥౫౩॥

తా॥ ప్రపంచమందు వారువారు ప్రియుని ప్రయాణ కాలమున కన్నీళ్లు
 విడుచుకొని శపథములుచేసి అడుగులకు మ్రోక్కు వాని గమనమును నిషే
 ధింతురు. నేనట్టిదాననుగాను నీవు శుభముగ బొమ్ము. నాకు నీయందుగ
 ల స్నేహమునకు తగిన కార్యమును చేయుదును, నీవాసమాచారమువిన
 గలవనుటచేత ప్రియనిగతమానంతరముందనకుగలుగబోవు విపత్తునునూ
 చనంజేసి ప్రియుని పోకనునాయకవారింజెను. ఇచట నాయక స్వీయప్రగ
 ల్భ, నాయకుడనుకూలుడు, భావిప్రవాస విప్రలంభశృంగారము, సోపా
 లంభవచనమునమఃము, ఆక్షేపాలంకారము.

మూ॥ లగ్నానాంశుకపల్లవేభుజలతా సూద్వారదేశస్థితం నోవా
 పాదయుగే ముహునికవతితం తిష్ఠేతినోక్తంవచః । కాళేకేవల

౭౮

సంసృతాంధ్రాసురుక కావ్యము.

మంబుదాళిమలి నె గండుంప్రవృత్తశ్శతః తన్వ్యాబాష్పజలౌఘక

ల్పితనదీ పూరేనుద్ధృప్రియః ॥

...

॥౫౩॥

వ్యా ॥ కవేర్వాక్యమ్ ॥ లగ్నైతి ॥ అంశుకపల్ల వేప్రియస్య చేలాంచలెభు
జలతానాయకాయావోర్వల్ల రీనలగ్నానసక్తాద్వారజే ద్వాదశతన స్థి
తంనోషితం(భావస్థా) పాదయుగ ప్రియస్య చరణద్వంద్వేవా ముహు
ముహుఃపునఃపునఃపునఃపతితంనప్రణతం తిష్ఠేతివచోవా వచనంవా నా
క్తంనోదీరితం అంబుదాళిమలి నే మేఘుపటలశ్యామే కాలేసమయేగంతుం
ప్రయాతుం ప్రవృత్తః ఉచ్యతే శతః అన్యజః ఆయు క్తకారిత్యథాఃప్రి
యోవల్లభః తన్వ్యాకౌతూహలం బాష్పజలౌఘకల్పితేననదీపూ
రేణ అశ్రుసలిల సమూహ సంపాదితతటినీ ప్రవాహేణ కేవలం శబ్దోప
ధారణేపూరేణైవేత్యథాః, రుద్ధోవారిత ఇతిసంబంధః, అభిప్రాయోన్య
క్తవీవదైస్యం నామసంచారిభావః నాయకా స్వీయామధ్యావ నాయకో
నుకూలః ఆత్మోపక్షే రూపం చేష్టాకృతం శృంగారిసర్వ ఆత్మేపీలజ్ఞాం ॥

ఉ ॥ పన్నగవేశికాంతపటవల్ల వముతనబాహువల్లిచే తిన్న

గబట్టలేమబలుదీనతవాకిటసిల్వలేడుయా వెన్నునిపాదయుగ్మముల
వీడ్కొని పల్లరు మ్రొక్కిసిల్వమంచన్నగబలక లేడుజలదావలి

గప్పిమలీచసార్వమై । వన్నెడుకాలమధ్యమునపైనముజేయగగో

రనాలిపెక్ । కన్నుల నీటికాల్వలను కల్పితమైననదీ ప్రవాహవే ।

గోన్నతిచే శతుండుగుప్పియుండునివారితుడా యెడాయక ॥౫౩॥

తా ॥ వానకాలమునందు ప్రియుండు స్థలాంతరమునకుఁబోనుద్యమిం
పఁగా నాయక వానివస్త్రమును పట్టుకొనుట త్రోవక డ్డముపోవుట మొద
లగు కార్యములేమియుఁజేయక కల్ల నీళ్లవిడిచిన మాత్రముననేయతఁడు
ప్రయాణము మానుకొనెనని తాత్పర్యము. ఇచట దైన్యమును సంచారిభా
వము, నాయక స్వీయమధ్య నాయకుండునుకూలుఁడు, తనయపేక్షను
బ్రకటింపటే రూపముగాఁగల చేష్టాకృత శృంగారిసర్వము, ఆత్మేపా
ల్లంకారము.

మూ॥ విరహవిషమఃకామః కామంతసుంకురుతైతనుం దివసగణ
 నాదక్షః సైన్వరంవ్యపేతఘృణోయమః । త్వమపివశగోమానవ్యా
 భేష్విచింతయ రాథ హేకేసలయ మృదున్జీవేదేవలకథంప్రచుదాజనః॥
 వ్యా ॥ అ॥ సఖీరాయకముపాలభాతే ॥ విరహవిషమకృతి ॥ కామోన్మత్త
 థః విరహ విషమః విరహో విప్రయోగే విషమోవక్రశక్తిగ్రాస్సృక్ ఇత్య
 థః, కామం ప్రకామం తనుం శరీరం కృశాంకురుతే విధశ్చై యమక కృ
 తాంతసైన్వరం యభేష్ఠం వ్యపేతఘృణః అవశతదయస్సృక్ దివస గణ
 నాదక్షః దివససంఖ్యా రూం పటుః మారణవ్యగ్రకర్తృర్థః ॥ హేనాథ స్వా
 మిక్ త్వమపి మానవ్యాభేః మానతాప్యాకోపస్సవీవ వ్యాధిగామయిత
 స్యనాయికాయాకృతి శేషః, వశగః వశవతిః మానవ్యాధిం శమయితుం
 నోద్యుక్తకర్తృథః ఏవమిత్థం సతి కిసలయమృదుః సవాళకోమలః ప్రమ
 దాజనః కథంకేనప్రకారేణజీవేత్ ప్రాణాన్ ధారయేత్ విచింతయ వి
 చారయేత్ సంబంధః ఏవం కథంజీవేద్చింతయేత్కృనేన ఔదాసీన్యంవిహః
 యశీస్రుం తాంప్రసాద్యకృతాథానం కురుషేవ్యభిప్రాయః అత్రసంజ్వ
 రోనామదశావిశేషోవగమ్యతే నాయకాస్వీయా మధ్యావ కించకలహం
 తరితానాయకశ్శతధృష్టయోరస్యతరకిమానకృతవిప్రలంభన్యం గారకీఅత్ర
 సోపాలంభవచనంనచుక ఆక్షేపాలజ్కారః. ॥౫౪॥

ఉ ॥ కామమధికమాటచే లేనికిరాతుడైనది! తేమ
 ముబాపిదానొడలుచిక్కగ మికి రలిశేసేనాయముం । కామెకుని
 ఘ్రిణుండగుచు నన్నిటపూటలనె చుచుండుకో! పామయవశ్య
 డీప్ర మదిసంసిముచింతనశేయుమింకనో! సామిగ దానిధన్యమగ
 నల్పకబోయినచో శరీషస । లోకమలమాసత్తిజనము కుంభిణీనె
 ట్లుధరించుప్రాణముల్॥ ॥౫౪॥

తా ॥ విరహమునందు కామమధికమాటచే శేహముడుగఁగఁబూర్వ
 మీష్వాకోపముచేత మనల దింపఁగఁగెని నీవునుజేక్షించిన పక్షమున
 నాపె యమునిపాశౌనుగనక నీవు పండియాలోపనజేసి నాయకయొ

౯౦

సంస్కృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

కగ్ర ఈష్యాకోసమునుమాన్వియాపెనుగృతార్థురాలుగాఁజేయవలయు
నని తాత్పర్యము. ఇచ్చట సంజ్వరమును నన్తథావస్థతోచుచున్నది.
నాయకస్వీయ-మధ్యకలహంతరిత, నాయకుడు శతుఁడుగాని ధృష్టుండు
గాని, మానకృత విశ్రలుంభశృంగారము, సోపాలంభవచనము నర్తము,
అక్షేపాలంకారము.

మూ || పరిష్కానేమానెముఖశశినికన్యాః కరభృతేషుయీక్షీణోపా
యే ప్రణిపతనమాత్రైకశరణే । తదాపత్న్యప్రాంతవ్రజపుటనిరు
ద్ధేనసహసాప్రసాదో బాష్పేణస్తనతటవిశీణేనకథితః ॥ ౫౫ ॥

వ్యా || అ || నాయకోక్తిః || పరిష్కానకతి || క్షీణోపాయే విగతసా
మాన్యపాయే మయి ప్రణిపతనమాత్రైకశరణేనతి ప్రణిపతనమాత్రంప్ర
ణామ ఏకంముఖ్యం శరణం యస్య సతతోక్తిః తస్మిన్ పరిష్కానే మానే
తన్యాః కోపిష్టాభేతి ముఖశశిని ముఖచంద్రైకరదృతే హస్తధారితెనతిప
త్మప్రాంతవ్రజపుటనిరుద్ధేన పత్న్యతాంప్రాంతాలంకారిణి తేషాంవ్రజస్స
మూహాసపిష పుటప్రాంతః తేన నిరుద్ధోనివారితః తేనస్తన తటవిశీణేన
కుచప్రాంత జర్మురేణ బాష్పేణాశ్రితాసహసాశీఘ్రంప్రసాదప్రసన్న
తాకథితః ఉక్తకతి సంబంధః కోపభావశాంతిః నాయకాస్వీయా మధ్యా
చ నాయకశ్శతః జాతిరలంకారః. ... ॥౫౫॥

చ || చనువునదాని సాంత్యనము సల్పగనే నదుపాయహీను
డై । యొనరగదానికాళ్ల బడు టొక్కటె దిక్కునుచుండ నెయ్య
వుక । కినుకదొలంగచందురునిగ రెడుమోమును కేలబట్టిమి । రి
న కృపనప్పుడప్పుడతిరెప్పలచొప్పున నప్పరిచకక । చనుగవపైన
వ్రాలుచును యుర్మురేతంబగు కండ్లనీళ్ల చే । తనేతనమీదకోపన
తితానయివేగననుగ్రహంబుజెం । దినదనినె నెరుంగితిమదించలికా
డ యిఖేమి జెప్పుదుక ॥ ... ॥౫౫॥

తా || నేను మరి యే యుపాయముచేత నాపెయొక్క మానమునపనో
దివజాలక యడ్డుగులబడి మొక్కిగ నాపెచెక్కిలిచేతనొత్తుకొనుచు

(11)

సంసృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

౮౬

కన్నీటివిడువ నా కన్నీరుచన్నుల మీదఁబడితుంపరలుకాఁగా నీమె స్రుసా
దముమెండెనని యెఱిగితినిని తాత్పర్యము. ఇచటఁగోపభావశాంతి,
నాయకస్వీయ్యమధ్య నాయకుఁడు శతుఁడు, జాతియలంకారము.

మా॥ కృతోద్ధారాదేవస్త్రితమధురమధ్యుద్గమవిధిః శిరస్యాజ్ఞాన్య
స్తాప్రతిపచనమప్యాలవసించి నదృష్టిశ్చైధిభ్యంభజతభిచేతో
దహతిమె నిగూఢాంతకోకోపి కఠినహృదయేసంవృతిరియం॥౫౬॥

వ్యా॥ అ॥ నాయకో నాయకాముపాలభతే॥ కృతభి॥ మూరాదేవమూ
రత పవస్త్రితమధురం మందహాసమనోహరం యథాభవతితథా అభ్యుద్గ
మవిధిః ప్రత్యుత్థానాచరణం కృతో విహితేః కింబ ఆజ్ఞానుమ శాసనం
శిరసిస్తుస్తకేన్యస్తావిహితా యద్యథోక్తం తత్తథాంగీకృతమిత్యథః ప్రతి
పచనము త్తరమపిలవసించివీషమయిభావమాణేనతీశేషఃతథాపిలేదృష్టి
దకాశకనం శైధిల్వింశ్లథతాంసభజతే నప్రాప్తాతితియత్ కోపదాధ్యం
సజహతిత్యథః తచ్చైధిల్వింశ్లథతాంసభజనం మమచేతోదహతి చిత్తంసంతాప
యతి॥ హేనిగూఢాంతకో కోపి నిగూఢోగుప్తః ఆంతఃకోపోయస్యాస్యా
తథోక్తాతస్యాన్సంబుద్ధిః కఠినహృదయే నిఘరచిత్రై ఇయం పూర్వోక్త
ప్రత్యుద్గమవిధిః సంవృతిరాకారగోపనమశి సంబంధః అవహితంనామ
గర్భచారిభావః నాయకస్వీయాధీగాప్రగల్భాచ నాయకశ్మకః అత్య
సోపాలంభవచనంసర్వ సోపాలంకారః॥౫౬॥

వి॥ డ॥ ధూతమునుండియేనగువుతోమధురంబుగనన్నెదురొకనం
జేతితివాజ్ఞ జేసినవిచేయగన్విశిరసావహించితో॥ మూమగబలి
తీవితసమాటలకల్లనుచూపదికయు॥ క్రూరతమానలేవదియె
కృంతనజేయు మృదాశయంబునీ దారుణకోపము॥ మదినిదాచిన
దానమరెమిదెల్లనాకారప్రగోపనంబుగదెకరూప మానసురాల
యచాలు॥౫౬॥

తా॥ నాయకః తనరాకఞ్చాచి దూతముననుండఁగానే గగుచు నెదురు
గొవచ్చితాను జెప్పిననానినన్నిటి నట్లయని యొప్పుకొనమందనతో మా

కాశీ

సంసర్పతాంధ్రాశ్వురక శాస్త్రము.

పలాదుచుండగా నాయకుడొక యొక్క తీర్ణదృష్టినిచూచి కోపము కలిదిగానున్నదని తెలిసికొని నాయకతో నీవెన్నివిధముల నాకారగోపనము చేసుకొన్నను నీమాపుచేత నీకోపమును దెలిసికొని మిక్కిలి పరితాపము నొందుచున్నానని తాత్పర్యము. అవహిత్యమును సంచారిభావము, నాయకస్వీయ ధీరప్రగల్భ, నాయకుడుశత్రుడు, సోపాలంభవచనము నర్తము, స్ఫోటమలంకారము.

మూ॥ ఆస్తాంవిశ్వసనంసభీమవిదితాభిప్రాయసారేజనే తతా

శ్చ్యవయితందృశంసలితాంశక్వోమిననీడయా॥ లోకోహ్యేవ

పరోపహాసచతుర స్సూక్ష్మేంగితజ్ఞోవ్యలంకారకంశరణంవ్రజా

మిహృదయేజీవోనురాగానలః ॥ ... ॥౫౭॥

వ్యా॥ అ॥ స్వాభిలాషం ప్రియాయనివేదయితు మనమథావిషణ్ణా నాయకాధాత్రమాహ ॥ ఆస్తామితి ॥ సభీమవయస్యాను విశ్వసనం విశ్వాసాస్తాం తిష్ఠతు విశ్వాసో నాస్తీత్యర్థః ఇది తాభిప్రాయసారే అభిప్రాయతశయః తస్యసారః తత్వంవిదితోజ్ఞాతః అభిప్రాయసారోయేనసఃశక్తోక్తః తస్మిన్ పరేంగితజ్ఞ ఇత్యర్థః తత్రతస్మిన్ జనేన్వప్రేమాలంబన భూత పురుషశత్యర్థః సలితాం సలిలాసాం భావగభిః తామిత్యర్థః దృశం దృష్టిమవయితం ప్రయోక్తుమపి వ్రేడయాలజ్ఞయా నశక్వోమినసమర్థాస్తీహి యస్తాత్కారణా దేవలోకోజనః పరోపహాసచతురః పరేసాముపహాసః తస్మిన్ చతురోనిపుణోపి కించలలమత్యర్థం సూక్ష్మేంగితజ్ఞోపి నిగూఢాభిప్రాయవేదీచ తస్మాద్విడయానకోమిత్యనుసంధేయం హేమాతః హేలంబకంజనం శరణంరక్షకం వ్రజామిగచ్ఛామి శరణంనాస్తీత్యర్థః తస్మాదనురాగానలః ప్రణయాగ్నిః హృదయేమనసి జీర్ణశ్చ్యూతః ఇతినంబంధః అత్ర అనురాగస్యానలత్వ నిరూపణం సంతాపకారిత్యాత్ ఆత్రపరకీయ్య నాయకాకస్తిన్నపిజనే అనురాగం విధాయ తంసావరణ సంధిదృష్టిసంధిభ్యా మావజయితు మక్షమాభూత్వాకం శరణం వ్రజామ్యనురాగానలోజీర్ణ ఇతిధాత్యాఃపురః స్వావస్థాప

సంస్కృతాంధ్రానుకృతకావ్యము.

౮౩

కటనేన త్వమేవ శరణం నాన్యదితి స్వాభిప్రాయం మూచితవరీత్యభిప్రాయః
 యః దూతముఖేన సావరణసంధిః స్వయమేవదృష్ట్వాసంధానం దృష్టిసం
 ధిః ఆస్తాంవిశ్వసనంసఖిష్విత్సత్రప్రియంప్రతి ప్రేషితాస్సఖ్యః సస్యమే
 వరతిం కృతవశ్యః అతోవిశ్వాసాభావాత్ సావరణ సంభేద్యార్థతాదర్శ
 తాప్రీడయా క్రియేవశః సుపయితుంనశశ్చేమీత్యత్ర దృష్టిసంభేద్య
 సంభవోదశితః అత్రవిషాదోనామ సంచారిభావః - యథోక్తం - కార్యా
 విస్తరణాద్దైవా దాగత్యాదాజతోపతః । కార్యాగ్రహాద్విషాదస్యాన్త
 నసస్సత్వహీనతా । వైమనస్య మనుత్సాహః స్పృహణోః శరిలేహనమ్ ।
 అపాయానేషణం మూఢాః సంతతం ముఖతోషణమ్ । శయనంధ్యానమి
 త్యాదిరనుభావోభవేదిహ । సంజ్వరోనామనవమీదశా - యథోక్తం -
 చతుఃప్రీతిమనస్సంగః సచక్లాప్తభ ప్రలాపితా । జాగరఃకాశ్యకమరతిః
 లజ్జాత్యాగోభసంజ్వరః । ఉన్మాదోమూఢానంచైవ చరమంమరణంవిదు
 రితి - అయోగవిప్రలంభ శృంగారః, ఆత్మోపయోగపరమం శృంగారినిర్వ
 జాతిరలంకారః. ...

॥౫౭॥

ఉ ॥ నెచ్చలులందునం మృకమునేనిడలేదటులండ నింమునా ।
 తచ్చనలేనియాశయపు తత్వమెరింగినవానిపైననె । మచ్చితలోపి
 లానమగుమల్లడిచూపిడనోపకీర్తుచే । గచ్చులనీజనుల్ పులుగేరి
 యొనఁచుటయందుమేటియై । రచ్చలబెట్టకాలుననురాగపుటం
 గితమంతెరింగినకా । యెచ్చటబోదుదిక్కెవరుయాయనురాగపు
 చిచ్చునాయదకా । చచ్చర శాంతమయ్యె పరిసాంతవనమెట్లగు
 నం మృటలూపే ॥ ...

॥౫౮॥

తా॥ పరికీర్యయగు నాయక యొకనియందు మక్కువపడి వాని సావ
 రణసంధిచేతఁగాని దృష్టిసంధిచేతఁగాని స్వాధీనపరమకోఁజాలక యెవని
 శరణముగఁబొందుదునను రాగానలము జీవామా యెవని ధాత్రియెమ
 టదనయవస్థక దెలపుటచేత నీవేనన్నగా పాడవలయునను నభిప్రాయ
 మును నూచనచేసెనని తాత్పర్యము. భూతిముఖముగాఁజేయుసంధి సావ

శ్రీ

సంసారతాంధ్రామృత కావ్యము.

వరణసంధి, తానే చాచి కలియుట దృష్టిసంధి, చెలులయెడల నమ్మిక
ముంపనిమ్ము, అనుటచేత ప్రియునియొద్దికంపంబడిన చెలులు తామే దాని
తోరమించిరి. అందువలన సావరణసంధి వ్యర్థకామని చెప్పినట్లాయెన్మృ
సిద్ధచేతఁ ప్రియునియందుఁ భూపునుంపజాలననుటచేత దృష్టిసంధియు
ఘటింపదన్నట్లాయెను, ఇవట విషాదమను సంచారి భావము, కార్యము
నెరవేరక పోవుటవల్లను, రాజదోషమువల్లను చేయవలసినదియని తో
చకపోవుటవల్లను, మనస్సనకునత్వముచెడుట విషాదమనియు, వైషమ్య
ము, ఉత్సాహ హీనత, నెలవుల నాకుట మొదలగు నవిదానియునుభా
వములనియుఁజెప్పియున్నది, సంజ్వరమును నవమావస్థ, ఎట్లనిన, చక్షుః
ప్రీతి, మనస్సంగము, సంకల్పము, ప్రలాపిత్వము, జాగరము, కాశ్యక్త
ము, అరతి, లజ్జాత్యాగము, సంజ్వరము, ఉన్మాదము, మూర్ఛ, మరణము,
ఇవి మన్తథావస్థలని చెప్పియున్నది, అయోగ విప్రళంభ శృంగారము,
అత్సాహిత్యపరమాపశృంగారీనర్తము, జాతియలంకారము.

మూ॥ శృత్వానామాపియస్య స్ఫుటఘనపులకం జాయతే యత్స
మంతాద్దృష్ట్యైస్సాననేందుంస్త్రివతివపురిదం చంద్రకాంతాను
సారి తస్మిన్నాగత్యకంఠగ్రహానికటపదస్థాయినీప్రాణనాథేభగ్నా
మానస్యచింతా భవతిమమపునర్వజమయ్యుక్తభంచిత ॥ ౫౮ ॥

వ్యా॥ ౧॥ సఖీభిర్తానకరణాయబోధితా నాయకాస్వస్యా అసామర్థ్యం
తాభ్యోనివేదయతి ॥ శ్రుత్వేతి ॥ యస్య ప్రియస్య నామనామధేయమపి
శృత్వానిశమ్య పునర్వద్యస్తాతాతరణాత్సమం తాత్సమంతతః స్ఫుటఘన
పులకంవ్యక్త సాంద్రరోమాంచం జాయతేభవతి కించ యస్యాననేందుం
ముఖచంద్రాదృష్ట్యా అవలోక్య ఇదంవపురేతచ్ఛరీరం చంద్రకాంతాను
సారి చంద్రకాంతమనుసరతీతి చంద్రకాంతానుసారి తద్వస్త్విన్నంభవ
తీత్యర్థః తస్మిన్నాగ్రహాథే ప్యాణేశ్వరే అగత్య ఏత్యకంఠగ్రహానికట
పదస్థాయినీ సతికంఠస్యగతస్య గ్రహాగ్రహాణం ఆలించనమిత్యర్థః తస్య

సంస్కృతాంధ్రమురుక్ శాస్త్రము.

౪౫

నికటపక్షం సమీపస్థానం తత్రకష్టతీతిస్థాయా తస్మిన్-భంచిత్రేనాపే ప్ర
కారేణ జజ్రమయ్యాః కుశిత సదృశ్యాః ఆరోపితకాతన్యాయా ఇత్యభా
మమ పునర్తానస్య కోపస్య చింతాస్త్వతిః భగ్వానిహతాభవతిమానః
కథంక్రియతే పునశ్శబ్దోవాక్యాలంకారే అత్రనాయకావ్రగల్భా అపరా
ధీప్రియః తస్మిన్మానః కతకన్య ఇతినభీభిబోధితా ప్రోత్సాహితానతి
అత్తన అసావధ్యం కథయతీత్యభిప్రాయః. అత్ర నాయకాస్వీయ్యా
మధ్యచ నాయకశృతిః, అత్తోపక్షేపరూపం శృంగారిసర్వజాతియలంకారః॥

ఉ॥ ఎవ్వనినామము వినిననీతమవెల్లెడనిడిడట్టమై | యవ్వల
దోచుచున్నపులకాంచితమైచలరేగుచుండుమె | నెవ్వని మోము
చుదురునీక్షణచేనెలరాలబోలుచు | దవ్వనతోద్రవించువనితా
మణియట్టినిజేష్టకాంతుడౌ | పువ్విలు కానిబోలు ధనపుంగవుడౌ
చ్చికపుంగులింపగా | నవ్వచుచంతనిల్వకత్తనత్వమునకా పటువబ్బ
యైననా | కవిధీనైనవానియడనీష్టకతలంపులుభగ్నమైచను॥౫౮॥

తా॥ నాయకతఃకెలులు నీప్రియుఁడపరాధి వానియెడల నీప్యాకో
పముఁ జేయవలయునని బోధింపఁగా నాపే ప్రియుని పేరువినఁగానే
దేహమున రోమాంబము గలుగుచున్నది వానిజూడఁగా జెనుర్చుచున్న
దేయట్టి ప్రియుఁడెదురుగావచ్చి దగ్గిరనున్నప్పుడు ఛేనెంతకాత్వమును
వహించిననుమానముయొక్క స్వరూపము నాకుండదని వారికుత్తరముఁ
జెప్పెనని తాత్పర్యము. నాయకస్వీయ్య, మధ్య, నాయకుఁడు శత్రుఁడు,
అత్తోపక్షేపరూప శృంగారిసర్వము జాతియలంకారము.

ము॥ సంలేఖిత్రగృహేగృహేయవతయస్తాఃపుచ్చగత్వాధు
నాప్రియాంకుఃప్రణమంతికింతవపున దానోపాయథావతతే |
అత్తద్రోహిణుజ్జనప్రలపితం కశోభ్యశరీమాకృధాభిన్నస్మై
హరసాభవతిపురుషాదుఃఖానువృత్తాయతః॥౫౯॥
వ్యా॥అ॥ అత్యంతకుపితాం నాయకాం ముహుముహూతనుసీయ నిభలితేన
నాయకేన భేదంప్రాప్తితా సఖితాముపాలభతే ॥ సంకీర్తి ॥ అత్రనగరీ

౮౬

సంస్కృతాంధ్రామృత కావ్యము.

గృహేగృహే ప్రతిగృహం యువశయః తరుణ్యస్సంతి విద్యంతవీన ఆధు
నా ఇదాసీంగత్వాతాః పృచ్ఛసియోపచార ప్రకారమితిశేషః ప్రియాం
సః ప్రియతమాః ప్రణమంతికిం ప్రియసీరితిశేషః తవపునః ప్రియా-
ప్రియతమస్తుదాసో యథాప్రేష్య ఇవవతః తేచరతి హే ఆత్మదోషి
ణి ఆత్మనేనస్నేహదుగ్ధాత్మపరాధ్యతీత్యాత్మ దోహితేతస్యాః సంబద్ధిః
దుఃఖాన ప్రలపితం పిశునజల్పితం కణేశశినణేభ్యశం దృఢంమాకృధాః
నకురువ్య యతః యస్తాతా-రణాత్ పురుషాః దుఃఖానున్మత్త్యా భేదా
నుబంధేన అనునయవైయత్త్యజసిత భేదానుబంధేనేత్యర్థః భిష్మస్నేహ
రసాఃగలిత ప్రియగుణాభవంతీత్యనేన ప్రియస్య ప్రియవిచ్ఛేదేనతి భవ
త్యాఃప్రాణపర్యంతోనథోభవిష్యతీతిసూచితః ఆత్ర నాయకాస్వీయ్యా
మధ్యాచ నాయకశ్శతః, ఈష్యామానకృతో విప్రలంభశృంగారః, అత్ర
పోపాలంభవచనరూపం సర్వ ఆశ్లేషాలంకారః. ॥౫౯॥

ఉ ॥ ఈపురినింట నింటయువతీతతి యున్నది యిష్వడిపుబో ।
యోవడతుల్లరచించెడుప్రియానుస్మృతియంపచారచర్వలక । దా
పునజేరుటయదుగుదాప్రియులుకాప్రియరాండ్రీ కాశ్శకుక ।
ప్రాపనిమొక్కచుండురబెభామరొనీవిభుడింటిబంటుగా । పా
పనియున్నవాడుచదువలుకల్పల్కెడివారిబోధనా । లాపమునె
చ్చుగాచెవులనందకుమెందుకటన్నపుంగవుల్ । కోపననూరడించి
నవి గొబ్బనవ్యథములామెనంచుడుః । భావదచేతప్రితిగుణమం
తయుదెంచుకపోమరక్కటా । పాపినికనీచెకటుభాషలదోహ
ముజేసికొంటివే ॥ ॥౫౯॥

తా ॥ నాయకనుగూర్చి చెలియూరనింకననేకలు నీవంటి (స్త్రీ)లున్నా
రుగదా భారందరిట్లు చేయుచున్నారా నీవు దుర్భాగుల మనటలును
విననలదుమరియునధిక మార్జ్యము చేసిన పక్షమందు ప్రియునకు నీయం
దుబ్రేమముదొలగును గావున వానిననుసరింపుమని చెప్పెనని తాత్పర్య
ము. నాయక స్వీయచుద్ధ్య నాయకుడు శకుండు, ఈష్యామానకృత

సంస్కృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

౧౭.

విప్రలంభశృంగారము, సోపాలంభవచనరూప నర్తము, ఆత్మపాలంకారము,
 మూ॥ స్వరసనదీపూరణోధాః పునగురునేతుభిర్వదపివిధ్య

తా స్త్రీవ్యంత్యారాదపూణామనోరథాః తదపిలిఖతప్రత్యైరంత్రిః

పరస్పరమున్ముఖానయననలీనీనాశాసితంపిబంతిరసప్రియాః॥౬౦॥

వ్యా॥క వేర్వాక్యమ్స్త్రీరేతి॥ప్రియాః "నూ॥ప్రియాంపుమాక" ఇత్యేకశేషః

ప్రియాశ్చ ప్రియతమాశ్చేత్యథాః స్వరసనదీపూరణ స్వరేణ కామనకృ

తోరసోరాగస్స ఏవనదీపూరః లేన ఊధాః ఉద్భూతాః బలాన్వితా ఇత్య

ర్థః పునభూయః గురునేతుభిః గురవోగురుజనా ఏవనేతవః ప్రవామా

బంధాః తైర్వద్యస్తాత్కారణాత్ విధ్యతా అపి నివారితాశ్చ భవంతః

ఆరాత్సమిపే అపూణామనోరథాః అపర్యాప్తకామా స్త్రీవంతి అనతే

తదపి తథాపి లిఖితప్రత్యైశ్చిత్రసదృశైరంత్రిశ్చరీతైరుపలక్షితాః పరస్ప

రమన్యోన్యమున్ముఖా అభిముఖాసన్నితః నయననలీనీనాశాసితం నయ

నానిలోచనాన్యేవనలీనీనాశాని పద్మకాండాని తైరాసితమాహృతం రస

మాప్లందంపిబంతి ఆస్వాదయంతీతి సంబంధః అత్రస్వరసనదీపూరణో

ధా ఇత్యనేన అత్యంతమభిలాష పరతంత్రా ఇతిగవ్యతేలిఖితప్రత్యైరం

త్రిత్యనేన స్తంభంనామ సాత్వికభావంగతా ఇత్యేవంగవ్యతే జైత్సు

క్యూనామ సంచారిభావః సుభోగశృంగారః యథోక్తం దశరూపకే

॥శ్లో॥ అనుమానానామేవేతేయత్రాన్యోన్యంవిలాసిన్సాదర్శనస్పృహనాదీన

సంభోగఉదాహృతః॥ ఇతి అత్ర చష్టాకృతం సంగేచ్ఛరూపం శృంగ

రినర్త జాతిరలంకారః॥౬౦॥

మ॥ ప్రియులుకప్రియులుక మనోజరచితప్రేమానురాగా

పగాత్మయపూరంబుననీదుముకమరలనింక పెద్దలక సేతుని ర్ను

యభాగంబనుబట్టి చంగటనుపూర్వస్వాంతకామాత్ములై భయ

మందుండుదు రట్టులైన లిఖితప్రఖ్యంబు నొనంగ ని శ్చయులై

యొక్కరికొక్కరున్ముఖతవిత్తాపేక్షచన్నారగా నయనోద్యమి

నిప్రణాళికలనానందంబనుక గొరెడిక॥౬౦॥

అం

సంస్కృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

తా॥ (స్త్రీ) పురుషులకొకరియందొకరికిజేమమధిక ముగనున్నను పెద్దవా
రున్నారను సంతోషముచేతనొకరికొకరెదురుగానుండి కనుమాపులచేత
మాత్రమేయనందించుచున్నారని తాత్పర్యము. ఇచట స్వరస నదిచేవ
హింసబడినవారనుటచేత నభిలాష పరతంత్రులనునర్థమును చిత్తరువులవ
లె నున్నారనుటచేత స్థంభమునుసాత్విక భావమునొందినారనునర్థమును,
తోచుచున్నది. ఇచట సౌత్సుక్యమును సంచారిభావము. సంభోగ శృంగా
రము, విలాసవంతులగు (స్త్రీ) పురుషులనుకూలులై యొకరినొకరు చూచు
టస్పృశించుట మొదలగునవి యెచటగలుగునో అదిసంభోగమనిచశరూప
కమందులక్షణము, చేష్టాశృతసంగేచ్ఛారూపశృంగారిన్మమము, జాతియ
లంకారము.

॥౬౦॥

స్త్రీ॥ నిశ్శేషమృతచందనం స్తనతటంనిర్మృష్ట రాగోదధరోనే
త్రేమారమనంజన పులికితాతన్వితవేయంతనుః మిథ్యావాదిని
దూతిచాంధవజనస్యాజ్ఞాతపీడాగమేవాపింస్నాతుమితోగతాసిన
పుకస్తస్యాధమస్యాంతికమ్ ॥౬౧॥

॥౬౧॥

వ్యా॥ అ॥ నాయకమానేతుంగతాలత్యమాణసంభోగచిహ్నం దూ
తీంనాయకాప్రాచా॥ నిశ్శేషేతి॥ స్తనతటంకుచతటంనిశ్శేషమృత చందనం
నిశ్శేషమయథాభవతితథాచ్యుతంగళితం చందనమస్మాత్తత్తథాక్తం అధ
రోదధనచ్ఛదః నిర్మృష్టరాగోదధరాలక్తకం అపగతతాంబూల రాగో
వానేత్రేమారమృత్యథా అనంజన కజ్జలరహితే జన్వితవ ఇయం త
నుః పులికితాసరోమాచా మిథ్యావాదిని అసత్ప్రేరూపిని చాంధవజన
గ్య సుహృజ్జనస్య అజ్ఞాతపీడాగమే అజ్ఞాతః అనవశతః పీడాగమోనుభ
ప్రాప్తిగ్యయా సౌతథోక్తా తస్యాస్సంబుద్ధిః అజ్ఞాతచాంధవజనపీడాగ
మేఇత్యథాః హేదూతిసందేశహరిణి ఇతః అస్తాత్ప్రదేశాల్వాపిం
దీప్తికాంస్నాతుం జలావగాహనక్రతుంగతాసీ అధమస్య వికృష్టస్య
తస్య నాయకస్య అంతికంపునః సమాధరునగతాసీతి సమృద్ధః అత్రవా
ప్రీత్సామకథన వ్యాజ్ఞేన సంభోగచిహ్న కథనాచ్చ నాయకస్య అధమత్వే

(12)

సంసర్పతాంధ్రామరుక కావ్యము.

౪౫

కకభనాచ్చ తదంతిక మేవరంతుఁ గతాసీత్యయమనోవగమ్యతే, అత్య
నాయకా స్వీయా - ప్రగల్భాచ నాయకశ్శతః ఈష్యాక్రొధప్రాయం
నమః, సమాధిరలజ్కారః యథోక్తలకావ్యాదశే - యుగపై
కథమాతామభ్యాసశ్చ యథావతః ఇతి ॥

మ॥ చనుగట్టుదునలందుచందనముకొంచంబై నలేకుండజా॥ రె
ను కెంమోవిసికెపుసొంపుచెడసిరెండత్తులంజూడనది జనమింతై
ననులేనుమేనపులకల్చన్నారెహత్తేష్టమా॥ జనదుఃఖాప్తికరుంగ
లేననృతభామాకాలినిదష్టమా॥ యిదియోమాతియిదేబి రితివిను
మీనిండుంకియేదావిలో॥ మునుగంబోతివిగాకనయ్యధముకాముం
చిల్వబోలేదుగా ॥

తా॥ నాయకని బిల్వవనోయిన దూతిక వానితో సంభోగముచేసి రాగా
నాయక యాపెతో నీరొమ్మున జంచనమంత పోయినది, పెదవి యెటు
వంతపోయెను, కన్నులకాటకయును బోయెను, గజక నీవు నీశస్థజన మ
రగా వాతను విని స్నానము జేయబోతివిగాని యధముడయిన పాని
యొద్దకుబోలేదని వక్త్రోక్తిగా జెప్పెననితాత్పర్యము. స్తనముల మీదిభా
గమున జందనములేకున్నదనుటచేత సంభోగమునందు ప్రియవత్సస్సంఘ
ర్షముచేత బోయినదిగాని స్నానము చేసిననంతలనున్న జందనమును పో
దాయననర్థమును, అధరమందు రాగము పోయెననుట మొదలగువానిచే
తజుంబనముచేతనోయినదిగాని స్నానము చేసినచై పెదవియందెటువును
బోదా అనునదిలోనగునర్థములును ఆయధము యొద్దకునుటచేతనునాయ
కతో సంభోగము జేయదగినవాడు దూతికతో సంభోగముజేయుట యధ
మవ్యాపారమనియుఁదోచుచున్నది, నాయక స్వీయ ప్రగల్భ, నాయకుఁ
డుశత్రుఁడు, ఈష్యాక్రొధప్రాయమునర్తము, సమాధియలంకారము.

మూ॥ స్థూనంపాంధు కృశంవిలాసవిధురం బంబాలకంచాలనం

భూచుస్త్రత్త బజాతకాంతి మధురం ప్రాప్తేనుయి ప్రాప్తితే॥ సా

టో పరిరతిశ్రేణిద త్తరభస్మం రవ్యంకిమప్యాదరా స్వీధంయత్పురనో

౯౦. సంస్కృతాంధ్రామృత కావ్యము.

మయాముఖమంతలేనవిస్తార్పతే ॥ ౬౨ ॥

వ్యా॥ నాయకోక్తిః॥ స్థూనమితి ॥ పూర్వం స్థూనంతాంతం పొందుధూ
సరంకృశం త్వామంవిలాసవిధురంవిభ్రుశూన్యంలంబాలకంసప్తకుంతలం
అలసంజడంచ తతః ప్రాప్తే దేశాంతరంగతేమయి ప్రాప్తే సమాగతే
సతి భూయస్తత్త్వం జాతకౌతిమధురం చతురంవా తత్కాలసంభూత
శోభానుభవం తతస్సాటోపసగర్వం రతికలిదత్తరభసం సురతక్రీడావిహీ
తసంభ్రమం కిమపిరవ్యం అనిర్వాచ్యసౌందర్యం సుతనోస్తన్వ్యాముఖం
మయా అదరాదాస్థాతిశయాత్ప్రీతుం అన్వాదితమితియత్ తదిదం కేనకర్త
ణావిస్తార్పతే తిరోధీ మత ఇతిసంబంధః నాయకాస్వీయ్యా మధ్యాచనా
మకోనుకూలః, సంభోగశృంగారో జాతిరలంకారః. ॥ ౬౨ ॥

మ॥ మొదటవాడుచువెల్ల బారికృతమై ముద్దుకళశ్చరశ్శు
లే । నిసిగాజాదిన పెన్నెచుల్ జడతయై నేదూరదేశంబు
నుం । డిడిగోవచ్చిన తోడుతై పొడమునుతృప్తప్రభారమ్య
మై । మధగర్వంబునుగల్గిపంజరతికై మత్తిచ్చువేగంబుచే । నది
యిట్లుం చుచుపరాసిసాగనైయానందసంచాయయా । మదిరా
క్షీమణిమోమునే ప్రేయముతోమన్నించి ముద్దాడినెం । మదిగా
నుటినోదానినేమరువనేమరించువేభంగులకై ॥ ౬౩ ॥

తా॥ నేనన్యదేశమునకుం బోయియుండునపుడు, దుగిభవదీయలంకార
హీనమైయుండి నేరాగా సంతోషముచే గర్వించి కలుకుచున్న ప్రియు
రాలి ముఖమును జూచునముచేయుట హేతువుచేతనును ముఖవజాల
ననితాత్పర్యము. నాయకాస్వీయమధ్య, నాయకడనుకూలుండు, సంభో
గశృంగారము జాతియలంకారము.

మూ॥ ఆయస్తా కలహంపురేవ కురులేనసంసనేవాససో భుగ్న
భూరతిఖంశ్యమానమధరం ధత్తేనకేశగ్రహే । అంగాన్యర్పయ
తిస్వయంభవతి నో వామాహతాలింగనేతన్వ్యాశిశివవీషసంప్రతి
భ్రునకోపప్రకారోపరః ॥ ౬౩ ॥

సంస్కృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

౯౦౫

హ్య ॥ ఆయస్తేతి ॥ ఆయస్తా ఆయాసఃప్రాప్తా ఈష్యాకళయేనేతిశే
షః పురేవపూర్వవివవాససః వస్త్రవ్యసంసనేమోచనే కలహంనకురు
తేనవిధత్తే కించకేశగ్రహే కేశకషణేపురేవ భుగ్భూః భూభంగవ
తీసతి అతిశంభ్యమానం అత్యంతంశ్యమానం అధరందంశచ్ఛదంసధత్తేనవ
హతికించ హతాలింగనేపురేవ వామానక్రాంతోభనతి నభవతి కిన్తు అంగా
నిగాత్రాణి స్వయమాత్మరావయతి ప్రయచ్ఛతి సవ్యరిపునః ఇదాసీం
తన్వ్యాకాంతయా ఏషోయమఽరోన్యః కోపప్రకారో రోషభంగిశ్చిక్షితో
భ్యస్త ఇతిసంబంధః అవహిత్యంనామ సంచారిభావః, నాయకాన్వీయ్యా
ధీరాపిగల్భవ, నాయకశ్శతః ఈష్యామానకృతో విప్రలంభః శృంగా
రః, అత్రనక్షత్రభోక్తృ యుక్తిరలంకారః. ॥౩॥

ఉ ॥ జెందిన ఈష్యాహృచ్చగుటచేయుడిగుండిననేడునాయ
డణ । ముందొసరించినట్లుతనముద్దుల వల్లనువిచ్చబోయినకా ।
సుందరికయ్యమాడదసాంపుకొప్పునబట్టి యాడ్చినకా । దంద
నచేహమల్ముడిచి తద్దయుగాతనమోవిజలకెనకా । జెందడుతా
హతాత్మ్యునిచేసెడునాబిగి కొగలెంపులకా । కుందుచువక్రగా
కతనకోమలదేహమునొప్పగించుహా । యిందిపుడేమొకోవనిధినె
ట్లనొపేరుగనేర్చియున్నదె ॥ ॥౩॥

తా ॥ నాయక మిక్కిలి కోపించుకొన్నదైనను మునుపటివలె ప్రియుడు
పైటబట్టుకోగా జగడముచేయదు కొప్పుపట్టుకోగా జెవపులగొరుకుకొ
నుటలేదు ఆలింగనముచేయగావక్రరాటు కాలేదుగనుక ఈ తూరికోప
ముయొక్కరీతి వేరువిధముగా నున్నదని తాత్పర్యము. అవహిత్యమును
సంచారిభావము, నాయకాన్వీయ ధీరాపిగల్భ, నాయకుడు శత్రుడు, ఈ
ష్యామానకృత-విప్రలంభశృంగారము, ఇచట నర్తకభావము, యుక్తియ
లంకారము.

మూ ॥ చింతామోహనిబద్ధమానమనసా మానేనపాదానతకప్ర
త్యాభ్యాతపరాబుద్ధిః త్రియతమో గంతుంప్రవృత్తశ్శతః । సప్ర

౧౨

కంఠ్యతాంధ్రామరుక కావ్యము.

దైరలనైర్నిరంతరలత ద్వాపాకులైరీతజైస్తస్వంగా సునస్త
యాతరళయాతత్రాంతరేవారితః ॥ ౧౮ ॥

వ్యా ॥ కవేర్వాక్యం ॥ చిత్రేతి ॥ శతఃప్రియతవః పాదానతస్స చి
తామోహనిబద్ధమానమనసా చిత్రయా విహారే నికృతో మోహాజ్ఞా
జ్యుతేన నిబద్ధమానసిగృహ్య మాంఘవనో యస్యాస్మా తథోక్తాయా
తస్వంగామానేన అభాషణేన హేతునా ప్రత్యాఖ్యాతః నిరస్తః ప్రత్యా
ఖ్యాతోనిరాకృతః కథ్యచరః సచాసౌ పరాఙ్ముఖోవిముఖశ్చ భూత్వాగం
తుం నిగంతుం ప్రవృత్తః ఉద్యక్తః తత్రాంతరే తస్మిన్ననసరే తరళ
యా అధీరయాతయాచ సప్రీడైః సలజైరలనైమకందనందారైః నిరం
తరలుతద్వాపాకులైః సుశత పరివతమానాశుకలమైః ఈతజ్యైల్వా
కనైః హేతుభిః సునః సన్నివారితకఠినబంధః అత్రదైన్యంనామ సం
చారిభావః, నాయకాస్వీయ్య మధ్యావ, నాయకశ్మతః విప్రలంభశ్చం
గారః, సమసోపేతు అక్షేపాలంకారః.

చ ॥ ప్రియతమగౌతమశతనక్రీయసికాశ్మకు మృగిగ్రచం
దేయ ॥ రయఃగు చింతచేనగువిక్రిజత్యముచేనడంగిని ॥ ర్మ
యమగమానసంబుగల తస్మియభాషణచేరగ్గ్రతుం ॥ డయిచి
ముఖత్వమెంచిననాన్యదలంబినయతలోనగా ॥ శియు తరళా
త్తతంబజసిగ్గున జేందుచుమెల్ల నాదుని ॥ ర్మయముగనెప్పుడుక
జడివారైతునకు సమాకులగులౌ ॥ నయనములకామరల్పినిజ
నాధుమవాదితుడాయేడాయి ॥ ౧౯ ॥

తా ॥ నాయకుడు మృగిగ్రగా నాయక చింతాపరవశురాలుగా నుం
డి మాటలాడకుండుటచేత నాయకడీపె తన్నాదరము చేసినని వెనక
కు తిరిగి పోబూని యాపె సిగ్గుపడుదు కన్నుల నీళ్లుకాచ్చుకొనుచు చూ
డగా పోకతిగెన. ఇచట దైన్యముసంచారిభావము, నాయకశ్మత
మధ్య, నాయకుడు శత్రుడు, విప్రలంభశ్చంగారము, సమ సోపేతు, అక్షే
పాలంకారము.

సంసర్గతాంభోమరుక కావ్యము.

౧౩

మూ॥ క్వచిత్తాంబూలా క్తః క్వచిదగరుపంకాంకమలిసః క్వచిచ్ఛు
 ధ్లోద్ధారీక్వచిదపిచసాలక్తః పదః । పరీధంగాభోగైరలకపతితై
 శ్శీః కుసుమైశ్చ్రీయోనానానస్థః పరీధయతిరతంప్రచ్ఛదః పటః॥౧౫॥
 వ్యా॥ కవేర్వాక్యమ్ ॥ క్వచిదితి ॥ క్వచిదేకత్ర తాంబూలాక్తః తాం
 బూలరసరంజితః క్వచిదేకశ్ర అగరుపంకాంకమలిసః అగరోజిమలకః తస్య
 అంకోలక్ష్యతే । మలినోమలీమసః క్వచిదేకత్ర చూణోద్ధారీచూణాస్య
 కర్పూరాదిక్షోదస్య ఉద్ధారగిరణంసోస్తిస్త్వస్తీతి చూణోద్ధారీః అత
 థవ రనా ఇతిపత్పథే ఇన్ప్రత్యయః క్వచిత్ కతాపి చసాలక్తపదః అ
 లక్తకేనలాక్షయాసహితం సాలక్తకంపదం పాదముద్రాయస్తీత సతథో
 క్తః పరీధంగాభోగైర్వశ్యపవ భంగాస్తరంగాగ తేషామభాగా విస్తా
 రాః తైశ్చ అలకపతితైః అలకభ్యః పతితానితైశ్చీణాకషుమైః శీడాణివి
 కీడాణి చ తాని కుసుమానిచ తైశ్చోచలక్షితః ప్రచ్ఛవపటః ఆస్తరణవ
 స్త్రంశ్చ్రీయః కాంతాయః నానానస్థం బహుప్రకారాంతరావస్థతరం
 సురతప్రథమతి ప్రఖ్యాపయతిసంబంధః । అత్ర క్వచిత్తాంబూలాక్త
 ఇత్యనేనమాజాలకరణంసూచితంభవతియథోక్తం॥క్షోరతిరహస్యేష్య
 సాంతేషాణిపాదేః శ్చ య్యస్త్పూముఖారసి । ఉన్నతాయాం శ్చ్రీయఃక
 ట్యామాజాలకరణంవిదుః॥ఇతిక్వచిదగరుపంకాంకమలిసఇత్యత్రవిభో
 నామబంధమశేషస్సూచ్యతేయథోక్తం రతిరహస్యేక్షోభాగతస్తవభు
 జాస్య సుస్తకామున్నత స్థిభమథోమలభం శ్చ్రీయమ్ కామతిస్వకర
 గృహ్య మేహనేనల్లభేరిపదైభముచ్యతేఇతి క్వచిచ్ఛుధ్లోద్ధారీక్వచిదగరు
 పంకాంకనామ కరణముచ్యతేయథోక్తం రతిరహస్యే స్వస్తహస్తయ
 గళాని జేషదేయోషిదేతి కటిరూఢవల్లభా అగ్రితోయదిశనై రధోముఖ
 దైరుకం వ్యవహదున్నతె ప్రియై ఇతి క్వచిదపిచసాలక్తపద ఇత్యనేనపురు
 షాయితంసూచితం తత్ప్రవృత్తమేవ పరీధంగాభోగైరలకపతితైశ్చిత్త్యనేన
 చరణ్యసమదాకలితమసూచ్యతే జాగరణంకారః ॥౧౫॥

మూ॥ ఒకచోకే మరగ్రుకంపగరుపకోద్భాసీమూలిన్యమింకో

౧౪

సంస్కృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

కచోపుష్పాదిరాల్పు యొక్క-తరిలాక్షోద్ధీప్తపాదాఽకమిం | కొక
 చోటకా త్రివరీతరుగతతితోనుకీ-రాఽధమ్మిల్ల మ | ల్లికలకా గన్న
 డుపాన్పుదుప్పటిబిడాళీముఖ్యబంధంబులకా | సకలా ప్తికా దగధా
 మచేయురతిలోనానావిభావస్థలకా | ప్రకటించుకారతిఃప్రీతిపింత
 డునాపాఽజ్ఞుడెనన్యంధలకా || ౬౬ ||

తా|| నాయకానాయకులయొక్క-పడకను-చూడగా, తాంబూలము
 రంగోఽప్రకటను అగరుగంధమునలుపాకప్రకటను, కర్పూరచూడకము
 కప్రకటను, లత్తుకతో గూడినయడుగులూఽప్రకటను, ముడతలూకప్రకట
 ను, మంగురులనుండి రాలిన పువ్వులూకప్రకటను, ఉండుటచేత నివట
 నానా ప్రకారములనురతక్రీడలరగసతోచుచున్నది. తాంబూల పెట్టు
 పున్నదనుటచేత, మాజాకలబంధము, అగరుగంధపు నలుపున్నదనుటచే
 త నైభబంధము, కర్పూరాదిచూడకము, రాలియున్నదనుటచేత దైనుక
 బంధమును లత్తుకతో గూడిన యడుగులున్నట్లు చెప్పటచేత పురుషాయిత
 బంధమును పడకముఖతలుపడియున్నట్లును అందు మంగురులనుండి పు
 వ్వులురాలినట్లును, చెప్పటచే రతియందు సమ్మదకమును సూచింపబడి
 ను. రతిరహస్యముననీబంధములకు లక్షణములు- స్త్రీ కాలుసేతుల చాపు
 కొని మోమును రొమ్మును పడక దగులునట్లుపరుండి కటిని పొడవుగా నె
 త్రగా జేయునది చూజాకలబంధము. స్తనములు భుజములు మోము తల
 నేల దగులునట్లు తలక్రిందుగ నిలిచి కటిభాగమును పొడవుగా నెత్తగాపి
 యుడు తనచేత మేధ్రీయును బట్టుకొని జేయునది ఏనుగ పనివలె నుండుట
 చేత నైభబంధము, నాయకచేతులచే గాళ్ళబట్టుకొని వంగగా, ప్రియు
 డు వ్యసగమువలె గటిమీద నెక్క-గా నాయక మందరికి నడుచునది దైను
 కబంధము, ఇందు జాలియలంకారము.

మూ|| అహంలే రాహుతా కేమపికధయా మీతినిజనే సమిపేచా
 సీనాసరశ్చూదయత్వావవహితా | తతఃకర్ణోపాంతేకమపివదతా
 ప్రూయధదనంగృహీత్వా ధమ్మిల్లంమమసఖనితోధరరసః || ౬౭ ||

సంస్కృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

౧౫

హ్య॥ నాయకేన చ్చిత్తాభితా నాయకానభిమానా॥ అహమితి ॥ అహం
తేన ధూతేనవిజనే రహసికిమపి కథయామితి కించిద్వదామితి అహమాతా
అకారితానమిపె ఆసీనా ఉపవిష్టాచనరథహృదయ త్వా దకుటిల చిత్తత్వా
రహితా ఏకాగ్రచిత్తా అస్తితత వ్రదనంతరం కణాకపాంతై శ్రవణ
మీపికిమపి యత్కించద్వదతా కథయతాతేన వదనంముఖం ఆహ్వాయధ
మ్మిల్లంకేశబంధంగృహీత్వా హేమజ మమలధరరసపీఠం ఆస్వాదిత ఇతి
సంధంధః, నాయకాస్వీయ్య ముగ్ధాచ నాయకోనుకూలః సమగ్రార్థ
యుక్తిరలంకారః.

॥౬౬॥

మ॥ కస్పరగంధిరోవిసవె కాంతుడునాచవినొకరమాటితా |

చెప్పెదనంచునక బిలువ చెల్వొదిదగ్గి రజేరివనవీతో | చెప్పువటం

టివాడుతనచెక్కున చెక్కిడచెమునాచ దేవిక | చెప్పుచు మో

ముముద్దుగొనచెంగట నెవ్వరు లేకయున్ననా | కొప్పునుబట్టిమోవి

రుచిశ్రోలేగదమ్మ ముదమ్ముజిమ్మగక॥

౬౭॥

తా॥ నన్ను మనుష్యులు లేనిచోటికి రమ్మ రహస్యమొకటి చెప్పెదననిపి
లునగానే నామోసము నెనుగక దగ్గిర గూర్చుండగా చెవియందేఱో
చెప్పనట్లు కొప్పుపట్టుకొని యధరపానముచేసెను నాయక స్వీయ ము
గ్ధ- నాయకుడనుకూలడు, సమగ్రభాము, యుక్తి మలంకారము.

మూ॥ ప్రహ్వేచ్ఛేదమవాప్య కేశయనాద్ధూరస్థయాచుంబనకాతే

నస్ఫురితాధరేణ నిభృతం భూసంజ్ఞయా యాచితే | ఆచ్ఛాద్య

స్త్రితపూణగండఫలకం చేలాంచలెనాననం మందాద్రాభివకం

దలస్తబకయాతన్వ్యావిధూతంశిరః॥

॥౬౮॥

వ్యా ॥ అ ॥ కవేర్వాక్యమ్ ॥ ప్రహ్వేచ్ఛేదమితి ॥ ప్రహ్వేచ్ఛేదం రజః

ప్రాదుభావం అవాప్య కేశయనాద్ధూరస్థయా క్రిడాతల్పం విహాయ

విక్రృష్టయాభ్యోపే పంచమి స్ఫురితాధరేణ స్పందితాధరేణ కాంతేన

పియేణ భూ సంజ్ఞయా సాధనేన నిభృతం గూఢం చుంబనే యాచితే

ప్రాధితే సతి స్త్రితపూణగండఫలకం మందహాసభరిత కవాలతం

౧౬౫

సంస్కృతాంధ్రామృతకావ్యము.

అననం చేలావలెన అంశకపల్ల వేన ఆచ్ఛాద్య పిదాయ మందాందోళిక
 కుండల స్తబకయామందం శనై రాందోళితో ఆలోళితో కుండలే కణకవే
 ష్టనే ఓవ స్తబకా గుచ్ఛా యస్యాస్స తయా తవ్యాస్య కాంతయాశిరో
 విధూతు తివ్యకృత మితి సంబంధః, శిరోవిధూత మిత్యనేన, ప్రతిషేధ
 స్ఫుచితః బౌద్ధ్యకృంనామ సంచారిభావః, నాయకా స్వీయా, మధ్యా
 ప్రగల్భయోగస్యతరాస్వాధీన పతికాచ నాయకోనుకూలః, సంభోగశృం
 గారః, అత్ర చేష్టాకృతసంగేచ్ఛారూపనమక నూత్నైలంకారః - య
 తోక్తంకావ్యాదర్శే ఇంగితాకారత్వైర్థసాత్మైర్యుక్త్యతిస్త్వైత్యతి

మ॥ ఆరయ నారి పుష్పవతియైరతశయ్యమమాసిశిగ్గుచే॥ దూ
 రము చేరియండుటయుతోచకకాంతుడు మోవిజంకెనల్మీరగక
 న్నునన్నలను మించుచుచుద్దిడుమంచు వేదగా॥ చీరచెరుగుచేన
 గురుజీల్గెడు చెరుకులకిరియిమో॥ మోరగగప్పి వద్దనుచును
 జ్వల వజ్రుచణకనకృభా॥ పూతకుండల స్తబకముల్కడలక తల
 యూచెమెల్లనక॥ ౧౬౨॥

తా॥ నాయక ప్రియునితో కూడి పడకమీద నంకునపుడుపుష్పవతియ
 య దూరమునకు పోగా ప్రియుడు చాని నెరుగక కనునైగ చేతమొద్దిం
 వనియడుగగా నపువచులైటచేత మోము మూసికొని వలదని యడ్డము
 గ తలయూచెను. బౌద్ధ్యకృమను సంచారిభావము, నాయకస్వీయ - మ
 ధ్యగాని ప్రగల్భగాని- స్వాధీన పతిక, నాయకుడనుకూలుడు, సంభోగ
 శృంగారము, చేష్టాకృతసంగేచ్ఛారూపనమకము, నూత్నైలంకారము,
 అర్థము నూక్త్యముగా సంగితాకారముచే తెలియవలసినదిగా నుండునది
 నూత్నైలంకారమని కావ్యాదర్శకమందులక్షణము.

మూ॥ కష్టపస్థితాని కరభారు ఘననిశీభాప్రాజ్ఞేశ్వరోవసతియక్ర
 మనకపియోమే॥ ఏకానీనదకథం సభిభేషి బాలె నన్వస్తి పుంభి
 తశరోమదనస్సహాయః॥ ౧౬౩॥

పాశ్య॥ ౧౬౩॥ సభినాయకామాహ॥ శ్వతి॥ హేకరభారుకథావి

(13)

సంసక్రతాంధ్రామరుక కావ్యము.

౯౨

ఊరూయన్యస్సాకరభోయస్తస్యాస్సంబుద్ధిః॥నూ॥ ఊరూత్తరపదాచావ
 ష్యేకత్వశ్చత్వయః॥ని॥మణిబద్ధాదాకనివృంకరస్యకరభోబహిరత్వమరః,
 ఘనేనిబిడతమసీతి శేషః॥సిశీధే అధకరాత్రేక్షకుత్రప్రస్థితానివ్రయాతాసి
 ఏవం సఖ్యావృష్టానాయుకా ప్రత్యాహ - మే మనః ప్రియఃహృదయస్య
 ప్రియఃఅభీష్టః ప్రాణేశ్వరః ప్రాణనాథఃయత్రయన్తిక్రప్రదేశేవసతిత్వతః
 పౌనరుక్త్యమాస్థాతిశయేన తత్సఖీతానూహ - హేచాలే వత్సే ఏకాకిని
 అసహాయత్వంకథంకేన ప్రకారేణ నవిభేషినత్ర సనివదమూహి - తత
 సాస్సఖీమూహ - పుంఖత శరస్సంహితబాణః మదనః కామః సహాయస్స
 హచరః అస్తినను విద్యతే ఖల్వితిసంబంధఃవ్యక్తవివాధిప్రాయఃనాయుకా
 శరకీయ్య, కించ అభిసారికా,యథోక్తంభారతీయో॥హ్లా॥ హేతవ్విలజ్జాంస
 మాకృష్టామదనేనమృదేనచ । యాభిసారయతేకాంతంసాధవేదభిసారికా!
 అత్రస్రహస్యం శృంగారిసమక హేతురలంకారః. ॥౬౮॥
 మ॥ ఎక్కడికెక్కడోలలనఈసవరాతిరేవేళలొనసి । వొక్కతె
 వామనానమనసుకొప్పెడువల్ల భుజెక్కడుండునో । అక్కడికె
 గెడక నిలుపుమాత్తునుభీతియు లేరబాలిగో । చక్కరవింటిరా
 జాతనచాపమునక ననరూపుదాపుతా । నెక్కిడినాకుతోడగుచుని
 చ్చటవచ్చుటజూడనాచలి॥ ॥౬౯॥
 తా॥ రాత్రి చీకటిలో బోవుచున్న నాయికను చెలిచూచి ఇచ్చుడెచ్చ
 టికి బోయెదననగా నాయిక నా ప్రాణనాథుడున్నచోటికి బోయెదన
 నగా చెలి యొకధానపుబోయెదవే భయములేదాయనగా నాయిక మ
 న్నగుడు బాణము నెక్కుపెట్టుకొని చెంటనేయున్నాడనని తాత్పర్యము.
 మదనపరవశలకు భయములేదని ఫలితార్థము, నాయిక పరకీయ, అభిసా
 రిక, మన్తథావిష్టురాలై సిగ్గువిడచి తనప్రియునిగూర్చి పోవునదియభిసా
 రికయని భారతీయమరహాపెలిక్షణము, హాస్యశృంగారిసర్తము, హేతు
 వలంకారము.

మూ॥ లోలభూగ్రిలతయావిపక్షుదిగుప న్యాసేవిధూతృఖిరస్తద్వృ

కూ

సంసక్రతాంధ్రామరుక కావ్యము:

తాంశవిదీక్షణేకృతమనసాకరోవిలక్షణ్ణితః | ఈషతామృకపోల
కాంతినిముఖే దృష్ట్యానతః పాదయో రుత్సృష్టో గురుసన్నిధావ
పివిధిద్వాభ్యాంసకాలోచితః || ... || ౧౬౯ ||

వ్యా॥ లోలేతి || నాయికాయాః లోలభూలతయా కంపమాన భూ
వల్యాసాధనేన విపక్షదిగువన్యాసే ప్రతేకూలరమణస్థాన నిదేశేనతినా
యకేన శిరోవిధూతం కంపితంతత స్తయా నాయికయాతద్వృత్తాంత ఓదీ
క్షణేనచాసా వృత్తాంతోవ్యాపారఃతంచేత్రీతి తద్వృత్తాంతవిత్ సఖ్యాపి
తస్యేక్షణం అనలోకనం తస్మిన్కృతేనతతతో నాయకః కృతమనసక్ర
తిర్భూతాన్వివిలక్షణంకర్తవ్యతా మూఢస్సక్షణ్ణితః తస్థితస్యా నాయికా
యాః ముఖే ఈషతామృకపోలకాంతిని అరుణగండద్యుతాసతి తతోనాయ
కోదృష్ట్యాదృశాపాదయోర్నతః నమఃపీవంద్యాభ్యాం స్త్రీపుంసాభ్యాం
గురుసన్నిధౌ గురుజనసమక్షేపికాలోచితః అవసరోచితఃవిధిః కృత్యంనో
త్సృష్టః సత్యక్తగననివతిత ఇత్యథా ఇతిసంబంధః ఆత్ర దిగువన్యాస
ఇత్యనేనత్వం తస్యగృహంగత ఇత్యయమథాన్సూచితః శిరోవిధూతమి
త్యనేన తద్గృహగమనంనా స్తీతి జ్ఞాపితం తద్వృత్తాంతవిదీక్షణ ఇత్యనేన
అనయాసఖ్యాతవ అపరాధోదృష్ట ఇతినూచితః కృతమనసాకరో వి
లక్షణ్ణితఇత్యనేన స్తృత్వాపరాధోగీకృత ఇతినూచితమ్ - ఈషతామృ
కపోలకాంతిసిత్యనేన కోపన్సూచితః దృష్ట్యానతః పాదయోరిత్యనేన అహ
మపరాధీక్షమస్వేతి సాంత్యనంనూచితం గురుసన్నిధావపి కాలోచితోవి
ధిరోత్సృష్ట ఇత్యనేన తదానీ మనుచితోపి ఈష్యామానశ్చ తత్ప్రగ్
మన ప్రకారశ్చస్వవైదగ్ధ్యం సిగూఢం నివతయకీత్యభిప్రాయః నాయ
కాస్వేయ్యా మధ్యాప్రగల్భావ్యా నాయకశ్శతఃవిప్రలంభశృంగారః,చేష్ట
కృత మీష్యాకోభిప్రాయం సమన్జాతిరలంకారః || ... || ౧౭౦ ||

మ || అద్విర తిగైకకబామలనాచిక పరాదగన యిల్లుజూపి
తా | గ్రద్దిడలేదటంచును శిరంబుకదల్చుచు దానిగన్నయా | ము
ద్దియవంకజ్ఞాపీడినమొక్కికుచు నేమియుతోచకుండియా | ముద్దు

సంసృతాంధ్రాశ్రమక కావ్యము.

౧౯

లగుమ్మ మోచులుకపూనగ నించుక నెర్రబారు బత్ । నిద్దపు చక్కు
 లక వెలయ నెయ్యపు బావుల కాళ్ళవ్రాలివా । రిద్దరు పెద్దబొద్ద
 యును నీసమయోచితనమకకమలక । తద్దయవిడ నైరివనితా
 జనముండిన జప్పశక్యమా॥

॥౬౯॥

తా॥ నాయిక కనునైగ చేత ప్రతికూల రమణస్థానమునగ పరచననుట
 చేత నీవు దానిగ్గిరికిపోయి వచ్చితివ నెననియునంతట నాయకుడు తల
 యూచెననుట చేత లేద నెననియు నాయిక యావృత్తాంతము నెఱిగినదాని
 చూచుటచేత నీవక్కడ నున్నప్పుడీ పె నిన్నుఱాడలేదాయ నెననియు నంత
 సత డొప్పికొనియే యుత్తరముచెప్పక యూరకుండెననియు నంత నాపె
 కచోలములు కొంచెమెట్టనివాయెననుటచేత కోపించెననియు నంతసతడు
 చూపు నాపెయడుగుల యందుంచెననుటచేత ననునయించెననియు నీరి
 తిని పెద్దవారెమటనున్నపుడునుదమ చాతుర్యము చేతనలకనుదాని మాన్పు
 రితిని వారువిడువరైనని తాత్పర్యము. నాయిక స్వీయ మధ్యా ప్రగల్భ
 లలోనొకతె, నాయకుడు శత్రుడు, ఐశ్రవంభశృంగారము, జేష్ఠాకృతమీ
 ష్యాకొద్ధపాద్రయము నర్కము జాతియలంకారము.

॥౬౯॥

మూ॥ దృష్టకాతరనేత్రయాచితరంబధ్వాంజలియాచితఃపశ్చా
 దంకుకపల్ల వేచవిధృతో నిర్వాజమాలింగితః । ఇత్యాక్షిప్యనమ
 స్తమేవ మఘ్నానో గంతుంధ్రవృత్తశ్శతః పూర్వం ప్రాగ్ ॥౧౧౧॥
 పాదయితయా ముక్తస్తతోవల్లభః ॥

॥౭౦॥

వ్యా॥ అ॥ ప్రణయకోపవ్యాజేన యత్రకుత్రాపి జగమిమం నాయిక
 ముత్ప్రేక్ష్యతస్య గమనమనహమానాయా నాయికాయాః వ్యాపారంక
 విరాహా ॥ దృష్టత్రితాతరనేత్రయా దీనదృష్ట్యా నాయికయా చితరం
 సుచిరం దృష్టస్తతోంజలింబధ్వా సంయవ్యయాచితః ప్రాథితః పశ్చా
 త్తదనుజంకుకపల్లవే చేలాంచలేచ విధృతోగృహీతః తతోనిర్వాజం ని
 ష్క్రమటం యథాతథా అలింగితః ఇత్థింభూతం సమస్తం కథనాదిక
 మాక్షిప్యనిరస్య ఏవమనేన ప్రకారేణ శతోధూతః ఆఘ్నానోద్దయ

స్వగంతుం ప్రవృత్తిః తత్తయాదయితయాపూర్వం ప్రథమం పాశ్చాత
 పరిగ్రహః ప్రాణానామనూనాంపరిగ్రహః అవలంబనంజీవితాశ్చేత్యర్థః—
 ముక్తః నిస్సృప్తః తతోవల్లభోముక్తఇతినంబంధఃదృష్టః కాతరనేత్రయేత్య
 నేన నాయికాదైన్యం సూచితం బధ్వాంజలింయూచిత ఇత్యనేన తస్యాదై
 న్యంవిదిత్వా పినానుకూలంగత ఇతినూచితం ఆంశుకపల్లవేవిధృత ఇత్య
 నేనయాచ్ఛా నిష్ఫలీకృతేతి జాయతే నిర్వాజమానింగితఇత్యనేన ఆంశు
 కపల్లవ మాత్రావలంబనేన నివారయితుంనశక్యఇతిజ్ఞాయతే పూర్వంప్రా
 గ్పరిగ్రహా ముక్తస్తతోవల్లభ ఇత్యనేన తస్యారాగాతిశయస్సూచిత
 ఇత్యభిప్రాయం దైన్యంనామ సంచారిభావః నాయికాస్వీయ్యుష్ణభావ
 నాయతస్యతః విప్రలంభస్యంగారః ఆత్ర సంగేచ్ఛాయాపం శృంగారినర్త
 ఆక్షేపాలంకారః. ... ॥౨౦॥

మ॥ దీనత దోపు బాపుగల దృష్టిని నెట్టనె జూచి చేతులకా
 పూనికలోడ మోడ్చుకొని మొక్కుచు వేడియనంతరంబపో । నీ
 నని వల్వబట్టుకొని నిమగ్నపటంబుగ కొగలించినకా । మానసమం
 దివస్నిటిని మానుచు దోసి ధయావిహీనుడై । ప్రేనముజేసె ధూ
 తుడల పంకజలోచన ముందుప్రాణముల్ । పూనుటవీడెనాపిదః
 ప పోయెడువల్ల భువీడెనకటా॥ ॥౨౦॥

తాత్పర్యము ॥ దీనమగు చూపుగలది యనుటచేత ప్రియుడు పో
 బూనినంతనే దీనురాలాయెనని దోసిలిని బంధించుకొని ప్రాణింబైనను
 ట చేత నాపె దైన్యమునుజూచి ఇతడు ప్రయాణోద్యమము చాలింపడా
 యెననియు, నతని యుత్తరీయ్యము కొనను బట్టుకొనె ననుటచేత, ప్రా
 ణింబినను, మరలడా యెననియు, కపటమువిడిచి కొగలించు కొనెను,
 అనుటచేత దోనతిపట్టుకొన్న మాత్రమున నిలువ శక్యుండు గాడనియు,
 ముందు జీవి తాశను వెనుక ప్రియుని విడిచెననుటచేత నాపెకు ప్రియుని
 యుండనురాగమంత యెక్కువైనదనియు తాత్పర్యము. దైన్యమును సంచ
 చారిభావము, నాయకస్వీయ్యుష్ణభావము, నాయకుడుశతుడు, విప్రలంభస్యం

గారము, సంకేతార్థాపనము అక్షరాలంకారము.

మూ॥ లాక్షలక్ష్యలలాటపట్టమభిరః కేయూరముద్రాగళే వక్త్రే

కజ్జలకాలిమానయనయో స్తాంబూలరాగోపరః । దృష్ట్యాకోపవి

ధాయమండనమిదం పాత్రశ్చిరంప్రియసో లీలాతామరసోదరే

మృగదృశః శ్వాప్తిసాస్పమాప్తిగతాః ॥ ౨౦ ॥ ౨౧ ॥ ౨౨ ॥ ౨౩ ॥ ౨౪ ॥ ౨౫ ॥ ౨౬ ॥ ౨౭ ॥ ౨౮ ॥ ౨౯ ॥ ౩౦ ॥

వ్యా॥ కవే ర్వాక్యమ్ ॥ లాక్షణి॥ లలాటపట్టమభిరః ఫాలఫలకస్య పాత్రే
మ“అభిరఃపరిరః” ఇత్యాది వా ద్వితిమ్యులలాక్షలక్ష్య అలక్షక లాంఛనం
గళేః కేయూరముద్రా అంక దాంకం వక్త్రే ముఖే కజ్జలకాలిమానా
లిన్యం నయనయో స్తాంబూలరాగః తాంబూలరక్తే మా అవరకతవీరా
గత్స నిద్రాభేదజనిత ఇత్యర్థః పాత్రశ్చిరంప్రియసః ప్రియతమస్యకోప
విధాయ రోషవిధాయ ఇదంపూర్వోక్తమండనం సంభోగవిహ్న రూ
పమలంకారః- దృష్ట్యాకోపయాః మృగదృశోహరిణోక్షణాయాః శ్వాప్తిసాః
శ్వాప్తిశబ్దేన రోషాతిశయ జనిత నిశ్వాపోచ్ఛాప్తిసాః కథ్యంతే లీలాతామ
రసోదరే విలాస కమలగర్భే సమాప్తివచసానంగతా ఇతి సంబంధః
లాక్షలక్ష్యలలాటపట్టమభిరః ఇత్యనేన నాయకేన కృతః ప్రతినాయకాచ
రణ ప్రకాశాగమ్యతే కేయూరముద్రాగళిత్యనేన తయాకృతం కంఠా
లింగసంగమ్యతే వక్త్రే కజ్జలకాలిమేత్యనేన కృతంతస్యా నయనచుంబనం
గమ్యతే నయనయో స్తాంబూలరాగ ఇత్యనేన తయా కృతంతస్యా నయన
చుంబనంగమ్యతే లీలాతామరసోదరే మృగదృశః శ్వాప్తిసాస్పమాప్తిగతా
ఇత్యనేన సౌరభాఘ్నాద వ్యపధిశ్యకృతేన రోషవికార శ్వాప్తిసాస్పనేన
నాయకాయా చైర్భంజ్యజ్యతే అత్ర అవహిత్యనామ సంచారిభావః-
నాయకాస్వీయ్యా ధీరాప్రగల్భాచ కింబఖండితా నాయకోద్భవ్యః, వైమ
నశ్యేష్యాకృత విప్రలంభశృంగారః-యథోక్తం భారతీయ్యే నిద్రాభే
దాలసగతిం సుచిహ్నం సరసవ్రణం । ఏకంవిధం ప్రియందృష్ట్యా వైమన
స్యంవిధీయతే ॥ ఇతి, అత్ర చష్టాకృత మిష్యాకోపపాత్రాయం నమః
యు కిరలంకారః ॥ ౨౦ ॥ ౨౧ ॥ ౨౨ ॥ ౨౩ ॥ ౨౪ ॥ ౨౫ ॥ ౨౬ ॥ ౨౭ ॥ ౨౮ ॥ ౨౯ ॥ ౩౦ ॥

మ॥ నుదుటక లత్తుకగుతుక కుత్తుకను భానుస్వచ్ఛ రత్నపు
భాం । గదముద్రలముఖమందుకజ్జలజమా నైల్యంబు కందోయి
లో । ముదమొప్పక తమలంపుకెంపునితరంపుక కెంపునీతిరుగా ।
నుదయంబందున వచ్చు నాయకుని కోపోత్పాది శృంగారముక ।
మదినోయక తిలకించివేడుకకుచెబట్టున్న కెందమ్మిలో । మదిరా
క్షీరణిరోస పూవుకలువడిక మగ్నంబులై యుండెనో॥ ౭౧॥

తా॥ ఇవట నొసటిచుట్టు లత్తుక యున్నట్లు చెప్పటచేత నీపె సవతికి
పాదప్రణామముచేసెననియు గళమందు భుజకీతుక లాత్తుకొన్నట్లు చె
ప్పుట చేత నాపె కంగలించుకొనె ననియు నోటియొద్ద కాటుకనలుపు
న్నదనుటచేత నాపె కన్నుల నితమ ముద్దుపెట్టుకొనెననియుకన్నులయం
దు దమలపురాగమున్నట్లు చెప్పుటచేత నాపె యితనికన్నుల ముద్దుపె
ట్టుకొనె ననియు వీని నెల్ల చూచిన ఈ నాయక యొక్క శ్వాసములుకీ
డాకమల మందేయడగినవనుటచేత నాపువ్వు వాసనచూచుటయనుసాహు
చేత తన కోపవికారమును గోపనము చేసెను, నాయక అతిధైర్యముగ
లదనియు తోచుచున్నది. ఇవట నవహిత్యమును సంచారిభావము. నాయ
కస్వీయ ధీర ప్రగల్భుఁడైత, నాయకుడు భృష్టుడు, వైమనస్యేష్వాకృ
తవిప్రలంభశృంగారము, వైమనస్యలక్షణము క్తము, చేష్టాకృత మీష్వాకృ
కోపప్రాయము సమకము, యుక్తియలంకారము.

మూ॥ అద్యారభ్య సహిప్రియే పునరహంమానస్యపాభాజనం
గృణ్ణీయూంవిషరూపిణశ్శతమతే ర్నామౌపి సంక్షేపతః । కింతే
నైవవిసాళశాంతకీణస్పష్టాహంసానిశానైకూవాదివసఃపయోద
మలినోయామాన్త మప్రాప్యషి॥ ౭౨॥

చ్యా ॥ అ ॥ మానంముంచేతి సఖ్యా ప్రాధిక తా నాయకాకోపాశిత
యేన తాఽప్రత్యాహ ॥ అద్యేతి ॥ అద్యారభ్య అద్యప్రభృతి క్రియే వల్ల
భవిషయే అహం పునఃసంభాషయః మానస్య కోపస్యభాజనం ఆశ్రయోన
భూమి అథవా విషరూపిణో విషరూపస్య శతమతేకషట బుద్ధే నామ

సంస్కృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

సం 3

సంక్షేపతోపి కించిదపి నగృహ్ణీయం నోచ్ఛారియేయం లేన విన్నై వ స్థి
తాయా మమ ప్రియ తమేన విరహితాయా ఏవ మమ శశాంక కిరణ స్ప
ష్టాట్టహాసాచంద్రురీచిభాసవ్యక్తాతిభాసా అతిప్రకాశేత్యథాః-నయా
యాతి-సంపాప్తు యాతి-సంపాదయమనినో మేఘశ్యామః ప్రావృషి వ
షాకాకాలే ఏకోదినసోవాన యాయాతి-మితి సంబంధః అత్ర అనర్థ
హేతుశరతా-లరాత్రిరావ వషాకాలదినసోవా నయాయాతి-మిత్య
నేన నాయికాచ పృథాసాహసం ప్రకటిత వతితి నూచ్యతే, నాయికా
స్వీయా, మధ్యవనాయకశృతః, మానకృతోవిప్రలంభశృంగారః, ఈష్యాక
క్రోధప్రాయం నమఃజాతిరలంకారః॥ ॥2-౧॥

మ ॥ ఇది మొదలగునితంబినివిశ్లేషునికై మరలక యమవకా ।

స్వదమవుదాన గానిది నిజంబటుగాక వివస్వరూపియై । వదలిదు
ష్ట బుద్ధిగలవా ముసీపెరికొ యంతయైననా । పెదవులనుచ్చరింప
నల వెంకలనిక విడిచుననాకుకా-రదనన చంద్రచంద్రికల రంజి
లురాతిరి గానీలనిరదములుగష్టకొప్పవొక రాబగలై ననురాక
యందునా ॥ ॥2-౨॥

తా॥ ఇకమీద నా దుర్మాగుణతో సహవాసము చేసిన ముఠల నతడ
పరాధముచేయును అప్పుడు నేను కోపముచేయవలసినచు నింతయేల?
వానిపేరైన నేదలవను, వాని విడిచి నేనుండునపుడొక శరత్కాలరాత్రి
యో వషాకాలపు పగలో రాకపోవునా? అందుచేత శరత్కాలపురా
త్రియందైనను, వానకాలపు పగటియందైనను చేమామునైన విడుతును
గాని యితండు చేసిన యపరాధమునకు నేనలక మాననని యితి సాహస
మును దెలిపెనని తోచుచున్నది. నాయక స్వీయ మధ్య నాయకుడు శకు
డు, మానకృత విప్రలంభశృంగారము, ఈష్యాకొధప్రాయము నర్త
ము, జాతియలంకారము.

మూ॥ శతాన్యస్యాకాంక్షీ మణిరణితమాకణ్ఠ్యసహసా య
దాన్లివ్యన్నైవ ప్రశిఖిలభుజగ్రంధిరగుహః । తదేతత్కావ్యచక్రేఘ్న

౧౦౪

సంసర్గ తాంధ్రామరుక కావ్యము.

తమధుమయత్వద్భవమహావిషేషా ఘూణాంతీకిమపినసఖీమగ
ణయతి ॥ ౧౦౪ ॥

వ్యా॥ శతేతి ॥ హేతత ధూతక అన్యస్యా క్షతర నాయకాయాః కాంక్ష
వశరణతం మేఘులా కింకిణీజంజితం అకన్యకా అగ్నిష్వస్తేవ అలింగన్నే
వసహసాశీఘ్రిం ప్రణిధిల భుజగ్ధిధిర్విజ్ఞిష్ట బాహుబంధః అభవకతి య
త్తదేతత్ కాత్యం కావ్యజ్ఞే కుత్ర బ్రహ్మయతః ఘృతమధుమయత్వద్భ
వమహావిషేషా ఘృతమధుమయం నర్పిరాది స్వరూపం త్వద్భవమవచ
స్తవ భూరివచనం ఘృతమధుమయంచ తత్త్వద్భవమవచస్త తదేవవిషంతే
స అఘూణాంతి భ్రమంతిమేసఖీ కిమపి నగణయతి నవిచారయతినవిశ్వ
సతిత్యక్తః వచనమితి శేష ఇతి సంబంధః అత్ర నాయక వచసాం ఘృ
తమధుమయత్వ కథనేన తదానీం హితత్వం వశ్యాదహితత్వంచ గమ్యతే
యతః ఘృతమధుమిశ్రిత విపాకవిషత్వమావద్యతే ॥ యథోక్తం వ్యాగ్భే
షేన మధుగర్భివక సాతైల పానీయాని ద్విశస్త్రీయః ఏకస్త్రీయసమాం
కాని విరుద్ధ్యేతేవరస్వరమితి తదేతత్కావ్యచక్షు ఇత్యనేన సఖీత్వయా వం
చితాకన్యాఅగ్రతామమదుఃఖం నివేదయామితి నిర్వేదా న్నూచితక అత్ర
నాయకా స్వీయా, ప్రగల్భావనాయకశ్శతక, విద్రులంభశ్యం గారక, అత్రసో
పాలంభవచనం నమక అక్షేపాలంకారక ॥ ౧౦౪ ॥

మ॥ వెయ్యననేలనో శతుడ వేరొకముద్దులగుమ్మ మేఖలా సం
య్యుత రత్న ఘంటికల శబ్దములకావినికొగిలించియే ॥ వెయ్యన
వీడినోయిన భుజోజ్వల బంధుడవెందుకైతనో ॥ అయ్యదియోరి
తోనుడువనయ్యలు మంచిదడెందువల్ల ను ॥ వెయ్యతో ఘృత
నెనలె నెమదికింపగునీమయకుడా ॥ కియ్యనివల్కనె విసము
తడగమైకము మొందియున్నమా ॥ తోయ్యలిదెనినిక గణనతోవరికిం
వదరేమిదేయుడుక ॥ ౧౦౫ ॥

తా॥ నీవు నన్ను కొగలించునపుడు మరయొక్కతెయొక్క మలనులిశ్చ
మునువిని పులకిత గాత్రమండవుకాగా నన్ను కొగలించినవేతులవిగివిడనే

(14)

సంసృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

౧౦౫

ఆ సమాచారమును నేచెప్పినను నా చెలికత్తె నేతితోగలసిన తేనెవంటి నీ మాటలచే మోసబోయినమ్మదే నేనేమి చేయుదునని తాత్పర్యము, నేయి తేనెయు, వసయుండైలమును, మొదలగు నవిసమాంశములుగా చేరిన విపాకమున విషమగునని పదార్థము గుణజ్ఞులు చెప్పుదురు. ఇచట నాయకస్వీయ్య ప్రగల్భ, నాయకుడు పడుచు, విప్రీలంభ శృంగారము, నిర్వేదమును సంపాదిభావము, సోపాలుంభ వచనము సర్వము, ఆక్షేపాలంకారము.

మూ॥ శూన్యవాసగృహంవిలాశ్యకయనా దుర్థాయకించిచ్చనై
నిఁద్రావ్యాజముపాగతస్యసుచిరం నివర్ణ్యాపశ్యముఖమ్ | వి
సృష్టాపరిరభ్యజాతపులకా మాలోక్య గండన్ధం లజ్జాసమ్రముఖే
ప్రియేణహసతా బాలాచిరంచుంబితా ॥ ౧౨౪ ॥

వాగ్॥ కవేర్వాక్యమ్ ॥ శూన్యమితి ॥ శూన్యవివిక్తంవాసగృహా కళి
భనంవిలాశ్య పీష్యకయనాత్తల్పా త్రించిదీపదుర్థాయ ఉత్థితాభూ
త్వాశచైః మందంశిశ్శబ్దమిత్యథః బాలానిద్రావ్యాజ ముపాగతస్యకప
టనిచాగ్రపాప్రస్యతిత్యోః ప్రియగ్య ముఖం సుచిరం నిర్వ్యాదీనుకా
ల విలోక్య సవ్యక్సరీత్యేత్యథః విసృష్టాపరిరభ్యకం యథాభవతి తథాప
రిచుంభ్య ఆపౌద్యజాతపులకాముత్పన్న రోమాంచాంతస్య గండస్థుంవి
లోక్యలజ్జాసమముఖేనతీ ప్రీడావనతవనా సతి హసతా ప్రియేణ చుం
బితాభవంతి సంబంధః స్పష్టవీవాభిప్రాయః బేతున్యంనామ సంపాది
భావః, నాయకాస్వీయా ముగ్ధావ, నాయకోన్మకూః సంభోగశృంగా
రః సమగభోజాతిరలంకారః ॥ ౧౨౪ ॥

మ॥ ఎవ్వరులేకయున్న పడకింటిని కళగొని పామునుండియే

జవ్వని కొంతలేచడుగు జాడను నిద్దుగబోవువానిబోల్ | చవువన

నుండు భతముఖతామరసంబను వెద్ద సేపుమా | చవ్వల నిభ

యంబుగ సుధాధర మానగవుల్కలొత్తుచుక | జవ్వలచకుట

ర్చులులజూచుచు శిగ్గున మోమునంపగా | నవ్వుచు జూలప్రొద్దుప్రి

౧౦౬

సంస్కృతాంధ్రానుమత కావ్యము.

యనాభుడు ముద్దిహుడు డెముద్దియ ౬॥ ॥౭౪॥

తా॥ నవోధయగు నాయక ప్రియుడు నిచ్చినోయినట్లు చరిత్ర కవడు
కొనియుండుచూచి యాయంట నెవరులేకండబూచి తిన్నగాలేచి వాని
మోము ముద్దుపెట్టుకొని వాని చెక్కిళ్లయందు రోమాంచమునుబూచి,
సీగ్గుపడుచుండగా నతండాపెను గట్టిగబట్టుకొని బహుకాలము ముద్దుపె
ట్టుకొనెనని తాత్పర్యము. ఔత్సుక్యమును సంఘాతభావము, నాయకస్వీ
యముగ, నాయకుడనుకూలుడు, సంభోగ శృంగారము, సర్వగర్భము,
జాతియలుకారము.

మూ॥ పాదాన కైసుచిరమిహతే వామతానైవకాంతే మందా
రంభేప్రణయినిజనే కోపనేకోపరాధః । ఇత్థంతస్యాః పరిజనగి
రా కోపవేగే ప్రశాంతే బాష్పోద్భేదై స్తదనుసహసా నస్థితం
ప్రవృత్తమ్ ॥ ... ॥౭౫॥

వ్యా॥ కవేర్వాక్యమ్ ॥ పాదాన కైకతి ॥ హేకోపనే కోపశీత సుచిరం
దీర్ఘకాలం పాదాన కైవరణలగ్నై ప్రణతస్యోధః ఇహ ఆస్తి కాంతే
ప్రియేతేతవ వామతాన కైతానైవ నాస్త్యేవమందారంభై శాంతోపకృ
మే అత్ర ఆరంభోనామమయ్యపరాధః కుత ఇతిసవర్థోయోగః ప్రణ
యిని ప్రేమవతిజనే అపరాధఃకః ఆగోపిన అయమపరాధోపి అపరాధ
త్వేనగణనీయ ఇత్యుధః ఇత్థమేవం పరిజనగిరాసభ్యాది వచనేన తస్య
నాయకాయాః కోపావేగరోషోద్భేదై ప్రశాంతే క్షీణేగః తదనుతరోప
శ్చాశ్చహసాశీఘ్రిం బాష్పోద్భేదైప్రణయన జలార్ద్రమైవ స్థితం నోషితం
నప్రవృత్తం ప్రస్థితమితిసంఘః బాష్పోద్భేదైవ స్థితమిత్యనేన పరిజ
నానునయాతోపస్య వేగేశాంతే ప్రసాదోస్తు ఖకస్వంసూచితం బాష్ప
గ్గమస్య ప్రసాదసూచకత్వాన్న ప్రవృత్తమిత్యనేన ప్రియాపరాధస్యప్ర
ేయక్ష దృష్టత్వాతోపస్తు సహసాన ప్రశాంతకల్యణస్సూచితః అత్ర
నాయకాస్వీయా మధ్యాపగల్భయోరన్యతరా నాయకశ్శః ఏవంలంక
శృంగారక, జాతిరలుకారక. ... ॥౭౫॥

సంస్కృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

౧౦౭

చ॥ అమృతగులవ్రాలి పెద్దతడవంజలిచే శెడి కాంతునందునీ । విడి
యడితప్పు కానబడదీవును నెప్పుడుకో పశిలవే । పడకుక శాంతమ
య్యెనదె ప్రత్యభియోగపు మత్తుమట్టినీ । యుడ ముని పైవతప్పిత
మునుంచగ రాదనలోడిచేడియల్ । నుడువగదాన్లో పముయ్యునాన్వ
మునొందిన మంతవేగమే । జడిగొనుకొద్దనీరు దిగజారియు జార
కనుంజె ఘామకృత్ ॥ ॥౭౫॥

తా॥ చెరులు నీనీముడింతతడవు నమస్కరించుచుండగా నింకనుం కో
పించెవ వేమే నీవు చెప్పచున్న తప్పు తనియందు లేనేలేదు, ఒకవేళనున్న
నతడు నీతో నెరిసింక పూర్తిభింమనవుదాతన్న నెంచనచ్చునా యని
చెప్పుగా నీపే కోపము మోసికన్నులనశ్రుల గొల్చెము విడిచెననియు,
ప్రియుని యపరాధమును దానుబూచియుంటుంజేసి కోపము శిఘ్రముగ
మానమింజేసి కన్నీళ్లును జకరగారాలవాయెననియుం దాత్పర్యము. ఇవట
నాయిక స్వీయ, మధ్యగాని ప్రగల్భగాని, నాయకుడు శత్రుడు, విప్రలంభ
శృంగారము, జాతియలంకారము.

మూ॥ కథమపి కృతప్రత్యాసక్తా ప్రియేస్థలితో త్తరే విరహకృశ
యాకృతాప్రత్యాజప్రకత్పితమశ్శుతమ్ । అసహనసభోక్త్రప్రా
ప్తివికంక్యససంభ్రమంవిసలిత దృశామూల్యేగేహ సముచ్చస్
సితంపునః ॥ ॥౭౬॥

వ్యా॥ కవేర్వాక్యమ్ ॥ కథమితి ॥ కథమపికథంచిత కృతప్రత్యాసక్తి
పురరాగమనయేన సతథోక్తః అత్తకోపాన్నిషానీతస్యపునః ప్రాప్తిః
ప్రత్యాసక్తిః ప్రియేదయితే స్థలితో త్తరేనతి స్థలితంవిపర్యస్తం ఉత్తరం
ప్రతివాక్యాయస్యస తథోక్తః కృతగోత్రస్థలన ఇత్యర్థః విరహకృశయా
వియోగత్రాయయా నాయికయావ్యాజం కపటంకృత్యా విధాయ కిమపి
వ్యాజీకృత్యేత్యర్థః అశ్శుతమశ్శుతమనం ప్రకత్పితంకృతంఅశ్శుతమభినీతమి
త్యర్థః అసహన సభోక్త్రప్రాప్తిమసహనాః ఆసహిష్టనః తాశ్చతాస్స
శ్శిస్తాసాంకోత్రం శ్రవంతస్య ప్రాప్తిస్తాం వికంక్యకంత్యా ససంభ్ర

కంఠ సంస్కృతాంధ్రామరుకావ్యము.

మంసత్పరం యథాభవతి తథావివళితదృశా పాశ్వత్యాపారితోదృష్టాత
యా శూన్యేగే హే వివిక్తేనతి నిగతసభీజన ఇత్యథః భూయః పున
స్సముఖ్యసితరం డాన్వయః కృతస్సంతుష్టమిశ్యథః ఇతినంబంధః విరహాకృ
తయావ్యాజంకృత్వా అశుత్రం ప్రకల్పిత మిత్యనేన పునర్విరహాభీరుత్వం
నూచితం సభీనాన సహనత్వ కథనేన నాయకావరాధే నాయకయాసో
ధేపితాసాం తత్పరిధాన సాత్వేన తస్యాం సాహార్యతాశయ మ్మూలతః
శ. కా. నామ సంపాదీభావః, నాయకాస్వీయ్యా మధ్యాచ, నాయకౌఢ్య
ష్టః మానానతరం సంభోగ శృంగారః, అత్ర నమః జాతిరలంకారః॥

చ॥ అయిగుచునోయినట్టి ప్రియుడన్వడదేవిధినోమరల్పితా ।
నిలయముజేరియత్తరమణిక్ పరకామినిపెరబిస్సినక్ । వెలదుక
తామహద్విరహావేదనే కృతయాటనెంచియా । పలుకునువెరు
సోకిదుచు పైవిననట్లునటించియిట్టిని । చ్చలకునసహ్యతొ నఖు
లచౌలకుబడ్డది గాదలంచితో । గిలమెడచిప్పి జూచచట నెవ్వరులే
మిససంతసించనా ॥

... ॥౭౬॥

తా॥ నాయకుని మెదట తిరస్కరించి యతడుపోగానే విరహమును
దాళజాలక యుండునపుడతడు మరలవచ్చి మాటలాడునపుడు తప్పి ఈపె
చవతిపేరు నుచ్చరింపగా నపుడు నాయక వీనేనేమైనంటి మామనము
విరహము సహించజాలమను భయముచేత ననిదా వలె నుండియంతట
నేతర చెయతెవరైన నచటనుండి వినియున్న పక్షమున వారుసహించరే
యని యావలావలంజూచి చెయతెవరును లేకుండగా సంతోషించెని
తాత్పర్యము. శంకయను సంచారిభావము, నాయక స్వీయమధ్య నాయ
కుడు ధృష్టుమ, మానానతర సంభోగము శృంగారము, నమఃము,
జాతియలంకారము.

మూ॥ ప్రత్యాశ్లేష విక్రీణవదనరజః పుంజప్రకషాదీయం శ
య్యగం సతకోమలాగిపరుషే త్యారోప్యమాంవతిసి । గధో
వ్య గృహపీడనాకులతయా పాదాగ్ర సందంశక నాకృష్టాంబర

సంస్కృతాంధ్రామృత కావ్యము.

౧౦౯

మాత్మనోయదుచితం భూతేనతస్త్రిస్తుతమ్ ॥ ౧౨౨ ॥

వ్యా॥ నాయకావాక్యమ్ ॥ ప్రత్యాక్షేషేతి ॥ హేకోమలాంగి మృద్వం
 గి ప్రత్యాక్షేషికి ॥ ౧౨౧ ॥ చందనరజః పుంజప్రకాశాత్ ప్రత్యాక్షేషేణ అమి
 గనేన వికిరణం చ్యుతం . యచ్చందనరజః తస్య పుంజస్సమూహః తస్య
 ప్రకాశః అతిశయః తస్మాద్విషం శయ్యాశ్చల్కుసం ప్రతిమరుషాకకకాశా
 పశ్యేత్సుక్తా మా వక్ష్యామ్యే గాథోష్ణగ్రహపీడనా కులతయా ఓష్ణ
 స్యుతధరస్యగ్రహః గ్రహణంధంశనమిచ్ఛతః కాథోద్భవః సచాసావో
 వ్యగ్రహశ్చలే పీడనం న్యూనాతేనాకలాన్యః భావః ఆకులతాతయా
 హేతువాపాదాగ్ని సంపంశకేన చంశకొనామ గ్రహణసాధక యత్ప్రవి
 శేవః పాదాగ్నిమేవ సందంశకః లేనఅంబరం అశుకం వదీయ్యుతిశే
 షః ఆకృష్ట్యాపవార్య భూతేనకిరవేన ఆత్మనః స్వస్యయదుచితం కమ
 తస్త్రిస్తుతమాచరిత మితి సంకల్పః నాయకాస్వీయా మధ్యాహ్నం నాయ
 కొనుకూలః సంభోగశృంగారః అత్రనమగర్భో యుక్తిరలంకారః ॥ ౧౨౨

౬॥ గంబుటకోమలాంగి శరీరంభణగుంధన చేతకారుణ్యం ।

గృమ్మినచందనం పుష్పాశిరాసులనీవిరిపాన్ముజాలక్ష్మి । రమ్మదితే
 తయానోడల తాయుచునొత్తు నటంచువామన ॥ రొమ్మునజే
 చ్చి మోనిచుకున్నాని మెక్కిననొప్పిచేతనె । నెమ్మదితప్పియం
 డతన నెన్ననకాలాన జేతబట్టితా । జిమ్మిమకూలము తొలగజే
 యుటచేతన కేదియు క్తమో । నమ్మకితోడ దానిసరసంబున భూతు
 డొనచేచేగిర ॥ ... ॥ ౧౨౨ ॥

తా॥ పాన్పుమీద మనయొకలి గంధపుష్పాశిరాలి యొత్తుకొనుచున్నది
 నీయొడలు మృదువైనదిగాన నిటురమ్మరినన్న తనరొమ్ముమీద నుచు
 కొని నేను దంతక్షతమ నొప్పిచేత నెమియుదోచకుండగాఁడన కాఁబొ
 టగవ్రేలు తెండవవ్రేలుగూర్చి నాచీరదొలగించి తనదని తాను జూచు
 కొనెనని తత్ప్రయము. నాయకాస్వీయమధ్య, నాయకఁడనుకూలుడు,
 సంభోగశృంగారము, సర్వగభాము, యుక్తియలంకారము.

గంగ

సంగ్రహాంధ్రామయక కావ్యము.

మూ॥ అచ్చిన్నం నయనాంబుబంధుమకృతం చింతాగురుష్వపితా
దత్తందైవ్యమశేషతః పరిజనె తాపస్సఖిష్యాహితః॥ అశ్వత్థావరని
ర్వృత్తిం భజతిసా శ్వనైః పరంభద్యతే విస్మయోభవ విప్రయోగ
జనతుడుఃఖంవిధ క్తత్రయా ॥ २౦ ॥

వ్యా॥ అమాతీకానాయక ముపాలభతే॥ అచ్చిన్నమితి ॥ అచ్చిన్నం నం
తతా నయనాంబుఅశ్రు బంధుమ స్వజనేషు కృతమర్పితంచి తా విచారః
గురుషు జనన్యానిషు అప్రితాన్యస్తాదైవ్యం దీనత్వం అశేషతః పరిజనేషు
ర్వృత్తిన్మగ్నిచారకజనేషు ప్రమృత్యేతసీత్, దత్తంవిహితం తాపస్సంజ్వర
స్సఖీషు వయస్యాషు ఆహితఃక్షిప్తః ఏవమనేన ప్రకారేణతయా విప్రయో
గజనితం పరమా తాదీతం దుఃఖం విధిక్తంవిభాగంప్రాపితం సాయతః
శ్వనైః శ్వనైః పరమత్యథాం భిద్యతే భిన్నాభవతి తస్మాదద్యాస్తీక
దివసేశ్వనాపరదివసేనా పరనిన్వృతి అత్యంతసౌఖ్యంభజతి పాపిష్ఠీ
తిఅత్విద్యోభ్యోన్మిత్తీభవతి సంబంధః పరనిన్వృతి భజిత్యనేన మర
ణంమాద్యతే విస్మయోభవ వేత్యనేన ఉపాలంభోగమ్యతే అత్ర మూర్ఖా
నామదశావిశేషః నాయకాపకీయ్యా కన్యాచ ఆయోగవిస్మయంభ శృం
గారః అత్ర సోపాలంభవచనం సర్వఅక్షేపాలంకారః ॥ ౨౦ ॥

మ ॥ తడలేనశృల లంఘులుదునిచే చింతకాపెద్దలంగంచెన ।

యోడదైవ్యంబునశేషదాసజనమదిచ్చెకావితాపలబునా । చిదతా

నెచ్చలులంబుబెద్దెవిరహా శ్వగంపుడుఖంబునా । పడువీకిరున

పంచియూరుపులచే పల్కారుభేదించియి । స్వడాశేపోబహుసౌ

ఖ్యముబడయనీవు చింతలేకుండుమా ॥ २౦ ॥

తా ॥ ఆపె విరహనేత దుగిఖపడుచు నిట్టూర్పులవిడుచుచున్నది బంధు
వులు తల్లి చెరులు మొవలగు వారంవరు దానికూచి దుగిఖించుచున్నాగు
నేవో శేవో యాపె పరమసౌఖ్యమును బొందును, పిమ్మట నీవు నిశ్చితు
డవగుదు ననుటచేత నాపెను నీకింకను పోషించితివా జీవించకాలదు
పిమ్మటనేమి ప్రయోజనము సాధించదవని నాయకుని నిందించెనని తాత్ప

సంస్కృతాంధ్రాచ్యుత కావ్యము.

౧౧౧

ర్యము. ఇచట మూర్ఖులను మదనావధి, నాయిక వరకీ మకన్య అయోగవిప్లవం శృంగారము, సోపాలంభమచనము సర్వ ఆక్షేపాలంకారము.

మూ || స్ఫుటతుహృదయం కామకామంకరోతుకృతాతనంనగ.

ఐ చటులప్రేక్ష్యాకార్యంపునడకయి తెనమె । ఇటసరభసకోపా

టోపాదుదీర్ఘవచస్తయారమణ పడవి సారంగాత్యై సశంకిత.

మీక్షితా ||

|| ౭౯ ||

వ్యా || కవేర్వాక్యమ్ || స్ఫుటోన్వతి || హేసఐహృదయం స్ఫుటతుదశతు
కామోమస్తభః కామంతనం శరీరం కృశాంకరోతుమే మమపునః చటుల
ప్రేక్ష్యాచందల ప్రణయేన దయితేన ప్రేయేణకావ్యం ప్రయోజనంవా
స్తీశ్యనేనప్రకారేణ కోపాటోపాన్తానాతిశయాత్సరభసం సశంకితం యథా
భవతి తథావచః ఉద్వేగత్వాయ సారంగాత్యై హరిణలోచనయా
గళశంకితం రమణపడవి ప్రీయతమవత్క ఈక్షితాద్యప్రేతిసంబంధః స్పష్ట
ఏవాభిప్రాయః అత్రసచకితంవామ సంచారిభావః చక్రంభయసంభరి
ఇత్యుక్తత్వాల్ నాయికాస్వీయా మధ్యాభ్యంకితం కలహంతరితా నాయ
కశ్శతః మానకృతో విప్రలంభశృంగారః అత్రసభయం శృంగారిసమక
జాతిరలంకారః || ౭౯ ||

ఉ || కామినీనాదు గుండీయవకావకతాచును శీలుగాకనా ।

కాముడునాదు మేనునతికావ్యమొనవక నివలచలాస్థిర । ప్రియ

ముగలునాయకుఃప్రీతిమహాత్వము చేతనింకనా । కేమిప్రయోజ

నబనుచు నిట్టులకోపము హేచ్చవేగమే । స్థామితమాటలాడిభయ

సంభ్రమ మొప్పగ నావ్యగాత్రయ । ద్రామముగానికేళ్లనిచారి

నిజాచుచునుండెడి ||

|| ౭౯ ||

తా || విరహముచేత నారోముపగిలినను మన్మథోద్రేకమును చాలా

లక జేహముడిగినను వాచిత నాకిక నేమియు గానలసివదిలేదు అతడు

స్థిరమైన ప్రీతిముగలవాడుకాదు, అని కోపాతిశయముజేతజెప్పి బెమరు

చూపులచేత సత్యవచ్చుతోననే చూచుచుండెనని తాత్పర్యము, ఇచట

౧౧౨ సంస్కృతాంధ్రామృత కావ్యము.

భయమునలన గలిగిన సంభ్రమముగనుక చకితమనుసంచారిభావము, నా
యికస్వీయమధ్య కలషాంతికిత, నాయకుడుశత్రుడు, మానకృత విప్రలంభ
శృంగారము, సభయశృంగారి సర్వము, జాతియలంకారము.

మూ॥ లీలాతామ రసాహతోన్యవనితా నిశ్శంకదప్తాధరఃప్రియా
నేసరదూషితేక్షణ ఇవ వ్యామిల్యనేత్రేస్థితః । కాంతాకుట్టలితా
ననేనదధణీవాయుంస్థితాతత్రసా భ్రాంత్యాధూతతయాతదాన
తిమృతేతేనాభవచ్చుంబితా ॥ ... ॥౮౦॥

వ్యా॥ లీలే॥ అన్యవనితా నిశ్శంకదప్తాధరః అన్యవనితయా సజత్వా
నిశ్శంకంద్వైరం యథాతథాదప్తః దంతక్షతః అధరోరదనచ్చదః యన్య
సతతోక్తః ప్రియాక్షప్రియతమః లీలాతామరసాహతః నాయికయా
లీలాకమల తాడితస్స కేసరదూషితేక్షణ ఇవకింజల్కాకులిత దృష్టిని
నేత్రేవ్యామిల్య ముకుళీకృతస్థితస్తస్థితత్వస్త్రిన్నవసరే సాకాంతారమణీ
భ్రాంత్యానయనయః కింజల్క పాతభ్రమణ హేతునాకుట్టలితాననేన
సంకుచితముభేన వాయుండధరే ఇచ్చ తీముఖ పూతాగ్రంవమ స్తీత్యర్థః
స్థితాతస్థితదానీం ధూతతయావంచకతయాతేన నాయకేన సతిమృతే
ప్రదాపంబినా చుంబితాకృత చుంబనాలభవదితినంబంధః స్పష్టవీవాభి
ప్రాయః నాయికాస్వీయా మధ్యాచ నాయకోద్భవ్య ప్రశ్నకృద్భవస్వా
వరాధకుపితాం నాయికాకింజల్కపాత వ్యాజేనవంజయిత్వా రసాం
తర సంజ్ఞేనోపాయేన సమాహితవాక్యయథోక్తం దశరూపకే- శ్లో॥ సా
మ్నాభేదేన దానేన రత్యుపేతారసాంతరైః పిబిష్యద్భిరుపాయైస్తుకుర్యా
న్తావాపనోదనమ్ ॥ తత్ర, రభసత్రాసహమాన్యైః కోపభి శోరసాంత
రైః శిత్తి, జాతిరలంకారః ॥ ... ॥౮౦॥

ఉ ॥ పన్నుగనన్యరక గరవలూకనగాయత్రుమూవి తోన
నా । వెన్నుడు వచ్చినక కేనసివేడుక తైతన చిన్నిచేతిలో । నున్న
సరోజముక విసరియిబ్బుచు గొట్టికదానికేసరా । అన్నియు కం
డలోనబడినట్టుల కన్నులు మూసియుండనా । పన్నుతకండ్లతమ్ము

(15)

సంస్కృతాంధ్రామృత కావ్యము.

౧౭౩

పొడిబడ్డది గాయని భాంతి సొదియా । పన్నగవేణి మోముబిగవ
ట్టుచు కన్నులనూదుచుండతా । పంన్నినవంచనక పదముపైబడి
మొక్కికొకసంతదానినా । వెన్నుడు ముద్దుబెట్టుకొని వెడుక చేసె
లతాంగినవ్వక ॥ ... ॥౦॥

తా॥ నాయకుడనృకాంతా అధరపానముచేసి తాగా నాయిక తనచేతి
తామరపువ్వు నిగరి వానిమీద వేసెనంత నాతడాపువ్వు కింజల్కము
కంటబడ్డవానినలె కన్నుల మూసికొనెనంత నాపె తననోటవాలి కన్నుల
నూదుచుండెనంత నతడిచే సమయమని ముద్దు పెట్టుకొనెనని తాత్ప
ర్యము. నాయికస్వీయమధ్య నాయకుడు ధృష్టుడు, తనకన్నులచే నప
రాధమునుబాచి కోపించిన నాయికను కన్నులలోఁగిం జల్కము పడె
నని వంచింది రసాంతరమను మానాపనోదనో పాయముచేత సమాధాన
వలచెను, దీనికి దశరూపకమున లక్షణము, సాయముచేతను భేదముచేతను
దానముచేతను, రతిచేతను ఉపేక్ష చేతను రసాంతరముచేతను మానమున
వ సొందింపవలయునని అందువేగము భయము హర్షము మొదలగు రసాం
తరముల చేతఁగోపభ్రాశము కలుగుననియున్నది జాతియలంకారము.
మూ॥ పురాఘాటస్తాకంప్రథమమవిభిన్నాతనురియ్యంతతో సుత్వం
ప్రేయా ॥ వయమభిహతాశాః ప్రేయతమాః । ఇదానీం నాథ
స్తవ్వంవయమపికళిత్రం కిమపరంహతానాం ప్రాణానాంకులికకరి
నానాంఫలమిహమ్ ॥ ... ॥౦॥
వ్యా॥ అ॥ నాయికాహీయ్యమానప్రేమాణం నాయికముపాలభతే॥ పురేతి॥
పురాపూర్వకాతెతిస్మాకమావయోః॥ సూ॥ అస్తదోద్వయోఽప్యభిబాళవ
చనంప్రథమమాదిత్యభయంతనుశ్చరీరం అవిభిన్నాభేద సూన్యా అధూత
తస్తస్మాత్తాలాదను॥ నివశ్యాత్సాదృశ్యయోరనుకత్యమరఃత్వంప్రేయా ॥
ప్రియతమఃసతాశాఃనష్టాతిత్పస్థాఃభాగ్యహీనాభత్యథకః । ని॥ ఆశాత్పస్థా
తిశాయితాభత్యమరఃవయమపిప్రియతమాః ప్రేయస్యః అత్రవయమితి
బహువచనం నిర్వేదాల్-ఏవం నిర్వేదాచిను కవిభిజ్-హువచనం ప్రయు

గంగ

సంసక్తాంధ్రామరుక కావ్యము.

(11)

జ్యోతితథాహోక్తం శాకుంతలః నయంతత్వాన్వేషాన్తధుకరహతాన్తస్య
ఖలుక్యతే ఇతి ఇదానీమధునాత్వం నాథః వయమపికళిత్రం భార్యా అపర
మన్యకంకళిత్ర భావాద్దీనం దశాంతరంకిమసి నాస్తీత్యథః ఇదమేత
త్ప్రేమహాన సహిష్ణుత్వహతానామ భాగ్యానాం కులిశకరినానాం వ
జ్రకతోరాణాం ప్రాణానామనూనాం ఫలం ప్రయోజనమితి సంబంధః
అత్రకేచిన్లోకస్య ప్రథమపాదేవాక్యద్వయం ప్రతిపాదయంతి అస్తాకం
పురాధూదిత్యేకం తత్ప్రేమహాన నిర్వాచ్యరసాంతరమిత్యధ్యాహార్యం అ
త్రసిర్వేదానామ సంచారిభావః, ప్రేమాద్రోశసశ్చ నాయకాస్తీయ్యా
ప్రగల్భావ, నాయకశ్శతః సోపాలంభవచనం నమః జాతిరలంకారః ॥

మ॥ మొదటియిద్దరి మెనులొక్కటగుచు పూర్వంబునందుండె

నా । పిదప నీవు ప్రేయండుమేముహత గంభీరాశిలౌడుప్పి

యల్ । ఇదిగో నాధుడివీవు నెననుఖయాలల్లాలవెరెమయోయిది

నిభాగ్యకతోరవజ్రసమనహ్రికంబలౌ ప్రాణముల్ । ఎడనుం

నందుకు గాఫలంబులహహయెమందునీముందట ॥ ॥౧॥

తా॥ నీకు నాయందున్న ప్రేమాతిశయమువలన మొదట కొన్నిదినము
లవరకు మనయిద్దరికీరీరము లొకటిగానుండెననియు, పిమ్మట కొన్నిదిన
ములవరకు నీవు ప్రేయండువని నేనుప్రేయరాని యుంటిమనియు నిష్పదు
నీవు తెచ్చిపెట్టువాడవు నేను భోజనము చేయుదానను ఇట్లేక్షణడితిని,
యింక నైనను ఈ ప్రాణములుపోకయున్నవేయ నేననితాత్పర్యము, ఈ శ్లోక
ము ప్రథమపాదము రెండువాక్యములని కొందరందురు, అవశ్యమున కిమపి
అనియొకపద మధ్యాహరింపవలయును, ఇచట సిర్వేదము సంచారిభా
వము, ప్రేమాద్రోశసము, నాయకాస్తీయ ప్రగల్భ, నాయకుడుశతుడు,
సోపాలంభవచనము సర్వము, జాతియలంకారము.

మూ॥ ముగ్ధేముగ్ధతయైవ నేతుమఖిలం కాలంకిమారభ్యతేమానంధ

త్సద్వృత్తింబధాన ఋజుతాం చూరే కుదుప్రేయసి । సప్తైవం

ప్రతిబోధితాప్రతివచస్తామాహభీతాననా నీతైశ్చంసహృదిన్ధితో

సంసృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

౧౦౫

హిసనుమె పాణిశ్వరశ్శోభిష్యతి ||

... ౧౦౬ ||

వ్యా॥ కపేర్వామ్ || ముగ్ధాతి || హేముగ్ధబాలే ముగ్ధతయైవ మూఢ
తేనైవ అభిలంసచ స్తంకాలం అనేహసంనేతు మతివాహయితం కిమ
థః మూగభ్యతే కిమథః ముద్యోగః క్రియతే అన్యథా కి. కథః వ్యమితి పృ
చ్ఛసిచేత్ బ్రహ్మిపేయసి ప్రియతమేమానః కోపం ధత్స్వధారయధృతిం
ఛైర్యంబధాన సహస్వ అవలంబస్వీత్యథః ఋణతామాజకవందూరే
విప్రకృష్టేకురువిధేహి వక్రతాంభజస్వీత్యథః సావవమనైన ప్రకారేణ
సఖ్యావయస్యయా ప్రతిబోధితా ఉపదిష్టాభూత్వా భీతాననాత్రస్తము
భీసతీకాంసఖీం ప్రకివచః ఉత్తరమాహ బ్రవీతిస్త కిమననను హేసఖి
ఛైరల్పధ్వని యథాభవతి తథాశంస కథయహియస్సాత్కారణాన్యేషును
హృదయేస్థితః పాణిశ్వరః శోభిష్యత్యాకణయిష్యతీనంబంధః సుప్త
ఏవాభిప్రాయః అత్రభయం నామ సంఘాతీభావః స్థాయీ భావానామపి
క్వచిత్సంఘాతీభావత్వ కథనాత్ నాయికాస్వీయ్యా ముగ్ధావ, నాయకశ్శ
తః అత్రసభయం శృంగారినమః, ఆత్మేపాలంకారః. ౧౦౬ ||

ఉ || పుల్ల సరోయహః క్షిణుసముగ్ధ(మూఢ)తనంబునకాలమెల్ల

నీ | వొల్లనిదానవై గడచునుద్యమమేటికిబోటివానిపై | బల్లిదవో
చుపల్లరును పాపపుకోపముబూనుకొమ్మనీ | యుల్లముసంచురై
ర్యగతినుంచురుజుత్సముమానుమంచునా | హల్లకపాణిబల్ల భ
యపుంచినమోమునమారుబలెహః | మెల్ల నెజెప్పవల్ల భుజుహృ
త్పుటవాసివినక ప్రమాతమా || ౧౦౭ ||

తా॥ ఛెలి నాయికనుగూర్చి యెన్నిదినములైన నేమియెటుగకయున్నావు,
ప్రియునియందు కోపించుకొనుమని చెప్పగా నాయికయా పెతోద్దన్నగ
జెప్పము నా హృదయమందున్న ప్రియుడువినుననెనని తాత్పర్యము. స్థా
యిభావమునకును కొన్నియెడల సంఘాతీభావత్వము చెప్పటవలన నిచట
భయమను సంఘాతీభావము, నాయికస్వీయ ముగ్ధ, నాయకుడు శత్రుడు,
సభయశృంగారినర్తము, ఆత్మేపాలంకారము.

౧౧౬

సంస్కృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

మూ || ఆలంబ్యంగణవాపి కాపరిసరేమాతద్రుమేమంజరీసర్ప
 త్సాంద్రపరాగలంపటరణ భృంగాంగనాశోభిం | మన్యేస్వాం
 తనుముత్తరీయశకలే నాచ్ఛాద్యబాలాస్ఫుర తరంతధ్వాననిరోధ
 కంపితకుచశ్వాసోద్గమారోఽతి || ... ||౫౩||

వ్యా|| అ|| పోషితోనాయకః నసంతసమాగమే ప్రియాయా లవస్థాం
 తరు వితకాయన్నాహ || ఆలంబ్యేతి || అంగణవాపికా పరిసరేచత్వర
 దీక్షికాపాంఠే చూతద్రుమేసర్పత్సాంద్రపరాగలం పటరణభృంగం
 గనాశోభింసర్పకవిసరక సాంధ్రానివిజగపరాగఃపుష్పరేణుః తస్మిన్కలం
 పటా ఆసక్తాః రణంత్యఃస్వనంత్యః భృంగాంగనాభ్రమర్య తాభిశ్శోభత
 ఇతిభృంగాంగనాశోభిం మంజరీ వల్లరీమాలంబ్య గృహీత్వా బాలాత
 నుం ఉత్తరీయ్య శకలేనాచ్ఛాద్య అవకుంత్యస్ఫురతరంతధ్వాననిరోధకం
 పితకుచ శ్వాసోద్గమాస్ఫురత్ప్రదుభవతరంతధ్వానం కంతధ్వనిః తస్య
 నిరోధః నివారణంతేఃకంపితో కుచాచ శ్వాసోద్గమశ్చ యస్యాస్సాతశో
 క్తారోదితి రోదనంకరోఽతి మన్యేస్త రామీతిసంబంధః దైన్యంనామ సం
 చారీభావః నాయకాస్వీయ్య మధ్యాచ ించ ప్రాప్త త భర్తృకా నాయ
 కోనుకూలః ప్రవాస విప్రలింభశ్చృంగారః. ... ||౫౩||

ఉ || ముంగిటనూతి (బావి) చంగటను పూచిన బాలరసాల
 సాలమం । దుంగలిరాలుచుక నిబడమైతగుపుప్పొడినొప్పునాసను ।
 పొంగిమెలంగుభృంగిణులు పొల్పగుగుర్తినిచేతబట్టినా । యంగన
 కొంగుచేతనదుయంగముగప్పిలనద్ద శారవం । బంగిటిబట్టగాకద
 లునబ్బర పుబ్బచనుల్నిచూపులా । రంగడునేడ్చుచుండుటదలం
 చెద చంచలితానురాగుడై || ... ||౫౩||

తా || నేనికాగలముననన్యదేశమందున్నానునాప్రియురాలు పెరటిబావి
 యొద్ద మామిడి పూగొత్తుచు చేతబట్టుకొని పైటచేత నెఱుగుగప్పకొని
 కంతధ్వని యధికమైన నెవరైన మిదురని బయలు వెడలుచున్న కంతస్వ
 రము నణచుకొనుచు కుచములుగదులనికీర యెప్పుడునును తోచుచు

సంస్కృతాంధ్రామృత కావ్యము.

౧౧౭

న్నదని తాత్పర్యము. దైత్యులను సంచారిభావము నాయక స్వీయమధ్య
ప్రాప్తిత భర్తృక, నాయకుడనుకూలుడు, ప్రవాస విప్రలంభశృంగారము.

మూ॥ అనాలోచ్యక్రేష్టః పరిణతిమనాదృత్యసుహృద స్త్వయాకాం
డేమానగః కిమితితర శేనండ్రతికృతః । సమాకృష్టా హ్యేతే ప్రళయ
దహనో ద్భాసురశిఖాః స్వహస్తేనాంగారా స్తదలమధునారణ్య
రుదితైః ॥

॥౪౪॥

హ్యే॥ అ॥ అపరాధినా నాయకేన భేదం ప్రాప్తితా సఖీ నాయకా ముపాల
భతే ॥ అనాలాచ్యేతి ॥ క్రేష్టః అనురాగస్య తదీయ స్వీతిశేషః పరిణతిం
పరిపాకం అనాలోచ్య విచార్య సుహృదస్సఖీర నాదృత్య అవధీర్య తాసాం
వచనముల్లర ఘృత్యుభక్తిః హేతరశే చపలేనంప్రతి ఇదానీచకాండ అన
వసరే కిమితి కియర్థం మానః కోవః కృతః విరచితః ప్రియం ప్రతీతిశేషః హి
యస్మాత్కారణాత్ ప్రళయదహనోద్భాసురశిఖాః ప్రళయః కల్పంతః
తస్మిన్ దహనోవహ్నిః తేన ఉద్భాసురాః ప్రదీప్తాః శిఖాః జ్వాలాయేషాం
తేతథోక్తాః అంగారా ఉల్కాః ఏతే ఇమే స్వహస్తేనాత్మక రేణ సమాకృ
ష్టాః సమాకృష్టాస్వస్వోపరి అవకీర్తా ఇత్యుభక్తిః తత్తస్మాత్కారణాత్
ఆధునానాస్రతి అరణ్యరుదితైవృథా రోదనైరలంపర్యాప్తమితి సంబం
ధః అత్ర స్వహస్తేన అంగారాస్సమాకృష్టా ఇన్యనేన భవత్యాజ్ఞాత్వైవ
అవధక్తిః కృతగతినూచితం అరణ్యరుదితైరీత్యనేన ప్రియస్యా సన్నిధానే
రుచితాతిగంధలంభత్యత్యయమథోక్తవగమ్యతే దైత్యునామసంచారిభా
వః నాయకా స్వీయ మధ్యాచ కేవలసంతరితా, నాయకత్వతః మాన
కృతా విప్రలంభశృంగారక అత్ర సోపాలంభవచనం నర్త ఆక్షేపాలంకారః॥

ఉ॥ ఓచకలాత్మ రాలప్రియునున్నత్రమామనురాగభాగముక॥

యోచన సేయకా సఖియలు క్తుల నెల్ల కరస్థరించు చుక॥ దో
చకనిష్ఠుడా ఘనునితోడనకాలమునందడెలకో॥ పాచనంబొసర్చి
తినొయదుకై యీ ప్రళయానలోచ్యలా॥ నీవశిఖాస్థలిక మిగుల

౧౧౮

సంసృతాంధ్రాక్షరక కావ్యము.

నిండెనకొప్పులనీడుపైబడక. | నీచయిచేత నీక్వేతినిల్పుమరణపు
 రోదనంబులక. || ౧౦౪ ||

తా॥ ప్రియునకు నీయండుగల మకుటవకేమియపాయము వచ్చునోయని
 తలంపక చెలులుమాటలు విసక సమయముగాని యప్పుడేలకోపము చేసి
 తివి నీవు చేసినవని ప్రళయకాలమందు మండుచున్న కొరివికట్టెలనీడ్చి
 పైని చేసుకొన్నట్లున్నది తెలిసియుంట్లుచేసెదవు నీమేడ్పుల విసువారె
 వరున్నారింకఁ జాలింపుమని తాత్పర్యము: "దైన్యమను సంచారిభావము,
 నాయకస్వీయమధ్య కలహంతరిత, సాయకుడు శత్రుడు, మానకృత విప్ర
 లంభశృంగారము, సోపాలంభ వచనము నర్తము, ఆత్మేపాలంకారము:
 మూ॥ కపోలేపత్రాళి కరతలనిరోధేనమృదితానిఃపీతోనిశ్వానైర
 యమమృతహృద్యోధరరసః | ముహుఃకంఠేలగ్నస్తరళయతి చా
 ప్పస్తస్సనతటంప్రియోమన్యుజాతస్తవ నిరనురోధేనతువయం || ౧౦౫ ||

వ్యా॥ అ॥ నాయకో నాయకా ముపాలభతే || కపోలఇతి || కపోలేగండు
 స్థల ప్రతాళీవత్రరచనా కరతల నిరోధేన పాణితలఃపీడనేనమృదితాప్ర
 మృష్టా నిశ్వానైరమృతహృద్యః ఆమృతవస్తధురః అయమధరరసః నిఃపీఠః
 అస్వాదితఃపాప్యః అశుకంఠేలగ్నస్తక్తస్సక్తస్తనతటం స్తవప్రాంతంము
 హుః పునఃపునః తరళయతి కంఠయతి ఏనమనేన ప్రకారేణమన్యుః కోప
 స్తవ ప్రియోహితోజాతః- హేనిరనురోధే అనంగీకృతానువతః నేవయం
 తప్రియాహితానభవామ ఇతిసంబంధః- అత్ర పత్రాళీమదఃనాచి వ్యా
 పారేణ సాభాగ్యహారీ మన్యుస్తవహితోజాత కత్తనీన చత్వరనువతఃస
 కారీణోవయంతు తవహితానభవామ ఇత్యనేనచ ఉపాలంభాగవ్యతై-
 నాయకాస్వీయమధ్యాహ్, సాయకశ్శతః మానకృతో విప్రలంభశృంగ
 రః అత్ర సోపాలంభవచనంసమ- ఆత్మేపాలంకారః. || ౧౦౫ ||

ఉ॥ చెక్కులతిద్దియున్నమృగచిత్రక చిత్రకలెల్ల చేతిరా॥ చె
 క్కి-చెడకొడూరుపులయిమ్మరి చేనమ్మలోపమానమా॥ చుక్కెర
 మోనిలో రసముచప్పనయెచెడె కండ్లనీరుతా॥ వెక్కెడు గొం

సంస్కృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

గంధ

తునకా మెలిగి వేచురు గుబ్బక నక కదల్చుచి || ప్లకకార బావుకోప
 మెత్తయింబయితో చనుగాని నేమునీ || మక్కువకకాప్రియంబయి
 సమాన్యలుగానునువలక నోర్చుతా || ౧౦౫ ||
 తా || కోపమువచ్చినపుడు చేతుల చెక్కిళ్లయందుంచుకోగా నాచేతుల
 రాపిడిచేత చెక్కిళ్లునున్న మకరికాపత్రములు మాయచున్నవి, నెట్టూర్చు
 లచేత బెడవులెందుచున్నవి గగ్గుత్తుకతో విక్కుమండగా న్ననములదరు
 చున్నవి, ఇట్లెల్ల జేయుకోపము నీకుప్రియమైయున్నదిగాని నీవునననువ
 తించువారము మేము నీకు ప్రియలముఁకాముగదాయనని నిర్దించెనని
 తాత్పర్యము. ఇచట నిన్నుగాని పరచువాడే నీకుదగినప్రియుడుగానుం
 డుగాని నీచనుముననువ రించువాడు, నీకుదగడనునభిప్రాయమును చెప్ప
 నచ్చును, నాయకస్వీయమధ్య నాయకుడుకరుడు, మానకృత విప్రలంభ
 శృంగారము, సోపాలంభవచనము నర్తము, ఆత్మపాలంకారము.
 మూ || ఆయాతే దయతేమనోరథశత్రై నీకత్వాకథంచిద్దినం గత్వా
 వాసగ్యహంబడేపరిజనే దీక్షాకథాం కుర్వతి | దష్టాస్తీత్యభి
 ధాయనత్వరపదవ్యాధూయదీనాంబరం తన్వంగ్యా రతికాతరేణ
 మనసానీతః ప్రదీపశ్చమమ్ || ౧౦౬ ||

వ్యా || కవేర్వాక్యమ్ || ఆయాతేదయతే || దయతే ప్రియ ఆయాతే ఆతే
 సతి దేశాంత రాదితి శేషః మనోరథశత్రై మనోరథానాం సంకల్పనాంశ
 తాని బహునితైర్దివందివసం కథంచిత్రకృచీణి నీత్వా ఆతివాహ్యవా
 సగ్యహం కేళిభవసం గత్వా ప్రాప్య బడే వివేకమాన్యే పరిజనేపరిచా
 రకవగే దీక్షామాయతాం కథాం వాక్యప్రబంధం కుర్వతి విషధతి సతి
 కాతరేణ రతౌవిషయే కాతర మధీరం తనకాల విలంబనా సహిష్టునేత్య
 థకః- మనసా హృదయేన ఉపలక్ష్యతయా తన్వంగ్యా కాంతయా దష్టా
 స్తీతి యేన కేనాపి జంతునేతి శేషః, సత్వరపదం ససంభ్రమవచనం య
 థాభవతి తథాలభిధాయ వ్యాహృత్య చీనాంబరం ధ్రోమ వసనం వ్యా
 ధూయ సంవిజ్య ప్రదీపదీపక శమం కాంతిం నీతః స్థాపితఇతి సంబంధః

౧౨౦

సంసర్గతాంధ్రామరుకళామ్యము.

అభిప్రాయోన్ముక్త ఏక, జౌత్సుక్యం నామ సంచారిభావః, నాయకా స్వీ
యా, ప్రగల్భాచ నాయకానుకూలః, ప్రవాసానంతరం సంభోగ శృం
గారః అత్ర సమగభోగయు క్తిరలంకారః॥ ౧౬౬॥

చ ॥ పరుషు విదేశవాసియును వచ్చినవెచ్చిన పీమితోడ
నుం । దరిబలుకోశాలంపగలుదానతికన్దముచేగడంచిత్రా । వివి
రిపడకిల్లు చేరియవివేక మనంబున పొద్దుబుచ్చునా । పరిజనమేమో
గొప్పకథబలుచునుండగజూచికేళికా । తురమతితోడతత్తరము
దోశుడి మాటలచేనడమొనం । గరచేనటంబుదువ్వలువగక్కు
నకలవిదల్పదీపికా । సరగున నాచేసంకజ వికాల విలోచన
కాంతలూరగ ॥ ౧౬౭॥

తా॥ నాయకుడు దేశాంతరముననుండి నాడురాగా నాయక పగలంత
యును అస్తమయమైన పిమ్మట ప్రియుడును తానును కూడగల తలుపు
లతోనుండి రాత్రిదంపతులు వడకయింటికి పోగా నీపె పరివారమీపెయ
భిప్రాయమునెటుగక యూరకమాటలాడుచుండగా నీపె తన్నదోయె
కజంతువుకలచెనని చీరవిదిద్ది దీపమార్చెను. జౌత్సుక్యమనుసంచారి భా
వమా, నాయక స్వీయ, ప్రగల్భ, నాయకుండనుకూలుడు, ప్రవాసానంత
రంసంభోగశృంగారము, సమగభోగము, యుక్తియలంకారము.

మూ॥ రోహతౌ పృథమమమోరసితపపాప్రావివృద్ధిం స్తనా
సల్లాపాస్తవవాక్యభంగిమిశనాన్త్యాగ్యంపరంత్యాజితాః । ధాత్రీ
కంఠమపాస్య బాహులతిక కంఠేతవాసజ్జితేనిదాక్షిణ్యకరోమి
కిన్సువిశిఖాప్యేషానపంథాస్తవ॥ ౧౬౮॥

వ్యా॥ అ॥ పూర్వం కృతపరిచయాలితయేననాయకేన పశ్చాత్పరిత్యక్తా
నాయకాస్తవవాచికాయాం యదృచ్ఛాగతం నాయకం దృష్ట్వా తముపా
లభతే ॥ రోహంతానితి ॥ ప్రథమం మమోరసి రోహంతాపుద్భవంతాస్త
నా తవోరసి వృద్ధిం ప్రాప్తాగతౌ మమసల్లాపాస్సంభాషణాని తవవాక్య
భంగిమిశనాత్ వాక్యరీతిమిశనాత్ శ్రవణాత్ పరమత్యర్థం మాగ్యంమూర్త

(16)

సంసృతాంధ్రామృత కావ్యము.

౧౨౧

తాంత్యాజితాః విమోచితాః మమ బాహులతికే ధాత్రీకంతండుపమాత్య
కంతమపాస్య విహాయతవకంతే ఆసజ్జితే ఆసంగం ప్రాపితే హే నిదాన్
క్షీణ్య దాక్షిణ్యరహిత దాక్షిణ్యంనామ పరచిత్తానువతనం ఏషావిశిఖా
రధ్యాసి తన పంథా మాగోనభవతి ఏవంసతి కిన్ను కరోమి కిం కథన్
వ్యం నుపుచ్చామి భవంతం కిముపాలభ ఇత్యథన్, అతినాయికాసాధా
రణీసోపాలంభవచనంనమః ఆత్మేహాలంకారః॥

॥౮౭॥

మ ॥ మొదటగుబ్బలు నాయురస్థలమునకుబుట్టుతనీరొమ్మ
లో । మొద మొప్పారగ పెంపుగాంచినవినా మోమోటప్రక
పలుకనీమ్మనుకొలాపపురితులకాపెనగుచుకమించుంసమాగ్ధ్యం
బుతా । వదలెనాభుజవల్ల రీయుగమునకాబాలించుధాత్రీగతా ।
స్పదముకపీడుచునీమెడకచలగలో పాపాత్మ ఈరచ్చనీ పదసం
చారపుదారిగాక చనియెకా పాణ్డేశ తయేమంచురా ॥ ౮౭ ॥

తా ॥ నాకు వయస్సు రాగానే నాదేహమును నీకొప్పగించి నీవలననే
సకల సౌఖ్యముల బొందనుంటినే? నీవీత్రోననయినరావై తివేయింకనేనే
మి చేయగలదానననియభిప్రాయము. ఈరథ్యనీకు దోవకాదాయెనన
గా నూరనుండువారందరు చేరునది రథ్యగనుక నచటికి వచ్చుటకును న
న్ను బాడవలసివచ్చునని రాకున్నావుగదా యనుట. నాయక సామాన్య
సోపాలంభవచనమునమఃము, ఆత్మేహాలంకారము.

మూ ॥ చతుగిషీత్వానిషణ్ణమనసిపరిచయాచ్చింత్యమానేభ్యు
పాయే యాతేరాగే వివృద్ధిం ప్రసరతిచ గిరాం విస్తరేచూతికా
యాః । ఆస్తాంమారే సతావత్సరభసదయితా లింగనానంద లా
భస్తద్గేహూపాంతరథ్యాభిమణమపిపరాంశివ్యతింసంతనోతి॥

వ్యా॥ అ॥ నాయకః అనుభూతార్థస్తరణాజ్ఞాతకుతూహలస్సనమా
చరమాహ ॥ చతుగితి ॥ చతుగి పీత్వా మనసి చిత్తేనిషణ్ణసతి నివిష్టేసతి
ఆసక్తైసతీత్యథన్ పరిచయాదభ్యాసాన్యుహముకహంస్తరణాదిత్యర్థః
అభ్యుపాయేపాప్ర్యుపాయేచింత్యమానేసతివిచార్యమాణేసతితతరా

౧౨౨

సంస్కృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

గేప్రిష్టవివృద్ధిమతిశయం ప్రాప్తైసతి తతో దూతికాయా స్సంచారికా
 యః గిరాంవాచాం విస్తరే ప్రపంచే ప్రవిసరతివ్యాప్రియమాణే సతి
 యః సరభసదయితాఽంగనానందలాభః సత్వరప్రియాపరిరంభాష్లాదపా
 ప్తిభావతి సతావద్దురే ఆస్తాత్తిస్తతు తస్య మహిమావణాయతు మశ-
 క్య ఇత్యభః ॥ కింతు తద్గేహాపాంత రథ్యాభ్యుదయషి నాయకా గృ
 హసమీపవీధిపర్యటనమపి పరానివృత్తిం అత్యంత మానందం సంతనోతి
 విదధాతీతి సంబంధః అత్ర స్మృతినామసంచారిభావః, నాయకాపరీ
 య్యా ఆత్మోపక్షేపరూపశృంగారిసమక్ష అతిశయోక్తిరలంకారః.

ఉ॥ కంఠికినింపుచేమనను కామినిపైతృగలంగవల్లరుక్ | తొం
 టిచాఁత్రలక్దలచి తొయ్యలిజేర నుపాయసాధనం | బంటుచు
 నుండపేమ యరుదైవదికింపగుచుండ సంతనా | కుంటెనకత్తెప
 లుగుమి కోరికలీకలెత్తుచుండనా | తుంటరి గుబ్బలాడిత్వరతో
 డుతకొగిట చేర్చునేర్పచే | మెంటికి సౌఖ్య లాభ మగుచుండు
 మెనయ్యడటుండనిమ్మదా | సింటిగమీపరథ్యలను యిట్టటుచుట్టు
 టకూడతమ్మిపూ | వింటిన జీరునికగె లుచు వేడుక నిచ్చున దే
 మునెచ్చలీ ॥ ... ॥౨౨॥

తా॥ ఆ నాయకను చూడగా నాకాపెయిందు మనస్సుకలిగి యాపెను
 పొందనుపానుమునాలోచించి చూతిక నంపగా నాచూతికమాటలవలన
 నాకు ప్రియాలింగనములభించి దానిచే మిగుల సంతోషము కలిగెనుదా
 నికొలది చెప్పనలవిగాదునె నాపెను పొందపావునవుడు సందర్భము గని
 పెట్టి ఆ వీధిని ఈ వలావణికి దిరుగుచుండుటయును మిక్కిలి యానందక
 రముగానుండెను. ఇచట స్మృతియను సంచారి భావము, నాయక పరీ
 య్య ఆత్మోపక్షేపరూపశృంగారిసమక్షము. అతిశయోక్తి యలంకారము॥

మూ॥ కరకినలయంధూత్వా ధూత్వావిలంబితమెఖలాక్షిపతి
 సుమనోమాలాశేషం ప్రదీపశిఖాంప్రతి | స్థగయతిముహుగపత్య
 నేత్రేవిహగ్య సమాకులాసురతవిరతారమ్యంతస్విపునగిపునగిత్వతే॥

సంస్కృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

౧౨౩

వ్యా || కవేరావ్యక్తమ్ || కిసలయమితి || సురతవిరతా సంభోగాంతే
 విలంబితమేఖలాలగ్నరశనాపాదయోరితి శేషః || తస్మి కాంతాసమాకు
 లాసంభ్రాంతాసతీ దీపనిర్వాణాథణం కరకిసలయం పాణిపల్లవంఘృతాన్
 ఘృతాన్ వ్యాఘ్రాయ వ్యాఘ్రాయ విఫలయత్నా సతీ దీప శిఖాం ప్రదీప
 జ్వాలాముద్దిశ్య సుమనోమాలాశేషం పుష్పదామచ్ఛేదంసంభోగ పరిమ
 దఃవిభిన్న శిష్టాంశమిశ్యథణః, క్షిపతిప్రేరయతి విహస్య స్థితం కృత్వా
 ముహుముహుఃపునఃపునఃసత్పురే త్రేస్థగయతి ఆచ్ఛాదయతిరమ్యం
 నోరమయథాభవతితథాపునఃగిరునర్మహుర్మహుః ఈత్యతేవిలోక్యతేప్రీ
 యేణేతి శేషః, ఇతి సంబంధః - లంబితమేఖలేత్యనేన పురుషాయిత సం
 భోగాంతే మేఖలాసందానితచరత్వా దశసతుఃమశక్తేతిసూచ్యతేదీపశి
 ఖాం ప్రతిమాలాం క్షిపతిత్యనేనపత్వనే త్రేస్థగయత్యనేనచ ప్రియః
 క్షణేనచ లజ్జావ్యాకులేతసూచ్యతే, అత, ప్రీడానామ గంచారిభావః, నా
 యికాస్వీయా మధ్యావ, నాయకోనుకూలః, సంభోగ శృంగారః, చే
 స్టాకృతంహాస్యశృంగారినిమజ్జాతిరలంకారః.

||౧౪||

మ || సురతాంతంబన జారిజాళ్ళకొనలో జుట్టుంస కాంపీగు
 ణాం | తరయైసుందరి తొట్టువాటగుచు జంత్రమండవీపాచి
 పై | సరయ౯ శించిగురాకుచేతులపడి యల్లాచి యల్లాచి
 పూ | సరముల్ వైచుచు నశ్వచుక మొగనిరజ్జన్నేత్రముల్. మా
 యు ౧) ల్లరువాడారవణీమణికకనులురవ్యంబూప్పవీక్షించునె ||౧౪||
 తా|| నాయక పురుషాయితముజేయునపుడు మొలనూలు కాళ్లలో జి
 క్కుకొనుట తలన నావలికి బోవ నశక్తురాలై ప్రియండు తన్ను జూడ
 గా సిగ్గుపడుచు దీపమార్చును బూలదండను విసరుచును ప్రియునికన్నుల
 మాయుచునుండెను. ఇవట ప్రీడయను గంచారిభావము, నాయకస్వీయా
 మధ్య నాయకుడనుకూలుడు, సంభోగశృంగారము, చేష్టాకృతహాస్యశృ
 ఙ్గారినిమజ్జము, జాతియలంకారము.

మూ|| పరాభీకోపేనస్ఫుటకపటనిద్రామకుళితాద్రవిక్యాంగేనా

సె-౨౪

సంస్కృతాంధ్రాదురుక కావ్యము.

శ్లో॥ ప్రణయినిపరీరంభచతురే । శనైశ్చీపీబందంస్పృశతిసభయ

వ్యాకులకరంవిభతైసంకోచగ్లపితమవలగ్నంవరతనుః॥ ౯౦॥

వ్యా॥ కవేర్వాక్యం ॥ పరాచీతి ॥ కోపేన ప్రణయకోపేన పరాచీన
రాజ్యుభి స్ఫుటకపట నిద్రాముకుళితా కపటేన కృతానిద్రాకపట నిద్రా
స్ఫుటావ్యక్తాతథ్యేవ ప్రతిభాసమానేత్యథాః, సాచ సా నిద్రాచ తయా
ముకుళితానిమిళితాక్షీనతీవరతను ప్రస్థీ అంగేన గాత్రేణ అంగంస్వస్య గా
త్రం ప్రవిశ్య అసాద్య పరీరంభచతురే ఆచింగన చతురే ప్రణయిని సీపీబ
న్ధం సస్త్రిగృధిం సభయవ్యాకులకరం సభయోభయ సహితః వ్యాకుల ప్ర
రళః కరోయిస్త్రిను-మణి తత్తతోక్తం శనైమృందంస్పృశతిసతి అవల
గ్నంవరతను సంకూచగ్లపితం అంతరాకషణ కళితంవిభతై కరోతితిగ
మృంధః అత్య కపటనిద్రాయాః అవలగ్నసంకోచేనచ నాయికాయా వి
రహాసహస్త్వత్వంవ్యజ్యతే, బేతుక్యంనామ సంచారీభావః, ఆత్ర నాయ
కాస్తీయా, మధ్యా స్పాథీన పతికాచ నాయకోనుకూలః, సంభోగశృం
గారః, అత్య కైశీకృతైరంగంనమగభోయై క్షిరలంకారః, ॥౯౦॥

చ ॥ ప్రణయపుటల్క-చేమొగము పక్క-కుచ్చిప్రిపరుండి వ్య

క్తమై । గణనకృతానినిద్రా సరకంతులుమూసిన సన్నుతాంగితక ।

పెసగొనుమేనమేనలమిదిగ్గరకొగిటబ్బానగానునై । ప్రణిగలకాంతు

డప్పుమసముజ్వలరాగము జెందిభీతిచే । నొంకడుకలకోకముడి

నొయ్యననంటిన మధ్యయష్టినై । యణచుటచేత సన్నమగునట్లు

లచేయునదేమిచెప్పును ॥ ... ॥౯౦॥

తా॥ నాయక ప్రణయ కోపము చేత ముఖ మావలికి ద్రిష్టకొని నిదుర
బోయినట్లు కన్నులు చూసికొని యుండగా ప్రియుడుతిన్నగా తనదేహ
మునాపె దేహముతోజేచికదలుచున్న చేయి చేత నీవీ నంటగా నా
పె ముఖచుకొని కండుకొనెను. మోసపు నిదురచే కన్నుల మూసికొ
న్నదనియు చెప్పటచేత కోపమువలన లేచి యావలికి బోక యక్కడనే
యున్నట్లు తెలియనగుచున్నది గనుక విరహము సహింసజాలని నాయక

సంసృతాంధ్రాచరుక కావ్యము.

౧౨౫

యనితోచుచున్నది. ఔత్సుక్యమును సంచారిభావము, నాయకస్వీయ మ
ధ్యస్వాధీనపతిక, నాయకుడనుకూలుడు, సంభోగ శృంగారము. శైశవీ
వృత్త్యంగము, సమగ్రము, యుక్తియలంకారము.

మూ॥ ఆదృష్టి ప్రసరాత్ప్రియస్యపదవీముద్వీక్ష్యన్విన్లయావి
శ్రాంతేషు పథిష్యహగిపరిణతౌ ధ్వాంతేనముత్సర్వతి॥ ఆదృష్టకంస
శుచాగృహంప్రతిపదంపాంథస్త్రీయాస్త్యక్షణేమాభూదాగమ
ఇత్యమందవళితగ్రీవంపునర్వక్షితమ్॥

॥౯౧॥

వ్యా॥ కవేర్వాక్యం॥ ఆదృష్టితి॥ ఆదృష్టిప్రసరాత్ ఆదృష్టిసంచారా వధిప్రి
యస్యవల్లభస్యపదవీ ముగ్రముద్వీక్ష్య అవలూక్య నిన్విన్లయా భిన్నయా
ప్రియస్యానాగమనేనేతిశేషః॥ అహఃపరిణతౌదివసావసానే ధ్వాంతేతమసి
సముత్సర్వతి ప్రసరతినతిపథిమ ముగ్రేషు విశ్రాంతేషు విరతేషు సత్సు
గతాగత మున్యేష్విత్సృతః సశుచాగృహేదయాపాంథ స్త్రీయాపాంథస్య
ప్రాప్తితస్య స్త్రీవనితాతయా గృహం ప్రతిగృహముద్వీక్ష్య ఏకంపదంగత్వా
విన్యస్య అస్త్యక్షణేతతాకాలవీవ ఆగతోమాభూదితి నాసీదితి ప్రియఇతి
శేషః అత్రమాఇతి నిషేధేనిపాతః సమాప్తయోగేమా భజితీచేత్ మాజి
లుజితీలశీః ప్రయుజ్యతే సావిత్రనయుక్తానకా కురిశ్యనుసంధేయః అమం
దవళితగ్రీవం శీఘ్రనివతిత కంధరంయథా తథా పునర్వీక్షితం పునర్వి
లోకితమితి సంబంధః అస్త్యక్షణేమా భూదాగతఇతిపునర్వీక్షణేన ఔ
త్సుక్యాతిశయస్సూచితః నాయకస్వీయ్య మధ్యావ కించ ప్రాప్తితభ
ర్తృకావ, 'దేశాంతరంగతేకాంతేభిన్నాప్రాప్తితభర్తృకా' ఇతిలక్షణాల్
నాయకోనుకూలః ప్రవాసవిప్రలంభ శృంగారః అత్రచేష్టాకృతం శృం
గారి సంగేచ్ఛారూపం సమగ్ర జాలిరలంకారః.

॥౯౧॥

ఉ॥ తాకనుబావుబహుకడదాక ప్రియాగ్రహితోవజూచిభే।
దాకులయైదీనాంతమున సంతటచీకటిగప్పముగ్రముల్ । రాకల
పోకలదొలగరట్టడి దుఃఖముచేతనింటిలో । వాకిటినొక్కకాలి
డిజవంబున పాంథకుడిప్పుడైనపా । పాకరిరాకపోయెననియటైగి

౧౭౬

సంసృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

రుక్మిణి గొంతుచిప్పిదు. ప్లాకతనాకడకమరల పాంథవిలాసిని

బాచుచున్నదె ||

...

...

||౯౧||

తా|| నాయక దేశాంతరము పోయియున్న ప్రియుండువచ్చునోయని
యెదురుచూచుచుండి య స్తమయముకాగానె చీకటి వ్యాపింపగా వీధు
ల నెవరును నడుచుట చాలింపగానింటికి నానొక యడుగునడిచి ఇష్టదు
ను రాకపోయెనని మరలనాప్రక్కదిరిగి చూచుచుండెనని తాత్పర్యము,
ఇష్టదును రాదాయెననుట చేత నొత్సుకృతిశయముతోచుచున్నది, నాయు
కస్వీయమధ్య పోషితభర్తృక, నాయకుడు దేశాంతరమునకు బోయి
యుండునపుడు భేదమునొందియున్నది పోషిత భర్తృకయని దానిలక్షణ
ము, నాయకుడనుకూలుడు ప్రవాస విప్రలంభ శృంగారము, చేష్టాశృత
శృంగారి సంకేచ్ఛాహంపము సర్వము, జాతియలంకారము.

మూ|| దేవైరంతరితాశతైశ్చసరితామర్విభృతాంకాననేర్యత్నే

నాపినయాతిలోచనపథంకాంతెతిజానన్నపి ఉద్ధిగవశ్చరణాగ్రు
ద్ధవసుధగిప్రాన్తృజ్ఞసాసేదృశా తామాశాంపథికస్తథైవ కిమపి
ధ్యామమృహువిశ్మతే ||

౯౨||

వ్యా|| కవేర్యవ్యమ్. దేవై రితి || దేవై ర్విషయై సురితాంసదీనాం ఉర్వి
భృతాం పర్యతానాంచ శతైస్సమూహైః శావనైరరరణైశ్చ అంతరితా
వ్యనహితాకాంతా ప్రియామత్సేనాపి ఉపాయేనాపిలోచనపథం దృష్టి
మాగ్ధంనయాతిన ప్రాప్నోతీతిజానన్నపివధికః పోషితః ఉద్ధిగవః ఉన్న
మితకుంధరో భూత్వాచరణాగ్రుద్ధవసుధః పాదాగ్రావజ్జభ్రమమిస్సుక
సాసేగ్గచాప్సే దృశాన్త్రేప్రాన్తృజ్ఞసరితృజ్ఞతథైవ తథాభూత ఏవ
కిమపిధ్యామకచింతయక తామాశాంయత్రప్రియాస్థితాతామాశాంతిశం
ముహుః పునః పునర్విక్షతేపశ్యతి సంబుధః పృక్త ఏవాభిప్రాయః బో
త్సుక్యంనామ సంచారీభావః జాతిరలంకారః.

...

||౯౩||

ఉ|| అక్కటదేశకోశ దరిద్రీవనాభి శతంబుచేతతా | నొ

క్కలైయెమరుగుపడియుండెడుప్రియసి సస్యపాయముల్. జొ

సంసృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

౧౨౭

కీలిచేసినకమలబూడగరాదని దెల్పియుండియున్ | నిక్కుచు
గొంతు నెత్తుకొని నేలకుకాలటసోకనీకతా | గ్రహునస్పకిబా
ష్పములుగు మైడికన్నుల నెత్తుకొంచునా | దిక్కు నెఱుచు పాంధు
డతి దీనతనోపగమాటిమాటికో | చక్కరబొమ్మ యంచుతనచా
మనదేమొకో చింతజేయుచున్ |

... ||౯౨||

తా || అన్యదేశమందున్న నాయకుడు తనకపుడేవిధమునను నాయక
యగపడదని యెఱిగియుఁగొనగాళ్లు నేలమోపిలిచి కన్నులఁగ్రమ్మునున్న
నీళ్లందుడుచుకొనుచు నాపెయున్నదిక్కునే చూచుచుండెనని తాత్పర్య
ము, బొత్తుకృతను సంచారిభావము, జాతియలంకారము.

మూ|| స్వీన్నంకేనముఖందివాకరకరైస్తైరాగినీలోచనేరోషా
త్తద్వచనోదితాద్విలిలితానీలాలకావాయునా | భ్రష్టంకుంకుమ
ముత్తరీయకషణాన్తార్కతాసిగత్యాగతైర్యుక్తంతత్సకలకిమత్ర
వదహేదూతిక్షితస్యాధరే ||

||౯౩||

వ్యా||౧|| నాయకమానేతుం ప్రేషితాయాః లక్ష్మమాణ సంభోగవిహ్న
యాఃమాతికాయాఃనాయకాయాశ్చ ప్రహ్నితరూపావాక్యమాలా ||
స్వీన్నమితి || హేదూతి తవముఖంకేన కారణేనస్వీన్నం స్వేదయుక్తం
అయం నాయకాయాః ప్రశ్నః దివాకరకరైస్సూర్యకిరణైః స్నిన్నమితి
దూత్యా ఉత్తరులే తవలోచనేగాగిణీరక్తే కేనకారణేన అయంనాయ
కాప్రశ్నః తద్వచనోదితాల్ తస్యధూతకస్య వచనంవాక్యం తస్మాదుత్థితః
ఉద్భూతః తస్మాగ్రోషాత్కీపాత్తరక్తేఇత్యుత్తరందత్తం నీలాలకాః వ్యా
కులితాః అయప్రశ్నః వాయునావిలలితా ఇత్యుత్తరం కుంకుమంకాశ్చీ
రంకేన భ్రష్టంవిగళితం అయప్రశ్నః ఉత్తరీయ కషణాల్ సంచారము
షణాల్ భ్రష్టమిదముత్తరం కేనక్లాంతాసి తాంతాసి అయప్రశ్నః గ
త్యాగతైః గమనాగమనైః క్లాంతాస్తీత్యుత్తరం హేమాతి తత్సకలంత్వ
యా యదుక్తం తత్సకలముపపన్నం అధరేక్షితస్యప్రహస్య కింకారణం అ
త్రాన్తిన్ ప్రశ్నేవదఘ్నాహి ఉత్తరమితిశేషః ఇతినంబంధః అత్రవదేశ్య

౧౨

సంస్కృతాంధ్రామరుకకావ్యము.

నేనత్వయా వై దద్ధ్యాత్సర్వం సంభోగచిహ్న మపహ్నాతం అధరక్షతం
కథమపహ్నాయత ఇత్యయమథోఽవగమ్య లే నాయికాస్వీయ్యా ప్రగ
ల్భాచ నాయకత్వతః విప్రలంభశృంగారః. ... ॥౯౩॥

ఉ॥ ఎందుకు మోముచమ్మగిలే నీవెడయండవడఁ తిరుంగుటఁ |

కుందొవనేరనౌట కిఖికారణమేమతడాడురోసప్తఁ | దందనమా

ట్లచేకురులుతాచదరున్నవవేలగాలిచే | యెందుకుజారె కుంకుమ

ము ఈచరుగట్టిటుతాకిడశ్శేమే | నెందుకుపోయివచ్చి చలియిరి

నియునిక్రమమోవిగాయమై | సంపకదేమికారణము నప్పరొ

చెప్పెదొ జెప్పునాయడఁ || ... ॥౯౩॥

తా॥ నేను నీదేహమందలి సంభోగ చిహ్నములకు కారణముల నడుగ
గా నీనేర్చుచేత నన్నిటికిన్ని చెప్పి మఱుగు పఱచితిని సరియకాని యధర
మందలి దురక్షతము కేమిచెప్పి మఱుగుపఱచెదవనెను. నాయకస్వీయప్ర
గల్భ నాయకుడుశతుషు, విప్రలంభశృంగారము.

మూ॥ కఠినహృదయే ముంచభ్రాంతింవ్యలీకకథాశ్రయాంపీశు
నవవనైరుఃకిఖంనేతుం నయు క్తమముంజనమ్ | కిమిద మథవాస
త్యంముగ్ధేత్వయాద్యసినిశ్చితంయదభిరుచితతతస్యేకృత్వాప్రియేసు
ఖమాస్యతామ్॥ ॥౯౪॥

వ్యా॥అ॥ నాయకోనాయకాంసాంత్యయన్నాహ॥ కఠినహృదయఇతి॥కఠ
నహృదయేఽఘరచిత్రేవ్యలీకకథాశ్రయాం వ్యలీక కథామిథ్యావచనాన్యా
శ్రయోధికరణంయస్యాస్మా తథోక్తాతాం భ్రాంతిం మిథ్యానుతిం ముం
చత్యజిపీశునవచనైరుఃజన భాషితైరిమం జనంమామిత్యథః, దుఃఖం
నేతుంక్షళం ప్రాపయితుం నయు క్తం నాహం అథవా హే ముగ్ధేమూ
ఢే త్వయా అద్య ఇదానీం ఇదం ప్రకృతం కమనత్వం యథాభవతితథా
వినిశ్చితం కిం నిరోధతం కి.కింశబ్దః ప్రశ్నే హేప్రియే యదభిరుచితంయది
ష్టం తస్యే మమ కృత్వా విధాయ సుఖం యథాభవతి తథా ఆస్యతాం
స్థీయతామితి సంబంధః కఠినహృదయేముగ్ధ ఇత్యామంత్రణభావశ్చేవ

(17)

సంసృతాంధ్రామయక కావ్యము.

౧౭౯

క్రమేణసాంత్వనాద్దైన్యంనూచ్యతే, అత నాయికా స్వీయ్యా, మధ్యా
చ నాయకశ్శతః- ఈష్యామానకృతోవిప్రలంభశృంగారః, సోపాలంభ
వచనసంమతాత్మేప్రేలంకారః॥

॥౪౪॥

ఉ॥ ఓకతినాత్తురాల నిజమొండనిమాటలగల్గు భ్రాంతిని॥
చేకొనరాదువీడుమటు చెప్పెడివారల చాడిమాట్లచే । నాఁటి
దుఃఖముంచుటమనంబునయు క్తముగాదుగోలవే । లేకదనత్వమం
చుమనలెక్కిడనినయమూనినావొయో । కోకిలవాణి నీకు నెది
కోరిక కిష్టమొదానినీస్తుడె । నాకొనరించిహాయిగమనంబున నె
మదిబూనియుండవె ॥ ... ॥౪౪॥

తా॥ నాయకుడు నాయకనుగూర్చి యెవరోఅబద్ధమాటలన్ని నీతోచెప్ప
గా నా మాటల నీవు నమ్మినన్నిట్లుదుఃఖపెట్టవచ్చునా లేకయదే నీవు
నిశ్చయించితివా నీమనస్సున నాకేమి చేయవలయుననియున్నదో దా
నిచేసి హాయిగా నుండుమనెను. మొదట కతన హృదయురాలనియు, పి
దప ముగ్ధయనియు సంబోధించుటచేత నతనిప్రాథమికవలన కొంచెము
దైన్యము కలిగినట్లు సూచించబడుచున్నది. నాయక స్వీయ మధ్య నా
యకుడు శత్రుడు, ఈష్యామానకృతవిప్రలంభశృంగారము, సోపాలంభ
వచనము సమము, ఆత్మేపాలంకారము.

మూ॥ భూభేదో గుణితశ్చిరం నయనయోరభ్యస్తమామీలనం
రోద్ధుంశిక్షితమాదరేహాసితంమానేభియోగగీకృతః । ధైర్యంక
తుమపిస్థిరీకృతమిదంచేతగీతంచిన్తయాబద్ధోమానవరిగ్రహేప
రికరస్సిద్ధిస్తుదైవేస్థితా ॥ ౧౪౫॥

వ్యా॥ అ॥ మానవవిగ్రహాయ సఖ్యాప్రసాదానాయికా తాండ్ర
త్యాహ ॥ భూభేదేతి ॥ భూభేదోభూభంగశ్చిరంగుణిత అమృతః న
యనయోనేత్రయోః ఆమీలనమీషన్ముకుళనం అనాదరదృష్టి రిత్యర్థః,
అభ్యస్తమావతితం ఆదరేణప్రీత్యాజాయమానంహాసితం స్థితరోద్ధుం
నివారయతుంశిక్షితం కల్పితంమానేఅభాషణేఅభియోగః ఆస్థాకృతఃప్రవ
తితః ఇదంచేతోపి ధైర్యం కతుంధైర్యకరణాయస్థిరీకృతం స్థిరత్వం నీ
తం ఏవంనుయామానపరిగ్రహేకోపగ్రహణేపరికరఃసామగ్రికథంచిత్రా
భేదో బద్ధస్సద్ధః సిద్ధిస్తునివహంతు దైవేభాగదేయేస్థితేతి సంబంధః

౧౩౦

సంసకృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

అత్రనాయకాస్వీయా, ముగ్ధాచనాయకశృతిః, ఆత్మోపక్షేప రూపం శృం
గారిసమక ఆత్మేప్రోలంకారః॥

॥౯౫॥

చ॥ బామముడినిక గుణంతమిడబూనితినప్రియనూచకాత్మనే!

త్రములనుమూయ నేచిఁతి ముదాస్పదహాసము నడ్డగించు తం ।

త్రముమదినభ్యసించితి పరాకుసమాసము బూననెచిఁకె॥ రమ

ణిరోఁదైర్యమొందుటకు రంజలిచి త్రమునిశ్చయించెన్ । క్రిమమున

కోపమొందపరితారము కష్టముచేతగట్టికె॥ సమముగ కోపని

ర్వహణశక్తియు దేవున ధీనమమ్మరో ॥ ... ॥౯౬॥

తా॥ నాయిక చెలితో నేను నీవుచెప్పిన ప్రకారము భూభంగాదికోప
సామగ్రిని సంపూర్ణముగ నీర్ధపటచుకొనియే యున్నాను గాని క్రూపని
ర్వహణము దైవికమనెను. ఇచట నాయిక స్వీయ, ముగ్ధ, నాయకుడు శ
తుడు, ఆత్మోపక్షేపరూపశృంగారిసమకము. ఆత్మేప్రోలంకారము.

మూ ॥ చరణపతనంసాసావాపామనోహరచాటనకృతరత
నోగాఢాశ్లేషోహతాత్పరిచుంబనమ్ । ఇతి బహుఫల మనా
రంభ స్తథాపిచ నోత్సహేహృదయదయితకావం కిమత్ర కరో
మ్యహమ్॥ ॥౯౭॥

వ్యా॥ అ॥ మానంకురుష్వతత్రగుణోస్తీతిసఖ్యాబోధితానాయికాతాం
ప్రత్యాహ ॥ చరణపతనమితి ॥ చరణపతనం పాదప్రణామః సాసాలా
పాః సబాష్పభాషితానీదనవచనానీత్యర్థః, మనోహరచాటనఃఅత్యంత
ప్రియోక్తయః కృతరతనోఃక్షీణాత్రస్యప్రియస్య గాఢాశ్లేషఃదృఢపరి
రంభః॥నూ॥కర్తుకర్తృణాంకృతికర్తృణాంకర్మప్రియేణభాక్తికృతః ఆ
శ్లేషఃహతాద్బలాత్తారాత్॥స॥ప్రభస్తుబలాత్తారోహతకర్తృమరః, చరిచుంబ
నంచేత్యనేన ప్రకారేణ మానారంభః కోపోద్యోగః బహుఫలః అనేకప్ర
యోజనః తథాపిచనోత్సహేనోద్యక్తాస్త్రియతఃకాంతః కామమత్యర్థం
హృదయదయితో మనోవల్లభః అతోనోత్సహానీయః అత్రఅస్తిస్త్రిసంగే
అహంకింకరోమి యంచరామితి సంబంధః బహుఫల మనారంభఇత్యత్ర
గణపచనానురోధాంతానారంభస్య బహుఫలత్వమంగీకృతంనస్వత ఇత్యను
సంధేయం తథాపిచనోత్సహాకర్తృనేన ఆత్మనోశక్తిస్సూచితా అత్ర కింక
రోమీత్యనేన ఇతఃపరం భవత్యాదువదిశ్యతే తత్తునోమీత్యయమర్థో

సంస్కృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

౧౩౪

నగవ్యతే, నాయకా స్వీయ్యా మధ్యాచ నాయకశ్శతః, విప్రలంభశ్శృ
 క్షారః ఆత్మోపక్షేపరూపం శృంగారినమ౯ హేతురలంకారః॥ ౧౯౬॥

చ॥ అడుగులవాయిలుటల్ కనులనసృములూనిన దీనభావలు॥
 మిడుకెడుచాటువాక్యములు మిక్కిలిచికిరినమేనికొగిటల్ | చిడి
 లిబలాతృప్తిగొనెడుచెక్కిలినొకులు నిట్టిపింతచే | కడుఫల
 మిచ్చువాని పయికట్టలుకకామదిబూననైననో | పడతుకచేయను
 ల్లనదిపల్లరుజెప్పిననెందుకంననా | నడతలువాడు మిక్కిలి మనః
 ప్రియడిందుకు నెమినేతునె ॥ ... ౧౯౬॥

తా॥ మానము నెందిన మిక్కిలి ఫలముగలదను చెలిమాట నాపె ముఖ
 ప్రీతికయి యొప్పుకొని యట్లయినను నేనుత్సహింపననుటచేత దనకుశక్తి
 లేదనితెలిపెను. దీనిచేతగనీవేది చెప్పిన నదిచే నెదననునభాముతోచుచు
 న్నది, నాయకస్వీయమధ్య, నాయకుడు శతుడు, విప్రలంభశృంగారము.
 ఆత్మోపక్షేపరూపశృంగారినమ౯ము, హేతువలంకారము.

మూ॥ కాంతేతల్పముపాగతేవిగళితా నీవీస్వయంతత్క్షణాత్తద్వా
 సక్లృథమేఖలాగుణధృతం కించిన్నితలచేస్థితం | ఏతావత్సఖివేద్వి
 కేవలమహం తస్యాంగసంగేపునః కోసౌకాన్తిరతంచకింకరమితి
 స్వల్పపిమేనస్తృతిః ॥ ... ౧౯౭॥

వ్యా॥ అ॥ నాయకాసఖీమాహ॥ కాంతగతి ॥ కాంతేప్రీయే తల్పం శ
 య్యా ఉపాగతే ప్రాప్తేసతి నీవీ వస్త్రగింధిః తత్క్షణాత్తత్కాలమా
 త్రాత్ స్వయమాత్మనావిగళితాస్రస్తాతద్వాసక్లృథిత నీవీకంవస్త్రంశ్లవ
 మేఖలాగుణధృతంశిథిలకాంచీమాత్రధారితంగత్ నితంబె కటిప్రదేశకిం
 చిదీవత్ స్థితం హెసఖి అహం కేవలం ఏతావదేవపూర్వోక్తంయత్తద్వే
 ద్వి జానామితస్య ప్రియగ్య అంగసంగేపునః గాత్రస్పశేతు అసౌకః అ
 హంకాన్తిరతంచ కింరూపమితిమే స్వల్పపి స్తృతినాకథంకతో హేతో
 రితి సంబంధః- జడతానామసంచారీభావః, యథోక్తం- 'జాడ్యచప్రతిప
 త్రిస్యాద్విష్టానిష్టేక్షణాదిభిః' ఇతి, నాయకా స్వీయా, మధ్యాచకించస్వాధీనప
 తికా నాయకోనుకూలః సంభోగశృంగారః, ఆత్మోపక్షేపరూపం నమ౯
 జాతిరలంకారః. ౧౯౭॥

ఉ ॥ చేడెరొవాడునాపడకచేరిన యంతతనంతనప్పచె | వీడె

అంక ౩

సంసృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

నడమొక్కముడివెంటనె జారిసమేఖలాగుణా । వీడితమైనదువ్వ
 లునవిక్కల పైనినుమంతయుండెని । పేడుక నింతెరుంగదలవె
 న్నునినెమ్మొసొకినంతనే । వీడె వడేనచెవ్వలెనో వింత నుమి
 రతియిట్టిదంచునా । తోడొకయింతయైనమది తోచక నైతినడేల
 బల్కవే ॥ ... ॥ ౯౭ ॥

తా॥ ప్రియుడు పాన్పుమీదికిరాగానే చీరముడితనంతటనె వీడినదిగనుక
 చీరజారిమలనూలు పట్టుకోగా బిరుదుమీద గొంచెమునిలిచెనునేనింతనట
 కలుగుదునుగాని పిమ్మట జరిగిన సమాచార మొక్కటి నాకు తెలియలే
 దేయిదేనివలనననియడిగెను. ఇచట జడతయను సంచారి ఛానము. జా
 డ్యునగా నిష్టమును గాని యనిష్టమును గాని చూచుట మొదలైన వాని
 చేతనొడలుమరచుటయని దానిలక్షణము. నాయక స్వీయ, మధ్యస్వాధీన
 పతిక, నాయకుడనుకూలుడు, సంభోగశృంగారము, ఆత్మోపక్షేపరూపన
 ముఖము, జాతియలంకారము.

మూ॥ నిశ్వాసావదనందహంతిహృదయం నిర్మూలమున్మూల్క
 లేనిదానైతినదృశ్యలేఖియముఖం న క్తందివంరుద్యతే । అంగశో
 షముపైతి పాదపతితగిపెయంస్తభోషిక్షితస్సఖ్యకంగుణమా
 కలయ్యదయితేమానంవయంకారి తాః॥ ౯౮ ॥

వ్యా॥ అ॥ సఖీనాం పీఠరణయాగృహీతమానాగృహగతమనునయంతంప్రి
 యంసంస్యపశ్చాత్తానం గతపతీనాయికాతా ఉపాలభతే ॥ నిశ్వాసాఇతి॥
 హేసఖ్యో యస్తాత్పాదపతితః పీఠ్యా తథాతేనప్రకారేణ ఉపిక్షితః
 అనాదృతః తస్తాన్నిశ్వాసావదనంముఖం దహంతి శోషయంతి హృదయం
 హృత్పుటంనిమూలం నిరవశేషం ఉన్మూల్యతే ఉత్పాట్వతేసంతాపేనేతి
 శేషః. నిద్రానైతినపాప్సృతి ప్రియముఖం నదృశ్యతే, న క్తందివం రా
 త్రిందివం రుద్యతే అశ్రుమోచనంకియతే అంగుశోషముపైతికుంగుణంప్రి
 యోజనం ఆకలయ్య విచార్యదయితే ప్రియవయం మానమీష్యాకృతకో
 పంకారి తాః గ్రాహితాః భవతీభిరితిశేషః ఇతిసంబంధః, సంజ్వరోనామ
 దశావిశేషః, నాయికా స్వీయా, ముగ్ధాచ కలహలతరితా, నాయకశృతవి
 ప్రబంధశృంగారః, తత్ర విప్రలంభకృతః సోపాలంభవచనం నవక, ఆత్మో
 పక్షేపంకారి॥ ... ॥ ౯౮ ॥

ఉ॥ మోమునువాఙ్మచున్నవలము త్రువుటూర్పులు సంజ్వగం
లుచే । నామది వేరు లేనటు ఘనఁబుగ నాశమునొందినద్రరా । దా
మొగమోముగాన బడదక్కటరేబగలస్రమూనితిక । నామెయి
గన్నగిల్లె చరణంబుల వైబడివేడుకొన్ననా । సామియునట్లు పేక్ష
లుచుసాగెనదేగుణ మంచు నెంచియో । కోమలులారవానిపయ్యకో
పమునెందుమటంటిరీననుక ॥ ... ॥౯౮॥

తా॥ పాదప్రణామముచేయుచున్న ప్రియునిమీమాటలువిని తిరస్కరిం
చి ఇవుడాప్రియునిముఖముగ పడకుండగా రాత్రియు బగలును మిగులహృ
దయతాపముచే దుఃఖపడుచున్నానేమీర లేప్రయోజనమునుద్దేశించినన్న
ప్రియునిమీద కోపముచేయుమంటిరని నాయకతనచెలుల నిందించెను. ఇచ
ట సంజ్వరమునుచున్న థావస్థ, నాయకస్వీయముగ్ధ, మరియు కలహంతరి
త, నాయకుడు శత్రుడు, విప్రలంభశృంగారము, విప్రలంభకృతసోపాలం
భవచనము నమఁము, ఆక్షేపాలంకారము.

మూ॥ నాతఃప్రవేశమరుగద్విముఖీనచాసీ దాచక్షరోపవరు
షాణినచాక్షరాణి । సాకేవలంసరళపత్నభిరశ్రుపాతైఃకాస్తంవి
లోకితపతీజనస్యిశేషమ్॥ ॥౯౯॥

వ్యా॥ అ॥ అత్యంతాపరాధిని ప్రియే సమాగతేనతి కపితాయా నాయి
కాయాః ఆకారగోపన ప్రకారంకవిరాహ॥ నాంతితి ॥ సానాయికా
నాయకగ్య అంతః ప్రవేశంగృహంతః ప్రవేశంనారుణత్ ననివారయతిన్న
కించవిముఖీ పరాఙ్ముఖీచనాసీత్ నాభవత్ కించరోపవరుషాణి కోప
కకళాని అక్షరాణివచనానిచనాచష్టనాభాపత కింతుసరళపత్నభిః సర
ళాని ఋజునిపత్కృణి నయస్రపాంతలూ మానియేషుతే తథోక్తాఃతైర
క్షిపాతైస్కాయనప్రపాతైఃకాంతం ప్రియంజననిర్విశేషం సర్వజనసామా
న్యంయథాభవతి తథాకేవలం విలోకితపతీదృష్టవత్ప్రేవేతి సఁబంధః జనని
ర్విశేషం విలోకితపతీత్యనేన అపరాధినః ప్రియగ్యలనాదరణరూపం చం
డనం కృతమిత్యవగవ్యతే అవహితంనామ సఁచారిభావః నాయికాస్వీ
య్యాధీరాప్రగల్భాచ, నాయకశ్శతః ఈష్యామానకృతో విప్రలంభ
శృంగారః తప్యోక్తోధప్రాయం నమః ఆక్షేపాలంకారః ॥౯౯॥

ఉ॥ వారకనింటిలోపలికి వల్ల భుడేగిన నడ్డిజేయకక । మారు

౧౩౪

సంస్కృతాంధ్రామృత కావ్యము.

మొగంబబెట్టక నమష్టముచే కఠినోక్తులాడకన్ | చేరునవక్కస
క్షుములచేతగు జూపులనామ్యగాక్షిసా | ధారణమత్యుజాచెడి
విధంబునసూరకజూచెకాంతున్ || ... ||

తా|| నాయిక అపరాధియగు ప్రియుడు రాగా నతనియందు తనకుగల్గినో
పమునకను రూపములగు వ్యాపారములచేయక యతని సాధారణ జనుని
వలె జూచెననుట ననాదరరూపమగు దండముచేసెనని తాత్పర్యము, తో
చుచున్నది, ఇచట ననహితమును సంచారిభావము, నాయికనీయ ధీరప్ర
గల్భ, నాయకుడుశత్రుడు, ఈష్యోమానకృత విప్రలంభము శృంగారము
ఈష్యోకోధపాత్రయ నర్థము, ఆక్షేపాలంకారము.

మూ|| ప్రియకృతపటస్తేయ కీడావిలంబన విహ్వలాంకిమృత
లాపాంతస్వీముదీక్ష్యసంభ్రమం | అపివిగళితేసకంధావారేగతే
సురతాహవేతిధువనమహా ధన్వీస్థానేన్యవర్తతమన్తథః || ౧౦౦ ||

వ్యా|| కచేర్వాన్యమ్ || ప్రియకృతఇతి || ప్రియకృతపటస్తేయ కీడావిలం
బన విహ్వలాంకి మేణ కృతాపటస్తేయ కీడాపటస్య వస్త్రస్య స్తేయం
చార్యం తదేవ కీడావినోదః తస్యావిలంబనం కాలక్షేపః తేన విహ్వ
లాం వ్యాకులితాంకిమపి కరుణాలాపాం అత్యంత దీనభాషితాం తనీయ
తాంతాం ఉదీక్ష్య అవలోక్య అవగమ్యేత్యథః ప్రభువన మహాధన్వీత్రై
లోక్యవీరః మన్తధస్సురతాహవే సంభోగసమరేగతే నివృత్తైసతి సకం
ధావారే విగళితేమ్యతేనత్యపి ససంభ్రమం సత్వరం యథాభవతితథాన్య
వతఃత నివృత్తోభూత్ స్థానేయుక్తమితిసంబంధః అత్ర పటస్తేయ కీడా
సంభోగావసానే కృతేతి వేదితవ్యాగతే సురతాహవ ఇత్యుక్తత్వాత్ సుర
తస్య ఆహవత్వ నిరూపణం అత్రపరస్పరోప మదకనన్య విద్యమానత్వాత్
అత్ర సకంధావారశబ్దే సగ్గృహదనాచిప్రసాదనహరి మేఖలాద్యాభరణ
లీలావిలాస విభిమాది చేష్టాస్వరూపా ఉద్దీపన సామగ్రికథ్యతే విగళిత
ఇత్యనేన సురతాంతే లక్ష్యమాణ సామగ్రిచైదిల్లంకథ్యతే అత్రన్యవర్తత
మన్తధ ఇత్యనేన పునస్సుగతాతలభోవగమ్యతే యథాలోకే పురుషావధా
న్నిజిత్య గళితసన్నాహః పరియాతస్యన్ పశ్చాత్పరైరభిధూతానాం
స్వకీయూనాం ఆతనాదం శుశ్రీత్వా తత్ప్రశమనాయ పుననివర్తతే
తథాయమిత్యభిప్రాయః అత్ర వ్రీడానామసంచారిభావ, నాయికాస్వీయా

సంసృతాంధ్రామరుక కావ్యము.

౧౩౫

మధ్య స్వాధీనపతికాచ నాయకోనుకూలః సంభోగశృంగారః చేష్టా
కృతంహాస్యం శృంగారిమమ హేతులంకారః.

॥౧౦౦॥

చ ॥ చలువుడు చీరుదాపిడుచుచేయు వినోద విశంభన భగ

మా । కలతనదే మొదినపదగుంధనపలెడుతస్వజూచివిం । తలను

జగతియీ విజయధ్వయనక బిరుదందియునయ । త్తలిరుక

తారికాతుసుతాహవమెల్లనుదీరసైన్యమిం । పొలుకగసాక్షి-తా

చదరిపోవుచునున్ననుసంభ్రమంబుతో । బలములగూడి తామరల

నచ్చుట యుక్తముగాదెజూడగక ॥ ... ॥౧౦౦॥

తా॥ లోకమునందెట్లు పురుషుడు యుద్ధసన్నాహముల చాలించి బయ
లువెడలినవాడగుచు పిమ్మట తనవారిని శత్రువులు తిరస్కరింపగా నారి
యార్తనాదమువిని యాయుపద్రవము మాన్ప తిరుగా మఱలుచున్నాడో
యట్టి మన్తధుడును, సురతసమాప్తియందు సౌక్ష్మ్యంధనాది ప్రసాధనములు
దండ మొలసూలు మొదలగు నాభరణములు విలాసచేష్టలున నెడయు
ద్దీపన సామగ్రియంతయునూడినను ప్రియుడు నాయిక వస్త్రమునపహరిం
చుటజూచి మఱలెనని తాత్పర్యము. మన్తధుడు మఱలెనన గాఢమనస్సుర
తమారంభింప పడెనని యెఱుంగునది, సురతమందు పరస్పరోపమర్తము
కలుగుచున్నది గనుక దాని నాహవము గారూపించెను, ఇచట వ్రీడయను
సంచారిభావము, నాయిక స్వీయమధ్య స్వాధీనపతిక, నాయకడనుకూ
లుడు, సంభోగము శృంగారము, చేష్టాకృతహాస్యము శృంగారిమర్తము,
హేతులంకారము.

మా ॥ సాలక్తకేననవపల్ల వకోమలేన పాదేననూపురవతామద

లాలసేన । యస్తాడ్యతేదయితయా ప్రణయాపరాధా తస్యోగ్రిక్య

తోభగవతామకరధ్వజేన ॥ ... ॥౧౦౧॥

వ్యా॥ కవేర్వాక్యమ్॥ స్పష్టోర్థఃప్రదయితయాపాదేన తాడితోపిభగవతా
మకరధ్వజేనలక్ష్మీకృతఇత్యనేననానావిచ్ఛేదపచారైరునలాలితఃకిములేత్సర్థ
స్సూచితఃఏతావతాకామపురుషార్థఃస్పృహపాదేయత్వముక్తంభవతి ॥

ఇతి శ్రీవీరనారాయణ సకలవిద్యా విశారద పెద్దకోమటి వేమ

భూపాల విరచితా శృంగార దీపికాఖ్యా అమరుక

వ్యాఖ్యా సమాప్తా.

౧౩౬

సంసక్రతాంధ్రామరుకకావ్యము.

ఉ॥ హత్తుకనేవిలాసిప్రణయాపకృతిక తమిగులకనల్కతో |
 లత్తుకపూతచే మిగులదంజిలి కంజిగురాకు బొలెబల్ | మెత్తన
 యైకడెంబులును మెట్టెలుగల్గిచుదాలసాత్తమా | బిత్తరికాలితక
 బడుచువేడునొ వాడె వినిజేతేభరా | ట్కృత్తిపటుండునై మక
 రకేతనుడైనరలోకపూజ్యుడె | చిత్తజుడొప్పుకొన్న విటశేనుడి
 భువనత్రయంబనక || ||౧౦౧||

తా || నాయికకొరకు ప్రియసరాధముచేసి దానిచేత పాదప్రహృ
 తుండైనను మదనునిచేత అంగీకృతుండనుటవలన నాయికచేతనానానిధ
 నుల మన్నింపంబడువాని గూర్చి చెప్పవలసినదేమున్నదని సూచింపబ
 డెను, ఈప్రకారము చెప్పటవలన కామమవశ్యోపాదేయ పురుషార్థక
 మని యేర్పడుచున్నది.

సంసక్రతాంధ్రామరుక కావ్యమునకు దెనుగు

తాత్పర్యము ముగిసెను.

గద్య" ఇతి శ్రీమత్త్రిపురసుంపరీ కృపాపరీవాహ పారంఘరీ సమాలభ్య
 షడ్వధ విచిత్ర కవిత్వ నిరంకుశ చ్ఛ్రితిభా విభాసమాన, నిరంతర మద
 నాతకార్పవ ధరీణ, కోటి వంచాకీరీజవ ప్రబీణ, సాధువల్లీ
 మతల్లీ నివాసి సకల బుధజనోల్లాసి విద్యజ్ఞసవిధేయ వేంకట
 రాయనామధేయ తనూభవ శృంగార జగన్తోహినీభాణ
 నిర్మాణ చాతురీధరీణ, విసిర్తితభాణసంధాన,
 శ్రీమన్తహీశూర మహారాజాస్థానలబ్ధ ప్రతిష్ఠావిద్యోతమాన చాల
 చంద్రశేఖరాభిధాన విద్యన్తణిప్రణీతంబైన శృంగార
 లహరియను నాంధ్రామరుకకావ్యంబున ప్రథమా
 శ్వాసము సంస్కాణము.

M. A. Tirumalachar.

